Załącznik Nr 4
do Uchwały Nr ……
Rady Miasta Krakowa z dnia ……..

ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE ROZPATRZENIA UWAG ZŁOŻONYCH DO PROJEKTU UCHWAŁY W SPRAWIE „ZASAD I WARUNKÓW SYTUOWANIA OBIEKTÓW MAŁEJ ARCHITEKTURY, TABLIC REKLAMOWYCH I URZĄDZEŃ REKLAMOWYCH ORAZ OGRODZEŃ”

Projekt uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” został wyłożony do publicznego wglądu trzy razy:

- I wyłożenie - **w okresie od 21 sierpnia do 29 września 2017 r.** Termin wnoszenia uwag dotyczących wykładanego projektu uchwały określony w ogłoszeniu i obwieszczeniu w tej sprawie upłynął z dniem **13 października 2017 r**. W wyznaczonym terminie wpłynęły 94 uwagi. Prezydent Miasta Krakowa Zarządzeniem **Nr 3515/2017 z dnia 15 grudnia 2017 r.** w sprawie rozpatrzenia uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu uchwały ustalającej „Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń" rozpatrzył uwagi dotyczące projektu uchwały (I wyłożenie: Lp. 1-73) i nie uwzględnił uwag zawartych w poniższym wykazie dotyczących projektu uchwały.
- II wyłożenie - **w okresie od 9 kwietnia do 9 maja 2018 r.** Termin wnoszenia uwag dotyczących wykładanego projektu uchwały określony w ogłoszeniu i obwieszczeniu w tej sprawie upłynął z dniem **23 maja 2018 r.** W wyznaczonym terminie wpłynęło 384 uwag. Prezydent Miasta Krakowa Zarządzeniem **Nr 1512/2018 z dnia 15 czerwca 2018 r.** w sprawie rozpatrzenia uwag i pism niestanowiących uwag, złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie ustalenia „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” rozpatrzył uwagi dotyczące projektu uchwały (II wyłożenie: Lp. 74-444) i nie uwzględnił uwag zawartych w poniższym wykazie dotyczącym projektu uchwały.
- III wyłożenie - **w okresie od 14 października do 13 listopada 2019 r.** Termin wnoszenia uwag dotyczących wykładanego projektu uchwały, określony w ogłoszeniu i obwieszczeniu w tej sprawie, upłynął z dniem **27 listopada 2019 r.** W wyznaczonym terminie wpłynęły 74 uwagi. Prezydent Miasta Krakowa Zarządzeniem **Nr 3478/2019 z dnia 20 grudnia 2019 r.** w sprawie rozpatrzenia uwag i pism niestanowiących uwag, złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie ustalenia „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń” rozpatrzył uwagi dotyczące projektu uchwały (III wyłożenie: Lp. 445-517) i nie uwzględnił uwag zawartych w poniższym wykazie dotyczącym projektu uchwały.

Niniejsze rozstrzygnięcie, zgodnie z przepisami art. 37b ust. 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zawiera listę wszystkich uwag nieuwzględnionych przez Prezydenta Miasta Krakowa. W zakresie uwag objętych załącznikiem, Rada Miasta Krakowa postanawia przyjąć następujący sposób ich rozpatrzenia:

Lp.	NR UWAGI	IMIĘ I NAZWISKO lub NAZWA JEDNOSTKI ORGANIZACYJNEJ (w dokumentacji)	TREŚĆ UWAGI (pełna treść uwag znajduje się w dokumentacji)	OZNACZENIE NIERUCHOMOŚCI KTÓREJ DOTYCZY UWAGA (numery działek lub inne określenie terenu objętego uwagą)	ROZSTRZYGNIĘCIE W SPRAWIE ROZPATRZENIA UWAGI DO PROJEKTU UCHWAŁY		UZASADNIENIE STANOWISKA RADY MIASTA KRAKOWA
					PREZYDENT MIASTA KRAKOWA	RADA MIASTA KRAKOWA	
1.	***2.***	***3.***	***4.***	***5.***	***6.***	***7.***	***8.***
1.	**I. 1.**	Tomasz Rydzeński	Wnosi o to aby zapisy uchwały dotyczące zakazu sytuowania ogrodzeń dotyczyły także tych wybudowanych przed wejściem w życie uchwały i określały termin rozbiórki tych ogrodzeń.	Os. Złoceń ul. Malachitowa, ul. Opalowa, ul. Czeczów (II strefa przestrzenna)	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
2.	**I. 2.**	Kraków Nowa Huta Przyszłości S.A.	W związku z planowaną realizacją zadania inwestycyjnego pn.: Centrum Wielkoskalowych Plenerowych Wydarzeń Kulturalnych „Błonia 2:0”, realizowanego w ramach projektu strategicznego: „Kraków – Nowa Huta Przyszłości”, wnosi o: 1. objęcie terenu II strefą strukturalną – obszar miejski (na załączniku nr 1), 2. objęcie terenu V strefą krajobrazową – obszar ochrony krajobrazu lokalnego (na załączniku nr 2).	88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 113, 114, 115, 116, 119, 216, 217, 219, 220, 222, 134, 135, 136, 139, 140, 143, 144, 145, 146, 147/1, 122/2, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 137,	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

				138, 141, 142, 160, 161/2, 162, 164, 165, 168, 169, 170, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 221, 227/1, 227/2 obr. 37 Nowa Huta			
3.	**I. 3.**	Kraków Nowa Huta Przyszłości S.A.	W związku z planowaną realizacją zadania inwestycyjnego pn.: „Strefa Aktywności Gospodarczej”, realizowanego w ramach projektu strategicznego „Kraków – Nowa Huta Przyszłości”, wnosi o objęcie terenu V strefą krajobrazową – obszar ochrony krajobrazu lokalnego (na załączniku nr 2).	1/21 obr. 38 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
4.	**I. 4.**	Krajowa Kongregacja Kupiecka	1. (…) 2. Naszym zdaniem powinny to być tymczasowe obiekty budowlane *[tj. obiekty jak estrady, telebimy, niektóre obiekty stanowiące wystrój imprez np. ozdobne bramy wejściowe, słupy z elementami dekoracyjnymi, kioski handlowe, maszty z flagami – wyjaśni. BP],* których wysokość przekracza 3,5 m a więc nie kolidowałaby to z przygotowaną uchwałą. 3. (…)	I strefa strukturalna	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2**		
5.	**I. 5.**	WR INVEST Sp. z o.o. Spółka komandytowa Galeria Handlowa Solvay Park	1. Wnosi o pozostawienie działającym podmiotom możliwości korzystania z obecnie stosowanych rozwiązań a nowe uregulowania zastosować dla nowopowstających obiektów. Ponadto wnosi uwagi w formie pytań: 2. Paragraf 17 pkt. 2, ppkt 2) mówi, iż zakazuje się stosowania tablic reklamowych zasłaniających okna. W naszym przypadku korzystamy z reklam w formie naklejek typu „one way vision", która przepuszcza światło dzienne do lokalu. Stosujemy takie rozwiązanie w wielu punktach, czy ono również będzie zakazane? 3. Paragraf 17 pkt. 2, ppkt 9) mówi o zakazie reklam na dachach budynków. Nasza galeria nie posiada dachu, na tej kondygnacji umiejscowiony jest parking. Górna część elewacji budynku służy jako miejsce przymocowania logotypów głównych najemców w formie neonów. Bardzo zależny nam na ich pozostawieniu. 4. (…) 5. (…) 6. (…) 7. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 3**		
6.	**I. 6.**	Elżbieta Rodzoń Marek Rodzoń Marcin Rodzoń	Wnoszą o: 1. dopuszczenie w II, III, IV i V strefie umieszczania reklam, banerów i billboardów na pustych ścianach mieszkalnych budynków prywatnych; 2. powołanie zespołu specjalizującego się w opiniowaniu i wydawaniu certyfikatów firmom reklamowym w przypadku uwzględnienia wniosku Do treści uwagi dołączone jest uzasadnienie.	II, III, IV i V strefa krajobrazowa	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
7.	**I. 7.**	Janina Krzemińska Andrzej Krzemiński	Wnoszą o: 1. dopuszczenie w II, III, IV i V strefie umieszczania reklam, banerów i billboardów na pustych ścianach mieszkalnych budynków prywatnych; 2. powołanie zespołu specjalizującego się w opiniowaniu i wydawaniu certyfikatów firmom reklamowym w przypadku uwzględnienia wniosku Do treści uwagi dołączone jest uzasadnienie.	II, III, IV i V strefa krajobrazowa	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

8.	**I. 8.**	Wojciech Wojtowicz	Wnosi o zmianę zapisów: 1. **§12 pkt. 4 ppkt 4)** na „*wymiary tablicy reklamowej do 1,6 m szerokości i do 2,5 m wysokości*"; 2. **§12 pkt. 4 ppkt 5)** na „*łączna powierzchnia dwustronnej ekspozycji tablic reklamowych nie może przekroczyć 8,00 m*^{2}" Uzasadnienie: Parametry przedstawione w uwadze wynikają z podanych już w projekcie uchwały §12 w pkt. 4 ppkt 1) i ppkt 2) wielkości, które wynoszą odpowiednio dla panelu reklamowego 1,6 m -szerokość i 2,5 m – wysokość. Nie ma więc potrzeby dodatkowego ograniczania powierzchni dla tablicy reklamowej. Należy te same rozwiązania wprowadzić w pozostałych strefach krajobrazowych II-V.	I-V strefa krajobrazowa	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
9.	**I. 11.**	Wojciech Wojtowicz	Wnosi o dodanie zapisu w § 4 pkt. 1 jako ppkt 28 *28) Zespół „Weryfikacyjno-uzgodnieniowy" – należy przez to rozumieć pracowników UMK wyznaczonych do przyjmowania, oceny i wydawania indywidualnych decyzji w poszczególnych przypadkach wykraczających poza zapisy uchwały. Wszystkie wnioski wraz z decyzją i uzasadnieniem winny być opublikowane w tym celu stronie BIP UMK.* Uzasadnienie: Objęcie całego miasta na zasadach obszarowych, może nie uwzględniać szczególnych przypadków, które powinny być rozwiązane w inny sposób. Prawo miejskie nie powinno działać na szkodę mieszkańców i przedsiębiorców.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
10.	**I. 12.**	Wojciech Wojtowicz	Wnosi o dodanie zapisu: „*W szczególnych przypadkach istnieje możliwość złożenia wniosku indywidualnego wykraczającego poza zapisy uchwały do zespołu Weryfikacyjno-uzgodnieniowego*" w Dziale II §6 jako pkt 3 w Dziale III §9 jako pkt 9 w Dziale V §22 jako pkt 5 Uzasadnienie: Prawo miejskie powinno działać na rzecz mieszkańców i przedsiębiorców. Wprowadzenie takiego samego zapisu powinno być w trzech działach: małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
11.	**I. 13.**	Wojciech Wojtowicz	Wnosi o zmianę zapisu **§22 pkt. 1 ppkt 3** na: „*Obiekty małej architektury, tablice reklamowe i urządzenia reklamowe oraz ogrodzenia istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 60 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.*" Uzasadnienie: Osoby fizyczne i prawne mogą mieć podpisane wieloletnie umowy. Ograniczamy w ten sposób negatywne skutki finansowe dla Miasta.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
12.	**I. 14.**	Ruch S.A.	Wnosi o: 1. W kontekście zaprezentowanego uzasadnienia zawierającego analizę ustawowej definicji reklamy wnosi o wyłączenie z kategorii reklamy informacji promującej, która nie ma charakteru perswazyjnego i promującego dane towary/usługi a mającej na celu jedynie poinformowanie o dostępności danego rodzaju towarów bądź usług w lokalu. W celu możliwości sytuowania tego rodzaju informacji niestanowiących reklam propozycja rozbudowania katalogu definicji poprzez dodanie w **§4 ust. 1** definicji „tablicy informacyjnej" rozumianej jako „*tablicę o wymiarach nieprzekraczających 830 mm × 665 mm, na której zamieszcza się informacje o dostępnych usługach, w tym w szczególności mających znaczenie dla miasta, jego społeczności lub użytecznych publicznie, informacje o dostępnej prasie lokalnej, a także informacje wymagane przepisami prawa, takie jak w szczególności informacje o usługach pocztowych, płatniczych, informacje o zakazie sprzedaży wyrobów tytoniowych itp., prezentowanych w formie plakatów, naklejek zawierających logo usługi, piktogramów, ogłoszeń itp. Tablice informacyjne nie stanowią urządzeń reklamowych*"; 2. uwzględnienie **§9 ust. 3 pkt 2)** oprócz urządzeń bankomatowych także innych urządzeń niewielkich rozmiarów typu lodówki czy automaty do sprzedaży napojów i przekąsek; 3. (…) 4. (…) 5. (…) 6. (…) 7. zmianę zapisów **§13 ust. 3 pkt 1, §17 ust. 3 pkt 1** oraz **§ 19 ust. 3 pkt 1** poprzez dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych również prostopadle do elewacji, na wysięgnikach; 8. (…) 9. (…) 10. dla obiektów gdzie widoczna jest więcej niż jedna elewacja jak w przypadku kiosku zwiększenie dopuszczalnej ilości szyldów np. do 4; **(§20 ust. 2 pkt 1)**		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 7, 10, 13**		

			11. (…) 12. w kontekście zapisu określającego zasadę sytuowania szyldu wyłącznie na elewacji, na której znajduje się główne bezpośrednie wejście wnosi o zmianę zapisu §20 ust. 4 pkt 2 tak, aby w przypadku obiektów budowlanych z widoczną więcej niż jedną elewacją, możliwe było umieszczenie szyldów również na więcej niż jednej elewacji; 13. przedłużenie terminu dostosowania o którym mowa w **§28 ust. 3** do co najmniej 3 lat. Do treści uwagi dołączone jest uzasadnienie.				
13.	**I. 16.**	PUKID Bogusław Urzędowski	Wnosi o zmianę zapisu dotyczącego wysokości małej architektury w I, II, i III strefie poprzez dodanie zapisu, iż podane wartości nie dotyczą istniejącej już infrastruktury masztów oraz masztów montowanych w studzienkach i na konstrukcjach. Do treści uwagi dołączona została dokumentacja fotograficzna.	I, II, III strefa strukturalna	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
14.	**I. 17.**	Adam Migdał	Wnosi o: 1. Zwiększenie wysokości urządzeń reklamowych z 3,5 m do 6 m dla wszystkich stref krajobrazowych na czas trwania imprezy plenerowej oraz w miejscu jej organizacji; 2. (…) 3. (…) 4. Dopuszczenie innej kolorystyki niż biała i beżowa parasoli reklamowych oraz dopuszczenie umieszczania reklamy na wszystkich lambrekinach w miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego na czas trwania dla wszystkich stref krajobrazowych; 5. (…) 6. (…).		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 4**		
15.	**I. 18.**	MARR S.A.	1. wnosi o objęcie terenu Business Parku MARR SA przy ul. Nad Drwiną 10 zasadami i warunkami sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, w tym szyldów, w terenach towarzyszących obiektom usług, określonymi w § 21 projektu uchwały, z dopuszczeniem stosowania zasad wskazanych w § 21 ust. 2 pkt 2) lit. c) także w przypadku budynków o wysokości poniżej 15 m; 2. (…) 3. (…) 4. wnosi o dopuszczenie w strefie III przestrzennej sytuowania ogrodzeń pełnych, bez konieczności nasadzeń roślinności w formie żywopłotu lub pnączy od strony publicznej - w przypadku sąsiadowania obiektu usługowego z terenami niezagospodarowanymi, szczególnie zagrażającymi bezpieczeństwu mienia, tj. np. sąsiedztwo z rzeką Wilgą; 5. wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia prześwitów o wysokości minimum 12 cm od poziomu terenu i szerokości minimum 20-cm, w liczbie-nie mniejszej niż jeden na każde 10 mb ogrodzenia w celu umożliwienia migracji zwierząt - w przypadku jeśli dostęp zwierząt do terenów obiektów usługowych jest niewskazany ze względów bezpieczeństwa sanitarnego i bezpieczeństwa mienia. 6. niemal cała elewacja budynku Galerii Solvay Park od strony ul. Zakopiańskiej pokryta jest szklaną powierzchnią (stanowiącą witryny lokali sytuowanych na różnych piętrach) Wnosi o zwolnienie z obowiązku dostosowania do zakazów, nakazów, zasad i warunków określonych w uchwale w zakresie sytuowania reklam i szyldów na szklanych elewacji obiektów handlowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały i obejmujących klika kondygnacji tzw. witryn. 7. wnosi o zwolnienie z obowiązku dostosowania do zakazów, nakazów, zasad i warunków określonych w uchwale w zakresie umieszczania szyldów celem zabezpieczenia parkingu dla klientów zlokalizowanego na najwyższych kondygnacjach obiektów handlowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 4, 5, 6, 7**		
16.	**I. 19.**	Cityboard Media Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Małgorzatę Zamorską	<u>Uwagi do Działu I:</u> 1. **§ 4 ust. 1 pkt 3 Projektu** Wnosimy o zmianę § 4 ust. 1 pkt 3 Projektu - definicji billboardu -poprzez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „3) *billboardzie — należy przez to rozumieć wielkoformatową tablicę lub urządzenie reklamowe, którego łączna powierzchnia ekspozycji jest nie mniejsza od 2,17 m^2”*; 2. **§ 4 ust. 1 pkt 17 Projektu** Wnosimy o zmianę § 4 ust. 1 pkt 17 Projektu - definicji panelu reklamowego - poprzez dodanie do niego słów „*o powierzchni ekspozycji nie większej niż 2,16 m^2*" 3. **§ 4 ust. 1 pkt 24 Projektu**		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13,**		

			Wnosimy o całkowite wykreślenie § 4 ust. 1 pkt 24 Projektu - definicji terenów towarzyszących obiektom usług. 4. (…) 5. **§ 9 ust. 3 podpunkt 4 Projektu** Wnosimy o usunięcie zapisów: Przepisów od § 10 - § 21 (czyli nie obowiązują żadne zapisy uchwały krajobrazowej) nie stosuje się względem tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych: „w zakresie, w jakim zostały one określone w przepisach odrębnych — w szczególności zapisy uchwały nie znajdują zastosowania względem tablic informacyjno-promocyjnych, dotyczących projektów współfinansowanych ze środków zagranicznych zgodnie z przepisami odrębnymi …" 6. **§ 9 ust. 6 Projektu** Wnosimy o zmianę § 9 ust. 6 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: *„6. Przepisów §10 - §21 nie stosuje się względem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 lub tablic reklamowych i urządzeń reklamowych ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków oraz względem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych istniejących w chwili wejścia w życie uchwały, jeśli zostały one wzniesione na podstawie ostatecznych pozwoleń na budowę lub przyjętych przez właściwe organy zgłoszeń robót budowlanych."* 7. **§ 10 punkt 1 Projektu** Wnosimy o usunięcie wyjątku od generalnych zakazów zapisanego w ww. punkcie — dopuszcza on tylko tymczasowe wolnostojące urządzenia reklamowe w określonym miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego na czas jego trwania - na 3 dni można ustawić przed imprezą i 1 dzień (roboczy) zdemontować po imprezie. Biorąc pod uwagę, że większość imprez odbywa się pod patronatem Krakowa, wydaje się, że miasto zagwarantuje sobie monopol na reklamę. Ponadto nie zrozumiałym jest dlaczego ten punkt nie zawiera parametrów odległości od skrzyżowań, od innych reklam, od wiat, od drogi itd. itd. jak to ma miejsce przy innych tablicach i urządzeniach reklamowych (dlaczego te parametry nie są „doprecyzowane" jak dla innych reklam nie będących powyższymi a zwłaszcza dla bilbordów w strefie IV i V). Niedookreślone jest miejsce gdzie takie urządzenie może stać - co oznacza w miejscu organizacji przedsięwzięcia …(miasto, czy może teren gdzie się odbywa?). Można też zinterpretować inaczej ten zapis, że na czas trwania jakiekolwiek imprezy plenerowej można sytuować reklamy w miejscu organizowania tej imprezy, ale nie związane z tą imprezą. Nawet dopuszczając taką formę reklamy bardzo trudno będzie się wpasować w termin, chyba należałoby występować z wyprzedzeniem o przyjęcie zgłoszenia, aby w przypadku informacji o imprezie być przygotowanym na montaż na 3 dni przed nią chyba, że będą to inne uchwały uchwalone na czas tej imprezy przez miasto. 8. **§ 16 ust. 2 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 16 ust. 2 Projektu. W przypadku nieuwzględniania ww. wniosku o wykreślenie w całości zapisów § 16 ust. 2 Projektu wnosimy o wnosimy o zmianę Projektu poprzez wykreślenie z § 16 ust. 2 pkt 1, 2, 5, 6 i równocześnie o zmianę § 16 ust. 2 pkt. 4 (który stałby się odrębną jednostką redakcyjną) w następujący sposób: 1) podpunkt a na „powierzchnia reklamy od 17,5 m^2 do 48 m^2; 2) podpunkt b na „wysokość reklamy do 18 m". Powyższe uwagi mają analogiczne zastosowanie do lokalizacji urządzeń w strefie V. 9. **§ 17 ust. 1 Projektu** Wnosimy o dodanie do § 17 ust. 1 Projektu nowego pkt 5 o następującym brzmieniu: „5) na dachach budynków." 10. **§ 17 ust. 2 pkt 7 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 17 ust. 2 pkt 7 Projektu 11. **§ 17 ust. 2 pkt 9 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 17 ust. 2 pkt 9 Projektu 12. **§ 17 ust. 3 pkt 1 Projektu** Wnosimy o wykreślenie z § 17 ust. 3 pkt 1 Projektu słów „parteru budynku" i dopisanie tych słów w § 17 ust. 3 pkt 1 a) Projektu 13. **§ 17 ust. 3 pkt 2 Projektu** Wnosimy o wykreślenie w całości § 17 ust. 3 pkt 2 Projektu. 14. **§ 18 ust. 2 pkt 5 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 18 ust. 2 pkt 5 Projektu 15. **§ 18 ust. 5 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 18 ust. 5 Projektu. W przypadku nieuwzględniania ww. wniosku o wykreślenie w całości zapisów § 18 ust. 5 Projektu wnosimy o zmianę Projektu poprzez wykreślenie z § 18 ust. 5 pkt 1, 3, 4, 8, 9, 10 i równocześnie o zmianę § 18 ust. 5 pkt. 5 na:		**14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22**		

			Jednostronną powierzchnię ekspozycji reklamy, nie większą niż: a) 18 m^2, wzdłuż dróg wewnętrznych b) 18 m^2 wzdłuż dróg klasy dojazdowej i lokalnej d) 48 m^2 i nie mniejszą niż 18 m^2 wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad. Ponadto wnosimy o zmianę § 18 ust. 2 na określenie sytuowania w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni na zgodne z przepisami o Ustawy Prawo o ruchu drogowym. 16. **§ 18 ust. 5 pkt. 7 projektu** Wnosimy o zmianę § 18 ust. 5 pkt. 7 projektu na wysokość do 18 m 17. **§ 19 ust. 2 pkt 7 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 19 ust. 2 pkt 7 Projektu 18. **§ 19 ust. 2 pkt 9 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 19 ust. 2 pkt 9 Projektu 19. **§ 19 ust. 3 pkt 1 Projektu** Wnosimy o wykreślenie z § 19 ust. 3 pkt i Projektu słów „parteru budynku" i dopisanie tych słów w § 19 ust. 3 pkt i a) Projektu. 20. **§ 19 ust. 3 pkt 2 Projektu** Wnosimy o wykreślenie w całości § 19 ust. 3 pkt 2 Projektu 21. **§ 21 Projektu** Wnosimy o całkowite wykreślenie § 21 Projektu — wyjątkowych regulacji dot. sytuowania reklam na tzw. terenach towarzyszących obiektom usług. 22. **§ 28 ust. 3 Projektu** Wnosimy o zmianę § 28 ust. 3 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „3. Obiekty malej architektury, tablice reklamowe i urządzenia reklamowe (*usytuowane bez odpowiednich pozwoleń budowlanych lub zgłoszeń) oraz ogrodzenia istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały, z zastrzeżeniem postanowień § 9 ust. 2 do ust. 7." Fragment zaznaczony gwiazdką (*) może zostać pominięty pod warunkiem wprowadzenia do Projektu postulowanych w niniejszym piśmie zmian w § 9 ust. 2 —ust. 7. O ile w redakcji § 9 nie nastąpiłyby proponowane przez nas zmiany wówczas dla jasności prosimy o wpisanie ograniczenia zakresu przedmiotowego uchwały do tablic i urządzeń reklamowych postawionych nielegalnie, tj. bez wymaganych prawem budowlanym pozwoleń/zgód. Urządzenia i tablice reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, które zostały usytuowane na podstawie odpowiednich pozwoleń budowlanych lub zgłoszeń, które nie zostały uchylone winny pozostać (analogicznie jak dzieje się to w przypadku wejścia w życie mpzp). Każdy punkt uwagi posiada uzasadnienie.				
17.	**I. 21.**	Krzysztof Kornicki Reprezentowany przez Radcę Prawnego Joanne Turaj-Matyjasek	1. (…) 2. (…) 3. Wprowadzenie bez żadnego uzasadnienia zakazu sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach w IV i V strefie krajobrazowej, w odniesieniu do działki nr 23/76, bez względu na charakter prowadzonej na nieruchomości działalności - tj. działalności usługowej, z którego nie zwalnia również par. 21 Uchwały, dotyczący terenów towarzyszących obiektom usług. 4. (…) 5. (…) 6. (…) 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. Dowolne i nieuzasadnione przyjęcie w par. 21 ust. 1 pkt 1, że możliwość sytuowania urządzeń reklamowych uzależniona jest od powierzchni min. 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług, mimo iż w strefach krajobrazowych II do V, tereny usługowe o takiej powierzchni stanowią mniejszość na mapie Miasta, zatem wprowadzenie rozróżnienia w takiej wysokości stanowi nieuzasadnioną dyskryminację dla terenów mniejszych niż 0,5 ha, na których prowadzona jest działalność o charakterze usługowym. Składający uwagi proponuje zastosowanie rozróżnienia o powierzchni min. 0, 10 ha terenu towarzyszącemu obiektom usług. 11. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 10**		

18.	**I. 22.**	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Reklamy Wielkoformatowej	1. (…) 2. (…) 3. (…) 4. **§ 9 ust. 5 i 6 uchwały:** Zapisy te wprowadzają wyłączenie spod zakresu obowiązywania uchwały niektórych kategorii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych m.in. z uwagi na czas ich powstania (do 1989 roku). Kryterium wyłączenia jest więc w tym wypadku data powstania tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, nie zaś ich cechy. Skoro zatem uchwała dopuszcza co do zasady, wyłączenie spod jej zapisów tablic i urządzeń reklamowych ze względu na datę ich powstania, to powinno to dotyczyć wszystkich tablic i urządzeń reklamowych powstałych przed datą wejścia w życie uchwały, a w szczególności takich, które zostały umieszczone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. 5. **§ 11 pkt 1), § 13 ust. 4, § 15 pkt 1), §17 ust. 4, § 19 ust. 4 uchwały:** Powyższe zapisy dopuszczając umieszczanie w poszczególnych strefach, na które podzielone zostało Miasto banerów na rusztowaniach budowlanych, jednocześnie wprowadzają daleko idące ograniczenia takiej możliwości — ekspozycja takiej reklamy będzie mogła być prowadzona przez maksymalnie 12 miesięcy nie częściej, niż na 7 lat. Jednocześnie powierzchnia reklamy na banerze nie może przekraczać 50% powierzchni rusztowania, pozostała powierzchnia baneru powinna stanowić zaś odzwierciedlenie elewacji budynku. Reklama sytuowana w ten sposób zgodnie z projektem uchwały nie może być oświetlona. Izba zarzuca, że powyższe ograniczenia są zbyt restrykcyjne, wobec czego: 1) wydłużeniu powinien ulec czas dopuszczalnej ekspozycji reklamy i kształtować się w przedziale od 18 do 24 miesięcy, 2) znacznemu skróceniu (z obecnych 7 lat) powinien ulec okres pomiędzy poszczególnymi remontami, 3) powinno zostać dopuszczona możliwość oświetlenia reklam sytuowanych zgodnie z powyższymi zapisami, 4) powierzchnia reklamy na banerze powinna zostać określona na maksymalnie 70% powierzchni rusztowania, zaś pozostała część (tj. 30%) powinna stanowić odzwierciedlenie elewacji budynku, 5) powinno zostać dopuszczone umieszczanie reklamy na powyższych zasadach nie tylko na rusztowaniach a trakcie remontu elewacji budynku ale również w trakcie budowy i przebudowy budynków oraz remontów na dachach budynków. 6. (…) 7. **Regulacje dotyczące reklam wielkoformatowych na budynkach:** Obecne zapisy w projekcie wyłączają w praktyce możliwość sytuowania reklam wielkoformatowych na budynkach. Izba wnosi, aby umieszczanie reklam wielkoformatowych w formie siatek było dopuszczalne bez ograniczeń we wszystkich strefach: 1) na ścianach ślepych budynków, 2) na pustostanach, budynkach przeznaczonych do rozbiórki, halach produkcyjnych zakładów oraz budynkach których budowę została rozpoczęta, a następnie nie została ukończona. 8. (…) 9. **§ 11, § 13 ust. 2 pkt 3), § 15, §17 ust. 2 pkt 3), § 19 ust. 2 pkt 3) uchwały:** Wymienione wyżej zapisy wyłączają możliwość sytuowania murali reklamowych we wszystkich strefach. Izba postuluje, aby możliwość taka została w uchwale dopuszczona dla każdej ze stref i nie była ograniczana. 10. **§ 28 ust. 3 uchwały:** Uchwała przewiduje wymóg, aby istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały zostały dostosowane do jej zapisów w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia uchwały w życie. Izba zarzuca, że okres ten jest zbyt krótki i powinien podlegać wydłużeniu co najmniej do 5 lat.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 4, 5, 7, 9, 10**		
19.	**I. 23.**	Agencja Rozwoju Miasta	Wnosi o wpisanie do Uchwały zwolnienia obiektu TAURON Areny Kraków i nieobejmowanie TAURON Areny Kraków zakresem zastosowania przedmiotowej Uchwały.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

20.	**I. 24.**	Jet Line Sp. z o.o. Sp. k.	1. (…) 2. Wnosi o zmianę definicji banneru tak aby odnosiła się jedynie do niewielkich rozmiarowo banerów w dużej liczbie rozwieszanych na płotach czy rusztowaniach, co stanowi jeden z głównych elementów chaosu w przestrzeni publicznej; 3. Wnosi o zmianę górnej granicy formatu reklamy (do 50 m^2) dla IV i V strefy. Celem reklamy jest dotarcie do jak największej liczby odbiorców. Aby osiągnąć ten cel, nośnik reklamowy musi być widoczny. Jednym z parametrów, który o tym decyduje, jest format reklamy, który powinien być dostosowany do możliwości zapoznania się z przekazem reklamowym; 4. (…) 5. Zwraca uwagę na fakt, iż zapisy dotyczące emisji światła i projekcji świetlnych są przekroczeniem upoważnienia ustawowego. Elewacja budynku nie jest tablicą czy urządzeniem reklamowym, a światło nie jest przedmiotem materialnym, wobec którego można mówić o sytuowaniu; 6. Wnosi o uchylenie zapisów dotyczących **odległości pomiędzy tablicami i urządzeniami reklamowymi oraz ich wysokości.** Proponowane rozwiązania w praktyce uniemożliwiają właściwe pod względem skuteczności ustawienie konstrukcji reklamowej, podstawowym kryterium powinna pozostać widoczność reklamy (oczywiście ograniczając liczbę reklam); 7. (…) 8. (…) 9. Wskazane terminy dostosowania są zbyt krótkie i stanowią ingerencję w prawa nabyte i interesy w toku, a także konstytucyjnie chronione prawa majątkowe przedsiębiorców i właścicieli nieruchomości. Terminem właściwym dla dostosowania jest okres 5 lat; 10. **Prawa nabyte** muszą być bezwzględnie przestrzegane. Niezgodne z Konstytucją RP są działania zmuszające właściciela konstrukcji do jej demontażu w przypadku, gdy wcześniej urząd wydał prawomocne pozwolenie na budowę lub potwierdził przyjęcie zgłoszenia.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2, 3, 5, 6, 9, 10**		
21.	**I. 27.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	Dotyczy § 4.1.24) Ilekroć w uchwale jest mowa o „terenach towarzyszących obiektom usług …” Wprowadzenie osobnej definicji (zapisu) dotyczącej „terenów towarzyszących obiektom usług” i nadanie im w dalszej części projektu uchwały specjalnych udogodnień lub preferencji jest niezgodne z prawem. Narusza podstawowe prawo sprawiedliwości społecznej i równego traktowania podmiotów.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
22.	**I. 28.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	Wnosi o zapis zezwalający na realizację artystycznych murali będących dziełami sztuki, murali sponsorowanych i reklamowych. Murale, jako wyraz artystycznej wizji, tak stricte artystycznej jak i reklamowej są pożądanym elementem miejskiego krajobrazu i przyczyniają się do upiększania miasta.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
23.	**I. 29.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	Wnosi o usunięcie zakazu „umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: telebimów, ekranów LED, LCD, itp.” i dopuszczenie nowoczesnych technologicznie tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w postaci: nośników posiadających „elektroniczne / cyfrowe powierzchnie ekspozycyjne", wyświetlające stałe obrazy, zmieniające się zgodnie z zapisami „Ustawy krajobrazowej”, ewentualnie z opcją ich wyłączania w czasie od 24:00 do 6:00, dopasowanych strukturalnie do potencjalnych lokalizacji. Miasto, które ma być SMART nie może odrzucać nowoczesnych technologii, przede wszystkim w zakresie informacji i reklamy. Wprowadzenie nośników posiadających „elektroniczne/cyfrowe powierzchnie ekspozycyjne” daje Miastu, a przede wszystkim jego przedsiębiorcom rozwijające się na całym świecie nowe, ekologicznie i nie uciążliwe możliwości informowania, ostrzegania, powiadamiania, promowania i reklamowania. Każdy ze współczesnych ekranów diodowych (naturalnie wszystkich najnowszych technologii) posiada wielostopniowy system regulowania jasności, w niektórych wypadkach reagujących dynamicznie. Ekrany z czujnikami jasności otoczenia są w stanie zmienić swoją jasność w obu kierunkach, w zależności od panujących w ich otoczeniu warunków pogodowych. Ekrany nie wyposażone w czujniki sterują swoją jasność za pomocą programowych tabel jasności lub masek szarości, programowo nakładanych na wyświetlany obraz. Obsługa jasności odbywa się w 255 krokach, gdzie 0 oznacza całkowicie ciemny ekran, a 255 świecący z pełną jasnością. Analizując dostępne na rynku jasności ekranów, można uznać, że 1 krok z 255 oznacza zmianę jasności w przedziale 15,67 — 31,37 cd/m kwadratowy. Współczesne możliwości techniczne ekranów wyposażonych w czujniki natężenia światła zewnętrznego pozwalają na bezpieczne określanie ich jasności. Sensory reagują prawie w czasie		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			rzeczywistym (do jednej sekundy). Daje to możliwość automatycznej, szybkiej zmiany jasności ekranu, tak by nie stawał się uciążliwy dla korzystających z przestrzeni publicznej, w tym dla uczestników ruchu.				
24.	**I. 30.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	Projekt przedmiotowej uchwały przewiduje na terenie gminy miejskiej Kraków w określonych przez uchwałę pięciu strefach krajobrazowych możliwości „sytuowania wolnostojących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych... na zasadach zachowania minimalnej odległości od...” —występuje tu jednocześnie kilka parametrów odległości, które w rzeczywistości obszaru zurbanizowanego Krakowa nigdy nie mogą być jednocześnie spełnione. Wnioskujemy o usunięcie tych zapisów, ponieważ uniemożliwiają one jakiekolwiek funkcjonowanie wolnostojących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na terenie gminy miejskiej Kraków - poza tymi reklamującymi przedsięwzięcia plenerowe i należącymi do Miasta! Stanowione prawo musi być pewne, zrozumiałe i dające się stosować w rzeczywistości. Tymczasem proponowane w projekcie uchwały w przedmiotowym zakresie zasady minimalnych odległości nie są możliwe do realizacji. Pozostają zatem wirtualne i mogą wprowadzać w błąd — zasada jest określona, ale możliwości jej zastosowania nie ma. Możliwości funkcjonowania wolnostojących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych winny być odpowiednie do otoczenia, przede wszystkim wzdłuż ciągów komunikacyjnych (tu ograniczenia są przewidziane Ustawą o drogach publicznych i nie trzeba ich przywoływać w przedmiotowej Uchwale). Jesteśmy za porządkowaniem przestrzeni publicznej. Zgadzaliśmy się na konkretne zmiany w zasadach funkcjonowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych etc. w tejże przestrzeni. Nie zgadzamy się jednak na wykluczeni z tej przestrzeni możliwości prowadzenia działalności reklamowej. A przedmiotowe zapisy tak faktycznie stanowią.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
25.	**I. 31.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	Projekt przedmiotowej uchwały przewiduje na terenie gminy miejskiej Kraków ograniczenia w zakresie formatów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (w zakresie wielkości powierzchni ekspozycyjnych). Wnioskujemy o usunięcie tych zapisów, ponieważ uniemożliwiają one wykorzystanie różnych formatów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Nie formaty nośników, a względy lokalizacyjne winny decydować o wielkości formatów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Przedstawione w projekcie uchwały zapisy w przedmiotowej kwestii są dyskryminujące i traktują wybiórczo stosowanie takich, a nie innych formatów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Rynek reklamy zewnętrznej dopasowuje się rodzajami nośników reklamowych do konkretnych przestrzeni miejskich i poza obszarami zabudowanymi. Wykorzystuje je w sposób przemyślany i zgodny z koncepcjami architektonicznymi i budowlanymi. Nie akceptuje „dzikiej reklamy” oraz stanowczo odrzuca nadużycia w tej sferze.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
26.	**I. 33.**	Grupa PGD Sp. z o.o. Sp. k., Grupa PGD Sp. z o.o. Sp. k., IP Sp. z o.o. Sp. k. reprezentowane przez radcę prawnego Edytę Sieniawską	A. Wnosi o uwzględnienie w projekcie uchwały wyłączenia w strefach (II strefa strukturalna — obszar miejski, II strefa krajobrazowa - obszar ochrony krajobrazu istotnego; III strefa krajobrazowa — obszar ochrony krajobrazu przyrodniczego; IV strefa krajobrazowa — obszar ochrony krajobrazu integrującego) podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą istniejącej i przyszłej działalności autoryzowanych dealerów samochodów i motocykli w salonach sprzedaży oraz autoryzowanych stacji serwisowych samochodowych i motocyklowych. B. W razie nieuwzględnienia powyższej uwagi wnosi o zmianę brzmienia zawartej § 4 ust. 1 pkt 24) definicji terenów towarzyszących obiektom usług w ten sposób, aby minimalna powierzchnia sprzedaży była powyżej 250 m^2: Proponowane brzmienie definicji: tereny towarzyszące obiektom usług — należy przez to rozumieć tereny o minimalnej powierzchni 0,3 ha, w tym służące obsłudze parkingowej wraz z dojściami i dojazdami do obiektów o funkcji handlowej o powierzchni sprzedaży powyżej 250 m^2 lub stacjom paliw wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi; C. I. W odniesieniu do określonych w § 8 ust. 2 projektu uchwały zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury w II strefie strukturalnej — obszar miejski, wnosi o: 1. w zakresie **§ 8 ust. 2 pkt 1)** dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury o wysokości do 12 m; 2. w zakresie **§ 8 ust. 2 pkt 2) lit a)**: rozszerzenie katalogu dopuszczalnych materiałów budowlanych, z których wykonywane mogą być obiekty małej architektury, o tworzywa sztuczne i tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond; 3. w zakresie **§ 8 ust. 2 pkt 2) lit b)** - dopuszczenie lokowania obiektów małej architektury o kolorystyce innej niż jasnoszara i wynikająca z naturalnych kolorów materiałów wskazanych w § 8 ust. 2 pkt 2) lit a), w szczególności w kolorach jaskrawych określonych wymaganiami poszczególnych koncernów samochodowych. C.II . W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w II strefie krajobrazowej — obszarze ochrony krajobrazu istotnego, wnosi o: **Prawidłowe odesłanie to [§ 12]** 1) w zakresie **§ 11 ust. 1**:		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A, B, C.II, C.III, C.IV, C.V, C.VII oraz częściowo w zakresie pkt. C.I**		

			a) dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 10 — po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; b) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; c) dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m d) dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; e) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; 2) w zakresie **§ 11 ust. 1 pkt 2)**: a) dopuszczenie możliwości sytuowania większej liczby nośników reklamowych — paneli reklamowych, w przypadku gdy w jednym miejscu prowadzona jest działalność polegająca w szczególności na sprzedaży dealerskiej pojazdów większej ilości marek; b) dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na terenie biologicznie czynnym w szczególności na: zieleńcach, skwerach i trawnikach; 3) w zakresie **§ 11 ust. 4** — poprzez zwiększenie dopuszczalnych parametrów paneli reklamowych do: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do-0,5 m; d) wymiary tablicy reklamowej do 3 m szerokości i 6 m wysokości; e) światło - bez ograniczeń; f) rodzaj materiałów — oprócz dotychczas dopuszczonych — tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, 4) w zakresie **§ 13 ust. 2 pkt 2)** — wyłączenie z zakresu zakazu możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice); 5) w zakresie **§ 13 ust. 2 pkt 7)** — wyłączenie z zakresu zakazu i dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; 6) w zakresie **§ 13 ust. 3 pkt 3)** – dopuszczenie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku lub gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra, tj. w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku. 7) w zakresie **§ 13 ust. 3** – dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności – od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni większej niż 1 m^2 tj. do ok 45 m^2 , stanowiących do 50% powierzchni witryny; 8) w zakresie **§ 13 ust. 3 pkt 2)** – dopuszczenie możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o powierzchni większej niż 0,3 m^2 tj. do 45 m^2 powierzchni w tym okalających drzwi wejściowe oraz w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 9) w zakresie **§ 13 ust. 3 pkt ppkt c)** – dopuszczenie sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; 10) w zakresie **§ 13 ust. 3** – dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. C.III. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w IV strefie krajobrazowej — obszar ochrony krajobrazu integrującego, wnosi o: 1. w zakresie **§ 16 ust. 1**: a) dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 10 — po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów tj. w szczególności do trzech dla 0,2 ha powierzchni terenu; b) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały;				

			c) dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2m bez ograniczeń ilościowych, d) dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów bez ograniczeń ilościowych; e) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; 2. w zakresie **§ 16 ust. 3** – poprzez zwiększenie dopuszczalnych parametrów pylonów reklamowych do: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do- 0,5 m; d) łączna powierzchnia tablic reklamowych umieszczonych na poszczególnych stronach ekspozycji pylonu do 36 m^2; e) światło – bez ograniczeń; f) rodzaj materiałów — oprócz dotychczas dopuszczonych — tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, 3. w zakresie **§ 17 ust. 2 pkt 2)** – wyłączenie z zakresu zakazu możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym zlokalizowanych okalających drzwi wejściowe oraz w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 4. w zakresie **§ 17 ust. 2 pkt 7)** – wyłączenie z zakresu zakazu i dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; 5. w zakresie **§ 17 ust. 3 pkt 1)** – dopuszczenie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku, w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 6. w zakresie **§ 17 ust. 3** - dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności – od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni większej niż 1 m^2 tj. do 45 m^2, stanowiących do 50% powierzchni witryny, w tym okalających drzwi wejściowe; 7. w zakresie **§ 17 ust. 3 pkt 2)** – dopuszczenie możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o powierzchni większej niż 1,5 m^2 tj. do 45 m^2, w tym okalających drzwi wejściowe oraz w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 8. w zakresie **§ 17 ust. 3 pkt 3)** – dopuszczenie sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; 9. w zakresie **§ 17 ust. 3** – dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu, w tym w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 10. w zakresie **§ 17 ust. 3 pkt 5)** – dopuszczenie stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. C.IV. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania szyldów na budynkach zlokalizowanych w II i IV strefie krajobrazowej wnosi o: 1) w zakresie **§ 20 ust. 2 pkt 1)** – dopuszczenie sytuowania więcej niż jednego szyldu na elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność i na terenie prowadzonej działalności, w tym formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej długości elewacji budynku; 2) w zakresie **§ 20 ust 2 pkt 3)** – dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów o powierzchni powyżej 1 m^2 tj. do 45 m^2 w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 3) w zakresie **§ 20 ust 2 pkt 5)** – dopuszczenie sytuowania szyldów powyżej linii parteru budynku, w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 4) w zakresie **§ 20 ust 3 pkt 1)** – dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów w sposób zasłaniający okna i drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku w tym okalających drzwi wejściowe oraz w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 5) w zakresie **§ 20 ust 5 pkt 1)** – dopuszczenie sytuowania szyldów powyżej linii parteru budynku, w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 6) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 25)** – dopuszczenie sytuowania szyldów na ścianach innych niż te na których znajduje się główne bezpośrednie wejście do budynku;				

			7) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 3)** – zwiększenie dopuszczalnej powierzchni szyldów na elewacji do 60% powierzchni elewacji; 8) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 4) lit. a)** – dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów o powierzchni powyżej 1 m^2 tj. do 45 m^2 w tym formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 9) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 4) lit. b)** – dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów dla pozostałych podmiotów prowadzących działalność w budynku o powierzchni większej niż 0,3 m^2, tj. do łącznej powierzchni szyldów 45 m^2, w tym w formie pasa o szerokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 10) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 4) lit. c)** – dopuszczenie możliwości sytuowania szyldów dla kilku podmiotów prowadzących działalność w jednym lokalu w parterze budynku o powierzchni większej niż 2 m^2 tj. do łącznej powierzchni szyldów 45 m^2, w tym w formie pasa o szerokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 11) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 6)** – dopuszczenie możliwości podświetlania szyldów światłem w innych niż biały kolorach, w tym jaskrawym, 12) w zakresie **§ 20 ust 4 pkt 7)** – dopuszczenie sytuowania szyldów naklejanych na przeszkleniach witryn w odcieniach innych niż barwy białej, w tym jaskrawych, o różnej strukturze, 13) w zakresie **§ 20 ust 5** – zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na budynku i obiektach budowlanych dla jednego podmiotu prowadzącego działalność w budynku celem oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, w tym dopuszczenie możliwości montażu szyldów w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 14) w zakresie **§ 20 ust 7 pkt 1)** – zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na elewacji budynku i dopuszczenie możliwości oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; C.V. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w tym szyldów w terenach towarzyszących obiektom usług w II —V strefie krajobrazowej, wnosi o: 1) w zakresie **§ 21 ust. 1 pkt 1)**: a) dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 10 — po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności do trzech na każde 0,2 ha powierzchni ternu; b) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; c) dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2m bez ograniczeń ilościowych; d) dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów bez ograniczeń ilościowych; e) dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; 2) w zakresie **§ 21 ust. 1 pkt 2)** — poprzez zwiększenie dopuszczalnych parametrów pylonów reklamowych do: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do 0,5 m; d) łączna powierzchnia tablic reklamowych umieszczonych na jednej ekspozycji pylonu do 18 m^2; e) podświetlenie — koro światła bez ograniczeń; f) rodzaj materiałów — oprócz dotychczas dopuszczonych — tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, 3) w zakresie **§ 21 ust. 1 pkt 3)** — zwiększenie dopuszczalnej wysokości masztu do 10 m oraz dopuszczenia możliwości lokalizacji urządzeń reklamowych w formie chorągwi w liczbie większej niż 3 na każde 0,5 ha terenu w przypadku gdy w danym obiekcie jest prowadzona sprzedaż pojazdów większej ilości marek tj. do trzech na każde 0,2 ha powierzchni terenu; 4) w zakresie **§ 21 ust. 1 pkt 8)** — wyłączenie z zakresu zakazu i dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; 5) w zakresie **§ 21 ust. 2 pkt 1)** - dopuszczenie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku, w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 6) w zakresie **§ 21 ust. 2** - dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, szyldów w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony				

			przeszklenia —o powierzchni większej niż 1 m^2, tj. do 45 m^2 w tym okalających drzwi wejściowe, stanowiących do 50% powierzchni witryny; 7) w zakresie **§ 21 ust. 2 pkt 2) lit a)** - dopuszczenie możliwości sytuowania na elewacji szyldów w ilości większej niż 1 na każde 150 m długości elewacji zawierających oznaczenie marek oferowanych do sprzedaży z danym obiekcie pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, tj. dopuszczenie możliwości lokalizacji do dwóch szyldów na każde 40 m długości elewacji; 8) w zakresie **§ 21 ust. 2 pkt 2) lit b)** - dopuszczenie możliwości sytuowania na elewacji szyldów, tablic i urządzeń reklamowych o powierzchni większej niż 1 m^2, tj. do 45 m^2; w ilości większej niż 1 na każde 150 m długości elewacji, tj. do 2 na każde 40 m długości elewacji zawierających oznaczenie marek oferowanych do sprzedaży z danym obiekcie pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 9) w zakresie **§ 21 ust. 2** - dopuszczenie sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, szyldów których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji, w tym w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; 10) w zakresie **§ 21 ust. 2** - dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. 11) w zakresie **§ 21 ust. 2** - dopuszczenie stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. C.VI. (…) C.VII. W odniesieniu do przepisów końcowych, wnoszę zwolnienie z obowiązku dostosowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych, szyldów do zasad i warunków określonych w uchwale nieruchomości wykorzystywanych na dzień wejścia w życie uchwały na działalność w zakresie autoryzowanych serwisów i salonów samochodowych. Uwaga posiada obszerne uzasadnienie.				
27.	**I. 34.**	Tadeusz Pikulicki Biuro Promocyjne f-art. reprezentowany przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, w tym sytuowanych na słupach oświetleniowych, może doprowadzić do istotnego załamania się rynku reklamowego 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać. 6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 14, 15, 16, 17, 18**		

			wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy. 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…) 12. (…) 13. (…) 14. Wątpliwości budzą w szczególności zawarte w projekcie uchwały zapisy zakazujące sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami. W projekcie uchwały co do zasady dopuszczono bowiem jedynie lokalizowanie tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych na czas trwania przedsięwzięć plenerowych. Przedmiotowy zakaz stanowi bardzo istotne ograniczenie mając na uwadze przedmiot działalności mojego mocodawcy. Równocześnie natomiast z okoliczności sprawy nie wynika, aby dla realizacji celów uchwały niezbędne było wprowadzenie aż tak daleko idącego zakazu. Zdaniem mojego mocodawcy wystarczające jest bowiem jedynie nakazanie usunięcia reklam, które zostały usytuowane w sposób nielegalny.				

			15. W tym miejscu należy przede wszystkim wskazać na to, że projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. 16. Ponadto należy podnieść z pełną stanowczością, że dla uzyskania celów wskazanych w § 3 projektu uchwały w pełni wystarczające jest potencjalne uregulowanie formatu i estetyki tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na słupach oświetleniowych. Równocześnie można rozważyć również określenie częstotliwości sytuowania przedmiotowych tablic i urządzeń poprzez wskazanie minimalnych odległości jakie musza zostać zachowane pomiędzy nimi. 17. Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 18. Projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
28.	**I. 35.**	Dorota Wasik Filmotechnika – Zakład Plakatowania reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, w tym sytuowanych na słupach oświetleniowych, może doprowadzić do istotnego załamania się rynku reklamowego. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27**		

podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać.

6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych.
   Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki".
   Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.
7. (…)
8. (…)
9. (…)
10. (…)
11. (…)
12. (…)
13. (…)
14. (…)
15. (…)
16. (…)

			17. (…) 18. (…) 19. (…) 20. Projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. 21. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, a także standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Kryterium, w oparciu o które powinno się decydować o pozostaniu danej tablicy oraz urządzenia reklamowanego w przestrzeni publicznej powinno stanowić legalność usytuowania oraz odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa. Kwestią nieistotną powinna być natomiast data, w której dana reklama została zrealizowana. 22. Podjęcie uchwały w obecnej jej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze bowiem wejście w życie omawianej uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z przedmiotową branżą w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. 23. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 24. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych powinny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadną nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania wykonanego urządzenia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 25. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii ogrodzeń i reklam. Tym samym wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 26. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 5 stref krajobrazowych, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym				

			stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 27. Projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
29.	**I. 36.**	Agencja Reklamy Wenecja Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać. 6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005,		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27**		

			Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy. 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…) 12. (…) 13. (…) 14. (…) 15. (…) 16. (…) 17. (…) 18. (…) 19. (…) 20. Projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. 21. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, a także standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Kryterium, w oparciu o które powinno się decydować o pozostaniu danej tablicy oraz urządzenia reklamowanego w przestrzeni publicznej powinno stanowić legalność usytuowania oraz odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa. Kwestią nieistotną powinna być natomiast data, w której dana reklama została zrealizowana. 22. Podjęcie uchwały w obecnej jej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze bowiem wejście w życie omawianej uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale				

			również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z przedmiotową branżą w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. 23. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 24. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych powinny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadną nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania wykonanego urządzenia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 25. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii ogrodzeń i reklam. Tym samym wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 26. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 5 stref krajobrazowych, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 27. Projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				

30.	**I. 37.**	City Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać. 6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 15, 16.1), 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26**		

			wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy. 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…) 12. (…) 13. (…) 14. (…) 15. Ponadto należy zauważyć, że na terenie Krakowa występuje szereg urządzeń wykorzystujących ekrany LED lub LCD, które w chwili obecnej wkomponowały się w krajobraz Miasta Krakowa stanowiąc istotne jego elementy. W tym miejscu należy wskazać między innymi ekran zamontowany na elewacji Teatru Bagatela. Wprowadzenie zakazów w tym zakresie spowoduje, że obowiązkowi usunięcia podlegać będą również przedmiotowe urządzenia, które stały się istotnym elementem porządku przestrzennego pozytywnie oddziaływującym na przestrzeń publiczną. 16. Istotne wątpliwości budzą również zawarte w projekcie uchwały zapisy dotyczące: 1) zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w ramach organizacji przedsięwzięć plenerowych. Po pierwsze należy stwierdzić, że przyjęty w projekcie uchwały czas montażu i demontażu jest zbyt krótki. Wiele organizowanych przedsięwzięć plenerowych wiąże się z koniecznością realizacji bardzo złożonej infrastruktury, której montaż i demontaż trwa znacznie dłużej. Tym samym postuluje się wydłużenie terminu wskazanego w projekcie uchwały do pięciu dni przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do trzech dni roboczych po jego zakończeniu. 2) (…) 17. Za nieuzasadnione należy uznać ograniczenia czasowe dotyczące montażu banerów na rusztowaniach budowlanych przy elewacji budynku w związku z prowadzeniem na niej robót budowlanych. Należy bowiem stwierdzić, że przyjęty w projekcie uchwały okres 12 miesięcy jest zbyt krótki i nie uwzględnia tego, że roboty budowlane mogą trwać znacznie dłużej. Równocześnie brak jest jakichkolwiek okoliczności przemawiających za koniecznością usunięcia banerów po upływie 12 miesięcy pomimo tego, że roboty budowlane nie zostały jeszcze zakończone. Należy bowiem stwierdzić, że estetyczna reklama zlokalizowana na rusztowaniu może być bardziej korzystna z punktu widzenia porządku publicznego, niż odsłonięty fragment budynku podlegający robotom budowlanym. 18. Dopuszczenie na terenie gminy możliwości wykorzystywania reklamy wielkoformatowej. W tym zakresie należy stwierdzić, że z punktu widzenia podstawowych celów omawianej uchwały brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań między innymi do zezwolenia na umieszczanie przedmiotowej reklamy na tzw. pustostanach, bocznych ścianach szczytowych, czy też na rusztowaniach w trakcie remontu oraz konserwacji w tym mycia elewacji. Przedmiotowa reklama co do zasady nie oddziałuje przy tym negatywnie na przestrzeń publiczną. W pewnych przypadkach oprócz funkcji podstawowej jaką pełni omawiana forma reklamy może ona dodatkowo spełniać funkcję estetyczną osłaniając zaniedbane i uszkodzone części pustostanów lub budynków podlegających robotom budowlanym. 19. Projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty.				

			Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. 20. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, a także standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Kryterium, w oparciu o które powinno się decydować o pozostaniu danej tablicy oraz urządzenia reklamowanego w przestrzeni publicznej powinno stanowić legalność usytuowania oraz odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa. Kwestią nieistotną powinna być natomiast data, w której dana reklama została zrealizowana. 21. Podjęcie uchwały w obecnej jej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze bowiem wejście w życie omawianej uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z przedmiotową branżą w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. 22. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 23. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych powinny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadną nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania wykonanego urządzenia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 24. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii ogrodzeń i reklam. Tym samym wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 25. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 5 stref krajobrazowych, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 26. Zdaniem mojego mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				

31.	**I. 38.**	Koneser Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać. 6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27**		

			wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy. 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…) 12. (…) 13. (…) 14. (…) 15. (…) 16. (…) 17. (…) 18. (…) 19. (…) 20. Projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. 21. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, a także standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Kryterium, w oparciu o które powinno się decydować o pozostaniu danej tablicy oraz urządzenia reklamowanego w przestrzeni publicznej powinno stanowić legalność usytuowania oraz odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa. Kwestią nieistotną powinna być natomiast data, w której dana reklama została zrealizowana. 22. Podjęcie uchwały w obecnej jej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze bowiem wejście w życie omawianej uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z przedmiotową branżą w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. 23. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków				

			spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 24. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych powinny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadną nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania wykonanego urządzenia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 25. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii ogrodzeń i reklam. Tym samym wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 26. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 5 stref krajobrazowych, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 27. Projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
32.	**I. 39.**	Skanska Property Poland Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 15, 16, 17**		

			6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych. Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki". Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. (…) 12. (…) 13. (…) 14. (…) 15. Wątpliwości budzą zapisy dotyczące maksymalnej powierzchni szyldu (do 1m^2), nakazu lokalizowania szyldów wyłącznie na obszarze parteru, zakazu lokalizowania szyldów na dachach budynków oraz zakazu wykorzystywania szyldów o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów. LED, LCD, itd. Przedmiotowe zapisy co do				

			zasady uniemożliwiają lokalizowania znaków firmowych i nazw firm na budynkach usługowych i handlowych, w sposób dotychczas przyjęty i powszechny również w innych krajach. 16. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania szyldów istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane z najemcami lokali zawierają również postanowienia dotyczące prawa do montażu znaku firmowego najemcy na budynku. Przedmiotowe umowy mają przy tym charakter umów wieloletnich. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie wszystkich szyldów do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 17. Zdaniem mojego mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
33.	**I. 40.**	Media Billboards Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego Sławomira Kozłowskiego	1. (…) 2. (…) 3. Wedle najlepszej wiedzy mojego Mocodawcy gmina nie jest w posiadaniu żadnych wyliczeń i prognoz finansowych oraz opracowań, które pozwalałyby odpowiedzieć na pytanie, jakie konkretnie i w jakim wymiarze będę skutki finansowe wprowadzenia uchwały zarówno dla miasta, jego mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych funkcjonujących na terenie Krakowa oraz kto konkretnie w sposób majątkowy ucierpi na wprowadzeniu jej zapisów. Jednocześnie nie dokonano analizy w zakresie potencjalnej konieczności wypłaty odszkodowań podmiotom, które będą musiały usunąć swoje legalnie usytuowane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe. Brak takich analiz jest ewidentnym niedopatrzeniem ze strony gminy i powoduje, że gmina de facto nie wie jakie skutki wywoła uchwała oraz czy gminę jest stać na poniesienie kosztów jej wejścia w życie. Podkreślenia wymaga równocześnie okoliczność, że rygorystyczny charakter przepisów uchwały m.in. w zakresie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych może doprowadzić do monopolizacji rynku reklamowego w Krakowie, a przede wszystkim rynku tzw. reklamy systemowej. 4. (…) 5. Przedstawiona koncepcja uchwały Rady Miasta Krakowa wprowadza zbyt daleko idące nakazy, zakazy i ograniczenia, których wejście w życie spowoduje trudne do odwrócenia negatywne skutki zarówno w sferze ekonomicznej jak i społecznej. Konsekwencją wprowadzenia wskazanych w koncepcji nakazów, zakazów i ograniczeń będzie bowiem nie tylko likwidacja ogromnej ilości miejsc pracy, ale również uniemożliwienie dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności stanowią często główne lub jedyne źródło dochodu, oraz poważne problemy z oznaczeniem w przestrzeni publicznej miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez lokalnych przedsiębiorców i międzynarodowe koncerny (kwestia szyldów). Mając na uwadze powyższe trzeba koniecznie podkreślić, że osiągnięcie celów wskazanych w koncepcji uchwały nie powinno być dokonane bez uwzględnienia negatywnych skutków, jakie będą się z tym niewątpliwe wiązać. 6. Na przytoczenie zasługuje w tym miejscu aktualna teza z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 roku (sygn. akt: V SA 3718/00, ONSA 2002/3/124), w którym Sąd stwierdził, że: „W państwie prawa nie ma miejsca dla mechanicznie i sztywno pojmowanej nadrzędności interesu ogólnego nad interesem indywidualnym (art. 7 KPA). Organ orzekający w każdym wypadku ma obowiązek wskazać, o jaki interes ogólny chodzi, i udowodnić, że jest on tak ważny i znaczący, iż bezwzględnie wymaga ograniczenia uprawnień indywidualnych obywatela. Zarówno wykazanie takiego interesu, jak i jego znaczenie, a także przestanki powodujące konieczność przedłożenia w konkretnym wypadku interesu społecznego nad indywidualnym, podlegać muszą wnikliwej kontroli instancyjnej i sądowej, szczególnie wówczas, gdy w ocenie organu w interesie społecznym leży ograniczenie praw obywatela określonych w Konstytucji RP". Tym samym restrykcyjne i bezrefleksyjne trzymanie się ogólnych celów wskazanych w koncepcji uchwały będzie w tym konkretnym stanie faktycznym mniej istotne, a nawet szkodliwe z ogólnospołecznego punktu		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 5, 6, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23**		

widzenia, a to właśnie z uwagi na negatywne konsekwencje jakie zaistnieją w sferze indywidualnych interesów na skutek wprowadzenia zbyt restrykcyjnych regulacji prawnych.

Zgodnie z brzmieniem art. 31 ust 3 Konstytucji „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw". Jest to zatem równoznaczne z obowiązkiem zachowania proporcjonalności zastosowanych środków w stosunku do zamierzonego celu. Organ jest jednak zobowiązany nie tylko do zastosowania środków odpowiednich, ale także do wyboru środka powodującego najmniejszą możliwą ingerencję w sferę uprawnień obywateli. Na potwierdzenie przytoczonego stanowiska warto przywołać tezę z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2005 roku (sygn. akt K 4/04; opubl.: OTK seria A rok 2005, Nr 6, poz. 64), który wskazał, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że w treści konstytucyjnej przesłanki konieczności ograniczenia (art. 31 ust. 3 Konstytucji) mieszczą się wymogi niezbędności, przydatności i proporcjonalności sensu stricto. Spełnienie tych wymagań uzależnione jest od faktycznej potrzeby dokonania ingerencji w zakres korzystania z konstytucyjnego prawa lub wolności i od zastosowania przez ustawodawcę środków prawnych rzeczywiście służących realizacji zamierzonych celów. Chodzi ponadto o zastosowanie środków niezbędnych, w tym sensie, że chronić one będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków, a jednocześnie winny to być środki jak najmniej uciążliwe dla podmiotów, których prawo bądź wolność ulegają ograniczeniu". Również w wyroku z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. akt: K 32/04; opubl.: Dz. U. rok 2005, Nr 250, poz. 2116, str. 16353) Trybunał Konstytucyjny zawarł tezę adekwatną do przedmiotowej sytuacji. W wyroku tym stwierdzono w szczególności, że: „Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na to, że model państwa demokratycznego wymaga zachowania zasady proporcjonalności. Rozważania w tym względzie prowadzą do udzielenia odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków, 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana, 3) czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Zasada proporcjonalności łączy się z zakazem nadmiernej ingerencji w sferę praw i wolności konstytucyjnych jednostki".

Przywołane w poprzednim akapicie twierdzenia Trybunału Konstytucyjnego są o tyle istotne w niniejszej sprawie, że w ocenie mojego Mocodawcy treść przedstawionej koncepcji uchwały narusza wyżej powołaną zasadę proporcjonalności. Okoliczności sprawy nie wskazują bowiem na to, aby do uzyskania celów wymienionych w koncepcji uchwały konieczna była aż tak daleko idąca ingerencja w prawa obywateli. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że z punktu widzenia ochrony walorów widokowych miasta, w pełni wystarczające byłoby dążenie do wyeliminowania jedynie nielegalnych tablic i urządzeń reklamowych, które jak wskazują na to przeprowadzone badania, przeważają na terenie gminy.

7. (…)
8. (…)
9. (…)
10. (…)
11. (…)
12. (…)
13. (…)
14. (…)
15. (…)
16. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa.
17. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, a także standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Kryterium, w oparciu o które powinno się decydować o pozostaniu danej tablicy oraz urządzenia reklamowanego w przestrzeni publicznej

			powinno stanowić legalność usytuowania oraz odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa. Kwestią nieistotną powinna być natomiast data, w której dana reklama została zrealizowana. 18. Podjęcie uchwały w obecnej jej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze bowiem wejście w życie omawianej uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z przedmiotową branżą w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. 19. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych. Ponadto zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu spowoduje, że dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 20. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych powinny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadną nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania wykonanego urządzenia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 21. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii ogrodzeń i reklam. Tym samym wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 22. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 5 stref krajobrazowych, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 23. Projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach nośnika reklamowego lub też szyldu niezależnie od ustaleń uchwały. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Tym samym taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
34.	**I. 41.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu **§19 pkt. 3.1b** z: "*na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku w nie więcej niż jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej powierzchni reklam nieprzekraczającej 3 m², usytuowanej w narożnej strefie parteru budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie niniejszych niż 0,1 m*" na: "*na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku w nie więcej niż jednej kolumnie maksymalnie dwóch tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, tworzących spójny ciąg o łącznej*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			powierzchni ekspozycyjnej nieprzekraczającej 24 m², z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1m"				
35.	**I. 42.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§21 pkt. 1.8** Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecnie rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
36.	**I. 43.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 21 pkt. 1.4)** z *„(...) o powierzchni co najmniej 0,5 ha jednego urządzenia reklamowego (...)"* na *„(...) o powierzchni co najmniej 0,5 ha czterech urządzeń reklamowych lub tablic reklamowych (...)"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
37.	**I. 44.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 21 pkt. 1.1)** z *„(...) urządzeń reklamowych o powierzchni płaszczyzny reklamowej do 4 m² i wysokości 3 m (...)"* na *„(...) urządzeń reklamowych lub tablic reklamowych o powierzchni ekspozycyjnej każdego z nich do 18 m² i wysokości 9 m (...)"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
38.	**I. 46.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w części dotyczącej okresu dostosowawczego (**§ 28 pkt. 3**) z *„24 miesięcy"* na *„60 miesięcy"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
39.	**I. 48.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 18 pkt. 5.4c)** z „1000 m wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad*"* na *„200 m wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
40.	**I. 49.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 18 pkt. 5.4b)** z „100 m wzdłuż dróg klasy zbiorczej, głównej i klasy głównej ruchu przyspieszonego*"* na „50 m wzdłuż dróg klasy zbiorczej, głównej i klasy głównej ruchu przyspieszonego*"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
41.	**I. 50.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej wymiar średnicy (**§ 12 pkt. 3.3**) z „1,2 m*"* na *„1,6 m"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
42.	**I. 51.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 18 pkt. 5.4a)** z *„50 m wzdłuż dróg klasy wewnętrznej, dojazdowej i lokalnej"* na *„30 m wzdłuż dróg klasy wewnętrznej, dojazdowej i lokalnej"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
43.	**I. 54.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 21 pkt. 2.1)** *„1) aby tablice i urządzenia reklamowe niestanowiące szyldów umieszczać jedynie w parterze budynku",*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

					wniesionej uwagi		
44.	**I. 55.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 17 pkt. 3.1b)** z "*na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku w nie więcej niż jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej powierzchni reklam nieprzekraczającej 3 m^2, usytuowanej w narożnej strefie partu budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m*" na: "*na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku w nie więcej niż jednej kolumnie maksymalnie dwóch tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, tworzących spójny ciąg o łącznej powierzchni ekspozycyjnej nieprzekraczającej 24 m^2, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1m*"		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
45.	**I. 56.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w **§ 17 pkt. 3.2** z „maksymalną powierzchnię do 1,5 m^2" na „maksymalną powierzchnię ekspozycyjną do 18 m^2"		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
46.	**I. 57.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§18 pkt. 2.5)** *„5) o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów LED, LCD, itp., z wyjątkiem ust. 4."* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
47.	**I. 58.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 17 pkt. 7** *„7) Dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na elementach stanowiących wyposażenie ogródków gastronomicznych, targowych, handlowych i wystawienniczych, niestanowiących ogrodzeń lub elementów wygrodzeniowych, na następujących zasadach:* *1) sytuowanie nie więcej niż jednej reklamy o powierzchni odpowiadającej powierzchni formatu A4 na co drugim lambrekinie otaczającym czaszę parasola – należy stosować kolorystykę poszycia parasoli barwy białej lub beżowej;* *2) sytuowanie nie więcej niż jednej tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego o powierzchni reklamy odpowiadającej powierzchni formatu A5 na elementach wyposażenia innych niż czasza parasola;* *3) kolorystyka monochromatyczna, niekontrastowa, spójna z kolorystyką zastosowanego wyposażenia."* Zapis w obecnym brzmieniu narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
48.	**I. 60.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 17 pkt. 3.3)** *„3) łączna dopuszczalną powierzchnię tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na elewacji budynku nieprzekraczającą 15% powierzchni elewacji parteru;"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
49.	**I. 61.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 18 pkt. 4.7c)** z „średnica walca słupa do 1,3 m" na *„średnica walca słupa do 1,6 m"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
50.	**I. 62.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 19 pkt. 2.7)** *„7) o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: telebimów, ekranów LED, LCD, itp.;"* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.				
51.	**I. 63.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 19 pkt. 3.1a) tir. 3** z "*w jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej powierzchni reklam nieprzekraczającej 3 m^2, usytuowanej w narożnej strefie parteru budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m*" na "*w jednej kolumnie maksymalnie dwóch tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, tworzących spójny ciąg o łącznej powierzchni ekspozycyjnej nieprzekraczającej 24 m^2, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m*"		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
52.	**I. 64.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej odległość (**§ 16 pkt. 1.2e)** z 200 m na 50 m.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
53.	**I. 65.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej odległość (**§ 16 pkt. 1.2f)** z 5 m na 1 m.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
54.	**I. 66.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 16 pkt. 2.3)** *„3) zakaz stosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wykorzystujących projekcje świetlne lub elementy ruchome, emitujące światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekrany LED, LCD, itp.;”* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
55.	**I. 67.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 16 pkt. 2.4a)** z: *„powierzchnia reklamy od 17,5 m^2 do 18,5 m^2”* na *„powierzchnia ekspozycyjna do 18,5 m^2”*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
56.	**I. 68.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 17 pkt. 2.7)** *„7) o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: telebimów, ekranów LED, LCD;”* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
57.	**I. 69.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę treści zapisu w **§ 17 pkt. 3.1a) tir. 3** z: "*w jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej powierzchni reklam nieprzekraczającej 3 m^2, usytuowanej w narożnej strefie parteru budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m*" na "*w jednej kolumnie maksymalnie dwóch tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, tworzących spójny ciąg o łącznej powierzchni ekspozycyjnej nieprzekraczającej 24 m^2, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m*"		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
58.	**I. 70.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej odległość (**§ 16 pkt. 1.2a)** z 100 m na 50 m.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

					wniesionej uwagi		
59.	**I. 71.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 15 pkt. 4)** *„4) tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe na elementach stanowiących wyposażenie ogródków gastronomicznych, stoisk targowych, handlowych i wystawienniczych, niestanowiących ogrodzeń lub elementów wygrodzeniowych, na następujących zasadach:* *a) sytuowanie nie więcej niż jednej reklamy o powierzchni odpowiadającej powierzchni formatu A4 na co drugim lambrekinie otaczającym czaszę parasola – należy stosować kolorystykę poszycia parasoli barwy białej lub beżowej,* *b) sytuowanie nie więcej niż jednej tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego o powierzchni reklamy odpowiadającej powierzchni formatu A5 na elementach wyposażenia innych niż czasza parasola,* *c) kolorystyka monochromatyczna, niekontrastowa, spójna z kolorystyką zastosowanego wyposażenia;”* Zapis w obecnym brzmieniu narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
60.	**I. 74.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 13 pkt. 8** *„8) Dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na elementach stanowiących wyposażenie ogródków gastronomicznych, stoisk targowych, handlowych i wystawienniczych (z wyłączeniem ogrodzeń lub elementów wygrodzeniowych) ustala się:* *1) sytuowanie nie więcej niż jednej reklamy o powierzchni odpowiadającej powierzchni formatu A4 na co drugim lambrekinie otaczającym czaszę parasola – należy stosować kolorystykę poszycia parasoli barwy białej lub beżowej;* *2) sytuowanie nie więcej niż jednej tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego o powierzchni reklamy odpowiadającej powierzchni formatu A5 na elementach wyposażenia innych niż czasza parasola;* *3) kolorystyka monochromatyczna, niekontrastowa, spójna z kolorystyką zastosowanego wyposażenia.”* Zapis w obecnym brzmieniu narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
61.	**I. 75.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 10 pkt. 2.2)** *„2) zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: telebimów, ekranów LED, LCD, itp.;”* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
62.	**I. 78.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 11 pkt. 4** „4) na elementach stanowiących wyposażenie ogródków gastronomicznych, stoisk targowych, handlowych i wystawienniczych, niestanowiących ogrodzeń lub elementów wygrodzeniowych, na następujących zasadach: a) sytuowanie nie więcej niż jednej reklamy o powierzchni odpowiadającej powierzchni formatu A4 na co drugim lambrekinie otaczającym czaszę parasola – należy stosować kolorystykę poszycia parasoli barwy białej lub beżowej, b) sytuowanie nie więcej niż jednej tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego o powierzchni reklamy odpowiadającej powierzchni formatu A5 na elementach wyposażenia innych niż czasza parasola, c) kolorystyka monochromatyczna, niekontrastowa, spójna z kolorystyką zastosowanego wyposażenia.” Zapis w obecnym brzmieniu narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
63.	**I. 79.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej odległość (**§ 12 pkt. 1. 2c)** z 80 m na 50 m.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
64.	**I. 80.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w części wskazującej odległość (**§ 12 pkt. 1.2e)** z *„(…) w strefie 50 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (…)”* na *„(…) w strefie 20 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (…)”*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

					wniesionej uwagi		
65.	**I. 83.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 13 pkt. 2.7)** *„7) o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: telebimów, ekranów LED, LCD, itp. z wyjątkiem paneli reklamowych w wiatach przystanków komunikacji;"* Zapis nie uwzględnia wykorzystania nowych technologii. Zapis w obecnym brzmieniu istotnie ogranicza stosowanie technologii cyfrowej, kompletnie ignorując światowe trendy stosowane w zakresie reklamy zewnętrznej. Obecne rozwiązania dostosowane są do otaczającej przestrzeni, nie powodują obniżenia komfortu osób, które z niej korzystają.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
66.	**I. 87.**	AMS S.A.	Wnosi o usunięcie zapisu **§ 9 pkt. 3.2** *„2) na urządzeniach bankomatowych, lub w miejscu ich lokalizacji, o łącznej powierzchni reklam nie większej niż 1 m^2;"* Zapis w obecnym brzmieniu narusza zasadę równości podmiotów wobec prawa.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
67.	**I. 88.**	AMS S.A.	Wnosi o zmianę zapisu w **§ 19 pkt. 3.2)** z *„maksymalną powierzchnię do 1,5m^2"* na *„maksymalną powierzchnię ekspozycyjną do 18m^2"*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
68.	**I. 89.**	Anna Jasiewicz Zbigniew Jasiewicz	1. Wnosimy o zakwalifikowanie terenu dz. 234, 235, 168/4, 168/6, cz. dz.168/11(część działki znajdująca się w Studium w kategorii UM) obr. 5 Podgórze do strefy krajobrazowej V- obszar ochrony krajobrazu lokalnego (obecnie w projekcie teren zakwalifikowany do III strefy krajobrazowej — obszar ochrony krajobrazu przyrodniczego). Zwracamy uwagę, iż w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego teren ten przeznaczony jest pod funkcję UM. UM — Tereny zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej Funkcja podstawowa: - Zabudowa usługowa realizowana jako budynki przeznaczone dla następujących funkcji: handel, biura, administracja, szkolnictwo i oświata, kultura, usługi sakralne, opieka zdrowotna, usługi pozostałe, obiekty sportu i rekreacji, rzemiosło, przemysł wysokich technologii wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (mln. parkingi, garaże) oraz zielenią towarzyszącą zabudowie; - Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wysokiej intensywności realizowana jako budynki mieszkaniowe wielorodzinne, (m.in. zabudowa osiedli mieszkaniowych, budynki wielorodzinne realizowane jako uzupełnienie tkanki miejskiej) wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi (m.in. parkingi, garaże) oraz z zielenią towarzyszącą zabudowie. Również w sporządzanym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego BODZÓW - REJON ULICY WIDŁAKOWEJ teren ten przeznaczony jest pod funkcję UMW/1 i UMW/2. Z powyższego wynika, iż zasadne jest zastosowanie na terenie przedmiotowych działek strefy krajobrazowej V. Ponadto zwracamy uwagę, iż na terenie tym może powstać zarówno zabudowa mieszkalna wielorodzinna, mieszkalna wielorodzinna z usługami jak i usługowa. Uważamy, iż wprowadzenie w zakresie całej gminy stref przestrzennych nr II o przeważającej funkcji terenów mieszkaniowych wielorodzinnych albo nr III o przeważającej funkcji terenów usługowych na terenach UM (usługowej oraz mieszkaniowej wielorodzinnej) ogranicza możliwości takich terenów do jednej z funkcji. Uważamy, iż uchwała krajobrazowa powinna uwzględniać strefy „mieszane" takie jak np. „UM" stosowne do przeznaczenia w Studium bądź miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzenie strefy przestrzennej II na terenie UM znacznie zawęża jej możliwości i jest niezgodne z wytycznymi planistycznymi. Na takich terenach Inwestor powinien mieć możliwość wyboru funkcji przeważającej (np. usługowej), a uchwała krajobrazowa w tym zakresie powinna stanowić odniesienie do nich obydwóch. W związku z powyższym wnosimy o ustalenie strefy w uchwale krajobrazowej odpowiadającej kategorii UM. Dla zabudowy usługowej, mieszkalnej wielorodzinnej z usługami, mieszkalnej wielorodzinnej w tym terenie prosimy o umożliwienie zastosowania ogrodzeń. Prosimy również w przypadku realizacji usług o możliwość zastosowania reklamy stosownej dla powyższej funkcji. 2. (…) 3. (…)	dz. 234, 235, 168/4, 168/6, cz. dz.168/11 obr.5 Podgórze	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 8**		

			4. (…) 5. (…) 6. (…) 7. (…) 8. Wnosimy aby w §24 dla strefy przestrzennej II o przeważającej funkcji terenów wielorodzinnych dopuścić możliwość sytuowania ogrodzeń dla funkcji mieszkalnej wielorodzinnej na działkach powyżej 20 arów ze względów bezpieczeństwa mieszkańców, przy założeniu odpowiedniej estetyki ogrodzeń. Prosimy o dopuszczenie ogrodzeń również dla funkcji mieszanej tj. dla zabudowy mieszkalno-usługowej. 9. (…)				
69.	**I. 90.**	Clear Channel Poland	Na wstępnie jednak pragniemy wyrazić przekonanie, że dobra uchwała regulująca miejską przestrzeń publiczną i zasady rozmieszczania w niej tablic reklamowych jest bardzo Miastu Kraków potrzebna. Jednakże uchwała ułomna pod względem prawnym, niespójna wewnętrznie oraz będąca w konflikcie z ustawą zasadniczą nie przysłuży się nikomu. Ustawa Krajobrazowa wprowadziła modyfikacje w szeregu aktów prawnych. Kluczowymi czynnikami skutecznego i efektywnego wdrożenia przyjętych rozwiązań będzie ich zgodność z: • porządkiem konstytucyjnym, • wzajemna koherentność (spójność pojęć we wszystkich aktach prawnych) • i działanie wpisujące się w logikę procesów gospodarczych. Uważamy, że proces porządkowania reklamy powinien być prowadzony w czterech, wzajemnie uzupełniających się obszarach, które opisujemy poniżej. 1. Wprowadzane zmiany muszą tworzyć skoordynowany pod względem czasowym system działań, oparty na wnikliwej analizie stanu istniejącego oraz analizie skutków wprowadzenia uchwały, w następującej sekwencji: a. przeprowadzenie audytów krajobrazowych, b. przyjęcie uchwał dotyczących urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu, c. przyjęcie zasad lokalizowania i warunków technicznych dla reklam, d. wydanie zasad sytuowania reklam w pasie drogowym, e. przyjęcie uchwał dotyczących opłat za wykorzystywanie przestrzeni publicznej do celów reklamowych. 2. (…) 3. Porządku reklamowego nie można rozpatrywać w oderwaniu od ładu przestrzennego. Dlatego zasady stanowienia i powiązania pomiędzy aktami prawa miejscowego dotyczącymi reklamy, w tym w zakresie jej opodatkowania, muszą być wzajemnie spójne. Konieczne jest też ustanowienie przepisów przejściowych, gwarantujących respektowanie praw nabytych, ochronę inwestycji oraz tryb ewentualnej wymiany urządzeń reklamowych. 4. 1) Pas drogowy jest obszarem o szczególnym znaczeniu dla przestrzeni publicznej. Jego wykorzystanie dla celów reklamowych zarówno na bazie umów cywilno-prawnych, jak i decyzji administracyjnych powinno opierać się na jasnych zasadach ustanowionych przez zarządcę drogi. Sprawą fundamentalną jest właściwe rozłożenie procesu w czasie. Zmiany o trwałym charakterze i pozytywnym kierunku, należy zacząć od przeprowadzenia audytów krajobrazowych. Powinny one także objąć inwentaryzację reklam i potencjalnych terenów pod reklamę na danym obszarze. Dopiero na tej podstawie mogą zostać uchwalone urbanistyczne zasady ochrony krajobrazu a w ich konsekwencji zasady lokalizowania i warunki techniczne dla reklam w poszczególnych gminach. Po ustanowieniu zasad gminnych, ostatnim krokiem może być uchwalenie opłat od reklam. Taki tryb procedowania pozwoli wszystkim stronom procesu (samorządom, właścicielom nieruchomości, firmom reklamowym i innym podmiotom wykorzystującym konstrukcje reklamowe do promocji własnej działalności gospodarczej) na właściwe przygotowanie się do zmian i wprowadzenie ich w sposób gwarantujący spójność koncepcji. 2) [*], jako profesjonalna firma reklamy zewnętrznej działająca na polskim rynku od wielu lat oczekuje: — respektowania w uchwale praw nabytych, — (…) — (…) — zrozumienia roli zdefiniowania zasad komercyjnego parteru, który ze względu na swoją wyjątkową i odrębną funkcję usługowo-handlową, zaspokajając potrzeby społeczne, komunikacyjne, informacji, konsumpcji powinien zostać oddzielnie uregulowany, dopuszczając lokowanie nośników reklamowych formatu do 2,16 m² (wolnostojących, na obiektach budowlanych i w wiatach) w centrum miasta — w strefach od II do V, — postulujemy dopuszczenie tablic wolnostojących do 32 m² w strefie II, IV i V na zasadach odległościowych do tej pory stosowanych przez Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu (w załączniku). — (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 3, 4.1), 4.2 tiret pierwsze, 4.2) tiret piąte,**		

			— (…) • szybką informację w przypadku zagrożeń, co podwyższa poczucie bezpieczeństwa. Reklama zewnętrzna jest dynamicznie rozwijającym się medium na świecie. To najstarsze medium, dzięki technologii przeżywa na świecie swój wielki rozwój i znajduje nowe zastosowania. Dzięki dobrym regulacjom i partnerskiej współpracy służyć będzie rozwojowi miast i życiu ich mieszkańców.				
70.	**I. 91.**	Ströer	1. (…) 2. Wnosi o zmianę treści zapisu w §4. 1.1) - Usunąć definicję banneru Uzasadnienie: W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa, bez upoważnienia ustawowego, nie należy formułować definicji ustalających znaczenie określeń ustawowych; w szczególności, akt wykonawczy nie powinien formułować definicji, które ustalałyby znaczenie określeń zawartych w ustawie upoważniającej. Tym samym za wadliwe uznać należy zdefiniowanie pojęcia „baner reklamowy". Pojęcie to występuje na gruncie przepisów u.p.z.p., jako przykład tablicy reklamowej (patrz: art. 2 pkt 16b u.p.z.p.). Zakaz definiowania określeń ustawowych ma na celu zapobieganie powstania skrajnie różnych definicji. W przeciwnym razie, każda z 2500 gmin mogłaby zdefiniować baner inaczej. 3.(…) 4.(…) 5. Wnosi o zmianę treści zapisu w §9.2 – Usunąć Uzasadnienie: Przekroczenie upoważnienia ustawowego. Poza kompetencją rad gminy z upoważnienia tzw. Ustawy krajobrazowej pozostają urządzenia (obiekty budowlane) nie służące promocji (nie zawierające informacji promującej), a służące np. wyłącznie informacji. 6. Wnosi o zmianę treści zapisu w §9.3 - Usunąć punkty od 1), 3), 4), 5) a w zakresie punktu 2) zapisy dotyczące zasad sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na urządzeniach bankomatów przenieść do obszaru zasad sytuowania. Uzasadnienie: Przekroczenie upoważnienia ustawowego, co stwierdził WSA w Łodzi w cytowanym wyżej wyroku dotyczące aranżacji witryn. „Z art. 2 pkt 16b u.p.z.p. (tablice reklamowe) i art. 2 pkt 16c u.p.z.p. (urządzenie reklamowe), z których treści nie wynika, by jakiekolwiek informacje i dzieła artystyczne mogły być tablicami czy urządzeniami reklamowymi "Upoważnienie ustawowe pozwala ustalić różnicować obszarowo, a nie podmiotowo zasady sytuowania tablic i urządzeń reklamowych. Rada gminy nie ma upoważnienia na wyłączanie z uchwały reklam na bankomatach ustawionych w przestrzeni publicznej. 7. (…) 8. (…) 9. (…) 10. (…) 11. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 10.2 – Przeredagować treść zapisu na proponowany: Dla obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 ustala się: 1) wysokość do 3,5 m; 2) zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych z wykorzystaniem ekranów LED, LCD; 3) (usunąć) Uzasadnienie Ad.2): Naruszenie zasad upoważnienia ustawowego przez interpretacje rozszerzającą, do której gmina nie ma uprawnień zgodnie z art. 91 ust.1 w zw. z art. 91 ust. 4 u.s.g. Zapis punktu 3 nie wnosi żadnego warunku. 12. (…) 13. (…) 14. (…) 15. (…) 16. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 12. 2 c) - Przeredagować treść zapisu na proponowany: c) zachowania minimalnej odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi — 50 m, Uzasadnienie: Z uwagi na niewielkie rozmiary dopuszczonych tablic i urządzeń reklamowych proponuje się zmniejszenie odległości między nimi do 50 m. 17. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 12. 4 - Przeredagować treść zapisu poprzez częściowe wykreślenie zaznaczonego tekstu i zmianę parametrów: *1. (...)* *2. Dla billboardów ustala się:* *1) wysokość do 6 m;*		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2, 5, 6, 11, 16, 17.2, 18, 19, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 34, 35, 37, 38, 42, 44, 45**		

			2) szerokość do 3,7 m; *3) głębokość do 0,7 m;* *4) wymiary powierzchni ekspozycji do 3,5 m szerokości i do 2,5 m wysokości;* Uzasadnienie: Zasady oświetlania obiektów reguluje ustawa o drogach. Naruszenie zasad upoważnienia ustawowego przez interpretacje rozszerzającą, do której gmina nie ma uprawnień zgodnie z art. 91 ust. 1 w zw. z art. 91 ust. 4 u.s.g. Ponadto w wyznaczonym obszarze, podobnie jak ma to miejsce w innych europejskich miastach, są ciągi komunikacyjne przeznaczone dla reklamy o powierzchni 9 m^2. 18. Wnosi o zmianę treści zapisu w §13.2. 7) i 8) - Usunąć Uzasadnienie: Zapisy przekraczają upoważnienie ustawowe. Ponadto zasady oświetlania obiektów reguluje ustawa o drogach. Naruszenie zasad upoważnienia ustawowego przez interpretacje rozszerzającą, do której gmina nie ma uprawnień zgodnie z art_ 91 ust. 1 w zw. z art. 91 ust. 4 u.s.g Zastosowane określenie „jaskrawa kolorystyka" nie jest jednoznaczne i może być w subiektywny sposób interpretowane. 19. Wnosi o zmianę treści zapisu w §13.6. 2) - Przeredagować treść zapisu poprzez częściowe wykreślenie zaznaczonego tekstu: 2) zakaz wykonywania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych większych niż 3,5 m ~~*lub o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeni*~~ Uzasadnienie: Jaskrawa kolorystyka jest określeniem nieprecyzyjnym, stwarza możliwość interpretacji. Pozostałe zapisy są przekroczeniem upoważnienia ustawowego. 20. (…) 21. (…) 22. (…) 23. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 16.2. 1) - Przeredagować treść zapisu na proponowany: *Dla trwale związanych z gruntem billboardów ustala się:* *1) sytuowanie ich w odległości nie mniejszej niż:* *a) 50 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań,* *b) 3 m od zewnętrznej krawędzi jezdni,* *c) 5 m od osi toru tramwajowego,* *d) 15 m od wiat przystankowych,* *e) 90 m liczonej pomiędzy billboardami,* *f) 2 m od budynku* Uzasadnienie: Wprowadzone odległości nie znajdują uzasadnienia w kontekście obowiązujących przepisów. Wsporcze słupy wolno stojących tablic reklamowych mają średnicę nie większą niż 0,5 m, odpowiadającą średnicy urządzeń oświetleniowych infrastruktury drogowej. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra transportu w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, nie ograniczają widoczności na skrzyżowaniach. Nieuzasadnione jest więc wprowadzanie odległości 100 m od przecięcia ze skrzyżowaniem. Ponadto art. 43 ustawy o drogach reguluje odległości od krawędzi dróg krajowych (10m), wojewódzkich i powiatowych (8m) i gminnych (6). Zarządca drogi, może zmniejszyć tę odległość, ale nie zwiększyć. W praktyce w miastach europejskich reklamy lokalizowane są jak najbliżej krawędzi jezdni, a nie odwrotnie. 24. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 16.2. 2) - Usunąć Uzasadnienie: Wprowadzony zapis jest niemożliwy do realizacji. Rzetelne jego wykonanie wymagałoby zatrudnienia ekip geodezyjnych i wytyczenia linii przechodzącej przez kwartały ulic, od wskazanych na mapie punktów i ciągów widokowych (o nieustalonych współrzędnych geodezyjnych). Tworzone prawo lokalne musi być jasne i czytelne dla mieszkańców, w tym przedsiębiorców i możliwe do realizacji i egzekucji. 25. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 16.2. 3) i 5) - Usunąć Uzasadnienie: Przekroczenie upoważnienia ustawowego. Art. 37a ust. 1 u.p.z.p. i obejmuje kwestie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych (zasady i warunki ich sytuowania), ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Nie obejmuje kwestii ich oświetleni. Ponadto zagadnienie to zostało uregulowane w ustawie o drogach art. 42a i a rt.43 26. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 17.2. 9) - Usunąć Uzasadnienie: Tablice zlokalizowane na dachach budynków stanowią obecny na całym świecie element reklamowy.				

			27. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 17.3. 1) b, 2) 3) - Przeredagować treść zapisu poprzez częściowe wykreślenie zaznaczonego tekstu i zmianę parametrów: b) na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku ~~w nie więcej niż jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej~~ powierzchni ~~reklam~~ ekspozycji nie przekraczającej 18 m², ~~usytuowany w narożnej strefie parteru budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie mniejszych niż 0,1 m.~~ ~~2) maksymalną powierzchnię do 1,5m²;~~ 3) łączną dopuszczalną powierzchnię tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na elewacji budynku nieprzekraczającą 85% powierzchni elewacji parteru; Uzasadnienie: Wnosimy o pozostawienie w strefie IV możliwości sytuowania tablic naściennych o powierzchni do 18 m² 28. (…) 29. (…) 30. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 18.2 2) 3) i 5) - Usunąć Uzasadnienie: Ad2) Przekroczenie upoważnienia ustawowego. Art. 37a ust. 1 u.p.z.p. i obejmuje kwestie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych (zasady i warunki ich sytuowania), ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Nie obejmuje kwestii ich oświetlenia. Ponadto zagadnienie to zostało uregulowane w ustawie o drogach art. 42a i art.43. Ad 3) Wprowadzony zapis jest niemożliwy do realizacji. Rzetelne jego wykonanie wymagałoby zatrudnienia ekip geodezyjnych i wytyczenia linii przechodzącej przez kwartały ulic, od wskazanych na mapie punktów i ciągów widokowych (o nieustalonych współrzędnych geodezyjnych). Tworzone prawo lokalne musi być jasne i czytelne dla mieszkańców, w tym przedsiębiorców i możliwe do realizacji i egzekucji. Ad.5) Jaskrawa kolorystyka jest określeniem nieprecyzyjnym, stwarza możliwość interpretacji. Przekroczenie upoważnienia ustawowego. Art. 37a ust. 1 u.p.z.p. i obejmuje kwestie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych (zasady i warunki ich sytuowania), ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Nie obejmuje więc kwestii ich oświetlenia. 31. (…) 32. (…) 33. (…) 34. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 18.5.4) – Zmiana parametrów: *4) zachowanie odległości pomiędzy billboardami nie mniejszej niż:* *a) 50 m wzdłuż dróg klasy wewnętrznej, dojazdowej i lokalnej,* *b) 90 m wzdłuż dróg klasy zbiorczej, głównej i klasy głównej ruchu przyspieszonego,* *c) 500 m wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad;* Uzasadnienie: Proponujemy zmniejszenie odległości zgodnie z propozycja mi obszaru IV. 35. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 18.5.5) – Zmiana parametrów: *5) jednostronną powierzchnię ekspozycji reklamy nie większą niż:* *a) 6,5 m² wzdłuż dróg wewnętrznych,* *b) 12,5 m² wzdłuż dróg klasy dojazdowej i lokalnej,* *c) 18,5 m² wzdłuż dróg klasy zbiorczej, głównej i głównej przyspieszonej,* *d) 48 m² i nie mniejszą niż 32 m² wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad;* Uzasadnienie: Przy zaproponowanych w punkcie 2) odległościach od krawędzi jezdni, wnosimy o korektę związaną z powierzchnia tablic i ich czytelnością. 36. (…) 37. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 19.2 7), 8), 9) - Usunąć Uzasadnienie: Ad. 7) i 8) Art. 37a ust. 1 u.p.z.p. i obejmuje kwestie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych (zasady i warunki ich sytuowania), ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Nie obejmuje więc kwestii ich oświetlenia. Parametr „jaskrawa kolorystyka" nie jest precyzyjny. Ad.9) Tablice zlokalizowane na dachach budynków stanowią obecny na całym świecie element reklamowy. 38. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 19.3.1 b), 2 i 3 - Przeredagować treść zapisu poprzez częściowe wykreślenie zaznaczonego tekstu i zmianę parametrów: *b) na płaszczyźnie elewacji stanowiącej ślepą ścianę budynku ~~w nie więcej niż jednej kolumnie, tworzącej spójny ciąg o łącznej~~ powierzchni ~~reklam~~ ekspozycyjnej nieprzekraczającej 18 m²,*			

			~~*sytuowanej w narożnej strefie parteru budynku, z zachowaniem stałych odległości pomiędzy tablicami reklamowymi i urządzeniami reklamowymi nie m niejszych niż 0,1 m;*~~ ~~*2) maksymalną powierzchnię do 1,5 m²;*~~ *3) przy zachowaniu łącznej powierzchni ekspozycyjnej na elewacji budynku* ~~*znajdujących się w parterze budynku*~~ *nieprzekraczającej 85% powierzchni elewacji;* Uzasadnienie: Wnosimy o pozostawienie w strefie V możliwości sytuowania tablic naściennych o powierzchni ekspozycyjnej do 18 m² 39. (…) 40. (…) 41. (…) 42. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 21.1 1) - Zmiana parametrów: *1) możliwość sytuowania na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług nie więcej niż czterech wolnostojących urządzeń reklamowych o powierzchni płaszczyzny reklamowej do 18 m² i wysokości do 6 m. Alternatywnie, dopuszcza się usytuowanie jednego masztu wraz z urządzeniem reklamowym o powierzchni płaszczyzny reklamowej do 6 m² i wysokości do 14 m;* Uzasadnienie: Zaproponowane zapisy urealniają istniejące na terenach towarzyszących obiektom usług potrzeby tych obiektów. 43. (…) 44. Wnosi o usunięcie treści zapisu (z pominięciem stosowanej w uwadze metody wskazania odpowiedniego §) Usunąć: 1) możliwość stosowania światła barwy białej; 2) zakaz stosowania jaskrawej kolorystyki lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów LED, LCD, itp.; Uzasadnienie: Art. 37a ust. 1 u.p.z.p. i obejmuje kwestie lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych (zasady i warunki ich sytuowania), ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Nie obejmuje więc kwestii ich oświetlenia. Określenie jaskrawa kolorystyka nie jest precyzyjne. 45. Wnosi o zmianę treści zapisu w § 28 - Dodanie dodatkowego zapisu: *Zwalnia się z obowiązku dostosowania do zakazów, zasad i warunków określonych w uchwale istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tablice i urządzenia reklamowe postawione na podstawie prawomocnych decyzji pozwolenia na budowę lub przyjętych zgłoszeń zamiaru budowy.* Uzasadnienie: Dział V nie zawiera zapisów wyjaśniających procedury dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, podaje wyłącznie termin dostosowania. Nie jest to zapis wystarczający. Podobnie stanowisko zajął WSA w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 (sygn., II SA/Łd 523/17), unieważniając łódzką uchwałę reklamową, która wyznaczała jedynie termin dostosowania. „poza terminami dostosowania nie reguluje ona żadnych warunków dostosowania istniejących obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych (...), nie wskazując, na czym ma ono polegać. Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały." Mając na uwadze rozstrzygniecie WSA w Łodzi oraz fakt, że Rada Miasta nie ma upoważnienia do wycofania z obiegu prawnego prawomocnych decyzji pozwolenia na budowę wnosimy o zwolnieni z obowiązku dostosowania tablic i urządzeń reklamowych posiadających zgody budowlane. Zrównanie statusu tablic legalnych z nielegalnymi jest demoralizujące i nie służące poszanowaniu prawa.				
71.	**I. 92.**	Rejon Dróg Miejskich Krowodrza Sp. z o.o.	Przedmiotem naszych uwag są ograniczenia w umieszczaniu wolnostojących tablic i urządzeń reklamowych. Proponowane w projekcie ustawy krajobrazowej odległości między reklamami, są w naszym przekonaniu zbyt duże. Za większym zagęszczeniem ww. urządzeń w naszym przypadku przemawia to, iż służą one nie tylko celom zarobkowym (co pozwała na większe przychody, a co za tym idzie są odprowadzane wyższe podatki), ale także pełnią funkcje ochronne izolując nasze obiekty od wpływu bardzo dużego ruchu samochodowego na ul. Ks. Józefa, stanowiąc swoisty ekran akustyczny. Uważamy także, że usunięcie ich nie poprawi walorów krajobrazowych okolicy, a wręcz pogorszy odsłaniając bazę transportową naszej firmy.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

72.	**I. 93.**	Krzysztof Kowal	Wnosi o uwzględnienie uwag: 1. Zwiększenie wysokości urządzeń reklamowych z 3,5 m do 6 m dla wszystkich stref krajobrazowych na czas trwania imprezy plenerowej oraz w miejscu jej organizacji. 2. (…) 3. (…) 4. Dopuszczenie innej kolorystyki niż biała i beżowa parasoli reklamowych oraz dopuszczenie umieszczania reklamy na wszystkich lambrekinach w miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego na czas trwania dla wszystkich stref krajobrazowych. 5. (…) 6. (…)	Obszar wszystkich stref krajobrazowych	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 4**		
73.	**I. 94.**	Andrzej Mikołajewski	1. (…) 2. Należy wskazać, że zapisy uchwały nie wyszczególniają obiektów małej architektury niejednokrotnie znajdujących się w pasie drogowym dróg publicznych, takich jak: - Tablice informacyjne oszklone Dzielnic I – XVIII Miasta Krakowa (wykonane w kolorze niebieskim, z dodatkowym oszkleniem lub bez) - Tablice z mapami Dzielnic Miasta Krakowa. Powyższe elementy małej architekturą są montowane na terenie Gminy Miejskiej Kraków w ramach środków finansowych Rad Dzielnic Miasta Krakowa. 3. W zakresie urządzeń reklamowych (…) wskazuje, iż uchwała w sposób zbyt radykalny ogranicza możliwość eksponowania reklam kierunkowych na słupach oświetlenia ulicznego, co będzie miało negatywny wpływ na dochody miasta, jak również na funkcjonowanie przedsiębiorstw dla których ten rodzaj reklamy jest bardzo ważną formą pozyskiwania potencjalnych klientów. Jednocześnie w nawiązaniu do uwag przekazanych w dniu 3.03.2017 r., pismem znak: NO.0700.115.2017 ponownie należy wskazać, że instalację „na słupach oświetlenia należy wykonać przy zastosowaniu podkładek gumowych oraz obejm wykonanych ze stali nierdzewnej”. 4. (…) 5. Ponadto, ograniczenie możliwości promowania wydarzeń kulturalnych, sportowych, społecznych itp. realizowanych przez Gminę Miejską Kraków lub przy jej udziale wyłącznie na czas trwania tych wydarzeń w miejscu ich realizacji, praktycznie eliminuje z przestrzeni publicznej możliwość wcześniejszego ich promowania i informowania mieszkańców i gości odwiedzających miasto o przyszłych wydarzeniach. 6. W kwestii ogrodzeń, o których mowa w § 28 pkt 9 niniejszego projektu uchwały należałoby skorygować zapis dotyczący 5% odstępstwa dla poszczególnych gabarytów dla ogrodzeń poprzez dookreślenie, iż 5% odstępstwo nie dotyczy wysokości ogrodzenia, którego wysokość określona jest na 2,2 m. W zakresie zapisu dotyczącego obsadzania roślinnością ogrodzeń od strony przestrzeni publicznej tut. Jednostka wnioskuje o wprowadzenie listy zalecanej roślinności.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2, 3, 5, 6**		
74.	**II. 2.**	Marta Kotarska	1. (…) 2. Ad § 9 ust. 3 pkt. 1 - w zestawieniu z § 19 ust. 9 i ust. 14 Wg proponowanej treści dokumentu reklama/szyld będzie dopuszczona na każdym lambrekinie parasoli w ogródkach gastronomicznych w formie: - jedna tablica reklamowa na co drugim lambrekinie (pow. max A3), - dowolna liczna szyldów (w sumie nie więcej niż 10) na co drugim lambrekinie (pow. max A3), Taki zapis daje możliwość dowolnego ustawiania/obracania czasy parasoli, m.in. w taki sposób, by największa liczna szyldów była widoczna od strony płyty Rynku Głównego (a na tym może zależeć np. kompaniom piwowarskim – sponsorom wyposażenia ogródków restauracyjnych). Jeżeli uchwała RMK na ograniczyć liczbę reklam/szyldów itp. To zapis należy zmienić, ograniczając liczbę szyldów. 3. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2**		
75.	**II. 3.**	Krakowska Kongregacja Kupiecka	Wnosi o uwzględnienie targowisk do tzw. uchwały krajobrazowej. Zaproponowane rozwiązania są niepełne, uwzględniają część podmiotów gospodarczych tj. stacje benzynowe oraz wielkopowierzchniowe obiekty handlowo-usługowe tzw. galerie handlowe, nie biorąc pod uwagę podmiotów gospodarczyk działających na targowiskach. Stwarza to nierówność szans traktowania przedsiębiorców. Wnosimy o uwzględnienie powyższej uwagi do uchwały krajobrazowej.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

76.	**II. 5.**	Maria Grzegółka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	294 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.
77.	**II. 6.**	Adam Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	536/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
78.	**II. 7.**	Adam Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	536/2 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
79.	**II. 8.**	Danuta Rutkowska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	296/4 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
80.	**II. 9.**	Urszula Wal	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	133/6 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
81.	**II. 10.**	Dorota Barwiołek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	87/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

82.	**II. 11.**	Joanna Duszyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	87/2 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
83.	**II. 12.**	Bogdan Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	75/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
84.	**II. 13.**	Irena Trela, Artur Trela, Jolanta Pałka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	283 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
85.	**II. 14.**	Irena Trela, Artur Trela, Jolanta Pałka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	81/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
86.	**II. 15.**	Teresa Bubak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	302/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
87.	**II. 16.**	Krystyna Król	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	130 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

88.	**II. 17.**	Anna Semerda	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	302/2, 302/3 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
89.	**II. 18.**	Bogusława Kuś	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	252/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
90.	**II. 19.**	Andrzej Bakalarz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	251 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
91.	**II. 20.**	Kazimierz Stachnik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	117 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
92.	**II. 21.**	Dorota Kaczmarczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	257/2 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
93.	**II. 22.**	Anna Kulig	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	56 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

94.	**II. 23.**	Stanisław, Elżbieta Nowak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	134/2 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
95.	**II. 24.**	Stanisław i Elżbieta Nowak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	134/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
96.	**II. 25.**	Leszek Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	257/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
97.	**II. 26.**	Małgorzata Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	125 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
98.	**II. 27.**	Małgorzata Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	264 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
99.	**II. 28.**	Rafał Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	125 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

100.	**II. 29.**	Rafał Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	264 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
101.	**II. 30.**	Zbigniew Kozub	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	264 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
102.	**II. 31.**	Zbigniew Kozub	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	125 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.
103.	**II. 32.**	Joanna Kozub	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	125 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
104.	**II. 33.**	Joanna Kozub	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	264 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.
105.	**II. 34.**	Małgorzata Kuczek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	129 obr. 40 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

106.	**II. 35.**	Grzegorz Stanecki	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	238/3 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
107.	**II. 36.**	Paulina Kuśnierz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	220 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.
108.	**II. 37.**	Grzegorz Marzec	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	126 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
109.	**II. 38.**	Michał Chudziak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	295/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
110.	**II. 39.**	Ryszard Baran	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	17/1 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.
111.	**II. 40.**	Ryszard Baran	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	57 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

112.	**II. 41.**	Jerzy Władysława Zubel	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	66 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
113.	**II. 42.**	Jerzy Władysława Zubel	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	84 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
114.	**II. 43.**	Wacław Lasek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	70 obr 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
115.	**II. 44.**	Wacław Lasek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	67 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
116.	**II. 45.**	Castorama Polska Sp. z o.o. CASTIM Sp. z o.o. Reprezentowane przez Łempicka Mincewicz Ścibor Kancelaria Radców Prawnych	1.1 § 9 ust. 1 pkt 6 w związku z § 16 pkt 1 Uchwały Wnosi o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) totemów reklamowych o wysokości większej niż 3,5 m, jednak nie większej niż 21 m oraz o powierzchni ekspozycji większej niż 5 m2, jednak nie większej niż 18 m2. 1.2 (…) 1.3 Jednocześnie, w przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) totemów reklamowych umieszczonych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) o wysokości większej niż 3,5 m, jednak nie większej niż 21 m oraz o powierzchni ekspozycji większej niż 5 m^2, jednak nie większej niż 18 m2, jeżeli takie totemy znajdują się na tych terenach w dniu wejścia w życie Uchwały. 2.1 § 8 ust. 1 pkt w związku z §16 pkt 2 Uchwały Wnosi o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) (…) 2) dopuszczenia umieszczania więcej niż 3 chorągwi, jednak nie więcej niż 10 chorągwi na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług, 3) (…) 2.2 (…)	Nr działek położonych przy ul. Sosnowieckiej: 1366/4 1365/4 1364/4 1363/4 1362/4 1360/2 1359/2 1358/4 1357/4 1356/4 Obr. 33 Krowodrza Nr działek położonych przy ul. Sławka: 1/20	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1.1, 1.3, 2.1.2), 2.3, 3.1, 3.2, 4.1.1), 4.1.2), 4.1.3), 4.3, 5.1.1), 5.1.2), 5.1.3), 5.3, 6.3, 7.1.1), 7.1.2), 7.1.3), 7.3, 8.1, 8.3,**		

			2.3 W przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści, wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) masztów flagowych o wysokości większej niż 10 m, jednak nie większej niż 12 m, 2) w liczbie większej niż 3 chorągwie, jednak nie więcej niż 10 chorągwi na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług, 3) o powierzchni ekspozycji chorągwi większej niż 3 m2, jednak nie większej niż 6 m2. usytuowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) w przypadku, gdy takie maszty flagowe i chorągwie będą się tam znajdować w dniu wejścia w życie Uchwały 3.1 §9 ust. 1 Uchwały Wnosi o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) oraz na znajdujących się na tych nieruchomościach wielkopowierzchniowych obiektach handlowych tablic reklamowych stanowiących baner, także wtedy, gdy nie zachodzą przesłanki określone w § 9 ust. 1 pkt 1 ppkt a) lub ppkt b) Uchwały. Umieszczanie banerów reklamowych na tych terenach jest powszechne, a jednocześnie nie wpływa negatywnie na walory estetyczne nieruchomości i nie jest sprzeczne z celami Uchwały. 3.2 W przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) banerów znajdujących się w dniu wejścia w życie Uchwały na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) oraz na znajdujących się na tych nieruchomościach wielkopowierzchniowych obiektach handlowych. 4.1 § 9 ust. 1 w związku z § 16 pkt 3 Uchwały Wnosi o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1. billboardów o powierzchni ekspozycji reklamowy innej niż 12 m2 i 18 m2, jednak nie większej niż 18 m^2; 2. billboardów o powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowionej na wysokości mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednak nie mniejszej niż 2 m; 3. dopuszczenie więcej niż jednego billboardu, jednak nie więcej niż 4 billboardów, przy czym dopuszczenie umieszczenia co najmniej 2 dodatkowych billboardów wolnostojących, jeżeli stanowią one także tablice kierunkowe zawierające takie informacje, jak „wjazd", „wyjazd", „strefa dostaw", itp 4.2 (…) 4.3 W przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) billboardów o powierzchni ekspozycji reklamowy innej niż 12 m^2 i 18 m^2 (jednak nie większej niż 18 m^2), powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowionej na wysokości mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednak nie mniejszej niż 2 m, w liczbie większej niż 4 billboardy na danym terenie, usytuowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) w przypadku, gdy takie billboardy będą się tam znajdować w dniu wejścia w życie Uchwały. 5.1 § 15 pkt 1) i 2) oraz § 16 pkt 5 ppkt b Uchwały. Wnosi o dopuszczenie umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na budynkach będących wielkopowierzchniowym i obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) także w sposób zasłaniający częściowo witryny (okna) lub drzwi; 2) na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji mogła przekroczyć 25% powierzchni elewacji frontowej jednak nie przekroczyła 40 % powierzchni elewacji frontowej;	1/19 1/27 1/24 1/29 obr. 49 Podgórze Nr działek położonych przy ul. Pilotów: 930/3			

			3) poza elewacją frontową parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby wymiary pojedynczej tablicy reklamowej mogły przekroczyć 2 m wysokości jednak nie przekraczały 4 metrów wysokości oraz mogły przekroczyć 6 m szerokości, jednak nie przekraczały 20 metrów szerokości. 5.2 (…) 5.3 W przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się w dniu wejścia w życie Uchwały na budynkach będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) także wówczas, gdy nie są one zgodne z warunkami ich usytuowania określonymi w Uchwale. 6.1 (…) 6.2 (…) 6.3 W przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się w dniu wejścia w życie Uchwały na budynkach będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) także wówczas, gdy nie są one zgodne z warunkami ich usytuowania określonymi w Uchwale. 7.1 § 9 ust. 1 pkt 4) § 16 pkt 8 Uchwały. Wnosi o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1)więcej niż jednego, jednak nie więcej niż 3 pylonów reklamowych w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług; 2) pylonów reklamowych o wysokości większej niż 6 m, jednak nie większej niż 20 m; 3) pylonów reklamowych o powierzchni ekspozycji pojedynczej reklamy w ramach tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczonego na pylonie większej niż 4 m2, jednak nie większej niż 40 m^2. 7.2 (…) 7.3 Jednocześnie, w przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) pylonów reklamowych umieszczonych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały), także wówczas, gdy nie są one zgodne z parametrami określonymi w Uchwale, jeżeli takie pylony znajdują się na tych terenach w dniu wejścia w życie Uchwały. 8.1 § 19 ust Uchwały 4) i 5). Wnosi o dopuszczenie sytuowania na elewacjach i dachach budynków będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie 1, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych stanowiących szyldy o wysokości większej niż 1 m, jednak nie większej niż 8 m i szerokości większej niż 2 m, jednak nie większej niż 30 metrów. 8.2 (…) 8.3 Jednocześnie, w przypadku negatywnego rozpatrzenia uwagi o powyższej treści wnosi o dopuszczenie pozostawienia (także po okresie dostosowawczym) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych stanowiących szyldy usytuowanych na obiektach [*] także wówczas, gdy nie są one zgodne z parametrami określonymi w Uchwale, jeżeli takie szyldy znajdują się na tych terenach w dniu wejścia w życie Uchwały.				
117.	**II. 46.**	McDonald's Polska Spółka z.o.o	1.W związku z prowadzeniem przez Państwa procedury wdrożenia tzw. uchwały krajobrazowej wnosimy o uwzględnienie naszych uwag w zakresie dostosowania zapisów projektu do typowego oznakowania w zakresie zapisów projektu do typowego oznakowania wolnostojącej restauracji [*] – w stosunku do naszych lokalizacji, zgodnie z listą. W treści uwagi wyszczególniono i scharakteryzowane kategorie i parametry znaków powszechnie stosowane w obszarze prowadzonej działalności wyszczególniono dokładnie gabaryty nośników reklamowych używanych przez [*].	ul. Wadowicka 2A ul. Opolska 9 ul. Jasnogórska 2 ul. Pilotów 6 ul. Wielicka 85	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w**		

			Znaki na elewacji/dachu budynku (pełnią funkcję szyldów): - znak świetlny 'M' (2 szt.), - znak świetlny napis '[*]' (3 szt.), - napis '[*]' (2 szt.), - pylon reklamowy (1 szt.) Znaki na nieruchomości poza budynkiem: - dwustronny znak 'M' (1 szt.) - dwustronna tablica z napisem ''[*]' (1 szt.) - dwustronna tablica z napisem '[*]' (1 szt.) - opcjonalnie: 1 x dwustronna tablica ze znakiem '24H' - maszt flagowy (3 szt.) Znaki na tzw. linii drive na nieruchomości poza budynkiem: - pre-sell board (1szt.) -drive thru canopy (1szt.) - menuboard 3-panelowy totem (1 szt) - hero board (1szt.) - menuboard cenowy (cennik) (1 szt.) - dwustronna bramka wysokościowa (1 szt.) Znaki kierunkowe na drogach wewnętrznych na nieruchomości poza budynkiem: -dwustronny znak kierunkowy (2szt.) - dwustronny totem (1 szt.) Znaki reklamowe na ogrodzeniach i meblach zewnętrznych W każdej lokalizacji liczba śmietników, parasoli czy przęseł ogrodzenia jest dobierana indywidualnie, dlatego też ilość elementów, a co za tym idzie łączna powierzchnia reklamowa, może się od siebie różnić. 2. (…) 3. Dodatkową argumentacją za uwzględnieniem naszych postulatów jest fakt, że zabudowa nieruchomości w reklamy umieszczone na pylonie i elewacji budynku w postaci nazwy własnej lub logo została zrealizowana w ramach jednego architektonicznego projektu zatwierdzonego ostatecznym pozwoleniem na budowę. Prawa nabyte i inne prawnie chronionych wartości wynikających z prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej winny zostać uwzględnione w ramach wprowadzania aktu prawa miejscowego. W uwadze szczegółowo wyszczególniono i scharakteryzowano kategorie znaków powszechnie stosowane w obszarze prowadzonej działalności.	ul. Bora Komorowskiego 33 ul. Medweckiego 13	**zakresie pkt. 1, 3**		.
118.	**II. 47.**	Katarzyna Nowak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	133/1 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
119.	**II. 48.**	Władysław Ziółkowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	250 obr. 39	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
120.	**II. 49.**	Natalia Kalisz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co	133/2 obr. 39 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.				
121.	**II. 50.**	Wioletta Mazurek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	296/6 obr. 39	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
122.	**II. 51.**	Marzena Mularska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	91 obr. 39	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
123.	**II. 52.**	Agata Jędrzejczyk Jacek Jędrzejczyk	Wnosi o zniesienie zakazu grodzenia niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego na istotę prawa własności.	15/16 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
124.	**II. 53.**	Małgorzata i Sławomir Baster	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzona w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	83 obr. 39	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
125.	**II. 54.**	Spółka Kupiecka Nowy Kleparz	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.” Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.	160 obr. 116 Śródmieście	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

126.	**II. 55.**	Małopolskie Stowarzyszenie Placów Targowych	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.” Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
127.	**II. 56.**	Plac Imbramowski sp. z o.o.	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.” Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
128.	**II. 57.**	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Unitarg sp. z o.o.	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.” Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
129.	**II. 58.**	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Stawy	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

			Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność" pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług" wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.		**wniesionej uwagi**		
130.	**II. 59.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §4 ust.1 pkt 16 w zakresie doprecyzowania treści zapisu poprzez wskazanie wymiarów i formatu pylonu		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
131.	**II. 60.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §9 ust.6 w zakresie zmiany treści zapisu w części wskazującej okres sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego tj. zmiana: z: 2 miesięcy na: 2 tygodnie		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
132.	**II. 61.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §11 ust.1 w zakresie zmiany treści zapisu w części wskazującej odległość od budynku z 10 m na 4 m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
133.	**II. 62.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §16 pkt 1 w zakresie zmiany treści zapisu z dotychczasowego na następujący: na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług nie więcej niż czterech billboardów o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji do 18m^2 (każda). Dopuszcza się usytuowania jednego masztu wraz z urządzeniem reklamowym o wysokości do 14 m i powierzchni ekspozycji do 6 m^2		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
134.	**II. 63.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §16 pkt 3 w zakresie zmiany treści zapisu z dotychczasowego na następujący: czterech wolnostojących billboardów o wysokości 10m i powierzchni ekspozycji 12m^2 lub 18m^2		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
135.	**II. 64.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę o usunięcie zapisu §16 pkt 5 z treści projektu uchwały		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
136.	**II. 65.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę o usunięcie zapisu §16 pkt 6. Jego treść jest sprzeczna z ideą i założeniami ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. 2015 poz. 774)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

					wniesionej uwagi		
137.	**II. 66.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §17 w zakresie zmiany treści zapisu poprzez jego doprecyzowania. W projekcie brak definicji oraz niejasność sformułowania: „Inne wolnostojące tablice reklamowe” i „inne wolnostojące urządzenia reklamowe”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
138.	**II. 67.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §14 w zakresie zmiany treści zapisu poprzez jego doprecyzowania. W projekcie brak definicji oraz niejasność sformułowania: „Inne wolnostojące tablice reklamowe” i „inne wolnostojące urządzenia reklamowe”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
139.	**II. 68.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §23 ust.2 w zakresie zmiany treści zapisu poprzez zmianę terminu dostosowania z 24 miesięcy na 60 miesięcy		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
140.	**II. 69.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §9 ust. 1 pkt 3 w zakresie zmiany treści zapisu poprzez wyszczególnienie w nim pkt.a) i pkt. b), tym samym treść zawarta w projekcie uchwały będzie stanowiła pkt.a) natomiast do treści zapisu dodany zostanie pkt.b) o następującej treści: b) Panelu reklamowego wykonanego z metalu, tworzywa sztucznego lub szkło wymiarach do 7 m wysokości i do 3 m szerokości, w którym umieszczono gablotę lub elektroniczną powierzchnię reklamową powierzchni ekspozycji o wymiarach do 3,6 m wysokości i do 2,5 m szerokości		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
141.	**II. 70.**	AMS S.A.	Wnosi o uwagę o usunięcie zapisu §19 ust. 1 pkt 5 lub jego zmiany w taki sposób aby dopuszczał umieszczania szyldów tylko w parterze budynku		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
142.	**II. 71.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §4 ust. 1 pkt 20 w zakresie doprecyzowania treści zapisu poprzez wskazanie wymiarów i formatu totemu		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
143.	**II. 72.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §9 ust. 1 pkt 5 w zakresie zmiany treści w części wskazującej wymiar średnicy walca z 1,4 m na 1,6 m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
144.	**II. 73.**	AMS S.A.	Wnosi uwagę do §9 ust. 1 pkt 2 w zakresie zmiany treści zapisu w części wskazującej wysokość umiejscowienia dolnej krawędzi powierzchni ekspozycji reklamy z 3 m na 1 m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
145.	**II. 74.**	Przedsiębiorstwo	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.”		**Prezydent Miasta Krakowa**		

		handlowo-usługowe „Kazimierz”	Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.		**nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
146.	**II. 75.**	Lidl Sp. z o.o.	Wnosi uwagę o wprowadzenie odrębnych zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m^2, zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Obiekty tego rodzaju posiadają swoiste wymagania związane z zakresem oznaczania prowadzonej w nich działalności gospodarczej, odmienne od oznaczeń stosowanych w ramach innych rodzajów obiektów, np. mieszkaniowych czy też usługowych o niewielkich powierzchniach sprzedaży. Czynnikami, które zdają się mieć kluczowe znaczenie dla określenia wymagań w zakresie sposobu oznaczenia działalności prowadzonej na nieruchomościach, w ramach których funkcjonują obiekty handlowe o wskazanej wyżej powierzchni, są w szczególności: (i) funkcja użyteczności publicznej takich obiektów, które służą zaspokajaniu potrzeb mieszkańców, (ii) znaczna powierzchnia, zarówno samych obiektów, jak też nieruchomości, na których są one zlokalizowane, (iii) sposób sytuowania obiektów tego typu obiektów w przestrzeni publicznej, gdzie najczęściej zabudowa kubaturowa usytuowana jest wgłębi działki, oddalona od pierwszej linii zabudowy, w której znajdują się parkingi lub ciągi pieszo-jezdne służące obsłudze obiektów, co uzasadnia dopuszczenie możliwości sytuowania szyldów lub pylonów, informujących o godzinach otwarcia czy rodzaju oferowanego asortymentu, w sposób widoczny z drogi publicznej i ułatwiający dojazd do obiektu. Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe, w tym wskazaną funkcję użyteczności publicznej, oznaczenie wskazanych powyżej obiektów w ściśle określony sposób, charakterystyczny dla tego typu działalności, stanowi jej istotny element. Ponadto wprowadzenie wnioskowanych regulacji pozwala na uzupełnienie postanowień Uchwały o kategorię obiektów, która będzie odpowiadała na potrzeby przedsiębiorców prowadzących duże obiekty handlowe, które nie spełniają kryteriów pozwalających na zaliczenie ich do terenów towarzyszących obiektom usług, jednakże również posiadają określone wymagania związane z charakterem i skalą prowadzonej działalności.	ul. Cegielniana	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
147.	**II. 77.**	Koneser Sp. z o.o. Reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. I. (…) II.1 (…) II.2 Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. „okrąglaków”. Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań;		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III.1, III.2, III.3, IV, V, VI, VII; B1, B2, B3, B4, B8, B9, B10, B11, B12, B13, B14.**		

			3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). 5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska” i „Trasa Łagiewnicka”, tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać” prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej”. Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3				

			- wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych” (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy			

			reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy. Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej” - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich				

			osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych). B. Uwagi szczegółowe: 1. Stosowanie słupów plakatowo-reklamowych do celów reklamowych jest możliwe wyłącznie w Strefie III i to de facto w jej Podobszarze 1 - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi w uchwale Nr CXV/1547/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto, zmienionej uchwałą Nr XC/2361/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 grudnia 2017 r. zmieniającą uchwałę Nr CXV/1547/10 w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto (Dz. Urz. Woj. Mał. z 2010 r., Nr 647, poz. 5336 oraz z 2017 r., poz. 8844), co prowadzi zasadniczo do wyłączenia możliwości sytuowania słupów plakatowo-reklamowych w Krakowie i stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałaby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałaby ją. Ograniczenie słupów plakatowo-reklamowych tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne mniej reprezentacyjne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach. 2. W Strefie III w jej Podobszarze 1 słupy plakatowo-reklamowe mają być sytuowane zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi w uchwale Nr CXV/1547/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto, zmienionej uchwałą Nr XC/2361/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 grudnia 2017 r. zmieniającą uchwałę Nr CXV/1547/10 w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto (Dz. Urz. Woj. Mał. z 2010 r., Nr 647, poz. 5336 oraz z 2017 r., poz. 8844). Dla dopuszczalności stosowania tzw. okrąglaków na terenie miasta Krakowa ogromne znaczenie ma fakt, iż Park Kulturowy nakłada dodatkowe obostrzenia na słupy plakatowo-reklamowe, tj. przewiduje jedynie kilkanaście konkretnie wskazanych miejsc do sytuowania nośników oraz zakaz ekspozycji reklamy komercyjnej, a dopuszczenie wyłącznie reklamy o treści kulturalnej. 3. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania tzw. okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty				

			(charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań, w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane" z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji słupów plakatowo-reklamowych z przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. 4. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakatowo-reklamowych w obrębie ulic wylotowych - w myśl założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakatowo- reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi. 5. (…) 6. (…) 7. (…) 8. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia, dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. 9. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. 10. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych.				

			11. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 12. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 13. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 14. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
148.	**II. 78.**	Agencja Reklamy Wenecja Sp. Z o.o. z siedziba w Krakowie reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. I. (…) II.1 (…) II.2 Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. okrąglaków . Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań; 3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III.1, III.2, III.3, IV, V, VI, VII; B1, B2, B3, B4, B8, B9, B10, B11, B12, B13, B14.**	

			odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). 5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska” i „Trasa Łagiewnicka”, tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać” prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej”. Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3 - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie				

			gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych” (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała				

			zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy. Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".				

			VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych). B. Uwagi szczegółowe: 1. Stosowanie słupów plakatowo-reklamowych do celów reklamowych jest możliwe wyłącznie w Strefie III i to de facto w jej Podobszarze 1 - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi w uchwale Nr CXV/1547/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto, zmienionej uchwałą Nr XC/2361/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 grudnia 2017 r. zmieniającą uchwałę Nr CXV/1547/10 w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto (Dz. Urz. Woj. Mał. z 2010 r., Nr 647, poz. 5336 oraz z 2017 r., poz. 8844), co prowadzi zasadniczo do wyłączenia możliwości sytuowania słupów plakatowo-reklamowych w Krakowie i stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałaby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałaby ją. Ograniczenie słupów plakatowo-reklamowych tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne mniej reprezentacyjne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach. 2. W Strefie III w jej Podobszarze 1 słupy plakatowo-reklamowe mają być sytuowane zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi w uchwale Nr CXV/1547/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto, zmienionej uchwałą Nr XC/2361/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 grudnia 2017 r. zmieniającą uchwałę Nr CXV/1547/10 w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą Park Kulturowy Stare Miasto (Dz. Urz. Woj. Mał. z 2010 r., Nr 647, poz. 5336 oraz z 2017 r., poz. 8844). Dla dopuszczalności stosowania tzw. okrąglaków na terenie miasta Krakowa ogromne znaczenie ma fakt, iż Park Kulturowy nakłada dodatkowe obostrzenia na słupy plakatowo-reklamowe, tj. przewiduje jedynie kilkanaście konkretnie wskazanych miejsc do sytuowania nośników oraz zakaz ekspozycji reklamy komercyjnej, a dopuszczenie wyłącznie reklamy o treści kulturalnej. 3. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania tzw. okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań, w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane" z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji słupów plakatowo-reklamowych z przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe.				

			4. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakatowo-reklamowych w obrębie ulic wylotowych - w myśl założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakatowo- reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi. 5. (…) 6. (…) 7. (…) 8. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. 9. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. 10. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 11. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń				

			administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 12. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 13. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 14. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
149.	**II. 79.**	Tadeusz Pikulicki Biuro Promocyjne f-art Reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. I. (…) II.1 (…) II.2 Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. „okrąglaków". Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań; 3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). 5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III, IV, V, VI, VII; B1, B3, B4, B5, B6**		

			mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska" i „Trasa Łagiewnicka", tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej". Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3 - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że				

			zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych” (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy. Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego;				

			- tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej” - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym”. Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka”. VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu.				

			Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych). B. Uwagi Szczególne 1.Należy stwierdzić, że wątpliwości mojego Mocodawcy budzi całkowite pominięcie w projekcie uchwały zapisów przewidujących możliwość sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami. W projekcie tym nie dopuszczono równocześnie możliwości lokalizowanie tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych na czas trwania przedsięwzięć plenerowych. Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami, wynikający z brzmienia postanowień projektu uchwały, de facto wyłącza mojemu Mocodawcy w sposób całkowity prowadzenie dotychczasowej działalności gospodarczej, a z okoliczności sprawy nie wynika, aby dla realizacji celów uchwały opisanych w § 3 niezbędne było wprowadzenie aż tak daleko idącego zakazu, katastrofalnego dla niego w skutkach. 2. (…) 3. Ponadto dla uzyskania celów wskazanych w § 3 projektu uchwały w pełni wystarczające jest potencjalne uregulowanie formatu i estetyki tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na słupach oświetleniowych, a nie ich całkowita eliminacja z przestrzeni miejskiej. Równocześnie można rozważyć określenie częstotliwości sytuowania przedmiotowych tablic i urządzeń poprzez wskazanie minimalnych odległości jakie musza zostać zachowane pomiędzy nimi. 4. Niezależnie od powyższego trzeba wskazać, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 5. Warto zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 6. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				

150.	**II. 80.**	Sławomir K. w treści uwagi pełnomocnik wskazuje mocodawcę, jako Skanska Property Poland Sp. z o.o. jednak brak jest załączonego pełnomocnictwa	A. I. (…) II.1 (…) II.2 Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. „okrąglaków". Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań; 3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). 5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska" i „Trasa Łagiewnicka", tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III.1, III.2, III.3, IV, V, VI, VII; B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, B12, B13, B14, B15, B16, B17**		

			planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej". Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3 - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały			

			krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych" (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy. Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania				

			przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej”. Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)”), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in”) - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym”. Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka”. VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej” roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych). B. Uwagi Szczególne 1. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki projektowana uchwała wprowadza zbyt restrykcyjne zapisy dotyczące zasad i warunków sytuowania szyldów. Dotychczasowe postanowienia zawarte w projekcie uchwały nie uwzględniają bowiem dostatecznie specyfiki szyldów zamieszczanych na dużych obiektach usługowych lub handlowych. W tym zakresie należy zauważyć, że na przedmiotowej kategorii obiektów budowlanych powszechnie zamieszczane są znaki firmowe najemców lokali usługowych. Możliwość zamieszczenia logo firmy jest przede wszystkim istotna dla podmiotów korporacyjnych, które w ten sposób identyfikują się z danym obiektem budowlanym. Taka praktyka występuje nie tylko w innych miastach w Polsce, ale również jest powszechna w innych krajach cywilizowanego świata. Należy				

			przy tym podkreślić, że wprowadzenie zapisów poważnie ograniczających takie działanie może spowodować, że podmioty zainteresowane ulokują swoje siedziby lub oddziały w innych miastach, w których dopuszczalna będzie dotychczasowa praktyka występująca w tym zakresie. Będzie się to wiązało niewątpliwie z niebezpieczeństwem odpływu miejsc pracy z terenu miasta Krakowa, zwłaszcza w sytuacji rosnącej konkurencji m.in. znacznej i błyskawicznie postępującej w ostatnich latach rozbudowie wysokiej jakości powierzchni biurowej w Łodzi w ramach budowy tzw. Nowego Centrum Łodzi oraz we Wrocławiu. 2. Z punktu widzenia działalności mojego Mocodawcy budzą szczególne wątpliwości zapisy dotyczące maksymalnych wymiarów powierzchni i ilości szyldów poza Podobszarem 1 III Strefy powyżej elewacji frontowej parteru na obiektach o: a. wysokości do 9 m, posiadających co najmniej dwie kondygnacje nadziemne, użytkowane w celach innych niż mieszkaniowe, jako jednego szyldu dla budynku, o wymiarach szyldu: wysokość do 1 m, szerokość do 2 m sytuowanego płasko na elewacji tego budynku albo na dachu, b. wysokości od 9 m do 25 m w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 1,5 m, szerokość do 2 m, c. wysokości powyżej 25 m w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego na dachu budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 2 m, szerokość do 3 m, w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie, o którym mowa w pkt b albo c, nie została zwiększona o więcej, niż przypadające na każdą kondygnację nadziemną, odpowiednio, wielkości 3% i 5% powierzchni elewacji frontowej parteru; albowiem są to wymiary, które będą powodować, iż informacje zwizualizowane na szyldach nie będą widoczne z perspektywy pieszego i kierowcy, co całkowicie wypacza sens ich umieszczenia na elewacji lub na dachu. Równocześnie budzi poważną wątpliwość dopuszczenie wyłącznie jednego sposobu umieszczania szyldów oprócz elewacji parteru dla obiektów o wysokości od 9 m do 25 m - „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku" i dla obiektów wysokości powyżej 25 m „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego na dachu budynku", gdyż nie odzwierciedla to stosowanych powszechnie rozwiązań (rzędy pionowe są bardziej czytelne i szerzej stosowane, jak również mogą pomieścić większą ilość szyldów) oraz rozwiązań współczesnej architektury obiektów biurowych. Przyjęte rozwiązania będą bowiem szczególnie niekorzystne dla budynków wysokich i bardzo wysokich, których długość będzie powodować faktyczne ograniczenie ilości stosowanych szyldów znacznie poniżej kwestionowanego maksimum określonego przepisami przedmiotowego projektu uchwały. 3. Nadto ograniczenie dopuszczenia zwielokrotnienia liczby rzędów z szyldami przy równoczesnej możliwości zwiększenia parametrów poszczególnego szyldu: wysokość do 4 m, szerokość do 8 m, dla budynków o wysokości od 9 m do 25 m, wyłącznie do tych zlokalizowanych w terenach towarzyszących obiektom usług powoduje, iż dla przytłaczającej większości budynków biurowych w Krakowie będzie to możliwość całkowicie wyłączona, co nie znajduje żadnego racjonalnego wytłumaczenia. 4. Również określone w projekcie uchwały wskaźniki (25% w I Strefie, 20% w II Strefie, 15% w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 10% w III Strefie - Podobszar 1) dotyczące przyjętej zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru są wartościami zbyt małymi i będą powodować odpływ najemców lokali usługowych przede wszystkim z terenów szeroko rozumianego centrum miasta, śródmieścia i tzw. starej Nowej Huty. 5. Zwrócić trzeba również uwagę na to, iż uchwała w sposób nieuprawniony faworyzuje przy tym Gminę Miasto Kraków w zakresie umieszczania szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179,1/180,1/181, 1/182,1/183,1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta, tj. na Tauron Arenie, określając jedynie, że mają stanowić wykończenie elewacji obiektów budowlanych, lecz bez obowiązującej pozostałe podmioty zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru, co ma charakter dyskryminujący oraz rażąco narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę prowadzenia działalności gospodarczej. 6. Mój Mocodawca wskazuje również, że brzmienie § 19 pkt 11 rodzi poważny problem interpretacyjny, które przepisy stosować dla Podobszaru 2 w III Strefie, albowiem stanowi on, że „zamiast zasad określonych w ust. 1-8, dopuszcza się sytuowanie szyldów w formie neonów rurkowych o wysokości do 2 m na elewacjach lub na dachach budynków w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie mogła ulec zwiększeniu dodatkowo o 10% w stosunku do wielkości", tj. de facto nie wiadomo czy w przypadku istnienia chociażby jednego rurkowego neonu będzie jeszcze możliwe umieszczenie na budynku szyldów tradycyjnych.				

			7. Określenie maksymalnej liczby 10 szyldów, informujących o danej działalności prowadzonej na nieruchomości, rodzi poważny problem dla dużych budynków i nie uwzględnia ich gabarytów, co prowadzi do znacznego uprzywilejowania budynków mniejszych i ma charakter dyskryminujący, narusza zasadę proporcjonalności, a przez to konstytucyjną zasadę swobody działalności gospodarczej i prawo własności. 8. Z brzmienia § 19 ust. 13 {„W przypadku wolnostojących obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 35 m2 o wysokości do 5 m dopuszcza się sytuowanie szyldów także na elewacjach innych niż frontowa, pod warunkiem by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na danej elewacji nie przekroczyła odpowiednich wielkości określonych w ust. 2 dla elewacji frontowej parteru”) wynika generalny zakaz umieszczania szyldów na elewacji innej niż frontowa, tj. elewacji niedostępnych z przestrzeni publicznej, co jest niedopuszczalnym naruszeniem prawa własności. 9. Źle zredagowane brzmienie § 4 ust. 5 projektu uchwały [„Nazwa własna obiektu budowlanego, o ile nie stanowi tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego i nie jest związana z prowadzoną działalnością nie podlega ustaleniom niniejszej uchwały”) powoduje, iż postanowienie to nie będzie miało zastosowania do takich budynków jak np. Dworzec Główny, Galeria Krakowska, Teatr Stary, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, albowiem wszystkie te nazwy związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą. 10. Nadto zakaz lokalizowania szyldów na dachach budynków wysokich na co najmniej 9 m oraz zakaz wykorzystywania szyldów o jaskrawej kolorystyce lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów LED, LCD, itd. z uwzględnieniem pkt. 1-9 powoduje, że przedmiotowe zapisy co do zasady uniemożliwiają lokalizowanie znaków firmowych i nazw firm na budynkach usługowych i handlowych na obszarze całego miasta w sposób dotychczas przyjęty i powszechny również w innych krajach, tj. wedle standardów międzynarodowych świata zachodniego. 11. (…) 12. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dany szyld został umieszczony na budynku. 13. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został dla dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy najmu zawierane w branży wynajmu powierzchni biurowej i usługowej mają praktycznie wyłącznie charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych, organizacyjnych i prawnych. 14. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy szyldy wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której wynajmujący po				

			umieszczeniu szyldu na podstawie stosownych pozwoleń i umów cywilnoprawnych będzie następnie zobowiązany do jego usunięcia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych i z ryzykiem wypowiedzenia umowy najmu lub poniesienia m.in. kar umownych. 15. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 16. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie urbanistyki oraz architektury. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 17. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, a w tym szyldu, niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
151.	**II. 81.**	City Sp. z o.o. Reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne I (…) II.1 (…) II.2 Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. „okrąglaków". Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań; 3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m).		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III.1, III.2, III.3, IV, V, VI, VII; B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B9, B10, B11, B12, B13, B14, B15**	

			5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska" i „Trasa Łagiewnicka", tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej". Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3 - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania				

			prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych” (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy.				

			Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła				

			wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych). B. Uwagi Szczególne 1. Należy sprzeciwić się przyjętemu w projekcie uchwały założeniu eliminacji tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyłączeniem: paneli reklamowych, słupów plakatowo-reklamowych („okrąglak") poza Podobszarem 1 III Strefy (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały), tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza Podobszarem 1 III Strefy oraz tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179,1/180,1/181,1/182,1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta, stanowiących obszar Tauron Areny. Podniesienia bowiem wymaga, że przedmiotowe formy reklamy stanowią rozwiązania, które nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach wypierają dotychczasowe formy reklamy zewnętrznej. Tym samym, wprowadzenie wymienionego zakazu spowoduje, że rozwój form reklamy na terenie Krakowa zostanie zahamowany i ograniczy się jedynie do stosowania przestarzałych rozwiązań. Eliminacja powyższej formy reklamy nie ma przy tym jakiegokolwiek uzasadnienia, w tym nie jest niezbędna do realizacji celów wskazanych w § 3 procedowanej uchwały. Nadto należy zauważyć, że urządzenia te pozwalają na wyświetlanie nieograniczonej liczby reklam, a nie tylko jednej, a nowoczesne ekrany LED, LCD wyświetlają obrazy w sposób, który przy zastosowaniu odpowiedniej technologii nie różni się obecnie pod względem efektów wizualnych od wyglądu tradycyjnego plakatu wykonanego w formie papierowej, a częstotliwość zmiany obrazu można regulować. Ekrany te zatem nie wpływają negatywnie na estetykę i ład przestrzeni miejskiej. Równocześnie wypada zaznaczyć, że wyłączenie obszaru Tauron Areny spod przedmiotowego zakazu stanowi zdecydowanie kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych, które narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę działalności gospodarczej. 2. Koniecznie podnieść trzeba, że na terenie miasta Krakowa występuje szereg urządzeń wykorzystujących ekrany LED lub LCD, które w chwili obecnej wkomponowały się w krajobraz Krakowa, jako jego istotne elementy. W tym miejscu wymienić warto między innymi ekran zamontowany na elewacji Teatru Bagatela. Wprowadzenie zakazów w tym zakresie spowoduje zatem, że obowiązkowi usunięcia podlegać będą również urządzenia, które stały się integralnym i powszechnie rozpoznawalnym elementem porządku przestrzennego pozytywnie oddziaływującym na przestrzeń publiczną i promującym Kraków w Polsce i za granicą. 3. Istotne wątpliwości budzą również zawarte w projekcie uchwały zapisy dotyczące zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w ramach organizacji przedsięwzięć plenerowych. Po pierwsze należy stwierdzić, że przyjęty w projekcie uchwały czas montażu i demontażu jest zbyt krótki, a 3 dni robocze przewidziane na montaż i 1 dzień roboczy na demontaż stanowią zaburzenie proporcji, albowiem montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu, przy czym wiele organizowanych przedsięwzięć plenerowych wiąże się z koniecznością realizacji bardzo złożonej infrastruktury, której montaż i demontaż trwa znacznie dłużej. Tym samym, postuluje się wydłużenie terminu wskazanego w projekcie uchwały do pięciu dni przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do co najmniej trzech dni roboczych po jego zakończeniu.				

			4. Nadto projekt uchwały w kilku miejscach zawiera zakaz wykorzystywania miedzy innymi reklamy w formie ekranów LED, LCD itp. w ramach przedsięwzięć plenerowych, tj. na Podobszarze 1 III Strefy stanowiącej obszar Starego Miasta. W ocenie Mojego Mocodawcy przedmiotowy zakaz jest bezzasadny, a co więcej nie uwzględnia aktualnych tendencji na rynku reklamy. Równocześnie powołany zapis uchwały uniemożliwia wyświetlanie reklam na telebimach, za pośrednictwem których jest wyświetlany przekaz artystyczny lub sportowy, w szczególności w przerwie danego wydarzenia lub też bezpośrednio przed jego rozpoczęciem się lub zakończeniem, co nie znajduje żadnego racjonalnego i ekonomicznie uzasadnionego wytłumaczenia, przy uwzględnieniu celów uchwały sprecyzowanych w § 3, jak i faktu, iż telebimy będą faktycznie włączone i zupełnie niewykorzystywane we wskazanych momentach, co będzie podnosiło koszt realizacji przedsięwzięć plenerowych. 5. Możliwość sytuowania tablicy reklamowej stanowiącej baner na czas przedsięwzięć plenerowych wyłącznie w określonym miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego, na czas jego trwania oraz na czas jej montażu i demontażu wyłącznie na tymczasowych obiektach lub urządzeniach budowlanych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego o wymiarach jedynie do 1,5 m wysokości i do 2 m szerokości, stanowi nieuzasadnione ograniczenie jego powierzchni, które częstokroć nie będzie odpowiadało skali przedsięwzięcia i wielkości tymczasowych obiektów lub urządzeń budowlanych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego. Postuluje się zatem wprowadzenie rozróżnienia wymiarów tablicy reklamowej stanowiącej baner w zależności od skali przedsięwzięcia i wielkości tymczasowych obiektów lub urządzeń budowlanych. 6. Za nieuzasadnione należy również uznać ograniczenia czasowe dotyczące montażu banerów na rusztowaniach budowlanych przy elewacji budynku w związku z prowadzeniem na niej robót budowlanych oraz dotyczące powierzchni ekspozycji reklamy (jedynie 50% powierzchni baneru). Trzeba bowiem stwierdzić, iż przyjęty w projekcie uchwały okres 12 miesięcy jest zbyt krótki i nie uwzględnia tego, że roboty budowlane mogą trwać znacznie dłużej. Równocześnie brak jest jakichkolwiek okoliczności przemawiających za koniecznością usunięcia banerów po upływie 12 miesięcy pomimo tego, że roboty budowlane nie zostały jeszcze zakończone. Estetyczna reklama zlokalizowana na rusztowaniu może bowiem być bardziej korzystna z punktu widzenia ładu przestrzennego niż odsłonięty fragment budynku podlegający robotom budowlanym, a przychody z reklam podczas prowadzenia prac budowlanych mogą także skłonić właścicieli wielu zaniedbanych budynków w mieście do ich rewitalizacji, co poprawi wizerunek Krakowa i polepszy jakość przestrzeni publicznej, w wielu przypadkach stanowiąc jedyną możliwość remontu elewacji budynku - z uwagi na zdobyte fundusze w wyniku umieszczenia baneru reklamowego. 7. Mój mocodawca wnosi równocześnie o dopuszczenie na terenie gminy możliwości wykorzystywania reklamy wielkoformatowej. W tym zakresie należy stwierdzić, że z punktu widzenia podstawowych celów omawianej uchwały brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań między innymi do zezwolenia na umieszczanie przedmiotowej reklamy na tzw. pustostanach, bocznych ścianach szczytowych, czy też na rusztowaniach w trakcie remontu oraz konserwacji w tym mycia elewacji. Przedmiotowa reklama co do zasady nie oddziałuje przy tym negatywnie na przestrzeń publiczną. W pewnych przypadkach oprócz funkcji podstawowej jaką pełni omawiana forma reklamy może ona dodatkowo spełniać funkcję estetyczną osłaniając zaniedbane i uszkodzone części pustostanów lub budynków podlegających robotom budowlanym. 8. (…) 9. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana.				

			10. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. 11. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 12. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 13. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 14. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 15. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
152.	**II. 82.**	Sławomir K. w treści uwagi pełnomocnik	A. Uwagi ogólne I. (…) II.1. (…) II.2		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił**		

		wskazał mocodawcę jako Tablice Media Billboards Sp. Z o.o., jednak brak jest dołączonego pełnomocnictwa	Równocześnie kwestią wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: 1. de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa - pozostawiono je tylko w strefie I poza terenami ulic wylotowych, czyli najważniejszymi dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Jednocześnie postanowienia dot. sytuowania billboardów w strefie I w sposób znaczny ograniczają ich sytuowanie. 2. praktyczne wyłączenie możliwości sytuowania tzw. „okrąglaków". Ich zasięg - poprzez wyłączenie ich sytuowania w I i II Strefie-został praktycznie ograniczony tylko do jednej podstrefy III Strefy stanowiącej obszar Parku Kulturowego Stare Miasto. W pozostałych podobszarach Strefy III z uwagi na zasady sytuowania okrąglaków (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) w połączeniu ze specyfiką tych obszarów - historyczne centrum poza Starym Miastem i obszar tzw. starej Nowej Huty (charakteryzujących się gęsta siatką ulic) powoduje, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowania w tej strefie. Nadto ograniczenie możliwości stawiania okrąglaków w odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań kłóci się z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w okolicach skrzyżowań; 3. de facto zakaz ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, lecz z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków (praktycznie usuniętych z krajobrazu miasta na mocy omawianej uchwały) oraz obszaru Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych; 4. inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). 5. dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m. III.1 Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie projekt uchwały nie określa jednoznacznie granic przyjętych stref, gdyż posługuje się określeniami „tzw. Trasa Wolbromska" i „Trasa Łagiewnicka", tj. pojęciami nieostrymi. Powinno stosować się oficjalne nazwy istniejących dróg, placów, działek ewidencyjnych, a nie nazwy planowanych inwestycji. Wątpliwości tych nie wyjaśnia załącznik graficzny do uchwały, albowiem załącznik graficzny ma jedynie charakter fakultatywny, co oznacza, iż precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce w części tekstowej uchwały reklamowej. Jak słusznie stwierdził Sąd „Uchwała krajobrazowa może bowiem przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów		**wniesionej uwagi w zakresie pkt. A: II.2, III.1, III.2, III.3, IV, V, VI, VII; B1, B2, B3, B4, B5, B6, B8, B9, B10, B11, B12, B13, B14**		

			gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem, jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot „może zawierać” prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej”. Nadto postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. III.2 Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń”: - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów. III.3 - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”. Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa wątpliwość w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. IV. Wskazać w tym miejscu należy, że artykuł 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań „. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Uchwała obecnie nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych” i „nielegalnych” oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale.				

			V. Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych” (§ 6), „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych” (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację” (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi” (§ 16 pkt 6), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 18 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - mural reklamowy - jest rozumiany jako tablica reklamowa albo urządzenie reklamowe, które wykorzystuje elewację jako eskpozycję reklamy. Przy uwzględnieniu definicji ustawowych tablicy reklamowej (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) i urządzenia reklamowego (przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem) należy wskazać, iż definicja ta nie będzie miała zastosowania do murali reklamowych w powszechnym tego słowa rozumieniu, lecz do wszystkich rodzajów tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które wykorzystują elewację do ekspozycji reklamy. Abstrahując od problemów z definicją murala reklamowego należy wskazać, że na pewnych obszarach miasta murale reklamowe są tradycyjną formą (np. na Kazimierzu), stanowiąc często element dekoracyjny elewacji. Jest to sprzeczne z celami uchwały, a konkretnie z § 3 pkt 2. - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem” wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. VI. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery”), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) „obszarze przestrzeni publicznej” - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno- przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez				

upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej".
Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego.
Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test „konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".

VII. Jednocześnie, Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki „zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17).
Zwrócić należy również uwagę na inne kuriozalne rozwiązania projektu uchwały krajobrazowej w postaci obowiązku sytuowania elementów oświetlenia przestrzeni publicznych z uwzględnieniem wytycznych konserwatorskich dla całego obszaru miasta (co jest całkowicie niecelowe np. blokowisko na Bieżanowie) oraz uniemożliwieniu wyświetlania reklam na telebimach na terenie Starego Miasta np. w przerwie między koncertami (irracjonalne ze względów ekonomicznych).

B. Uwagi Szczególne
1. Faktyczny zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, których sytuowanie umożliwiono jedynie w Strefie I, z wyraźnym wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania funkcji reklamowej przez te nośniki. Ograniczenie billboardów tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach.

2. Zasady sytuowania wolnostojących billboardów w Krakowie w Strefie I (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) powodują, iż faktycznie nie będzie

			możliwe ich sytuowanie na obszarze całego Krakowa, przy czym wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji billboardów z przestrzeni miasta, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Wyłączenie co do zasady możliwości sytuowania billboardów stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie, jak również nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia dla kształtowania ładu przestrzennego, zwłaszcza I Strefy i terenów ulic wylotowych miasta, które nie mają charakteru historycznego. 3. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wadliwość kolejnych zapisów dotyczących dopuszczalnych formatów reklam. W szczególności bowiem w I Strefie, która dopuszcza sytuowanie billboardów, nośniki te nie będą spełniały swojej roli z kilku podstawowych powodów. Po pierwsze, przedmiotowe nośniki lokalizowane zgodnie z postanowieniami koncepcji uchwały będą znacznie odsunięte od drogi (10 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni), tj. nie będą widoczne z perspektywy kierowcy, co wyłącza jakąkolwiek potrzebę umieszczenia na nich treści reklamowych przez reklamodawców. Po drugie, uchwała wprowadza jeden dopuszczalny gabaryt reklamy (nie więcej niż dwie powierzchnie ekspozycji, każda nie mniejsza niż 5 m2, lecz o łącznej powierzchni ekspozycji reklamy 12 m2 lub 18 m2, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego). W związku z tym postuluje się, dopuszczenie również innych formatów, z których od lat korzysta branża systemowej reklamy zewnętrznej nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach. 4. Postuluje się zmniejszenie wskazanych w projekcie uchwały minimalnych odległości pomiędzy billboardami, wskazanymi w pkt. 2. W szczególności budzą istotne wątpliwości przewidziane w projekcie uchwały odległości billboardów od przecięcia osi jezdni skrzyżowań oraz odległości liczonej pomiędzy billboardami. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki przedmiotowe odległości są zbyt duże. Ponadto przeciw zmniejszeniu przedmiotowych odległości nie przemawiają jakiekolwiek uzasadnione względy. W tym zakresie należy wskazać, że w terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m, co stanowi dyskryminacyjne wyłączenie najbardziej dochodowych miejsc sytuowania billboardów na rzecz innych nośników reklamy, co nie jest uzasadnione z punktu widzenia celów projektowanej uchwały i charakteru ulic wylotowych (treści reklamowe na powierzchni ekspozycji mniejszej niż 5 m^2 będą praktycznie niewidoczne z perspektywy kierowcy). 5. Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu. 5. Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu. 6. Zastosowane przez uchwałodawcę rozwiązania (uwzględniając pkt. 1-5) faktycznie wyłączają możliwość stosowania billboardów na obszarze Krakowa, albowiem warunkom tym odpowiadać będzie literalnie marginalna liczba miejsc (w wyznaczonej Strefie co do zasady nie ma miejsc spełniających wszystkie wymogi), przy czym gmina uzyskuje w wyniku kwestionowanych regulacji de facto monopol na reklamę na tym obszarze, gdyż w dalszym ciągu prezentowanie treści reklamowych będzie możliwe w ramach licznych wiat przystankowych. Działające na obszarze Krakowa firmy reklamowe będą więc mogły pozostawić w najlepszym wypadku kilkanaście nośników (których lokalizacje nie będą atrakcyjne dla reklamodawców), co spowoduje brak rentowności prowadzonej działalności. Zawarte w projekcie uchwały rozwiązania zatem fikcyjnie pozostawiają billboardy w Krakowie. 7. (…) 8. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik				

			to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989” odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników”. Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników” i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. 9. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. 10. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. 11. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. 12. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. 13. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. 14. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia				

			reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
153.	**II. 83.**	Andrzej Polak	1. (…) 2. (…) 3. Wnioskuje o zwiększenie katalogu obiektów budowlanych określonych w §20 ust.1 pkt 2 lit.d, poprze zastosowanie zapisu małej architektury aby zapis brzmiał „(…) takie jak: mała architektura, place zabaw, ogródki jordanowskie, boiska sportowe, toalety, pawilony gastronomiczne a także tereny ogródków działkowych, cmentarzy”.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3**		
154.	**II. 84.**	Novum Plac Sp. z o.o.	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami.” Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.	849, 427/28 obr. 5 Krowodrza	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
155.	**II. 85.**	Anna Jasiewicz	1. Wnosi w §11.1. o dopuszczenie sytuowania billboardów jako wolnostojących tablic reklamowych w strefie I i II wzdłuż ulic wlotowych z zachowaniem między nimi odległości np. 250 m. 2. W § 11.2. wnosi o możliwość sytuowania billboardów na obiektach budowlanych zarówno w strefie I jak i II przy spełnieniu warunków § 15. 3. W §14. 1 1) wnosi o zmianę zapisu na: „z wyłączeniem terenu w promieniu 5Om od przecięcia skrzyżowania”. Brak jest uzasadnienia dla lokalizacji innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie w odległości 100m od przecięcia skrzyżowania. 4. (…) 5. W §9 6. wnosi o dopuszczenie sytuowania tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5m promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym bez ograniczeń od przecięcia skrzyżowań zarówno w strefie I jak i II. 6. Wnosi o dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach - np. co 3 przęsło/panel w strefach: I, II, III podobszar 2, III podobszar 3. 7. Wnosimy o dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach tymczasowych np. co 3 przęsło/panel - m.in. na ogrodzeniach terenu budowy w strefach: I, II, III podobszar 2, III podobszar 3. 8. (…) 9. (…) 10. W §20 1. 2) dopuszczenie ogrodzeń nieruchomości zabudowanych o ile na takiej nieruchomości prowadzona jest działalność gospodarcza, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dz. U. z 2017r., poz 2168 i 2290). Swoją prośbę motywuje względami bezpieczeństwa, utrzymania i ochrony przed zniszczeniem czy wandalizmem. 11. W odniesieniu do §20 1. 4) oraz definicji ogródka przydomowego w § 4. 1 12) zwracamy uwagę, iż zapis ten nie ma odzwierciedlenia w rzeczywistości. W praktyce ogródek przydomowy jest to wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, stanowiący część wspólną objętą podziałem do wyłącznego korzystania - quod usum. W związku z powyższym wnosi o zmianę zapisu na:		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13**		

			„Ilekroć w uchwale jest mowa o (...) 12) ośrodku przydomowym - należy przez to rozumieć wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, niestanowiący części wspólnej budynku lub stanowiący cześć wspólną budynku objętą podziałem do wyłącznego korzystania, użytkowany w celach rekreacyjnych przez użytkowników danego lokalu w parterze budynku.” 12. Wnosi o wyjaśnienie pojęcia terenów towarzyszących obiektom usług gdyż definicja nadal wydaje się niezrozumiała. Czy dotyczy ona wyłącznie obiektów handlowych o min. pow. 0,5 ha i jednocześnie o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m2? Ze względu na fakt, iż w definicji w podpunkcie a) i b) wspomniano o handlu i stacjach paliw, prosimy o wyjaśnienie czy pojęcie dotyczy również innych usług, gdyż katalog usług jest bardzo szeroki np. w definicji ze Studium zawiera m. in. handel, biura, administracja, szkolnictwo i oświata, kultura, usługi sakralne, opieka zdrowotna, lecznictwa uzdrowiskowego, usługi pozostałe, obiekty sportu i rekreacji, rzemiosło, przemysł wysokich technologii wraz z niezbędnymi towarzyszącymi obiektami budowlanymi. 13. W odniesieniu do §20 1. 4) wnosi o dopuszczenie ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi na terenie powyżej 20 arów ze względów bezpieczeństwa mieszkańców, przy założeniu odpowiedniej estetyki ogrodzeń. Prosimy o dopuszczenie ogrodzeń również dla funkcji mieszanej tj. dla zabudowy mieszkalno-usługowej. 14. (…)				
156.	**II. 86.**	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Kazimierz	Wnosi uwagę do §4 ust.1 pkt 19 o uwzględnienia w terenach towarzyszących obiektom usług placów targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami, poprzez wyszczególnienie ich jako lit.c w §4 ust.1 pkt 19 Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność” pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i - co ważniejsze - wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług” wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko - galeria handlowa) jest - w naszej ocenie - nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.	90, 120/4, 120/1 obr. 13 Śródmieście	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
157.	**II. 87.**	Piotr Zajbert Good Looking Studio	Wnosi o: 1. (…) 2. Powtórne rozpatrzenie możliwości malowania murali reklamowych na ślepych ścianach budynków (tzw. elewacjach niezagospodarowanych). To rozwiązanie jest stosowane w większości miast w Polsce oraz Europie. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2**		
158.	**II. 88.**	Jet Line Sp. Z o.o.	1. (…) 2. (…) 3. Przekraczanie w wielu zapisach upoważnienia ustawowego - zgodnie z art 37a ustawy o planowaniu 1 zagospodarowaniu przestrzennym rada gminy może ustalać jedynie: warunki sytuowania, gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów, zatem niedopuszczalne jest: - różnicowanie tablic i urządzeń reklamowych ze względu na treść (nazwa własna obiektu budowlanego), - różnicowanie tablic I urządzeń reklamowych ze względu na charakter prowadzonej działalności (tereny towarzyszące obiektom usług), » różnicowanie tablic i urządzeń reklamowych ze względu na lokalizację (działki z obrębu 52 Nowa Huta). Ustawodawca w tym samym artykule określa, iż uchwała może odnosić się jedynie do tablic i urządzeń reklamowych, które zgodnie z art. 2 są przedmiotami materialnymi, Zatem wszelkie próby regulowania reklam podświetlanych czy malowanych bezpośrednio na elewacji (murale) są kolejnym przekroczeniem upoważnienia ustawowego. 4. Warunki dostosowania - zapisy uchwały nie precyzują dokładnie podmiotu, który miałby dokonać dostosowania, nie precyzują jednoznacznie, na czym miałoby ono polegać, w jakim trybie I na podstawie jakich przepisów się odbywać oraz z jakim odszkodowaniem dla podmiotów posiadających tytuł prawny do takich tablic, posadowionych zgodnie z przepisami prawa i na podstawie istniejących w obrocie prawnym decyzji administracyjnych.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 3, 4, 5**		

			Zgodnie z art, 2 Konstytucji RP prawodawca, w tym miejscowy, powinien stworzyć regulację przejściową, umożliwiającą wywiązanie się z istniejących umów cywilnoprawnych. Na potrzebę szczegółowego określenia warunków dostosowania, wskazują wyroki WSA w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 (sygn. II SA/Łd 523/17), oraz WSA z Opola z dnia 5 października 2017. 5. Prawa nabyte - muszą być bezwzględnie przestrzegane. Niezgodne z Konstytucją RP są działania zmuszające właściciela konstrukcji do jej demontażu w przypadku, gdy wcześniej urząd wydał prawomocne pozwolenie na budowę lub potwierdził przyjęcie zgłoszenia.				
159.	**II. 89.**	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	1. 1 § 23 ust. 2 projektu uchwały. Zawarte w projekcie warunki dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały tablic i urządzeń reklamowych do jej zapisów są nieprecyzyjne i jako takie nie mogą być uznane odpowiadające wymogom ustawowym. Uzasadnienie: Zgodnie z art. 37a ust. 9 uchwała krajobrazowa określa warunki dostosowania do określonych w niej zasad tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia jej w życie. Niewątpliwie powinno nastąpić to w sposób na tyle precyzyjny, by umożliwić rozstrzyganie na podstawie samych zapisów uchwały ewentualnych sytuacji kolizyjnych, powodujących wątpliwości co do tego który podmiot i w jaki sposób ma dostosować się do zapisów uchwały. Projekt uchwały określa w § 23 ust. 2 termin dostosowania do jej zapisów w wymiarze 24 miesięcy, natomiast w dalszej części przepisu następuje określenie warunków dostosowania, które jednak zostało dokonane w sposób budzący liczne wątpliwości. Zwrócić należy uwagę, że już na wstępie w art. 23 ust. 2 pkt 1) uchwała posługuje się nieprecyzyjnym określeniem-regulacja dotyczy bowiem tablic i urządzeń reklamowych usytuowanych, w tym samym miejscu". Użycie tego sformułowania wskazuje na to, że zapis ten dotyczy tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się dokładnie w jednym miejscu, przy czym nie wiadomo jaki jest zakres zasięgu owego „miejsca", czy jest to jedna nieruchomość jeden budynek etc., co może budzić wątpliwości na etapie stosowania uchwały i powodować odmienne rozstrzygnięcia w podobnych stanach faktycznych. 1.2 Niezależnie od powyższego zapisy zawarte w § 23 ust. 2 pkt 1) nie rozwiązują sytuacji kiedy w danym miejscu są co najmniej dwie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe o identycznych parametrach określonych kolejno w § 23 ust. 2 pkt 1) lit b) i c) -tj. identycznej powierzchni ekspozycyjnej reklamy i gabarytach. Projekt nie daje odpowiedzi, która lub które z tablic reklamowych będą mogły zostać pozostawiona w takiej sytuacji, a które będą wymagały dostosowania, co jest istotną wadą tego zapisu. Uchwała powinna umożliwić ustalenie, w jaki sposób sytuacje takie będą rozwiązywane. Na bardzo istotne znaczenie tego wymogu wskazały w ostatnim czasie Wojewódzkie Sądy Administracyjne w Łodzi (w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 roku) i Opolu (w wyroku z dnia 5 października 2017 roku), gdzie jednym z zasadniczych powodów stwierdzenia nieważności uchwał krajobrazowych w tych Miastach był właśnie brak określenia warunków dostosowania, o którym mowa w art. 37a ust. 9 u.p.z.p. W związku z powyższym uchwała powinna zostać uzupełnione o przepisy określające precyzyjnie warunki na jakich ma zostać dokonane dostosowanie. 2. § 23 ust. 4 projektu uchwały. Zapisy te wprowadzają wyłączenie spod zakresu obowiązywania uchwały niektórych kategorii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych m.in. z uwagi na czas ich powstania (do 1989 roku). Kryterium wyłączenia jest więc w tym wypadku data powstania tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, nie zaś ich cechy. Skoro zatem uchwała dopuszcza co do zasady, wyłączenie spod jej zapisów tablic i urządzeń reklamowych ze względu na datę ich powstania, to powinno to dotyczyć wszystkich tablic i urządzeń reklamowych powstałych przed datą wejścia w życie uchwały, a w szczególności takich, które zostały umieszczone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Uzasadnienie. W ocenie Izby ogólne założenie uchwały aby co do zasady tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały zostały dostosowane do jej zapisów narusza konstytucyjne zasady nie działania prawa wstecz i ochrony praw nabytych. Powyższe prowadzi również do zrównania sytuacji tych podmiotów - zarówno przedsiębiorców, jak i właścicieli nieruchomości- które umieszczały tablice I urządzenia reklamowe w pełni zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (w tym po dokonaniu wymaganych zgłoszeń i uzyskaniu stosownych pozwoleń) z tymi, które dokonały tego z pominięciem wyżej wskazanych procedur, a więc nielegalnie. Zgodnie z obecnymi regulacjami prawnymi obie powyższe kategorie podmiotów będą na równi zobowiązane do dostosowania stanowiących ich własność tablic i urządzeń reklamowych do wymogów stawianych przez uchwałę krajobrazową. W przeważającej liczbie wypadków owo dostosowanie nie będzie mogło nastąpić w inny sposób, jak tylko przez usunięcie danej tablicy lub urządzenia reklamowego.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1.1, 1.2, 2, 3, 4, 5, 7, 8.2, 8.3**		

			Rozwiązanie takie godzi w sposób jaskrawy i oczywisty w konstytucyjna zasadę ochrony praw nabytych, wywodzoną z kolei z zasady demokratycznego państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP. Podkreślenia bowiem wymaga, że podmioty które zgodnie z przepisami prawa sytuowały tablice i urządzenia reklamowe czyniły to w wielu wypadkach na skutek ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę lub też w wyniku skutecznie dokonanych zgłoszeń do organów administracji architektoniczno-budowlanej. Zgodność z prawem powyższych działań potwierdzona została więc albo w formie władczego rozstrzygnięcia właściwego organu na drodze decyzji administracyjnej, bądź brakiem sprzeciwu właściwego organu w przewidzianym przez ustawę terminie. Z rozstrzygnięciami tymi wiążą się określone uprawnienia, które nie powinny być następnie przez organy państwa arbitralnie kwestionowane i negowane. Skoro dany podmiot nabył już prawo do umieszczenia w określonej w decyzji lub zgłoszeniu lokalizacji tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, to prawo takie - jako słusznie nabyte powinno być szanowane i uwzględniane w przyszłych działaniach oraz decyzjach uprawnionych do tego organów, w tym szczególnie na etapie projektowania i wdrażania aktów prawa miejscowego. Z powyższym również wiąże się postulat pewności prawa i zaufania do organów Państwa, gdzie każdy podmiot prawa winien mieć pewność, że uzyskane przez niego uprawnienie nie zostanie następnie zakwestionowane. Nie można więc w tym miejscu pominąć również aspektu ekonomicznego wprowadzanych regulacji. Przedsiębiorcy z branży reklamowej na podstawie uzyskiwanych pozytywnych rozstrzygnięć właściwych organów i w zaufaniu do nich podejmowali częstokroć decyzje o długofalowych, a także poważnych dla nich konsekwencjach ekonomicznych (np. o poniesieniu kosztów budowy i lokalizacji tablic reklamowych czy urządzeń reklamowych), podpisywane były również często długookresowe umowy na udostępnianie powierzchni reklamowych. Brak poszanowania praw nabytych na podstawie wyżej wspominanych rozstrzygnięć będzie równoznaczny z brakiem możliwości wywiązania się z podjętych zobowiązań i odzyskania zainwestowanych środków, co będzie powodowało w bardzo wielu wypadkach poważne negatywne konsekwencje dla tych przedsiębiorców oraz zatrudnionych u nich pracowników. Obecne przepisy projektu uchwały krajobrazowej stoją również w oczywistej sprzeczności z jedną z podstawowych zasad porządku prawnego, jaką jest niedziałanie prawa wstecz. Wprowadzenie obowiązku dostosowania legalnie istniejących tablic i urządzeń reklamowych do zapisów uchwały będzie równoznaczne z ponowną oceną stanów faktycznych, które zaistniały przed wejściem uchwały krajobrazowej w życie, pod kątem przepisów, które weszły w życie znacznie później, niż w okresie, kiedy te stany faktyczne miały miejsce. Przepisy uchwały krajobrazowej będą więc stosowane wstecz pod kątem oceny legalności tablic reklamowych i urządzeń reklamowych posadowionych w sposób zgodny z przepisami i wymogami prawa obowiązującymi w czasie ich umieszczania, co uznać należy za niedopuszczalne odstępstwo od zasady niedziałania prawa wstecz. W przedmiocie tej zasady jednoznacznie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów NSA z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygn. I OPS 1/06: „Zasada niedziałania prawa wstecz, chociaż nie została wprost wyrażona w Konstytucji, stanowi w państwie podstawową zasadę porządku prawnego, opartego na założeniu, że „każdy przepis normuje przyszłość, nie zaś przeszłość”. W pełni prawidłowym byłoby więc jedynie takie rozwiązanie zgodnie z którym zasady i warunki sytuowania tablic i urządzeń reklamowych określane w uchwale krajobrazowej odnosiły się będą do tablic i urządzeń sytuowanych po dniu wejścia w życie wspomnianej uchwały, bez ingerencji w zdarzenia oraz związane nimi konsekwencje prawne, które miały miejsce przed wejściem tego aktu prawa miejscowego w życie. 3. § 9 ust. 1 pkt 1), § 10 projektu uchwały. Powyższe zapisy dopuszczając umieszczanie w poszczególnych strefach, na które podzielone zostało Miasto banerów na rusztowaniach budowlanych, jednocześnie wprowadzają daleko idące ograniczenia takiej możliwości - ekspozycja reklamy będzie mogła być prowadzona przez maksymalnie 12 miesięcy nie częściej, niż na 7 lat. Jednocześnie powierzchnia reklamy na banerze nie może przekraczać 50% powierzchni baneru, pozostała powierzchnia baneru może stanowić zaś odzwierciedlenie elewacji budynku, poza Podobszarem 1 III Strefy gdzie jest to wymagane. Izba zarzuca, że powyższe ograniczenia są zbyt restrykcyjne, wobec czego: - wydłużeniu powinien ulec czas dopuszczalnej ekspozycji reklamy i kształtować się w przedziale od 18 do 24 miesięcy, - znacznemu skróceniu (z obecnych 7 lat) powinien ulec okres pomiędzy poszczególnymi remontami, - powierzchnia reklamy na banerze powinna zostać określona na maksymalnie 70% powierzchni baneru, zaś pozostała część (tj. 30%) powinna stanowić odzwierciedlenie elewacji budynku, powinno zostać dopuszczone umieszczanie reklamy na powyższych zasadach również w przypadku wykonywania remontu wewnątrz budynku i remontów na dachach budynków. Uzasadnienie. Co do zasady za słuszne należy uznać rozwiązanie dopuszczające umieszczanie reklam na rusztowaniach budowlanych na czas wykonywania robót budowlanych przy obiektach budowlanych. Warto podkreślić- co Izba czyniła wielokrotnie przy różnych okazjach- że umieszczanie reklam na remontowanych				

			budynkach z jednej strony umożliwia pozyskiwanie przez właścicieli budynków dodatkowego źródła finansowania dokonywanych remontów, z drugiej - w dalszej perspektywie znacząco przyczynia się do poprawy wyglądu wielu budynków na terenie miasta. Przychód z reklamy jest bowiem w wielu przypadkach podstawowym źródłem finansowania remontu. W dalszej perspektywie przekłada się to natomiast na korzyść nie tylko właściciela budynku, ale także Miasta. Izba postuluje jednak aby uchwała dopuszczała umieszczanie takich reklam również w czasie dokonywanie remontów na dachach i wewnątrz budynków. Nie tylko remont samej elewacji przyczynia się do poprawy wyglądu i stanu budynku, to samo należy również powiedzieć o remontach dachów i wnętrza budynków (np. klatek schodowych). Właściciele przeprowadzający taki remont nie powinni więc zostać pozbawieni możliwości sfinansowania go z reklam umieszczonych na budynku. Obecnie w koncepcji uchwały wprowadzono maksymalny okres sytuowania reklamy w formie siatki na rusztowaniu na czas remontu na jedynie 12 miesięcy. W ocenie Izby zasadne jest wydłużenie tego okresu poprzez określenie go w wysokości mieszczącej w przedziale od 18 do 24 miesięcy. Zazwyczaj bowiem rzeczywisty czas konieczny do zakończenia prac budowlanych przekracza 12 miesięcy. Wydłużenie tego okresu w dalszej perspektywie wpływałoby jednoznacznie pozytywnie na: stan techniczny budynków i co za tym idzie kwestie bezpieczeństwa, dbałości o mienie i estetykę krajobrazu. Jak wskazywano, bardzo często jedyną możliwością realizacji remontów jest pozyskanie dochodu z reklam. W związku z uregulowaniem w projekcie uchwały minimalnego okresu pomiędzy poszczególnymi remontami na czas których na warunkach określonych w uchwale może być sytuowana reklama w wymiarze 7 lat, Izba postuluje, aby okres został w sposób zasadniczy skrócony. Wprowadzanie bardzo długich przedziałów czasowych pomiędzy remontami- a za taki należy uznać okres 7 letni- z pewnością będzie negatywnie wpływało na podejmowanie decyzji przez właścicieli nieruchomości o przeprowadzeniu remontu. I w takiej sytuacji nie będą one przeprowadzane w odniesieniu do rzeczywistych potrzeb, a przeciwnie decyzje te będą odwlekane do momentu kiedy będzie możliwe pozyskanie środków na remont z wywieszonej na budynku reklamy. Nie można również pominąć, że wprowadzenie zbyt długich - wieloletnich okresów pomiędzy remontami w sposób dalece negatywny wpłynie ma możliwość prowadzenia działalności przez przedsiębiorców z branży reklamy wielkoformatowej. Możliwość instalacji kolejnej reklamy na budynkach po upływie wielu lat od zakończenia ekspozycji poprzedniej sprawi, że działalność gospodarcza polegająca na umieszczaniu reklam wielkoformatowych będzie mogła mieć nie - co jest charakterystyczne dla działalności gospodarczej w ogóle- ciągły charakter, a jedynie incydentalny, co z kolei równoznaczne będzie wręcz z pozbawieniem przedsiębiorców możliwości działania i poważnym zagrożeniem dla ich funkcjonowania. Spośród wszystkich rodzajów reklamy to właśnie reklama wielkoformatowa - dzięki temu, że stanowi źródło środków finansowych dla właścicieli nieruchomości- w stopniu największym wpływa pozytywnie na estetyczny wygląd Miasta, umożliwiając remonty elewacji i dachów budynków, w tym zabytkowych kamienic. Odnosząc się do określonego w koncepcji uchwały wymogu, aby powierzchnia reklamy na rusztowaniach nie przekraczała 50% powierzchni baneru, Izba stoi na stanowisku, że co do zasady słuszne jest rozwiązanie polegające na określeniu minimalnej wizualizacji elewacji budynku w przypadku umieszczenia na niej reklamy- zwłaszcza w przypadku budynków zabytkowych. Jednakże jako zbyt restrykcyjne Izba ocenia wyżej wskazane obecne rozwiązania w projekcie. Zbytnie ograniczenie powierzchni reklamy umieszczanej na czas remontu spowoduje, że znacznie mniejsze będą również korzyści z jej umieszczenia dla właściciela budynku, a więc również otrzyma on mniejsze środki z reklamy, które mogłyby zostać przeznaczone na remont budynku. Przy czym ustalenie tak małej powierzchni banneru (50%), która będzie mogła być przeznaczona pod reklamę spowoduje, że reklamodawcy nie będą zainteresowani ekspozycją reklamy w tak ograniczonym wymiarze, co uczyni możliwość sytuowania takich nośników jedynie iluzoryczną. Tym samym nie tylko przedsiębiorcy z branży reklamowej zostaną pozbawieni możliwości prowadzenia działalności, ale również właściciele nieruchomości nie będą mogli uzyskać środków na remont. Natomiast z punktu widzenia Izby właściwym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie w planowanej uchwale zapisu, że wizualizacja elewacji na rusztowaniu wynosiłaby 30% powierzchni reklamy na niej umieszczonej. Powyższe rozwiązanie z jednej strony zapewniłoby odpowiedną wizualizację elewacji- często o wysokich walorach estetycznych, z drugiej zaś nie ograniczało nadmiernie ekspozycji reklamy i tak już ograniczonej czasowo. 4. Regulacje dotyczące reklam wielkoformatowych na budynkach. Obecne zapisy w projekcie wyłączają w praktyce możliwość sytuowania reklam wielkoformatowych na budynkach. Izba wnosi, aby umieszczanie reklam wielkoformatowych w formie siatek było dopuszczalne bez ograniczeń we wszystkich strefach: - na ścianach ślepych budynków, - na pustostanach, budynkach przeznaczonych do rozbiórki, halach produkcyjnych zakładów oraz budynkach których budowę została rozpoczęta, a następnie nie została ukończona. Uzasadnienie.				

			W przypadku ścian pozbawionych okien, reklama na nich umieszczona nie powodują żadnych utrudnień dla mieszkańców budynku. Pozwala natomiast częstokroć na zakrycie nieestetycznej, zaniedbanej elewacji. Powyższe można również odnieść do kwestii lokalizacji reklam na pustostanach, budynkach przeznaczonych do rozbiórki, halach produkcyjnych zakładów oraz budynkach których budowę została rozpoczęta, a następnie nie została ukończona. Stan i wygląd tych budynków zazwyczaj wpływa w sposób dalece negatywny na otoczenie, zaś w ocenie Izby ten negatywny wpływ można by skutecznie zniwelować poprzez umieszczenie reklamy na takim budynku i zakrycie szpecących otoczenie elementów. Zgodnie z obecnym projektem uchwały nie będzie się na takich obiektach znajdować reklama wielkoformatowa, co powoduje uzasadnione pytanie czy lepszym rozwiązaniem w kontekście estetyki otoczenia i ładu przestrzennego jest aby obiekty takie pozostawały odsłonięte, czy też by przesłoniły go estetycznie przygotowane reklamy. Nie można pominąć, że dochód dla właściciela z ekspozycji reklamy w dalszej perspektywie również mógłby pozwolić w zależności od sytuacji np. na dokonanie rozbiórki budynku, czy też ukończenie jego budowy. 5. Regulacje dotyczące reklamy na nośnikach elektronicznych. Projekt wprowadza w §9 ust. 7 generalny zakaz lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z nielicznymi wyjątkami, obejmującymi m.in. nośniki zdefiniowane w uchwale jako „panele reklamowe”. Przy czym możliwość ich umieszczania została zasadniczo ograniczona zarówno co do gabarytów, jak u miejsca, w którym mogą być one sytuowane - do lokalizacji wskazanych w §12 projektu uchwały. W związku z powyższym Izba wnosi, aby możliwość sytuowania reklam na nośnikach elektronicznych została w sposób znaczny poszerzona. Natomiast uchwała przewiduje również wyłączenia spod jej rygorów w tym zakresie dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na enumeratywnie wyliczonych działkach ewidencyjnych (§ 9 ust. 7 pkt 3) projektu), co ocenić należy jako sprzeczne z art. 37a ust. 6 u.p.z.p., który dopuszcza jedynie podział miasta na obszary z odmiennymi regulacjami, nie pozwala natomiast na różnicowanie możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych pod kątem podmiotowym. Uzasadnienie. Przewidziane w projekcie uregulowania w praktyce doprowadzą do zaniku reklamy w formie nośników cyfrowych, co stanowi istotne ograniczenie innowacyjnych form reklamy, wiążących się z postępem w zakresie rozwiązań technicznych. Nie można pomijać, że wspomniana innowacyjność polega również na wprowadzaniu rozwiązań bardziej przyjaznych i bezpiecznych dla odbiorców, niż dotychczasowe - np. ekranów zmieniających automatycznie wartość luminacji w zależności od warunków otoczenia. W obecnym kształcie uchwały mieszkańcy Krakowa zostaną pozbawieni dostępu do tego typu rozwiązań. W związku z powyższym Izba stoi na stanowisku, że możliwość sytuowania tablic reklamowych w formie wyświetlaczy elektronicznych nie powinna być ograniczana. Natomiast za niedopuszczalne w świetle brzmienia art. 37a ust. 6 u.p.z.p. należy uznać poczyniony w § 9 ust. 7 pkt 3) wyjątek dla ściśle określonych w uchwale obiektów budowlanych w zakresie możliwości sytuowania elektronicznych nośników reklamowych. Analogiczne preferencje zostały wprowadzone dla tych obiektów budowlanych w zakresie możliwości sytuowania na nich tzw. innych tablic reklamowych i innych urządzeń reklamowych (§ 15 pkt 3) oraz szyldów (§19 ust. 2). Prowadzi to do naruszenia zasady równego traktowania wszystkich podmiotów w ramach wyodrębnionych obszarów i oznacza stosowania preferencji o charakterze podmiotowym, co stanowi niewątpliwie przekroczenie ustawowego upoważnienia. 6. (…) 7. § 23 ust. 2 projektu uchwały, Uchwała przewiduje wymóg, aby istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały zostały dostosowane do jej zapisów w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia uchwały w życie. Izba zarzuca, że okres ten jest zbyt krótki i powinien podlegać wydłużeniu, co najmniej do 5 lat. Uzasadnienie. W projekcie uchwały krajobrazowej przewidziany został okres „przejściowy” na dostosowanie istniejących w dniu wejścia jej w życie urządzeń reklamowych do wynikających z zapisów uchwały wymogów w wymiarze 24 miesięcy. Regulacje polegające na wprowadzaniu co do zasady takich okresów przejściowych jak wspomniano wcześniej budzą poważne kontrowersje w związku z koniecznością dostosowania do nowo wprowadzonych przepisów urządzeń reklamowych umieszczonych zgodnie z uprzednio obowiązującymi przepisami, na podstawie wymaganych zezwoleń, czy też stosownych umów. Powyższe kwalifikowane może być jako godzące w zasadę ochrony praw nabytych, jak i zasadę niedziałania prawa wstecz. Podtrzymując powyższe, jako alternatywne rozwiązanie, tj. aby niejako zminimalizować negatywne skutki wprowadzenia okresu przejściowego w ocenie Izby powinien być on co najmniej w sposób znaczny wydłużony. Obecne rozwiązanie jest bowiem zbliżone do minimalnej długości takiego okresu				

			wprowadzonej przez ustawę krajobrazową. Należy wskazać, że w branży reklamy wielkoformatowej częstokroć umowy podpisywane są ze znacznym wyprzedzeniem, są długoterminowe, przewidują często wysokie kary umowne i odpowiedzialność za ich niewykonanie. Stąd wprowadzenie krótkich okresów dostosowawczych stanowiłoby zagrożenie dla funkcjonowania i płynności wielu podmiotów w branży, które z jednej strony nie mogłyby wywiązać się z podjętych zobowiązań, a z drugiej zobowiązane byłyby do ponoszenia dodatkowych kosztów dostosowania urządzeń w krótkim okresie. Stąd też długość okresu na dostosowanie się do nowych przepisów powinna być ustalona racjonalnie i uwzględniać również te czynniki. Izba postuluje więc, aby okres ten został wydłużony co najmniej do 5 lat. 8. Definicje zawarte w uchwale. Użyte w projekcie uchwały definicje we wskazanych niżej wypadkach są nieprecyzyjne lub też definiowane są pojęcie już posiadające ustawową definicję, co jest niedopuszczalne. W tym zakresie wskazać należy na: 1. (…) 2. §4 ust. 1 pkt 9) definicja „nieruchomości". Pojęcie nieruchomości zostało zdefiniowane w art. 46 ust. 1 Kodeksu cywilnego, projekt uchwały natomiast definiuje pojęcie nieruchomości odmiennie od k.c. , wprowadzając dodatkowe kryterium dla wyróżnienia nieruchomości w postaci użytkowania jej w określony sposób. Regulacja taka jest niezgodna z § 149 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej", zgodnie z którym „w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych"; 3. § 4 ust. 1 pkt 15) definicja „przedsięwzięcia plenerowego". Definicja ta jest zbyt ogólna, co rodzi ryzyko, że na jej podstawie kwalifikowanie poszczególnych wydarzeń odbywających się w przestrzeni publicznej do kategorii „przedsięwzięć plenerowych" będzie miało uznaniowy charakter, a co ma z kolei szczególne znaczenie w związku z szerokimi preferencjami dla tego typu przedsięwzięć w zakresie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na czas ich trwania. W związku z powyższym, definicja ta wymaga doprecyzowania. Uzasadnienie. Nie ulega wątpliwości, że w akcie prawa miejscowego powinno unikać się stosowania określeń nieprecyzyjnych, wieloznacznych oraz stwarzających możliwość dowolnych interpretacji, a tym samym takich, które mogą być przedmiotem kontrowersji na etapie stosowania uchwały. Dodatkowo powyższe powoduje ryzyko podejmowania kwalifikowania odmiennie z punktu widzenia uchwały takich samych sytuacji faktycznych i wydawania odmiennych rozstrzygnięć w odniesieniu do takich samych stanów faktycznych.				
160.	**II. 90.**	Uniwersytet Jagielloński w Krakowie	1. Wnosi o wprowadzenie w §4.1 „Ilekroć w uchwale jest mowa o: kolejnego podpunktu o następującym brzmieniu: „tablica informacyjna – należy przez to rozumieć wszelkie nośniki zawierające dane o położeniu, przeznaczeniu, prowadzonej działalności, nazwie jednostki organizacyjnej oraz informacji dotyczących danej instytucji lub podmiotu". Wprowadzenie §19a o brzmieniu: „Uchwałą nie są objęte tablice informacyjne dotyczące instytucji działających w sferze praw publicznych." - z uwagi na publiczny charakter podmiotu jakim jest Uczelnia oraz mając na względzie zapewnienie prawidłowej informacji o posiadanych obiektach oraz prowadzonej działalności w celu doprecyzowania zapisów i uniknięcia niepotrzebnych nieporozumień dotyczących charakteru tablic informacyjnych zasadne wydaje się wprowadzenie powyższych zapisów. Powyższe zapisy stanowią również uzupełnienie zapisów dla innych instytucji działających w sferze praw publicznych. 2.1 Wnosi o zmianę §9 punkt 4 „Dla tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na tymczasowych obiektach lub urządzeniach związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego wyłącznie w określonym miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego, na czas trwania oraz na czas ich montażu i demontażu w okresie trzech dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia planowanego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu ustala się następujące parametry: 1) wysokość do 6 m, a w przypadku Podobszaru 1 III Strefy wysokości do 3,5 m, 2) szerokość do 2 m, - z wykluczeniem w Podobszarze 1 III Strefy wykorzystania projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takie jak: telebimy, ekrany LED, LCD." na: „Dla tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na tymczasowych obiektach lub urządzeniach związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego wyłącznie na nieruchomościach na terenie których odbywa się przedsięwzięcie plenerowe, na czas trwania oraz na czas ich montażu i demontażu w okresie trzech dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia planowanego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu ustala się następujące parametry:		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2.1, 2.2, 3, 4, 5**		

			1) wysokość do 6 m, a w przypadku Podobszaru 1 III Strefy wysokości do 3,5 m, 2) szerokość do 2 m, 2.2 -z wykluczeniem w Podobszarze 1 III Strefy wykorzystania projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takie jak: telebimy, ekrany LED, LCD - za wyjątkiem zatwierdzonych przez Urząd Miasta Krakowa projekcji świetlnych związanych z imprezami plenerowymi. Powyższe uwagi dotyczą również §9 punkt 5. 3. §9 punkt 7 4) - zmiana zapisu „tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacja przedsięwzięcia plenerowego poza Podobszarem 1 III Strefy" na „tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacja przedsięwzięcia plenerowego". Uniwersytet posiada nieruchomości rozproszone na terenie Miasta Krakowa, w których organizowane są imprezy o znaczeniu lokalnym, ogólnopolskim oraz międzynarodowym. Często zachodzi konieczność usytuowania tablic informacyjnych dot. imprezy nie tylko w miejscu przedsięwzięcia, ale również w obrębie całego kompleksu istnieje więc konieczność poszerzenia możliwego zakresu stosowania tablic i urządzeń reklamowych. 4. Uniwersytet Jagielloński wnioskuje również o zmianę zapisu dotyczącą wykorzystania projekcji świetlnych. Z uwagi na fakt, iż podczas niektórych imprez plenerowych wykorzystywane są projekcje świetlne mające na celu uatrakcyjnienie wizualnej oprawy przedsięwzięcia (np. w roku 2014 r. w trakcie obchodów 650-lecia utworzenia Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dział Promocji UJ na jednej z elewacji budynku Collegium Minus wyświetlił projekcję historii Uniwersytetu Jagiellońskiego, a podobne projekcje są planowane również w przyszłości w celu uświetnienia rocznic, bądź wydarzeń narodowych i związanych z UJ) zasadna wydaje się być wnioskowana przez Uniwersytet zmiana. 5. Wprowadzenie zapisów umożliwiających wyrażenie przez Urząd Miasta Krakowa zgody na odstąpienie od zapisów Uchwały w przypadku prezentacji multimedialnych, projekcji świetlnych, murali, elementów ruchomych lub emitujących światło, urządzeń informacyjnych i reklamowych związanych z działalnością oraz przedsięwzięciami plenerowymi, artystycznymi, naukowymi i jubileuszowymi organizowanymi przez instytucje działające w sferze praw publicznych. 6. (…)				
161.	**II. 92.**	Tomasz Derlatka	Ad.1 § 4 ust. 1 pkt 19). Projekt uchwały wprowadza pojęcie „terenów towarzyszących obiektom usług" definiowanych jako: (1) stacje paliw wraz z gastronomią i parkingami oraz (2) „nieruchomości o minimalnej powierzchni 0,5 ha, pod obiektem handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2 oraz pod terenem służącym jego obsłudze parkingowej wraz z dojściami i dojazdami". To bardzo istotna definicja, ponieważ §16 wprowadza cały katalog dodatkowych tablic i urządzeń reklamowych, które mogą być sytuowane na tego typu terenach ponad te, które są dopuszczone w uchwale dla poszczególnych Stref. Co do zasady jest to dobry pomysł, ponieważ uwzględnia potrzebę informowania i reklamowania wielu podmiotów gospodarczych działających na jednym obszarze stanowiącym pewną całość funkcjonalno-użytkową. Zaproponowane rozwiązanie jest jednak niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność" pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i - co ważniejsze - wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług" wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko - galeria handlowa) jest - w ocenie tut. Wydziału - nierównym traktowaniem przedsiębiorców. Jest to o tyle jaskrawe, że powoduje uprzywilejowanie większych przedsiębiorstw (takie w większości prowadzą działalność w galeriach handlowych) względem mikro- i małych przedsiębiorców (nierzadko firm jednoosobowych i rodzinnych), które działają na targowiskach. Proponuję przeredagować lit. a) w § 4 ust. 1 pkt 19) w następujący sposób: o minimalnej powierzchni 1500 m2, zabudowane obiektem lub obiektami handlowymi (usługowymi) o łącznej powierzchni sprzedaży powyżej 500 m2 oraz pod terenem służącym jeno obsłudze parkingowej wraz z dojściami i dojazdami". Taka zmiana wymagać będzie odpowiedniego dostosowanie zapisów §16		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1**		

			pkt 1) i 2) - proponuję odpowiednio: nie więcej niż jedno wolnostojące urządzenie reklamowe na każde 1500 m2 terenu towarzyszącego obiektom usług (pkt 1)) oraz nie więcej niż jedna chorągiew na każde 1500 m2 terenu towarzyszącego obiektom usług (pkt 2)). Ad. 2 (…)				
162.	**II. 93.**	Agnieszka Gołąb	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 66	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
163.	**II. 94.**	Małgorzata Gołąb	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 66	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
164.	**II. 95.**	Teresa Jaworska-Gołąb	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 66	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
165.	**II. 96.**	Marek Gołąb	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 66	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
166.	**II. 97.**	Paweł Różycki	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 64	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		

167.	**II. 98.**	Ewa Różycka	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 64	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
168.	**II. 99.**	Jerzy Gajoszek	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 64	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
169.	**II. 100.**	Maria Gajoszek	1. Wnosi o zniesienie nakazu zapewnienia w ogrodzeniu przejść i przepustów w celu umożliwienia migracji zwierząt (§ 20 ust. 3) w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami jednorodzinnymi. Jednym z istotnych powodów, dla których grodzi się ogrody przydomowe jest uniemożliwienie wydostania się zwierząt domowych poza teren nieruchomości, jak również ochrona nieruchomości przed wejściem na jej teren obcych zwierząt (np. bezpańskich psów). Nadto, dopuszczenie wykonania ogrodzeń pełnych w przypadku publicznie dostępnych terenów rekreacji (ust. 1 pkt 2 lid d) stanowi ich uprzywilejowanie względem prywatnych terenów rekreacji jakimi są ogrody przydomowe. 2. Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencją aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	ul. Zakole 64	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
170.	**II. 105.**	Citybord media	1. Uwaga do § 4 ust. 1. pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 4 ust. 1. pkt 2 Projektu - definicji billboardu - poprzez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „2) billboardzie - należy przez to rozumieć wielkoformatową tablicę lub urządzenie reklamowe, o nie więcej, niż dwóch powierzchniach ekspozycji, każda nie mniejsza, niż 5 m2 a nie większa niż 48 m2 Uzasadnienie uwagi: pozostawienie definicji billboardu, która mówi, że billboard ma mieć każdą powierzchnię ekspozycji nie mniejszą niż 5 m2, przy określeniu w dalszej treści projektu dopuszczenia powierzchni ekspozycji billboardu jako li tylko 12 m2, 18 m2 stwarza lukę, co opisane jest również w uwadze do § 9 ust. 1 pkt. 2 Projektu. Ponadto wprowadzenie definicji, a potem niejasnych jej zawężeń jest sprzeczne z prawidłami legislacji. 2. Uwaga do § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu Wnosimy o zmianę § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu przez wprowadzenie do niego szczegółowego opisowego określenia wymienionych w nim granic stref i terenów ulic wylotowych, na które w Projekcie została podzielona Gmina Miejska Kraków. Uzasadnienie uwagi: w § 5 ust. 1, 2, 3, 4 zostały przytoczone niektóre części działek, a także ulice, drogi, węzły i korytarze, co powoduje, że nie są to jasno określone granice. Dodatkowo powiązania pomiędzy strefami tworzą ciągi ulic wylotowych, które zostały poglądowo oznaczone na załączniku nr 1 do uchwały. Zgodnie z art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p. Uchwała krajobrazowa może wprawdzie przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot "może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej, ale w taki sposób, aby były jasne i czytelne. Zwłaszcza, że są przytoczone także poszczególne drogi, które jeszcze nie zostały wybudowane, a do czasu ich wybudowania obowiązują ustalenia jak dla terenów w poszczególnych strefach. W związku z brakiem wiedzy jak będą przebiegać		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16**		

			te drogi nie mamy pewności, że po dostosowaniu do danej strefy nie nastąpi konieczność kolejnego dostosowania po ich wybudowaniu. Tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi stwierdzając wyrokiem z dnia 11.08.2017 r. w sprawie II SA/Łd 523/17 nieważność analogicznej uchwały krajobrazowej Miasta Łodzi, która także odsyłała w zakresie wyznaczenia poszczególnych stref regulowanych uchwałą do załącznika, bez dokładnego opisania ich granic w samej treści uchwały. W celu uniknięcia uznania uchwały za nieważną, należy zmodyfikować jej zapisy w tym zakresie, bo obecny opis stref zawarty w § 5 ust. 1, 2,3,4 Projektu nie pozwala na ich identyfikację. 3. Wnosimy o zmianę § 9 ust. 1 pkt 2 Wnosimy o zmianę § 9 ust. 1 pkt 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „2) billboardu wykonanego ze szkła, z metalu, drewna, tworzywa sztucznego, o powierzchni reklamy 12 m2, 18 m2, 48 m2, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego”. Uzasadnienie uwagi: zawarta w tym punkcie definicja wyklucza całkowicie urządzenia reklamowe o powierzchni ekspozycji reklamy 48 m2, które posiada Cityboard Media Sp. z o. o., jako urządzenia standardowe, usytuowane na terenie Krakowa. Firma uzyskała zgodę na ich usytuowanie w postaci pozwolenia na budowę wydanego przez Urząd Miasta Krakowa. Ponadto w definicji billboardu w Rozdziale I Przepisów Ogólnych § 4 ust. 1. punkt. 2 Projektu, jest przytoczona inna definicja billboardu, która mówi, że powierzchnia ekspozycji ma być nie mniejsza niż 5 m2, a tutaj zostaje zawężona do dwóch gabarytów, w związku z tym nie widzę, aby zasadne było wpisywanie i ograniczanie powierzchni ekspozycji dla billboardu w § 9 ust. 1. pkt. 2 Projektu do wyłącznie 12 m2 i 18 m2, a pozostaje luka ponieważ uchwała nie reguluje sytuowania billboardów o powierzchni ekspozycji od 5 m2 do 11,99 m2. 4. Wnosimy o usunięcie zapisów § 9 ust. 1 pkt 6, 7 Projektu. Uzasadnienie uwagi: wprowadzenie w treści uchwały tzw. „innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego” jest nieprecyzyjne i niejasne, zwłaszcza, że definicja takiego urządzenia reklamowego lub takiej tablicy reklamowej nie została umieszczona w przepisach ogólnych, w których zostały zdefiniowane np. billboardy. 5. Wnosimy o dopuszczenie sytuowania billboardów w strefie III podobszar 2, 3 oraz w strefie II, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego w określonym miejscu, na czas jego trwania oraz montażu i demontażu w okresie 3 dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu. Uzasadnienie uwagi: biorąc pod uwagę, że większość imprez odbywa się pod patronatem miasta Krakowa, wydaje się, że miasto zagwarantuje sobie monopol na reklamę w tych strefach. Ponadto niezrozumiałym jest, dlaczego ten punkt nie zawiera parametrów odległości od skrzyżowań, od innych reklam, od wiat, od drogi itd. jak to ma miejsce przy pozostałych tablicach i urządzeniach reklamowych (dlaczego te parametry nie są „doprecyzowane” jak dla innych reklam nie będących powyższymi, a zwłaszcza dla billboardów w strefie I - w której dopuszczone jest sytuowanie - za wyjątkiem terenów ulic tzw. wylotowych). Niedookreślone jest miejsce, gdzie takie urządzenie może stać (teren jako całe miasto, czy może teren, gdzie się odbywa dokładnie np. Błonia?) 6. Uwaga do § 9 ust. 6 Projektu Wnosimy o dopuszczenie w strefie I możliwości sytuowania billboardów, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym. Uzasadnienie uwagi: Cityboard Media Sp. z o. o. posiada urządzenia reklamowe usytuowane w pasie drogowym. Zgodnie z obowiązującym prawem, firma uzyskała pozwolenia na budowę, przyjęcie zgłoszenia, a także wnosi opłaty za zajęcie pasa drogowego. Nie ma podstaw, aby miasto gwarantowało sobie monopol na tego typu reklamy w pasie drogowym. 7. Wnosimy o całkowite wykreślenie § 9 ust. 1 pkt 7 Projektu. Uzasadnienie uwagi: § 9 ust. 1 pkt 7 Projektu zakazuje lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące) takich jak telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych, 2) słupów plakatowo-reklamowych („okrąglak”) poza Podobszarem 1 III Strefy, 3) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta, 4) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza podobszarem 1 III Strefy, ze względu na to, że regulacja w zakresie oświetlenia i projekcji na poziomie uchwały krajobrazowej jest niedopuszczalna, ponieważ regulacja ta jest materią ustawową oraz regulowaną w rozporządzeniu. Uchwałodawca samorządowy (gmina) nie ma				

			kompetencji do podjęcia takiej regulacji, o czym świadczy uzasadnienie ww. cytowanego wyroku WSA w Łodzi w sprawie II SA/Łd 523/17. Dodatkowo miasto jako wyjątek od uchwały dopuszcza w punkcie 3 tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe, które są już zlokalizowane na działce, gdzie istnieje Tauron Arena. Nie ma podstawy aby tylko 1 podmiot (miasto Kraków) miało inne przepisy niż pozostali. 8. Wnosimy o zmianę §11 ust. 1 Wnosimy o zmianę §11 ust. 1 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej lub wolnostojącego urządzenia reklamowego o wysokości do 16 m, w strefie I z włączeniem terenów ulic wylotowych. Uzasadnienie uwagi: w § 11 ust. 1 Projektu jest wprowadzona możliwość sytuowania billboardów z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, a przecież urządzenia reklamowe lub tablice reklamowe wielkoformatowe typu billboard są sytuowane obecnie przede wszystkim przy ulicach wylotowych i jest to standard światowy. Proponowane nowe brzmienie § 11 ust. 1 Projektu wykreśla odniesienie do § 14 ust. 1 Projektu, w którym zostały zapisane ograniczenia zachowania odległości co najmniej 10 m od budynku oraz wyłączono od możliwości sytuowania teren w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, wprowadzono zachowanie odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowym nie mniejszą niż 80 m, i wprowadzono zachowanie odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji. Brak jest podstaw do wprowadzenia takich ograniczeń np. w zakresie odległości w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, bądź od innych elementów infrastruktury i sposobu oświetlenia, ponieważ ograniczenia w zakresie odległości nośników reklamowych od elementów infrastruktury drogowej są zawarte w art. 42a ust. 1 w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (j.t. Dz.U. z 2016 r., poz. 1440 ze zm.), brak jest zatem kompetencji po stronie Rady Miasta Krakowa, aby uregulować w sposób wiążący tematykę uszeregowaną w odmienny sposób w regulacjach rangi ustawowej. Jest to niedopuszczalna ingerencja w materię zastrzeżoną dla ustawodawcy i wskazane w ww. przepisach ustawy upoważnienie dla ministra właściwego do spraw transportu. Dodatkowo, niezrozumiałym jest odniesie się w § 11 ust. 1 dotyczącym szczegółów sytuowania billboardów do § 14 ust. 1 w którym to są określone parametry sytuowania tzw. „innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego”. 9. Wnosimy o zmianę § 11 ust. 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Billboardy na obiektach budowlanych sytuuje się w I Strefie”. Uzasadnienie uwagi: należy wykreślić odniesienie w §11 ust. 2 do § 15, które miało regulować parametry sytuowania billboardów na obiektach budowlanych, które nie odnosi się do billboardów, a do tzw. „innych tablic reklamowych lub innych urządzeń reklamowych”. A zgodnie z projektem tej uchwały „inne urządzenia lub inne tablice” to nie są billboardy. 10. Wnosimy o wykreślenie z § 15 pkt 1 Projektu słów: „na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego”. Uzasadnienie uwagi: w § 15 pkt 1 Projektu zawarte jest ograniczenie możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na obiektach budowlanych jedynie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego. Dodatkowo w sposób nie zasłaniający m. in. okien. Przy założeniu, że na elewacji frontowej przeważnie są okna to zapis ten całkowicie wyklucza możliwość sytuowania tablic i urządzeń reklamowych na obiektach budowlanych. Brak ograniczenia do sytuowania na elewacji frontowej parteru spowoduje możliwość lokowania zgodnie z prawem budowlanym tablicy lub urządzenia reklamowego na ścianie ślepej lub na dachu obiektu budowlanego, co nie spowoduje zasłonięcia okien, drzwi etc. Zapis w projekcie w tymże § w pkt. 3, gdzie dopuszcza się sytuowanie jako wyjątek w uchwale tablic i reklam zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta, stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych budzi wątpliwość potraktowania podmiotów w sposób równy. Biorąc pod uwagę obiekt budowlany którym jest Turon Arena, ta reklama jest umieszczona na całej elewacji, bez zachowania założeń o których mowa w pkt. 1 i jako jedyna jest w ten sposób dopuszczona. 11. Wnosimy o całkowite wykreślenie § 16 Projektu - wyjątkowych regulacji dot. sytuowania reklam na tzw. terenach towarzyszących obiektom usług. Uzasadnienie uwagi: zawarte w tym paragrafie regulacje szczególne dotyczące dopuszczalności sytuowania tablic i urządzeń na tzw. terenach towarzyszących obiektom usług, czyli na nieruchomości o minimalnej powierzchni 0,5 ha, pod obiektem handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m2 oraz pod terenem służącym jego obsłudze parkingowej wraz z dojściami i dojazdami, stacji paliw wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi i terenem służącym ich obsłudze parkingowej, powinny zostać usunięte całkowicie z Projektu jako sprzeczne z art. 37a ust. 6 i 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które dopuszczają wprawdzie wprowadzenie różnych regulacji dla różnych obszarów gminy, jednak pod warunkiem, że ich granice zostaną w sposób jednoznaczny				

			określony w części opisowej uchwały, co w tym przypadku nie ma miejsca (wyznaczono tylko gabaryty i cechy tych terenów, ale nie wskazano w ogóle miejsca ich położenia). To naruszenie prawa może doprowadzić do uchylenia całej uchwały krajobrazowej w trybie nadzoru przez właściwego miejscowo wojewodę lub przez sąd administracyjny. M. in. z tej przyczyny WSA w Łodzi stwierdził nieważność łódzkiej uchwały krajobrazowej w wyroku z 11.08.2017 r. w sprawie sygn. akt II SA/Łd 523/17. Ponadto wprowadzone definicje powyższych terenów są niejasne, ponieważ definicja nieruchomości daje możliwość rozlicznego jej zinterpretowana, np. jako działki lub jej część. Wiele niejasności wzbudzają sformułowania „pod" terenem służącym jego obsłudze parkingowej lub „pod" obiektem budowlanym. Takie określenia są nieprecyzyjne. 12. Wnosimy o zmianę § 17 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „W terenach ulic wylotowych dopuszcza się sytuowanie billboardów". Uzasadnienie uwagi: standardem światowym jest sytuowanie billboardów w terenach tzw. ulic wylotowych o powierzchni, która jest na tyle duża, aby reklama była czytelna. Dopuszczenie co 500 m tzw. „innych" urządzeń reklamowych lub „innych" tablic reklamowych tj. o powierzchni ekspozycji mniejszej, niż 5m2 w terenach ulic wylotowych wyklucza sens jej stawiania ze względu na słabą widoczność reklamy. 13. Wnosimy o sprecyzowanie § 18 ust. 1 Projektu Uzasadnienie uwagi: w § 18 ust. 1 Projektu jest zapis, który mówi, że w przypadku, gdy w tym samym miejscu jest dopuszczone sytuowanie różnych wolnostojących urządzeń reklamowych lub tablic reklamowych, to uznaje się wcześniejsze usytuowanie danej wolnostojącej tablicy reklamowej albo danego wolnostojącego urządzenia reklamowego za zgodne z postanowieniami uchwały, o ile zostały spełnione inne wymogi, określone przepisami prawa. Proszę o doprecyzowanie o jaki inne wymogi określone przepisami prawa chodzi. 14. Wnosimy o wykreślenie z § 18 ust. 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: nie ma uzasadnienia zapis odwołujący się do § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a i § 14 ust. 1 pkt 1 mówiących o zachowaniu odległości 100 m od osi skrzyżowań. 15. Wnosimy o wykreślenie § 19 pkt 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: zostawianie jako wyjątku możliwości sytuowania szyldów na obiektach budowlanych poza elewacją frontową i bez procentowej powierzchni w stosunku do elewacji zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta, na których to działkach jest Tauron Arena, stawia znak zapytania nad równością wobec prawa różnych podmiotów, w szczególności w odniesieniu do ochrony praw nabytych, na które zwrócono uwagę w punkcie III niniejszych uwag. 16. Uwagi do § 23 ust. 2 Projektu i do 23 ust. 4 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 23 ust. 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, które zostały usytuowane bez odpowiednich pozwoleń budowlanych lub przyjętych zgłoszeń należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Wnosimy o zmianę § 23 ust. 4 pkt 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „Przepisów § 23 ust 4 pkt 2 nie stosuje się do tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: powstałych do roku 1989 lub tablic reklamowych i urządzeń reklamowych ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków oraz względem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych istniejących w chwili wejścia w życie uchwały, jeśli zostały one wzniesione na podstawie ostatecznych pozwoleń na budowę lub przyjętych przez właściwe organy zgłoszeń robót budowlanych". Dołączone szczegółowe uzasadnienie.				
171.	**II. 106.**	Spółka Kupiecka Stary Kleparz Sp. Z o.o.	Wnosi o dopisanie w §4.1 pkt. 19 podpunktu c) o treści: „Placów Targowych wraz z towarzyszącymi im usługami gastronomicznymi, terenem parkingowym wraz z dojściami i dojazdami." Wniosek wynika z tego, że zaproponowane w projekcie rozwiązanie (choć dobre co do zasady) jest niepełne, ponieważ swoistą „eksterytorialność" pewnych obszarów względem ograniczeń wprowadzanych uchwałą zapewnia jedynie stacjom paliw i – co ważniejsze – wielkopowierzchniowym obiektom handlowo-usługowym, zwanym zwyczajowo galeriami handlowymi. Ograniczenie „terenów towarzyszących obiektom usług" wyłącznie do stacji paliw i galerii handlowych jest niewłaściwe, ponieważ stwarza nierówność szans pomiędzy podmiotami gospodarczymi działającymi w galeriach handlowych i podmiotami gospodarczymi działającymi na targowiskach. Jest to bardzo niebezpieczne, gdyż jawne uprzywilejowanie jednych podmiotów gospodarczych względem innych w tworzonym	149 obr. 120 Śródmieście	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			prawie miejscowym naraża Gminę na uzasadniony zarzut nierównego traktowania przedsiębiorców. Tworzenie prawa ograniczającego jednym przedsiębiorcom możliwość informowania o swojej działalności względem innych, jedynie ze względu na miejsce jej prowadzenia (targowisko – galeria handlowa) jest – w naszej ocenie – nierównym traktowaniem przedsiębiorców. W związku z powyższym wnioskujemy o umieszczenie w uchwale podpunktu c) treść j. w. zgodnie z wnioskiem.				
172.	**II. 107.**	Feliks Lewko	Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	261/2 obr. 16 Krowodrza	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
173.	**II. 108.**	Marzena Rajczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią prywatną własność. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinny być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	252/2 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
174.	**II. 109.**	Dariusz Florek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią prywatną własność. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinny być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	411/1 411/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
175.	**II. 110.**	Małgorzata Borowiec-Pindel	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią moją prywatną własność po zmarłych rodzicach. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	106 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
176.	**II. 111.**	Agnieszka Szmidt	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią moją prywatną własność po zmarłych rodzicach. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/21, 355/22, 355/16, 411/2, 411/1 obr. 28 19 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

177.	**II. 112.**	Bogusław Sikora	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	136/1, 138/2 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
178.	**II. 113.**	Alicja i Sławomir Świeczka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	285, 286/2, 284 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
179.	**II. 114.**	Katarzyna Król	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	296/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
180.	**II. 115.**	Renata Miklas	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Niniejszym wnioskuję aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią moją prywatną własność. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinny być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	106 obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
181.	**II. 116.**	Adam Urbański	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	310/2 obr. 31 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
182.	**II. 117.**	Lucyna Urbańska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	134 obr 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

183.	**II. 118.**	Krzysztof Jeloż	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	111, 113/2, 172, 173 obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
184.	**II. 119.**	Paweł Czarnota	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	292, 69 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
185.	**II. 120.**	Renata Sikora	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	173/1, 173/2	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
186.	**II. 121.**	Renata Sikora	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	244 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
187.	**II. 122.**	Adam Urbański	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	310/1, 311 obr. 31	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
188.	**II. 123.**	Adam Urbański	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	469 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

189.	**II. 124.**	Stanisław Potoczny	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	403/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
190.	**II. 125.**	Stanisław Potoczny	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	408 obr. 28 Nowa Huta Właścicielem działki Agnieszka Bętkowska	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
191.	**II. 126.**	Stanisław Potoczny	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	165 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
192.	**II. 127.**	Grażyna Starosta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	26 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
193.	**II. 128.**	Grażyna Starosta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	51 (51/1 i 51/2) obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
194.	**II. 129.**	Grażyna Starosta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	203 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

195.	**II. 130.**	Grażyna Starosta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	163 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
196.	**II. 131.**	Waldemar Maroszek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	72 obr 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
197.	**II. 132.**	Marta Piotrowska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	94/1, 95/1 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
198.	**II. 133.**	Wojciech Wilk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	46 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
199.	**II. 134.**	Stanisław Baran	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	210/1, 210/2, 210/3, 210/4 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
200.	**II. 135.**	Stanisław Baran Irena Bartosiewicz Helena Baran Józef Baran	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	19 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

201.	**II. 136.**	Maciej Radecki	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	100/2 obr. 34 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
202.	**II. 137.**	Lucyna Urbańska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	133/1, 133/2, 136 Obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
203.	**II. 138.**	Adam Urbański	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	453	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
204.	**II. 139.**	Adam Urbański	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	453 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
205.	**II. 140.**	Stanisław Pyrka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/8, 355/10, 355/11, 355/14, 411/1, 411/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
206.	**II. 141.**	Danuta Pyrka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działki te stanowi prywatną własność i pomimo, że nie są zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/8, 355/10, 355/11, 355/14, 411/1, 411/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

207.	**II. 142.**	Anna Pyrka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działki te stanowi prywatną własność i pomimo, że nie są zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/8, 355/10, 355/11, 355/14, 411/1, 411/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
208.	**II. 143.**	Klaudia Pyrka	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działki te stanowi prywatną własność i pomimo, że nie są zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/8, 355/10, 355/11, 355/14, 411/1, 411/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
209.	**II. 144.**	Grażyna Szewczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	371/1, 371/2, 371/3 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
210.	**II. 145.**	Grzegorz Krężołek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	244/1 Obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
211.	**II. 146.**	Elżbieta Krężołek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	72, 73 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
212.	**II. 147.**	Tadeusz Jędras	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	173 obr 31 Nowa Huta 276 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

213.	**II. 148.**	Jacek Szymczak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	122 obr. 27 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
214.	**II. 149.**	Jan Jakubiec	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	131/1 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
215.	**II. 150.**	Małgorzata Szewczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	109 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
216.	**II. 151.**	Małgorzata Szewczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	66 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
217.	**II. 152.**	Agnieszka Szmidt	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Niniejszym składam uwagę, aby takowe działki mogły być ogradzane. Działki te stanowią moją prywatną własność po zmarłych rodzicach. Pomimo, że działki te nie są zabudowana powinne być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są czytelnie ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych j.w. lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	355/21, 355/22, 355/16, 411/1, 411/2 Obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
218.	**II. 153.**	Krystyna Kostuch	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	59/2 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

219.	**II. 154.**	Władysław Szeląg	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	151, 166 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
220.	**II. 155.**	Małgorzata Kaptur	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	151, 166 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
221.	**II. 156.**	Lucyna Cicha	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	189 obr. 29 21/3, 325/3, 325/6 obr. 30 166, 167 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
222.	**II. 157.**	Janina Starosta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	50/1 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
223.	**II. 158.**	Maria Szymska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	50/7 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
224.	**II. 159.**	Anna Giejdasz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	401 obr. 28 91 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

225.	**II. 160.**	Krystyna Walczak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	294 obr. 32	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
226.	**II. 161.**	Małgorzata Miernik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	306 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
227.	**II. 162.**	Jan Miernik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	72 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
228.	**II. 163.**	Helena Miernik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	304 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
229.	**II. 164.**	Danuta Kruk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	104 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
230.	**II. 165.**	Paweł Puchalski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	brak oznaczenia terenu	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

231.	**II. 166.**	Józef Motyl	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	149, 151 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
232.	**II. 167.**	Józef Motyl	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	148 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
233.	**II. 168.**	Wiesława Czopek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	264/4, 62 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
234.	**II. 169.**	Kazimiera Budek Ryszard Budek	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	39/2, 39/1 obr. 39 (popr. 32) Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
235.	**II. 170.**	Bolesław Piskorz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	242 obr. 28 124/3, 125/4 obr. 32	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
236.	**II. 171.**	Stanisław Szeląg	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	96 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

237.	**II. 172.**	Krzysztof Zając	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	224 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
238.	**II. 173.**	Jan Sendor	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	223/7, 223/12 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
239.	**II. 174.**	Iwona Kluzik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	401 obr. 28 91 obr. 30	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
240.	**II. 175.**	Janina Twardowska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	432 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
241.	**II. 176.**	Marcela Wolska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	163 obr.31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
242.	**II. 177.**	Dariusz Wasikowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	372/3, 372/2, 372/1 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

243.	**II. 178.**	Teresa Sikora	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	90 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
244.	**II. 179.**	Teresa Sikora	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	89/3 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
245.	**II. 180.**	Marek Głogowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	71 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
246.	**II. 181.**	Paweł Dziadur	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	339/3, 260 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
247.	**II. 182.**	Katarzyna Noworyta	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	125 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
248.	**II. 183.**	Zofia Kupiec	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane	339/1 obr. 30 Nowa Huta, 196, 197 obr. 32 Nowa Huta, 109 obr. 34 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

249.	**II. 184.**	Bogdan Karolczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	401 obr. 28 91 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
250.	**II. 185.**	Janina Karolczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	401 obr. 28 91 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
251.	**II. 186.**	Helena i Józef Baran	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
252.	**II. 187.**	Mieczysław Katarzyński	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	158 obr. 30, 274/5, 274/6, 274/4, 272 obr. 29, 379/4 obr. 28, 103, 104/1 obr. 27 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
253.	**II. 188.**	Stanisław Kopała	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	379/4 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
254.	**II. 189.**	Edyta Sojda	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	125/1 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

255.	**II. 190.**	Krzysztof Kołaś	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	404 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
256.	**II. 191.**	Lucyna Kołaś	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	16 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
257.	**II. 192.**	Paweł Koziarczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	219 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
258.	**II. 193.**	Barbara Stępak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	67/1 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
259.	**II. 194.**	Piotr Czyż	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	214/5, 214/22, 214/6, 214/16, 214/15, 214/3, 96, 214/4, 214/17, 214/23, 222/3 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
260.	**II. 195.**	Bogusława Piwosz	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	5 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

261.	**II. 196.**	Iwona i Krzysztof Karolczyk	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	98 obr. 29Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
262.	**II. 197.**	Agnieszka Sieja Sylwester Sieja	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	256, 212, 273 obr. 30, 12 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
263.	**II. 198.**	Anna Makuła	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	pgr462 pow. 056 ha	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
264.	**II. 199.**	Jan Bętkowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	184, 185 obr. 32 Nowa Huta, 46 obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
265.	**II. 200.**	Franciszek Stępak	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	460 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
266.	**II. 201.**	Paweł Bętkowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	62/3 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

267.	**II. 202.**	Anna Niedźwiedź	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	310/20 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
268.	**II. 203.**	Michał Ostrowski	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	261/4 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
269.	**II. 204.**	Agnieszka Szmidt	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	411/1, 411/2 obr. 28, 19 obr. 30 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
270.	**II. 205.**	Renata Małota	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	310/8, 310/12, 310/18 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
271.	**II. 206.**	Dorota Sulma – Oziębkowska	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	310/6, 310/9 obr. 28 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
272.	**II. 207.**	Jan Żarnik	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	157 obr. 31 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

273.	**II. 208.**	Jacek Dziadur	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	246/2 obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
274.	**II. 209.**	Adam Dziadur	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	242 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
275.	**II. 210.**	Stanisław Gandyn	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	311, 312 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
276.	**II. 211.**	Urszula Rzepień	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	49 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
277.	**II. 212.**	Urszula Rzepień	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	88 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
278.	**II. 213.**	Urszula Rzepień	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	88 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

279.	**II. 214.**	Urszula Rzepień	Wnosi o zmianę §20 Zasady i warunki sytuowania ogrodzeń Uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń – poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna być ogrodzone w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania czy niszczenia nieruchomości, co niestety niejednokrotnie się zdarza. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w uchwale, wnoszę o wprowadzenie zapisu dla działek niezabudowanych lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można grodzić zgodnie z ustawą Prawo budowlane.	49 Obr. 29 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
280.	**II. 215.**	Adrian Szmid	Wnosi o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	185/8 Obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
281.	**II. 216.**	Krystyna i Edmund Ziemak	Uchwała winna być doprecyzowana o jakie ogrodzenia chodzi i na jakim terenie, bo zakaz grodzenia niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia zabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa w istotę prawa własności. Ciekawi nas bardzo jakie zakazy w przyszłości zostaną nam jeszcze narzucone przez władze? Może zakaz oddychania byłby na pewno skuteczny.	244/10 Obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
282.	**II. 217.**	Wspólnota Mieszkaniowa Budynków przy ul. Lipskiej 49 i 51	1. (…) 2. Ponadto wnosimy o zniesienie nakazu wyłączenia terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni od usytuowania billboardów, reklam i szyldów, w sytuacji gdy budynki oddzielone są od strefy publicznej ekranami akustycznymi pokrytymi pnączami oraz pasem zieleni izolacyjnej wysokiej. Tak jest w sytuacji Wspólnoty. Mianowicie budynki Wspólnoty oddzielone są od strefy publicznej ekranami akustycznymi pokrytymi pnączami od pętli Mały Płaszów i pasem zieleni izolacyjnej wysokiej od ul. Lipskiej, ale odległości 100 m billboard nie spełnia. Jednocześnie wnosimy więc o ujęcie w uchwale odpowiednich postanowień wprowadzających wyłączenia w zakresie tablic i urządzeń informacyjnych, które zostały wybudowane i postawione z uwagi na inne obowiązujące przepisy. 3. (…) 4. Wnosimy także o dopuszczenie w I strefie umieszczania szyldów na obiektach budowlanych w formacie powyżej A4 i A3 i nieograniczanie ich ilości do 10 sztuk. Nie ma bowiem technicznej możliwości umieszczenia czytelnego opisu na formacie chociażby A3, np. „Wspólnota Mieszkaniowa Budynków przy ul. Lipskiej 49 i 51, klatka IX, nr od 114- 118”. Nie ma także możliwości ograniczenia ilości szyldów na budynkach do 10 sztuk przy tylu lokalach użytkowych i klatkach schodowych we Wspólnocie. 5. Podsumowując wnosimy o pozostawienie działającym podmiotom możliwości korzystania z obecnie stosowanych rozwiązań a nowe uregulowania zastosować dla nowopowstających obiektów. Mowa o tym, aby istniejące billboardy a także obiekty wolnostojące o funkcji mieszkalno- usługowej z lokalami usługowymi na parterze wraz z dojazdami i parkingami, położone na terenach prywatnych Wspólnot oddzielone ekranami akustycznymi i pasem zieleni izolacyjnej wysokiej od ulicy wylotowej były zwolnione z konieczności dostosowania w terminie 2 lat od postanowień przedmiotowej uchwały	363/14 Obr. 19 Podgórze ul. Lipska 49 i 51	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 2, 4, 5**		
283.	**II. 218.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	§6. W celu ujednolicenia standardów jakościowych... dopuszcza się prowadzenie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych... W uchwale brak jest definicji pojęcia „elementy wyposażenia przestrzeni publicznych”. Prowadzi to wprost do możliwych nadużyć przy ewentualnym organizowaniu jakichkolwiek konkursów. Sprzyjać może działaniom powiązanym z korupcją. Standardy winny być jasne, przejrzyste i jednoznaczne. Stosowne zapisy winny zawierać definicję „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

284.	**II. 220.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	W § 14. 1. Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II Strefie: 1) z wyłączeniem terenu o promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, 3) w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej. Wnioskujemy o zmianę parametrów odległości lub ograniczenie się do wyznaczenia jedynie dwóch z trzech parametrów w postaci ustalenia odległości między tablicami i urządzeniami reklamowymi oraz odległości od wiaty przystankowej, z pominięciem odległości od skrzyżowań (jest określony w Ustawie o drogach publicznych). Uzasadnienie wniosku: Analiza struktury ciągów komunikacyjnych Krakowa w I Strefie i w II Strefie pokazała, że nie istnieją praktycznie możliwości funkcjonowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w tych strefach, które odpowiadają narzuconym warunkom. Obawiamy się, że przy ustalaniu parametrów odległości w uchwale nie dokonano audytu możliwości i nie zweryfikowano ich empirycznie.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
285.	**II. 221.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	W § 17. W terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym, że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m. Wnioskujemy o solidniejsze przeanalizowanie problematyki „ulic wylotowych". Przewidziane w uchwale przepisy są nieżyciowe i mogą być wręcz szkodliwe dla otoczenia. Uzasadnienie wniosku: Uchwala preferuje tak zwaną „drobnicę" reklamową w miejsce możliwych większych billboardów, usytuowanych w sposób „sytuacyjny" - nie w odległościach sztywnych co 500 m, a w wybranych miejscach, dogodnych do ich funkcjonowania i dających możliwość rozpoznania zamieszczonej na nich treści (możliwe, że jedne bliżej siebie, a inne dużo dalej).		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
286.	**II. 222.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	W warunkach dostosowania (§ 23.1. oraz § 23. 2.) preferuje się do pozostawienia tablice reklamowe i urządzenia reklamowe w kolejności wyznaczonej wielkości powierzchni ekspozycji reklamy. Dlaczego? Wnioskujemy o zmianę tych zapisów w zgodzie z zasadami równości i sprawiedliwości społecznej. Uzasadnienie wniosku: Podstawą rozstrzygania kwestii dostosowania winny być sprawiedliwe przepisy respektujące prawa właścicieli tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Oparte na równości i sprawiedliwości społecznej, a nie na przypadkowych rozstrzygnięciach.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
287.	**II. 223.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	W § 7. Dla całej Gminy Miejskiej Kraków ustala się: punkt 3) dopuszczenie: podpunkt d) wykonania obiektów małej architektury służących rekreacji w połączeniu z obiektami umożliwiającymi nasadzenie zieleni ozdobnej i izolacyjnej; Wnioskujemy o uzupełnienie tego dopuszczenia przez możliwość wykonania obiektów małej architektury służących rekreacji i innym celom użytkowym z obiektami umożliwiającymi przekaz informacyjny i reklamowy. Uzasadnienie wniosku: Wiele współczesnych obiektów malej architektury służących rekreacji, odpoczynkowi, informacji i lokalizacji umożliwia w umownej części zamieszczanie komunikatów, informacji i treści promocyjno-reklamowych (przede wszystkim związanych z lokalnymi wydarzeniami, usługami itp.). Tak może być wykorzystana na przykład część ławki lub pojemnika do nasadzenia zieleni ozdobnej. Katalog tych możliwości jest znacznie szerszy. Nie wpływają one na postrzeganie krajobrazu wokół.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
288.	**II. 224.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	W § 19. 14. Maksymalna liczba szyldów, informująca o danej działalności prowadzonej na nieruchomości - 10 szyldów. Przepis ogranicza liczbę szyldów na nieruchomości do 10 sztuk. Istnieje wiele nieruchomości, w których znajduje się więcej firm i podmiotów. Uchwała winna przewidywać takie sytuacje i zaproponować dodatkowe rozwiązanie, np. w formie zamieszczenia większej ilości szyldów na wolnostojącym totemie (występuje przecież w uchwale w innej sytuacji).		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
289.	**II. 225.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	§ 4.2. Pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych. Przepisy prawa winny być przejrzyste i zrozumiałe dla każdego, którego dotyczą. Zaproponowany zapis nie pozwala jednoznacznie umiejscowić konkretnych „określeń" użytych w uchwale w odniesieniu do konkretnego „przepisu odrębnego". Fakt ten powoduje niemożność poprawnego stosowania prawa, umożliwia różne interpretacje i kieruje ewentualne rozstrzygnięcia na drogę sądową. Koniecznie należy odnieść każdy użyte w uchwale „pozostałe określenie" do konkretnych przepisów prawa („przepisu odrębnego")		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

290.	**II. 226.**	Izba Gospodarcza Reklamy Zewnętrznej	§ 5.4. Do czasu wybudowania poszczególnych dróg, o których mowa w ust. 3 pkt 3, 4, 6, 8, 20, dla danego terenu w obszarze ciągu ulic wylotowych obowiązują ustalenia jak dla terenów w poszczególnych Strefach. Przedmiotowy zapis jest nieuzasadniony i należy go usunąć z uchwały.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
291.	**II. 228.**	Stroer Polska Sp. z o.o.	**Rozdział 1 § 4.1** Wnioskuje o uzupełnienie definicji banneru. Banerem nie jest powłoka umieszczona na billboardzie.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
			Rozdział 1 § 4.1. Definicja panelu reklamowego niezgodna z *Ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* art.2,16c				
			Rozdział II § 9.1. (definicja billboardu) Wnioskuje o rozszerzenie listy billboardów o wymiary 36 m^2 i 48 m^2, dla których UM Krakowa wydał zgody budowlane.				
			Rozdział II § 9.1. (definicja panelu reklamowego) Proponuje uzupełnienie dopuszczalnych wymiarów panelu reklamowego o powierzchnie ekspozycji nie większe niż 9 m2 (3,42x2,44), będące standardem w Europie.				
			Rozdział II § 9. 2 Zapisy dotyczące oświetlenia są przekroczeniem upoważnienia ustawowego.				
			Rozdział II § 9. 7 Wnioskuje o uzupełnienie zapisu podpunktu **1** o **billboardy** oraz uwzględnieni rozszerzonej listy paneli, zgodnie z uwagą dot. **Rozdział II § 9.1. 3**				
			Rozdział II § 11.1. Wnioskujemy o zmianę odległości reklamy od budynku, na **odległość równą 5 m.**				
			Rozdział II § 12. Wnioskuje o uzupełnienie możliwości sytuowania **panelu jako tablicy reklamowej wolnostojącej.**				
			Rozdział II § 13.1 Uwaga w zakresie słupa plakatowo-reklamowego a) Przekroczenie upoważnienia ustawowego b) Wnioskujemy o zmniejszenie odległości do 30 m c) Wnioskujemy o zmniejszenie odległości do 5 m				
			Rozdział II § 14.1 1) Przekroczenie upoważnienia ustawowego 2) Wnioskujemy o zmniejszenie odległości do 50 m 3) Wnioskujemy o zmniejszenie odległości do 5 m				
			Rozdział II § 16 Z uwagi na różnorodne sposoby zagospodarowania przestrzeni terenów towarzyszących obiektom usług, wnioskujemy o pozostawienie formy i wymiarów tablic i urządzeń reklamowych projektantom, z ewentualnym ograniczeniem dopuszczalnej powierzchni do 54m2 na każde 0,5 ha.				
			Rozdział II § 17 Wnioskujemy o uporządkowanie tablic i urządzeń reklamowych na tych ulicach i ograniczenie formatu do billboardów o powierzchni 18 m^2.				
			Rozdział II § 23.2 Projekt uchwały przewiduje wzajemnie wykluczające się warunki dostosowania przedstawione w § **23.2** i § **18.**1. Projekt dostosowania zawarty w § **23.2** zaprzecza idei porządkowania przestrzeni i nie zawiera jednoznacznych przepisów. Ad a) nie ustalono zasad wzajemnych lokalizacji szyldów i tablic oraz urządzeń reklamowych. Nie można więc egzekwować dostosowania. Ad b) i c) nie wyczerpuje wszystkich możliwości parametrów w wypadku kilku tablic o różnych wymiarach - otrzymujemy sprzeczne decyzje.				

			Ad d) zapis dotyczy dwóch różnych formą reklam - o płaskich ekspozycjach (tablice reklamowe) i niepłaskich eskpozycjach (urządzenia reklamowe), których wzajemne relacje w projekcie uchwały nie zostały określone.				
292.	**II. 229.**	Paulina Bartnicka	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	15/18, 15/19, 15/20, 15/21, 15/22, 15/23, 15/14 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
293.	**II. 231.**	Aneta Adamska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	244/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
294.	**II. 232.**	Maciej Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	244/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
295.	**II. 233.**	Tomasz Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	244/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
296.	**II. 234.**	Jerzy Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	243/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
297.	**II. 235.**	Mariusz Winkler Marta Winkler	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	134, 181 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
298.	**II. 236.**	Ewa Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	11 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
299.	**II. 237.**	Monika Zdziebko	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	100/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

300.	**II. 238.**	Mariusz Zdziebko	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	100/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
301.	**II. 239.**	Stanisław Zdziebko	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	100/10, 100/9 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
302.	**II. 240.**	Maria Gorczyca	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	14/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
303.	**II. 241.**	Tomasz Gorczyca	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	14/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
304.	**II. 242.**	Mariola Gorczyca	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	14/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
305.	**II. 243.**	Krzysztof Jędrszczyk	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	13 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
306.	**II. 244.**	Dominik Kopeć	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	338 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
307.	**II. 245.**	Bohdan Bartnicki	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	15/18, 15/19, 15/20, 15/21, 15/22, 15/23, 15/14 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
308.	**II. 246.**	Dorota Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	33, 208/2, 210/2, 132/6 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

309.	**II. 247.**	Janusz Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	33, 208/2, 210/2, 132/6 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
310.	**II. 248.**	Bogusława Broś	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	204/2, 205/6 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
311.	**II. 249.**	Anna Zdziebko	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	100/10, 100/9 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
312.	**II. 250.**	Krystyna Witek	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	246/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
313.	**II. 251.**	Wiktor Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	11 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
314.	**II. 252.**	Franek Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	11 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
315.	**II. 253.**	Aleksandra Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	11 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
316.	**II. 254.**	Aleksander Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	11 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
317.	**II. 255.**	Krystyna Witek	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	225/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

318.	**II. 256.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
319.	**II. 257.**	Anna Layko	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	160/13, 160/14 obr. 1 Nowa Huta Inni właściciele działek	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
320.	**II. 258.**	Janina Żmijowska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	84 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
321.	**II. 259.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
322.	**II. 260.**	Artur Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
323.	**II. 261.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	19 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
324.	**II. 262.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
325.	**II. 263.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	19, 40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
326.	**II. 264.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	19 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

327.	**II. 265.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
328.	**II. 266.**	Stanisław Andrzej Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	201 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
329.	**II. 267.**	Teresa Krzaklewska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	253/3, 253/2, 253/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
330.	**II. 268.**	Ireneusz Krzaklewski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	253/3, 253/2, 253/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
331.	**II. 269.**	Stanisław Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Prawdopodobnie obr. 55 NH	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
332.	**II. 270.**	Damian Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Prawdopodobnie obr. 55 NH	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
333.	**II. 271.**	Krystyna Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Prawdopodobnie obr. 55 NH	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
334.	**II. 272.**	Mariusz Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Prawdopodobnie obr. 55 NH	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
335.	**II. 273.**	Adam Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	97, 97/1, 214/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

336.	**II. 274.**	Krystyna Adamska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	97, 97/1, 214/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
337.	**II. 275.**	Kamil Madej	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
338.	**II. 276.**	Jerzy Madej	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
339.	**II. 277.**	Angelika Kawula	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
340.	**II. 278.**	Mariusz Kawula	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
341.	**II. 279.**	Zofia Kawula	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
342.	**II. 280.**	Agata Madej	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	186/3, 186/4 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
343.	**II. 281.**	Jacek Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	84, 207 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
344.	**II. 282.**	Wiesław Kwiecień	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	35 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

345.	**II. 283.**	Janina Kwiecień	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	35 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
346.	**II. 284.**	Honorata Kwicień	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	35 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
347.	**II. 285.**	Tomasz Kucharski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	95 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
348.	**II. 286.**	Renata Kucharska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	95 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
349.	**II. 287.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
350.	**II. 288.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
351.	**II. 289.**	Michał Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	135/4, 144 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
352.	**II. 290.**	Zofia Bierzanowska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	96/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
353.	**II. 291.**	Sławomir Bierzanowski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	89 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

354.	**II. 292.**	Karolina Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	249 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
355.	**II. 293.**	Stanisław Feliks Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	135/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
356.	**II. 294.**	Iwona Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
357.	**II. 295.**	Marzena Podsiadło	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	151 obr. 67 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
358.	**II. 296.**	Grzegorz Broś	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	204/2, 205/6 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
359.	**II. 297.**	Paweł Tabor	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	252 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
360.	**II. 298.**	Marta Tabor	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	252 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
361.	**II. 299.**	Tadeusz Broś	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	190/2, 191/2, 226/2 obr. 4 Nowa Huta Dz nr 18, 19 przy ul Kocmyrzowskiej	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
362.	**II. 300.**	Maria Broś	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	190/2, 191/2, 226/2 obr. 4 Nowa Huta Dz nr 18, 19 przy ul Kocmyrzowskiej	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

363.	**II. 301.**	Jacek Cichy	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	213/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
364.	**II. 302.**	Danuta Cicha	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	213/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
365.	**II. 303.**	Tadeusz Wójcik	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
366.	**II. 304.**	Małgorzata Bartnicka	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	15/18, 15/19, 15/20, 15/21, 15/22, 15/23, 15/14 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
367.	**II. 305.**	Władysław Piaseczny	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	224/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
368.	**II. 306.**	Tadeusz Kopeć	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	339 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
369.	**II. 307.**	Wiktoria Kopeć	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	340 obr. 9 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
370.	**II. 308.**	Sławomir Bierzanowski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	63 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
371.	**II. 309.**	Dominik Grabowski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	185/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

372.	**II. 310.**	Władysława Szmid	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	185/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
373.	**II. 311.**	Damian Szmid	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	185/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
374.	**II. 312.**	Tadeusz Wójcik	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
375.	**II. 313.**	Tadeusz Wójcik	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
376.	**II. 314.**	Anna i Bogusław Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	84, 201 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
377.	**II. 315.**	Bogusław Grela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	135/6 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
378.	**II. 316.**	Elżbieta Grabowska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	185/8 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
379.	**II. 317.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	Dz nr 2	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
380.	**II. 318.**	Zofia Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25, 40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

381.	**II. 319.**	Tadeusz Wójcik	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1, 2, 19 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
382.	**II. 320.**	Zofia Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1, 2, 3 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
383.	**II. 321.**	Paweł Wajda	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	15/18, 15/19, 15/20, 15/21, 15/22, 15/23, 15/14 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
384.	**II. 322.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	19 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
385.	**II. 323.**	Maria Wrona	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
386.	**II. 324.**	Maria Wrona	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	19, 40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
387.	**II. 325.**	Zofia Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
388.	**II. 326.**	Mariola Adamska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	97, 97/1, 214/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
389.	**II. 327.**	Marcin Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	97, 97/1, 214/2 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

390.	**II. 328.**	Dawid Zwierzyński	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	94 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
391.	**II. 329.**	Renata Zwierzyńska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	94 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
392.	**II. 330.**	Mariusz Sikora	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	94 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
393.	**II. 331.**	Monika Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	Zesławice 7 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
394.	**II. 332.**	Ewelina Sikora	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	94 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
395.	**II. 333.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
396.	**II. 334.**	Krzysztof Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	243/1, 243/2, 240/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
397.	**II. 335.**	Maria Adamska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	243/1, 243/2, 240/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
398.	**II. 336.**	Paweł Adamski	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	243/1, 243/2, 240/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

399.	**II. 337.**	Katarzyna Adamska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	243/1, 243/2, 240/1 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
400.	**II. 338.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
401.	**II. 339.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
402.	**II. 340.**	Bernadetta Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
403.	**II. 341.**	Magdalena Drawicz	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
404.	**II. 342.**	Jarosław Pontyła	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
405.	**II. 343.**	Michał Kawa	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
406.	**II. 344.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
407.	**II. 345.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

408.	**II. 346.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
409.	**II. 347.**	Bernadetta Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
410.	**II. 348.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
411.	**II. 349.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
412.	**II. 350.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
413.	**II. 351.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
414.	**II. 352.**	Maria Sraga	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
415.	**II. 353.**	Bernadetta Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
416.	**II. 354.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

417.	**II. 355.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr.3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
418.	**II. 356.**	Bernadetta Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
419.	**II. 357.**	Artur Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
420.	**II. 358.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	40 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
421.	**II. 359.**	Mirosław Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
422.	**II. 360.**	Leszek Baran	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5, 19, 1, 2, 25 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
423.	**II. 361.**	Zofia Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
424.	**II. 362.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
425.	**II. 363.**	Marta Muzyka Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

426.	**II. 364.**	Mariusz Ciepiela	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
427.	**II. 365.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
428.	**II. 366.**	Daniel Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
429.	**II. 367.**	Bernadetta Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr.3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
430.	**II. 368.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
431.	**II. 369.**	Artur Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	1 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
432.	**II. 370.**	Zbigniew Zbroja	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	10/3 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
433.	**II. 371.**	Maria Wrona	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	5 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
434.	**II. 372.**	Maria Wrona	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	25, 1, 2 obr. 3 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

435.	**II. 373.**	Marcin Kardas	Wnosi o zmianę §20 rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, projektu Uchwały rady Miasta Krakowa w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń - poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna mieć możliwość ogrodzenia w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niejednokrotnie mam miejsce. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w ww. projekcie uchwały wnoszę o uwzględnienie mojej uwagi lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można ogrodzić zgodnie z ustawą Prawo Budowlane.	25 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
436.	**II. 374.**	Józefa i Stanisław Kardas	Wnosi o zmianę §20 rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, projektu Uchwały rady Miasta Krakowa w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń - poprzez dodanie zapisu, dotyczącego działek niezabudowanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmujących wschodnią, peryferyjną część miasta, stanowiących prywatną własność. Działka stanowi prywatną własność i pomimo, że nie jest zabudowana powinna mieć możliwość ogrodzenia w celu ograniczenia ingerencji osób trzecich, która prowadzi do zaśmiecania oraz niszczenia nieruchomości, co niejednokrotnie mam miejsce. Ponieważ tego typu działki nie są ujęte w ww. projekcie uchwały wnoszę o uwzględnienie mojej uwagi lub wyjaśnienie czy tego typu działki będzie można ogrodzić zgodnie z ustawą Prawo Budowlane.	32/2, 32/4, 32/3 obr. 32 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
437.	**II. 377.**	Adam Migdał	Wnioskuje o przeanalizowanie wszystkich informacji i zamieszczonych poniżej uwag: 1. Zwiększenie wysokości urządzeń reklamowych z 3,5 m do 4,5 m dla Podobszaru 1 III Strefy na czas trwania imprezy plenerowej oraz w miejscu jej organizacji; 2. Wyłączenie zakazu umieszczania telebimów, ekranów LED, LCD w miejscu organizacji przedsięwzięcia plenerowego na czas trwania dla Podobszaru 1 III Strefy; 3. Zmiany gabarytów wykonania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: a. tablicy reklamowej stanowiącej baner sytuowanej na czas przedsięwzięcia reklamowego do wymiarów 1,5 m wysokości i do 3 m szerokości (standardowe wymiary 1 m wysokości na 3 m szerokości) b. tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych promujących przedsięwzięcie plenerowe, podniesienie z 3,5 m wysokości do 6 m wysokości i powierzchni do 8 m2; 4. Dopuszczenie innych kolorów niż biały, beżowy a w I strefie, II Strefie i Podobszarach 2 i 3 III strefy zielony parasoli reklamowych na kolory stonowane (przede wszystkim kolor niebieski jako kolor Krakowa, z którego korzysta również Zarząd Infrastruktury Sportowej w Krakowie); 5. Dopuszczenie sytuowania jednej tablicy reklamowej o powierzchni ekspozycji reklamy o wysokości 2 m i szerokości 1 metr oraz jednego urządzenia reklamowego o powierzchni ekspozycji reklamy odpowiadającej powierzchni formatu Al na wyposażeniu innym niż czasza parasola.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2, 3, 4, 5**		
438.	**II. 378.**	Rada i Zarząd Dzielnicy I Stare Miasto	Ad.1 Wnosi aby banery i inne reklamy były montowane z należyta troska o zachowanie zabytkowego charakteru elewacji, jak również z zachowaniem zasad bezpieczeństwa pieszych i pojazdów. Ad.2 Wnosi o dostosowanie istniejących obiektów reklamowych do nowych wymogów, szczególnie w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa dla uczestników ruchu drogowego. Ad.3 (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1 dot. zasad zachowania bezpieczeństwa pieszych i pojazdów oraz pkt 2**		
439.	**II. 379.**	Jerzy Marmolak	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	84 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

440.	**II. 380.**	Maria Dulska	Wnoszę o zniesienie zakazu ogradzania niezabudowanych nieruchomości. Zakaz ogradzania niezabudowanych nieruchomości bez względu na rodzaj ogrodzenia stanowi nadmierną i nieuzasadnioną ingerencję aktu prawa miejscowego w istotę prawa własności.	84 obr. 4 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
441.	**II. 381.**	Start Grupa Deweloperska	1. Wnoszę o zrównanie zasad sytuowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych stanowiących szyld na budynkach, niezależnie od ich wysokości. W związku z powyższym wnioskuję o zmianę § 19 ust. 5 uchwały i umożliwienie sytuowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych stanowiących szyld na dachach wszystkich budynkach, niezależnie od ich wysokości. Obecnie proponowany zapis wyklucza taką możliwość na budynkach o wysokości od 9 m do 25 m. Uważam, że takie wyłączenie, przy jednoczesnym dopuszczeniu montażu szyldów na dachach budynków o wysokości do 9 m oraz budynków o wysokości powyżej 25 m, jest niezrozumiałe i nie znajduje żadnego uzasadnienia. Wnoszę zatem o ujednolicenie zasad sytuowania szyldów na dachach budynków. Ponadto uważam, że bez szkody dla ładu architektonicznego jest umożliwienie sytuowania szyldów na budynkach o wysokości powyżej 25 m także w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku. Obecnie brzmienie uchwały wyklucza taką możliwość. 2. Wnosi o zmianę dopuszczalnych parametrów szyldów poprzez dopuszczenie dodatkowej możliwości sytuowania na dachach budynków o wysokości od 9 m do 25 m oraz budynków o wysokości powyżej 25 m szyldów o szerokości do 7 m, pod warunkiem, że będzie to jedyny szyld na dachu budynku. Parametry wysokości szyldów wskazane w uchwale pozostają bez zmian (odpowiednio 1,5 m i 2,0 m). Uważam, że proponowane w § 19 ust. 5 uchwały maksymalne wymiary szyldów w znacznym zakresie uniemożliwią przedstawienie koniecznej informacji o działalności prowadzonej na nieruchomości. W wielu przypadkach takie szyldy będą całkowicie nieczytelne i nie będą spełniały swojej funkcji. Zwracam uwagę, ze część znaków firmowych podmiotów gospodarczych ma złożoną i rozbudowaną formę, której właściwe i czytelne zwizualizowanie na szyldzie wymaga zdecydowanie większych parametrów szyldu niż wskazane w projekcie uchwały. W przypadku odrzucenia ww. propozycji wnosi o dopuszczenie dodatkowej możliwości sytuowania na dachach budynków o wysokości od 9 m do 25 m oraz budynków o wysokości powyżej 25 m szyldów o maksymalnej szerokości do 1/4 szerokości elewacji frontowej budynku, nie więcej niż 7 m pod warunkiem, że będzie to jedyny szyld na dachu budynku. 3. (…)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. 1, 2**		
442.	**II. 382.**	Clear Channel Poland	[*], jako profesjonalna firma reklamy zewnętrznej działająca na polskim rynku od wielu lat oczekuje: a) respektowania w uchwale praw nabytych, b) (…) c) (…) d) zrozumienia roli zdefiniowania zasad komercyjnego parteru, który ze względu na swoją wyjątkową i odrębną funkcję usługowo-handlową, zaspokajając potrzeby społeczne, komunikacyjne, informacji, konsumpcji powinien zostać oddzielnie uregulowany, dopuszczając lokowanie nośników reklamowych formatu do 2,16m^2 (wolnostojących, na budynkach i w wiatach przystankowych) w centrum miasta - w strefie III. e) rozszerzenie możliwości lokowania nośników reklamowych stanowiących panel reklamowy o możliwość umieszczania ich na budynkach w elewacji frontowej parteru w strefie III. Taka regulacja powinna otrzymać brzmienie analogiczne do zapisów paragrafu 11 ustępu 2 projektu uchwały, który odnosi się do nośnika reklamowego w formie billboardu umieszczanego na budynku. f) postulujemy dopuszczenie tablic 18 m2 na wszystkich drogach wlotowych do miasta g) postulujemy dopuszczenie tablic wolnostojących do 32m2 w strefie I i II na zasadach odległościowych do tej pory stosowanych przez Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu (w załączniku). h) wdrożenia nowoczesnych rozwiązań z miast europejskich i dopuszczenie ekranów elektronicznych formatu małego 2,16m2 (wolnostojących, na budynkach i w wiatach) w centrum miasta - w strefie III. Ekran elektroniczny rozumiemy jako typ tablicy reklamowej, który eksponuje zmieniające się nie częściej niż co 10 s nieruchome treści reklamowe bez przerw pomiędzy nimi na ekranie wykonanym w technologii ciekłokrystalicznej i o maksymalnej wielkości piksela 5 mm (dla LCD) lub na ekranie wykonanym z diod elektroluminescencyjnych w technologii Surface Mounted Device (SMD) i o maksymalnej wielkości piksela 5 mm (dla LED), wyposażonym w urządzenie automatycznie dostosowujące jasność obrazu do jasności otoczenia, przy czym w czasie pełnego nasłonecznienia jego maksymalna jasność, mierzona w 2 2 odległości 1 m prostopadle do środka matrycy, od 3000cd/m do 4000 cd/m2 w dzień, w nocy 350cd/m i pozostaje on wyłączony od godziny 12 w nocy do godziny 6 rano.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt. a), d) – w części dot. nośników reklamowych wolnostojących, e), f), g), h)**		

			i) (…)				
443.	**II. 383.**	Krzysztof Kornicki Reprezentowany przez Joannę Turaj-Matyjasek	1. Ustanowienie w § 9 ust. 9 zakazu sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach na obszarze całego Miasto, bez ograniczenia wskazanego zakazu jedynie do III Strefy stanowią nadużycie władztwa planistycznego Organu oraz nie uwzględniają sposobu wykorzystywania i usługowego charakteru nieruchomości, w tym nieruchomości Strony oznaczonej jako działka nr 23/76, obr. 31, jedn. ewid. Podgórze, przy ul. Kobierzyńskiej i Grota – Roweckiego. 2. Wnosi o zmianę § 4 ust. 1 pkt 19 w zakresie parametrów dotyczących terenów towarzyszących obiektom usług dot. minimalnej powierzchni terenu z 0,5 ha na 0,1 ha 3. Wprowadzenie w § 20 ust. § pkt 4 Uchwały bezpodstawnego zakazu sytuowania ogrodzeń na nieruchomościach zabudowanych budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi stanowi nadużycie władztwa planistycznego Organu i powoduje pozbawienie właścicieli przedmiotowych nieruchomości zapewnienia bezpieczeństwa i integralności terenu nieruchomości	23/76 obr. 31 Podgórze	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
444.	**II. 384.**	Grupa PGD spółka z ograniczona odpowiedzialności spółka komandytowa, DF Grupa PGD spółka z ograniczona odpowiedzialności spółka komandytowa, IP spółka z ograniczona odpowiedzialności spółka komandytowa reprezentowane przez Edytę Sieniawską z kancelarii Bogdan Chudoba Adwokaci Doradcy Podatkowi w Krakowie	A. Wyłączenia w strefie I oraz strefie III - podobszar 3 podlega ograniczeniom stanowionym uchwałą istniejącej i przyszłej działalności autoryzowanych dealerów samochodów i motocykli w salonach sprzedaży oraz autoryzowanych stacji serwisowych samochodowych i motocyklowych. Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi: Wyłączenia podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą, w szczególności w zakresie nakazów i zakazów objętych § 8, § 9, § 15, § 16, § 19, § 23 nieruchomości utworzonych z działek: - nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2, obr. 33 Krowodrza; - nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14, obr. 12 Podgórze; Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi: B. I. Doprecyzowanie treści zawartej § 4 ust. 1 pkt 19) definicji terenów towarzyszących obiektom usług w ten sposób, aby powierzchnia sprzedaży obejmowała także powierzchnię ekspozycyjną przy jednoczesnym przyjęciu, iż dopuszczalna powierzchnia sprzedaży w tym powierzchnia ekspozycyjna może być powyżej 400 m2; II. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, wnoszę o: 1. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 1) oraz ust. 2 pkt 1) dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury o wysokości do 12 m; 2. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 3) - rozszerzenie katalogu dopuszczalnych materiałów budowlanych, z których wykonywane mogą być obiekty małej architektury, o tworzywa sztuczne i tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond; 3. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 4) oraz ust. 2 pkt 4) - dopuszczenie lokowania obiektów małej architektury o kolorystyce innej niż jasnoszara i wynikająca z naturalnych kolorów materiałów wskazanych w § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 3), w szczególności w kolorach jaskrawych określonych wymaganiami poszczególnych koncernów samochodowych. 4. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 3) - zwiększenie wymiarów panelu reklamowego do 3m szerokości i 6m wysokości; 5. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 4) - zwiększenie wymiarów pylonów do: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy, rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond; 6. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 6) - zwiększenie wymiarów innych wolnostojących tablic reklamowych i innego wolnostojącego urządzenia reklamowego do 3m szerokości i 6m wysokości; 7. w zakresie § 9 ust. 2 - dopuszczenie możliwości podświetlenia tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w tym możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; 8. ponadto: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 10 - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3m, szerokość do 2m, - dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - dopuszczenie możliwości sytuowania więcej liczby nośników reklamowych - paneli reklamowych, w przypadku gdy w jednym miejscu prowadzona jest działalność polegająca w szczególności na sprzedaży dealerskiej pojazdów większej ilości marek;	973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2, obr. 33 Krowodrza; 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14, obr. 12 Podgórze	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			- dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na terenie biologicznie czynnym w szczególności na: zieleńcach, skwerach i trawnikach; 8. w zakresie § 15 dopuszczenie możliwości lokalizacji: tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, - okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku lub gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 45 m2, stanowiących do 50% powierzchni witryny; - na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o powierzchni do 45 m2, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. 9. w zakresie § 16: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 10 - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,3 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3m, szerokość do 2m, - dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - zwiększenie dopuszczalnych parametrów pylonów reklamowych do: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do- 0,5 m; d) łączna powierzchnia tablic reklamowych umieszczonych na poszczególnych stronach ekspozycji pylonu do 36 m2; c) światło - bez ograniczeń; d) rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, - dopuszczenia możliwości lokalizacji paneli reklamowych na elewacji frontowej powyżej parteru obiektu budowlanego, zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, 10. w zakresie § 19: - wyłączenie z zakresu zakazu możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - wyłączenie z zakresu zakazu i dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - dopuszczenie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 50% powierzchni witryny; - dopuszczenie sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu.				

			- dopuszczenie stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. - dopuszczenie sytuowania więcej niż jednego szyldu na elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność i na terenie prowadzonej działalności; - dopuszczenie sytuowania szyldów powyżej linii parteru budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów w sposób zasłaniający okna i drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie sytuowania szyldów na ścianach innych niż te na których znajduje się główne bezpośrednie wejście do budynku; -zwiększenie dopuszczalnej powierzchni szyldów na elewacji do 60% powierzchni elewacji; - dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów dla pozostałych podmiotów prowadzących działalność w - budynku o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie możliwości sytuowania szyldów dla kilku podmiotów prowadzących działalność w jednym lokalu w parterze budynku o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie możliwości podświetlania szyldów światłem w innych niż biały kolorach, w tym jaskrawym, - dopuszczenie sytuowania szyldów naklejanych na przeszkleniach witryn w odcieniach innych niż barwy białej, w tym jaskrawych, o różnej strukturze, - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na budynku i obiektach budowlanych dla jednego podmiotu prowadzącego działalność w budynku celem oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na elewacji budynku i dopuszczenie możliwości oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - dopuszczenie możliwości sytuowania na elewacji szyldów w ilości większej niż 10 zawierających oznaczenie marek oferowanych do sprzedaży z danym obiekcie pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - dopuszczenie sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, szyldów których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. - dopuszczenie stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. 11. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania ogrodzeń, wnoszę o uwzględnienie w treści § 20 ust. 5 uchwały zastrzeżenia, iż wymogi w zakresie kolorystyki nie dotyczą bram typu szlaban. 12. W odniesieniu do przepisów końcowych, wnoszę o zwolnienie z obowiązku dostosowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych, szyldów do zasad i warunków określonych w uchwale nieruchomości wykorzystywanych na dzień wejścia w życie uchwały na działalność w zakresie autoryzowanych serwisów i salonów samochodowych, w tym w szczególności w zakresie nieruchomości utworzonych z działek: - nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2, obr. 33 Krowodrza; nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14, obr. 12 Podgórze. Uzasadnienie: W pierwszej kolejności Wnioskodawca wskazuje, iż jego działalność polegająca na prowadzeniu sprzedaży samochodów w autoryzowanych salonach, związana jest z koniecznością spełnienia szeregu wymogów koncernów samochodowych między innymi w zakresie identyfikacji wizualnej, informacji i reklamy w miejscu prowadzenia działalności. Wymogi te stanowią jedne z niezbędnych warunków autoryzacji. Ogólny charakter wymogów stawianych dealerom przez wszystkie koncerny (właścicieli marek) jest bardzo zbliżony. Są to przede wszystkim wymogi dotyczące formy plastycznej oznaczeń działalności, sposobu wykorzystania elementów wizualnej identyfikacji marki takich jak kolory, logotypy, slogany, sposobu zagospodarowania przestrzeni we wszystkich wymiarach, to jest zarówno rozmieszczenia na powierzchni nieruchomości, wzajemnego układu poszczególnych elementów, organizacji ruchu, formy -				

			w tym i wielkości - budynków i budowli, stosowania standaryzowanych urządzeń reklamowych, względnie obiektów małej architektury, jak w szczególności maszty flagowe, pylony z oznaczeniem marki i dealera, pylony oznaczające wjazd na nieruchomość. Podkreślenia wymaga stała, powszechna praktyka stosowania przez właścicieli marek samochodowych dalece ujednoliconych standardów, których efektem jest zarówno rozpoznawalność obiektów dealerskich w przestrzeni i ich odróżnialność od miejsc innej działalności, jak i ustalenie powtarzalnych rodzajowo układów przestrzennych i wizualnych w miejscach prowadzenia działalności dealerskiej, niezależnie od marki. W Krakowie, gdzie działa kilkadziesiąt autoryzowanych salonów sprzedaży samochodów i motocykli, obiekty te zlokalizowane są bądź w strefach dróg wyjazdowych poza granice miasta (ul. Jasnogórska, al. 29 listopada) lub dróg spełniających funkcje tras tranzytowych (ul. Powstańców Śląskich, al. Pokoju, ul. Opolska, ul. Wielicka), bądź też w lokalizacjach - poza drugą obwodnicą - charakteryzujących się zróżnicowaniem funkcji usługowych (także w połączeniu z mieszkalnymi) i krajobrazem determinowanym przez nie (ul. Grota Roweckiego, ul. Kapelanka, ul. Wielicka). Wszystkie autoryzowane salony sprzedaży samochodów i motocykli stosują rodzajowo te same rozwiązania informacyjne i reklamowe w miejscach prowadzenia działalności w tych obszarach. W świetle założeń uchwały niezbędne jest, zdaniem Wnioskodawcy, rozważenie wpływu na krajobraz miasta działalności dealerskiej. W ocenie Wnioskodawcy poddanie ograniczeniom wynikającym z projektowanej uchwały działalności dealerskiej nie będzie zgodne z założeniami uchwały i jej celami. Jeśli bowiem podstawowymi założeniami uchwały są ochrona istniejącej struktury przestrzennej, tradycji miejsca, układów urbanistycznych oraz walorów widokowych miasta cennych historycznie i kulturowo, regulacje jej winny uwzględniać nie jedynie historyczną zabudowę centrów, ale i istniejące od wielu lat, trwale wpisane w krajobraz miasta obiekty z ich specyfiką w zakresie regulowanym treścią uchwały. Takimi obiektami są zaś niewątpliwie autoryzowane salony sprzedaży samochodów i motocykli, funkcjonujące w obszarach miasta, w których - w przekonaniu Wnioskodawcy - ich ustalony co do zasady kształt nie koliduje estetycznie z otoczeniem; co więcej, w ocenie Wnioskodawcy, wyróżnia się pozytywnie na tle innych obiektów umiarem stosowanych oznaczeń, reklam i informacji, ich konsekwentną formą - ustaloną, przewidywalną, rygorystycznie dostosowaną do form architektonicznych i wpisaną w układy przestrzenne, a także ograniczoną, przewidywalną treścią. Podkreślenia wymaga już wyżej wskazane daleko idące ujednolicenie stosowanych form, i to w skali nie jedynie kraju, ale co najmniej Europy. To zaś jest, zdaniem Wnioskodawcy, dodatkową przesłanką oceny ich jako form o tyle umiarkowanych, o ile sprawdzonych przez wiele lat w setkach rozmaitych lokalizacji w większości krajów europejskich, także tych stosujących narzędzia ochrony przestrzeni. Globalny zasięg działania koncernów samochodowych, które określają wymogi odnośnie do wizualnej identyfikacji działalności autoryzowanych partnerów, wpływa na kształt tych wymogów, których jednolitość uwzględnia uwarunkowania, wymogi i doświadczenia bardzo wielu krajów świata. Także te aspekty winny być rozważone przy ocenie, czy poszanowanie tak ustalonych zasad reklamowania i informowania prowadzić będzie do degradacji przestrzeni publicznej przez urządzenia reklamowe, informacyjne i promocyjne, czemu przeciwdziałanie także wskazano jako jeden z celów projektowanej uchwały. Ograniczenia w korzystaniu z własności oraz swobodzie działalności gospodarczej muszą - dla zachowania konstytucyjnie chronionych wolności - wyjątkowo starannie ważyć interesy prywatny i publiczny. Interes prywatny podmiotów prowadzących działalność dealerską związany jest z wyżej już podkreślanymi wymogami autoryzacji właścicieli marek, a także zasadniczym znaczeniem autoryzacji dla prowadzenia działalności sprzedażowej i serwisowej. W zakresie zaś interesu publicznego uwagi wymagają nie tylko podnoszone w § 3 projektu uchwały imponderabilia, ale i rola ekonomiczna spełniana przez niewątpliwie znaczący sektor rynku lokalnego, jaki stanowią usługi motoryzacyjne, w tym autoryzowana sprzedaż samochodów i motocykli w salonach różnych marek; działalność dealerów samochodów i motocykli nie tylko zapewnia miejsca pracy bezpośrednio - w salonach i serwisach, ale i tworzy popyt na szereg rodzajów usług towarzyszących tej działalności. W mniej wymiernych aspektach działalność ta wpływa także niewątpliwie na wizerunek miasta i regionu, współtworząc obraz miejsca i wspólnoty jako nowoczesnych i rozwojowych, co także wymieniają przepisy projektu uchwały pośród stawianych jej celów. Ograniczenia nakładane na dealerów w zakresie informowania i reklamowania ich działalności w kształcie projektowanym w uchwale - znacząco niewspółmierne - prowadzić będą do utraty autoryzacji, dzięki której działalność ta nie tylko prowadzona jest z powodzeniem od lat, ale wciąż się rozwija. Podkreślenia wymaga także, że w ocenie Wnioskodawcy nie sposób przypisać dealerom działającym w Krakowie „agresywnego zawłaszczania przestrzeni publicznej", czemu przeciwdziałanie stanowi jeden z wprost wskazanych w § 3 projektu celów uchwały. Formy identyfikacji wizualnej, reklamy i informacji dealerów, obok wyżej opisanych cech i sztywnych ram nakładanych przez właścicieli marek, bez wyjątku przewidziane są projektami architektonicznymi i projektami zagospodarowania terenu; stanowiąc od początku, to jest od projektowania poprzedzającego budowę obiektu, stanowczy warunek autoryzacji, niezwykle starannie opracowywane są przez projektantów dla włączenia ich w całościową koncepcję			

			estetyczną obiektu. Niewątpliwie w przypadku krakowskich salonów sprzedaży i serwisów autoryzowanych przez właścicieli marek nie występują elementy reklamowe lub informacyjne przypadkowe, niezintegrowane z architektoniczną formą obiektu i estetyczno-funkcjonalną koncepcją jego bezpośredniego otoczenia. Obiekty te wraz ze wszystkimi elementami składowymi i towarzyszącymi tworzą spójne, estetycznie przemyślane całości. Dla zobrazowania wyżej opisanych kwestii załączam do niniejszego pisma dokumentację fotograficzną istniejących obiektów. Z powyższych względów, dla zachowania niezbędnej równowagi pomiędzy interesami prywatnymi i publicznym, ale i dla faktycznej realizacji wskazanych w § 3 projektu uchwały jej celów, w ocenie Wnioskodawcy koniecznym jest uwzględnienie specyfiki autoryzowanej działalności dealerskiej i serwisowej. W przekonaniu Wnioskodawcy najpełniejsza realizacja tego postulatu wyrażać się winna w wyłączeniu wymogów uchwały odnośnie do wymiarów, kolorystyki, materiałów, ilości lub powierzchni reklam, szyldów, urządzeń reklamowych i obiektów małej architektury dla nieruchomości i obiektów wykorzystywanych na cele działalności autoryzowanych salonów sprzedaży i autoryzowanych stacji serwisowych samochodów lub motocykli w Strefach I i kolejnych (rosnąco), względnie w podstrefach wyznaczonych uchwałą, w których dla tego rodzaju działalności wymogi uchwały nie znajdą zastosowania. B. Wnioskodawca wskazuje, iż każdy koncern samochodowy posiada własne, szczegółowe zasady określające ilość, lokalizację oraz rozmiary tablic reklamowych oraz urządzeń reklamowych, pylonów reklamowych i informacyjnych oraz szyldów. Niewywiązywanie się dealera chociażby częściowo z narzuconych na niego sztywnych wymogów powoduje utratę przez salon autoryzacji. I. Jednym z wymogów stawianych dealerom przez koncerny samochodowe jako warunek autoryzacji jest umieszczenie na nieruchomości, na której prowadzony jest salon samochodowy, masztów flagowych o wysokości od 8 do 12 m, przy czym zwykle grupowane są po 3 maszty dla każdej marki. Należy podkreślić, iż zarówno liczba jak i wymiary masztów flagowych oraz ich lokalizacja w otoczeniu salonu wskazywane są przez poszczególne marki, które przedstawiają dealerom szczegółowe wytyczne dotyczące wyglądu masztów oraz ich usytuowania. Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 1) i 2) oraz ust. 2) pkt 1) i 2) projektu uchwały krajobrazowej ustanowiony został zakaz lokalizacji nowych obiektów małej architektury wyższych niż 6 m oraz masztów flagowych wyższych niż 10. W przypadku wprowadzenia takiego ograniczenia podmioty prowadzące salony samochodowe lub starające się o rozpoczęcie tego typu działalności nie będą w stanie spełnić stawianych im przez producentów wymogów. Jednocześnie maszty flagowe, stosowane nie jedynie przez dealerów, wpisane trwale w krajobraz miasta, związane od lat z działalnością dealerską i stanowiące jeden z emblematów autoryzowanych salonów, w ocenie Wnioskodawcy nie naruszają ładu przestrzennego w obszarach, w których prowadzona jest w Krakowie działalność dealerska. Pośród zwykłych wymogów właścicieli marek jest warunek oznaczania salonów, częstokroć także wjazdów do nich, tzw. pylonami z logotypami marek i dealera. Ścisłe wymagania przestrzegania form plastycznych wszelkiego rodzaju oznaczeń identyfikujących daną markę wymuszają stosowanie różnorodnych materiałów, w znacznej mierze tworzyw sztucznych i kompozytowych, które najlepiej pozwalają zachować wymagania danych wzorów. Jednocześnie dbałość - tak dealerów, jak i kontrolujących ich właścicieli marek - o najwyższe standardy jakości sprawia, że niezależnie od rodzaju zastosowanego materiału, żaden z elementów związanych z wykorzystywaniem oznaczeń marki nie wpływa negatywnie na krajobraz poprzez widoczną złą jakość materiałów lub wykonania. Paragraf 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 3) projektu uchwały określa bardzo wąski katalog materiałów, które mogą być wykorzystywane do wznoszenia obiektów małej architektury. Ograniczenie dopuszczalnych materiałów wyłączenie do stali, szkła przezroczystego i matowego oraz granitu, marmuru, porfiru, betonu architektonicznego i ich imitacji jest ograniczeniem zbyt daleko idącym, nie znajdującym uzasadnienia w świetle współczesnych technik budowlanych i montażowych, stanowiąc jednocześnie niezwykle daleko idące ograniczenie w projektowaniu i tworzeniu obiektów architektonicznych. Przy zakwalifikowaniu ww. tzw. pylonów jako obiekty małej architektury, projektowane ograniczenia uniemożliwią spełnienie wymogów producentów i utrzymanie względnie uzyskanie ich autoryzacji. Stąd też wnoszę o rozszerzenie katalogu dopuszczalnych materiałów co najmniej o tworzywa sztuczne i tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond oraz etalbond. W związku z uwagą powyższą odnośnie do materiałów dopuszczonych do wykorzystania przy wznoszeniu obiektów małej architektury, konieczny i zarazem oczywisty jest wniosek, iż także ograniczenie w § 8 ust. 1 pkt 4) i ust. 2 pkt 4) dopuszczalnych kolorów jest niewątpliwie zbyt daleko sięgające. Niezależnie od powyżej wiedzionych motywów, wskazać wypada, że zapewnienie prawdziwego ładu architektonicznego w wielkim i niezwykle różnorodnie zabudowanym mieście nie jest możliwe przez sztywne nakazanie, by wszystkie nowopowstałe obiekty małej architektury miały kolor jasnoszary. Dla zapewnienia ładu przestrzennego konieczne jest raczej zapewnienie spójności proponowanych rozwiązań				

			z już istniejącymi obiektami, układem oraz funkcjami przestrzeni i otoczeniem architektonicznym, niźli narzucanie jednolitych nakazów w odniesieniu do obiektów o znacznym zróżnicowaniu w terenach o różnorodnych układach urbanistycznych i przeznaczeniu. Stąd wnoszę o dopuszczenie lokowania obiektów małej architektury w innych kolorach niż szary, w kolorystyce dostosowanej do otoczenia, w szczególności architektonicznego, uwzględniającej formę i funkcję takich obiektów - w odniesieniu do działalności dealerskiej: z uwzględnieniem wymogów koncernów, z możliwością umieszczenia na nich oznaczeń poszczególnych marek. II. Wskazuję, iż w przypadku prowadzenia w jednym salonie sprzedaży pojazdów kilku marek, każda z nich nakłada na dealera własne wymogi dotyczące ilości, wymiarów i usytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na elewacji budynku oraz w witrynach obiektu - oczywiście z opisanym w części A zbliżeniem standardów odnośnie do rodzajów urządzeń a nawet ich sytuowania i zawartości informacji. W przypadku gdy w salonie prowadzona jest sprzedaż pojazdów więcej niż jednej marki, konieczne jest umieszczenie tablic reklamowych odnoszących się do każdej z nich. Wobec powyższego niemożliwe jest spełnienie warunków określonych w §9, § 14 - 16 oraz § 19 projektu uchwały krajobrazowej. W salonie Wnioskodawcy przy ul. Jasnogórskiej prowadzona jest sprzedaż pojazdów 5 marek (Ford, Hyundai, Nissan, Seat i Suzuki), zaś w salonie przy ul. Powstańców Śląskich - 4 marek (Ford, Nissan, Suzuki oraz Infiniti), z których każdej właściciel nakłada na dealera obowiązek umieszczania na budynku i w jego bezpośrednim otoczeniu konkretnych urządzeń reklamowych danej marki. Tablice i urządzenia reklamowe identyfikujące marki, których sprzedaż prowadzona jest wdanym salonie, sytuowane muszą być na elewacjach budynków w sposób nieodpowiadający wymogowi nieprzekraczania linii parteru budynku lub gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra. Jednym z podstawowych wymogów każdej marki jest sytuowanie oznaczeń marki w górnej części elewacji, wkomponowanych w jej układ, współtworzących jej zwieńczenie. Nadto budynki salonów są obiektami o całkowicie odmiennej formie architektonicznej od budynków dzielonych na tradycyjne kondygnacje, z odzwierciedleniem tego podziału na elewacji budynku. W większej części salony sprzedaży samochodów nie zachowują podziałów elewacji dających się chociażby odpowiednio przyporządkować tradycyjnemu podziałowi kondygnacji. Usytuowanie oznaczeń wszystkich marek na poziomie nieprzekraczającym linii parteru - gdyby linie takie próbować wyznaczyć, co w ocenie Wnioskodawcy nie jest możliwe wobec specyfiki typu obiektu - tworzyłoby wrażenie braku spójności, nieodpowiedniego rozmieszczenia w przestrzeni i chaosu architektonicznego, prowadząc do efektów całkowicie przeciwnych założonym. Stąd wnoszę o dopuszczenie sytuowania tablic i urządzeń reklamowych także poza liniami parterów, ewentualnie uwzględnienie w wymogach odmiennych od tradycyjnie dzielonych na kondygnacje brył budynków i dopuszczenie sytuowania na nich tablic i urządzeń w uzasadnionych projektem architektonicznym obszarach elewacji, w tym jej górnych zwieńczeniach w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku. Także urządzenia reklamowe umieszczane w witrynach salonów zajmują często powierzchnię znacząco przekraczającą wprowadzone w treści uchwały limity, szczególnie w okresie prowadzenia wyprzedaży poszczególnych modeli pojazdów lub roczników. Umieszczanie urządzeń reklamowych w witrynach salonów stanowi wymóg poszczególnych marek, które wskazują jednoznacznie jakiego rodzaju reklamy i o jakiej powierzchni mają zostać umieszczone przez dealerów. Uzyskanie przez podmioty prowadzące salony samochodowe autoryzacji poszczególnych marek uzależnione jest między innymi od spełnienia szeregu szczegółowych wytycznych określających wymiary, wygląd oraz usytuowanie tablic i urządzeń reklamowych. Nadto w większości salonów witryny stanowią znaczną część elewacji, a ich wielkość i proporcja wobec bryły budynku istotnie wpływają na estetyczny aspekt proporcji, w jakiej witryna taka zajmowana jest - okresowo - przez reklamę. Ujmując kwestię inaczej: proporcje uzasadnione w witrynach o wymiarach standardowych okien lub drzwi nie znajdują uzasadnienia w witrynach wielokrotnie (kilkudziesięciokrotnie) większych. Wraz ze wzrostem powierzchni witryny wzrasta bowiem tolerancja jej zajęcia. Stąd też wnioskuję o dopuszczenie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni większej powierzchni, stanowiących do 50% powierzchni witryny, ewentualnie z ograniczeniem takiego dopuszczenia do witryn większych rozmiarów, stanowiących dominujący element elewacji budynku. Powierzchnia nośników reklamowych umieszczanych na elewacjach budynków salonów także jest określona przez właścicieli marek udzielających autoryzacji. Elewacje budynków salonów samochodowych mają duże, sięgające kilkudziesięciu metrów kwadratowych powierzchnie, co niewątpliwie uzasadnia proporcjonalne do ich wielkości komponowanie elementów reklamowych i informacyjnych. W sytuacji umieszczenia na niepodzielonej, jednolitej elewacji o powierzchni kilkudziesięciu metrów kwadratowych nośnika reklamowego o powierzchni nie przekraczającej 1 m2, nie tylko byłby on dla klientów zupełnie niewidoczny, nieczytelny, wobec czego nie spełniałby swojej podstawowej funkcji informacyjnej i promocyjnej, ale także zaburzyłby proporcje elewacji w sposób niejednokrotnie groteskowy. Ponownego podkreślenia wymaga przy tym stosowane konsekwentnie przez				

			dealerów i kontrolowane przez właścicieli marek ujednolicenie typów form i ograniczenie treści reklam oraz ich dostosowywanie do formy architektonicznej obiektu. Właściciel każdej z marek przykłada bardzo dużą wagę do identyfikacji wizualnej marki i jednolitego wyglądu wszystkich salonów, w których prowadzona jest sprzedaż ich pojazdów. Stąd konieczność umieszczania wskazanych przez koncerny tablic i urządzeń na elewacji, witrynach oraz terenie prowadzonej działalności. Wymogiem niektórych koncernów jest stosowanie standaryzowanej bramy do salonu jako elementu elewacji. Zapisy projektowanej uchwały ani definicje ustawowe nie dają w przekonaniu Wnioskodawcy jednoznacznej odpowiedzi, czy tego rodzaju brama ma być kwalifikowana jako urządzenie reklamowe podlegające narzucanym uchwałą ograniczeniom. W przypadku przyjęcia negatywnej dla Wnioskodawcy interpretacji mogłoby w niektórych okresach dochodzić do sytuacji, w których nawet około 60% powierzchni elewacji zajętych byłoby przez reklamy i innego rodzaju urządzenia reklamowe (szczególnie w okresie prowadzenia wyprzedaży), do czego wystarczałoby zamieszczenie jednej reklamy na elewacji, na której znajduje się także brama. W związku z powyższym wnoszę o zwiększenie limitu dopuszczalnej zajętości elewacji na urządzenia reklamowe i reklamy do 60%. Także kolorystyka urządzeń reklamowych zależna jest od marki pojazdów sprzedawanych w salonie i wynika z wypracowanych przez nie zasad dotyczących identyfikacji wizualnej. Nie jest możliwe zachowanie jednolitej kolorystyki w sytuacji gdy w jednym salonie prowadzona jest sprzedaż pojazdów, dla których kolorem identyfikującym jest czerwień (jak w przypadku Suzuki czy Mitsubishi), kolor niebieski (np. Ford) i srebrny (Infiniti). Wobec tego wnoszę o dopuszczenie stosowania różnorodnej kolorystyki tablic i urządzeń reklamowych w obrębie jednej nieruchomości i budynku w przypadku prowadzenia działalności związanej z autoryzacją różnych marek samochodowych. III. Odnośnie do wymogów dotyczących ilości, wymiarów oraz usytuowania szyldów, określonych między innymi w § 19 projektu uchwały krajobrazowej, wskazuję iż podobnie jak w odniesieniu do wymogów dotyczących urządzeń reklamowych, koncerny samochodowe nakładają na autoryzowanych dealerów swoje wymogi dotyczące oznaczenia salonów, w tym zasad sytuowania szyldów. Definicja szyldu wskazana w art. 2 pkt 16 ppkt d) ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j.: Dz. U. 2016 r. poz. 778) jest bardzo szeroka - przez szyld należy bowiem rozumieć tablicę reklamową lub urządzenie reklamowe informujące o działalności prowadzonej na nieruchomości, na której ta tablica reklamowa lub urządzenie reklamowe się znajdują. Tak szerokie ujęcie powoduje, iż za szyld może być uznana każda informacja znajdująca się na nieruchomości, nawet ograniczona wyłącznie do znaku słowno-graficznego konkretnej marki. Ograniczenie uchwałą możliwości umieszczania szyldów do 10 sztuk prowadzi do nieakceptowalnych skutków, jak niemożność wskazywania w salonie samochodowym marek, których pojazdów sprzedaż jest w nim prowadzona. Projektowana uchwała zdaje się nie uwzględniać w ogóle nie tylko sytuacji prowadzenia kilku rodzajów działalności w jednym obiekcie lub na jednej nieruchomości, ale także sytuacji prowadzenia działalności w obiektach znacznych rozmiarów; w istocie nie uwzględnia zdaniem Wnioskodawcy w ogóle zróżnicowania form obiektów architektonicznych. Wystarczy bowiem przewidzieć, że w wolnostojącym budynku - nawet niekoniecznie bardzo dużym - znajdzie się kilka wejść, aby dostrzec nonsens ograniczenia ilości szyldów. Zgodnie z wymogami koncernów samochodowych oznaczenie marki i dealera powinno znajdować się na górnym panelu elewacji, na całej szerokości elewacji, z każdej strony budynku. Kolorystyka paneli elewacyjnych oraz ich wymiary także narzucane są przez marki. W związku z powyższym nie jest możliwe zachowanie wymogów dotyczących jednolitej kolorystyki szyldów w sytuacji kiedy w salonie prowadzona jest sprzedaż pojazdów kilku marek, co zostało już wskazane także wyżej w odniesieniu do kolorystyki tablic i urządzeń reklamowych. Tzw. pylony (totemy) stanowią charakterystyczny element informacyjno-reklamowy bez mała każdego salonu sprzedaży. Ich rozmiary - jak wyżej, także są standaryzowane, a wymogi w tym zakresie formułowane przez właścicieli marek. Wnioskodawca wnosi o dopuszczenie lokowania na nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy głównych drogach dojazdowych do centrum miasta pylonów informacyjnych o wysokości do 6,5 m oraz o szerokości do 3,0 m. Wymiary te odpowiadają wymogom producentów samochodów, jednocześnie pozostając akceptowalnymi w zestawieniu z przeciętnymi wielkościami salonów i sposobem zagospodarowania otoczenia większości z nich. Dodatkowo Wnioskodawca wnosi o dopuszczenia możliwości lokalizacji pylonów w III strefie - Podstrefa 3, w której znajduje się użytkowany przez Wnioskodawcę kompleks salonów samochodowych przy al. Powstańców Śląskich 22. Mając na uwadze ustawową definicję „obiektu reklamowego" i to, że jest nim każdy przedmiot materialny, za obiekt reklamowy uznać należy także pojazd zastępczy lub demonstracyjny, który został zaparkowany przed salonem. W tym miejscu należy wskazać, że także w przypadku samochodów demonstracyjnych ich ilość regulowana jest przez umowy dealerskie i dealerzy są zobowiązani posiadać				

			taką ilość pojazdów jaką poda im koncern motoryzacyjny. W skali całego polskiego rynku rocznie kilkanaście tysięcy pojazdów to samochody demonstracyjne, które zobowiązani są nabywać dealerzy. Średnio rocznie na jeden salon dealerski przypada około 15-20 samochodów demonstracyjnych. Samochody te najczęściej muszą być obklejone reklamami pochodzącymi z koncernu motoryzacyjnego. Z uwagi na ograniczoną ilość miejsca pojazdy te są parkowane przed salonami, a tym samym zgodnie z treścią ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym traktowane są jako obiekt reklamowy. Dodatkowo jako „obiekt reklamowy" w świetle ustawy mogą być także kwalifikowane oznaczenia poziome na gruncie obejmujące oznaczenie miejsc postojowych dedykowanych dla konkretnych marek pojazdów. Minimalna ilość tych miejsc jest regulowana i z góry narzucona przez koncerny samochodowe i brak spełnienia tego wymogu może stanowić realne zagrożenie podtrzymania koniecznej do prowadzenie tego rodzaju działalności autoryzacji. Brak uwzględnienia powyższych uwag przy opracowywaniu projektu uchwały krajobrazowej, może powodować poważne straty finansowe dla tych dealerów, którzy zainwestowali w te nośniki średnio kilkaset tysięcy złotych w ciągu ostatnich lat. Należy przy tym podkreślić, że działalność dealerska od samego początku jej istnienia w Polsce jest działalnością związaną z intensywnym reklamowaniem poprzez umieszczanie logotypów na nieruchomościach i nie ma to żadnego związku z zaistniałym w ostatnich latach „boomem reklamowym" niosącym za sobą chaotyczną i niekontrolowaną reklamę w każdym elemencie przestrzeni publicznej w Krakowie. Reklamy na salonach dealerskich są wykonane z wysokiej jakości materiałów, do tego są spójne wyrażając najczęściej jednolity model reklamowy całej marki. Działalność dealerska jest postrzegana jako działalność prestiżowa i dostarczająca społeczeństwu towarów i usług wysokiej jakości i taki też wymiar ma stosowana przez dealerów reklama. Wnioskodawca wnosi zatem o przewidzenie w opracowywanym projekcie uchwały krajobrazowej dopuszczenia lokowania na nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy głównych drogach dojazdowych do centrum miasta oraz w sąsiedztwie salonów i serwisów samochodowych pylonów informacyjnych o wysokości do 6,0 m oraz o szerokości do 3,0 m. Wymiary te odpowiadają wymogom producentów samochodów, jednocześnie pozostając akceptowalnymi w zestawieniu z przeciętnymi wielkościami salonów i sposobem zagospodarowania otoczenia większości z nich. Celem uchwalenia jednolitych zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń jest w szczególności ochrona istniejących wartościowych obiektów i układów urbanistycznych poprzez ustalanie zasad i standardów decydujących o harmonii i porządku przestrzennym, przeciwdziałanie degradacji przestrzeni publicznej i terenów otwartych przez urządzenia reklamowe, informacyjne, promocyjne i techniczne, a w istocie - jak należy zdaniem Wnioskodawcy odczytywać projekt - przeciwdziałanie bezładnemu, nieliczącemu się z wymogami ochrony krajobrazu miasta nadmiernemu zapełnianiu jego przestrzeni najrozmaitszymi urządzeniami reklamowymi, Należy podkreślić, iż wskazane wyżej odstępstwa od zasad wyrażonych w treści projektu uchwały w odniesieniu do ściśle określonych podmiotów, prowadzących działalność od lat przy zachowaniu standardów reklamowania i informowania wpisanych już od dawna w krajobraz Krakowa, nie spowodują zagrożenia dla celów regulacji. W ocenie Wnioskodawcy raczej wpłyną na poprawę wizerunku Krakowa jako miasta nowoczesnego i przyjaznego przedsiębiorcom, zachowując przy tym w niezbędnym zakresie interes Wnioskodawcy i licznych podmiotów prowadzących działalność tożsamą lub zbliżoną. Wnioskodawca podkreśla ponownie, że uwagi formułowane w niniejszym piśmie dyktowane są ustalonymi już, co do zasady jednolitymi wymaganiami globalnych koncernów, których staranna realizacja z ponadprzeciętną dbałością o jakość i estetykę dobrze funkcjonuje w przestrzeni Krakowa, z pewnością nie przyczyniając się do jej pogorszenia, ale raczej stanowiąc wzór przemyślanego, konsekwentnego stosowania sprawdzonych standardów w zakresie informowania i reklamowania. Nie sposób przy tym nie zauważyć, że analiza wymogów projektowanej uchwały zdaje się wskazywać jednoznacznie, iż punktem odniesienia dla ich wyznaczenia były obszary miasta zajęte przez zwartą zabudowę o formie determinowanej w przeważającej mierze dawną funkcją mieszkaniową, dzisiaj usługowo-mieszkaniową, ale w strukturze urbanistycznej i kształcie architektonicznym zastanych. Niezależnie od emblematycznego znaczenia dla wizerunku Krakowa kamienic - od średniowiecznych, poprzez secesyjne do modernistycznych - projektowana uchwała wymogi mające za zadanie kształtowanie ładu przestrzennego całego miasta odnosi wyłącznie do tego rodzaju zabudowy w sposób nazbyt pryncypialny. Nie jest bowiem Kraków jedynie miastem kamienic, nawet tych najpiękniejszych i najcenniejszych. Nie całe miasto - w istocie coraz mniejszy jego obszar - to architektoniczne perły centrum wyznaczonego przez tzw. drugą obwodnicę i najbliższe jego okolice. W Krakowie funkcjonuje zbyt wiele zbyt różnorodnych przedsięwzięć - dających wszak jego mieszkańcom pracę i współtworzących jego budżet - aby wzorce ładu przestrzennego miasta ograniczać do historycznego krajobrazu z jego historycznymi formami architektoniczno-urbanistycznymi. Projektowane ograniczenia oparte są, jak się wydaje, o paradygmat krajobrazowy najcenniejszy, ale nie jedyny i nie najpowszechniejszy nawet - co bodaj najdobitniej wyraża wymóg sytuowania urządzeń reklamowych na elewacjach budynków do linii lub gzymsów rozgraniczających pierwszą i drugą kondygnację. Także szereg innych wymogów, jeśli nie wszystkie, wydając się oczywistymi i godnymi uznania w obszarach dominacji tradycyjnej architektury mieszkalnej względnie mieszkalno-usługowej, nie znajdują żadnej				

			racji w odniesieniu do terenów o odmiennych lub bardziej zróżnicowanych funkcjach zabudowy i zagospodarowania przestrzeni, zwłaszcza w zakresie nieruchomości wykorzystywanych na działalność dealerską. Nadto Wnioskodawca zwraca uwagę, iż wprowadzenie uchwały w zaproponowanej treści prowadzić będzie do zróżnicowania sytuacji rynkowej dealerów prowadzących działalność na terenie Krakowa z dealerami z innych miast. W szczególności doprowadzi to do niekorzystnego zróżnicowana warunków konkurowania przez dealerów krakowskich w stosunku do dealerów prowadzących działalność w ościennych gminach, którzy nie będą związani tak restrykcyjną uchwałą krajobrazową. Nałożenie na dealerów krakowskich obowiązku usunięcia aktualnych oznaczeń reklamowych celem dostosowania ich do wymogów wynikających z treści konsultowanej uchwały będzie stanowić podstawę do wypowiedzenia przez producentów pojazdów zawartych umów dealerskich, a w dalszej kolejności utratę autoryzacji i szkody majątkowe, których wysokość może być znaczna. Podkreślenia wymaga fakt, iż obiekty dealerskie z uwagi na specyfikę prowadzonej działalności oraz fakt, iż każdorazowo są wznoszone zgodnie z warunkami narzucanymi przez konkretnego producenta pojazdów, które mają być w nich oferowane do sprzedaży, nie będą mogły bez ich uprzedniej przebudowy być wykorzystane na inne cele. W związku z powyższym wnoszę o staranne rozważenie uwag formułowanych w petitum, z uzasadnieniem wyżej obszernie przytoczonym, dla - jak już zostało podkreślone - prawdziwej i pełnej realizacji celów uchwały z niezbędnym poszanowaniem interesów prywatnych i publicznego.				
445.	**III. 1.**	Piotr Cygan	W związku z wyłożeniem ww. projektu uchwały i możliwości składania uwag w terminie do dnia 27 listopada 2019 r., wnoszę następującą uwagę: Dane obszaru, którego dotyczy uwaga (oznaczenie nieruchomości)*: dz. 46/3 i 46/4 obr. 99 Podgórze **Przedmiot i zakres uwagi:** zakaz budowy ogrodzeń pełnych Mieszkam ok. 180 m od autostrady i uciążliwość hałasu jest b. duża. W związku z brakiem możliwości budowy ekranów akustycznych ze strony GDDKiA (załączone pisma) - jedyną możliwością jest budowa wysokiego ogrodzenia pełnego chroniącego posesje przed hałasem. Wnoszę zatem o umożliwienie budowy **ogrodzeń pełnych o wysokości do 4 m w pasie do 250 m od strony autostrady A4 jako ekrany akustyczne chroniące posesję przed hałasem.**	46/3, 46/4 obr. 99 Podgórze	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
446.	**III. 2.**	Krzysztof Kowal	1. .§8 ust. 1 pkt 4) - Czas wyznaczony na demontaż obiektów małej architektury (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuję o wydłużenie terminu do 2 dni. 2. (…) 3. §8 ust. 2 pkt 4) - Znaczące ograniczenie kolorystyki uniemożliwi ekspozycję nośników sponsorskich i nośników reklamowych ZIS. 4. §9 ust. 1 pkt 1) lit. b) - Czas wyznaczony na demontaż banerów (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuję o wydłużenie terminu do 2 dni. 5.11 §9 ust. 4 - Czas wyznaczony na demontaż tablic i urządzeń reklamowych (1 dzień) przy dużych imprezach sportowych może być niewystarczający. Wnioskuję o wydłużenie terminu do 2 dni. 5.2. (…) 6. §9 ust. 4 - Zapis uniemożliwia lokalizację nośników reklamowych typu CUBE na rondach i skrzyżowaniach (wykorzystywanych do promocji imprez kulturalnych i sportowych). 7. (…) 8. §14 pkt 2) - Ograniczenie odległości pomiędzy urządzeniami reklamowymi (min. 80 m) nie powinno dotyczyć nośników reklamowych montowanych podczas realizacji imprez plenerowych. 9. Dopuszczenie sytuowania 1 nośnika reklamowego o pow. do 12 m^2 na ścianach ślepych budynków zostało wprowadzone na wniosek Radnych z KPPiOŚ. Sytuowanie innych tiur oraz billboardów na obiektach budowlanych jest dopuszczone po spełnieniu zasad i warunków określonych w uchwale (§15 lub §18). Ponadto uchwała daje możliwość umieszczenia do 5 szyldów informujących o działalności prowadzonej na nieruchomości, dla każdego podmiotu prowadzącego na niej działalność. 10.Pragnę podkreślić, że dokument nie uwzględnia wyjątkowych potrzeb związanych z organizacją i promocją masowych imprez sportowych o charakterze incydentalnym. Liczne ograniczenia dotyczące wymiarów, kolorystyki oraz sposobu montażu elementów systemu wystawienniczego uniemożliwią lub utrudniają stosowanie standardowych rozwiązań reklamowych i ekspozycję nośników sponsorskich.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt.1, 3, 4, 5.11, 9, 10**		

			Ograniczenia świadczeń marketingowych, wynikające z braku możliwości ekspozycji nośników sponsorów znacząco wpłyną na spadek wartości pakietów sponsorskich, a co za tym idzie na zmniejszeniu zaangażowania partnerów oraz budżetów imprez. Natomiast konieczność dostosowania do nowych uregulowań znacznie podniesie koszty organizacji imprez sportowych.				
447.	**III. 3.**	Piotr Sokołowski	Dla obszaru Krowodrza ul. Mirowska obręb 21 (…): wnioskuję o dokonanie zmian w zapisach dotyczących zasad sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w strefa II –proponowanej uchwały. **Przedmiot i zakres wniosku/uwagi*:** projekt uchwały w sowim zapisie zezwala na umieszczanie wolnostojących tablic reklamowych ..zwanych z definicji bilbordami ale tylko na działkach i powierzchni minimum 0,5 ha.... wprowadzenie uchwały w takim kształcie stanowi naruszenie zasad proporcjonalności i równości podmiotów wobec prawa. Skoro bowiem umieszczenie tablicy reklamowej o jakiejkolwiek treści nawet nie związanej z przedmiotem działalności będzie możliwe dla właściciela wielkopowierzchniowego sklepu, to tym samym wyklucza się i stawia w gorszej sytuacji właścicieli prowadzących podobne usługi, lecz na mniejszej powierzchni. Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności. Taka ingerencja stawia w lepszej sytuacji nie tylko sklepy wielkopowierzchniowe, ale również właścicieli nieruchomości zajętych pod te sklepy, gdyż brak konkurencji powodować będzie nieuzasadnione przywileje, do których należy możliwość postawienia dodatkowych tablic reklamowych. Dyskryminuje to kupców i mniejsze podmioty usługowe, które również będą chciały zaistnieć w przestrzeni. Całkowite wyeliminowanie, bez wskazania choćby proporcjonalnie mniejszych możliwości reklamy stanowi, całkowite zaprzeczenie zasady proporcjonalności wynikającej z zasady państwa prawa. Skoro nieruchomości dzielą się na te, które zasługują na uwagę i legitymują się: 1. Znaczna powierzchnią i te, które nie zasługują na uwagę, to te mniejsze winny otrzymać przynajmniej możliwość odpowiednio skorygowane zaistnienia w ustalonej powierzchni ekspozycji jako Właściciel. Działek 499/26 504 /9 i 499/23 ...wspólnie z właścicielem działek 499/21 i 499/19 planowaliśmy rozpoczęcie działalności na rodzinnych gruntach. Uzyskaliśmy prawomocną decyzję WZZiT AU-2/6730.2/567/2014. 2. Na skutek inwestycji drogowej na tym terenie / łącznik DW 780 ulicy Mirowskiej z Księcia Józefa nie byliśmy w stanie zrealizować naszych zamierzeń., w niedalekim sąsiedztwie. Grunty zakupiła spółka [*]. Na skutek niewłaściwej analizy możliwości obsługi komunikacyjnej dla zakupionych działek w/w spółka pomimo starań nie uzyskała pozytywnej decyzji WZZiT. Wykorzystując realizowaną inwestycję drogową „Połączenie DW 780 z Ulica Mirowską pod pretekstem realizacji drogi technicznej zaprojektowano i wykonano 300 metrowy odcinek z zaplanowanym poszerzeniem na odcinku działki 489/5, w której to spółka kupiła udziały. Ze względu na rujnacje naszych rodzinnych gruntów i brak woli inwestora ZDW w Krakowie do wykupu pozostałych gruntów po realizacji inwestycji drogowej, nasza nieruchomości utraciły wartość a także możliwości inwestycyjne w przyszłości. Pomimo długotrwałego procedowania wniosków o wydanie decyzji WZZIT od listopada 2017 roku, Urząd Miasta i ZDM w Krakowie pod różnymi pretekstami trzykrotnie zawieszał postępowanie AU-02- 7.6730.2.1451.2017LBI. 3. Obecnie sporządzany jest plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu Kraków-Bielany, który uniemożliwił dalsze procedowanie wniosku o wydanie decyzji WZZiT. Biorąc powyższe pod uwagę i fakt, że w sąsiedztwie znajdują się obiekty usługowe o działkach o powierzchni większej od mojej/Stacja [*], restauracja [*]/ a także plany inwestycyjne spółki [*], która buduje między innymi sklepy typu [*]..., wskazane zapisy planowanej uchwały w ewidentny sposób faworyzują właścicieli większych działek. Uniemożliwiając zasadę zdrowej konkurencji, takie zapisy stoją w sprzeczności. Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności Dyskryminacja obiektów usługowych o mniejszej powierzchni nie znajduje uzasadnienia w żadnej z zasad konstytucyjnych ani zasad z ograniczaniem prawa własności. Na dzień dzisiejszy na wskazanych gruntach tj. działkach: 456/2,486/2,485/2 nie ma obiektów handlowych, jednakże uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu. spowoduje przy uwzględnieniu obecnych zapisów planowanej uchwały. Planowane wyłączenia możliwości stawiania bilbordów dla działek mniejszych niż 0,5 ha. Niniejszym wnoszę o zmianę w zakresie: rozmieszczania tablic i urządzeń reklamowych/maszt, reklama, maszt flagowy, pylon, panel reklamowy, bilbord/ w strefie II/Bielany/ dla działek mniejszych niż 0,5 ha.	Działki przy ul. Mirowskiej obr. 21 Krowodrza	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

448.	**III. 4.**	Stanisław Kaszowski, Władysław Knafel	Prosimy o dostosowanie uchwalonych przepisów do obecnie stojącego, funkcjonującego bilbordu 18 m^2 usytuowanego na dz. 72/29, 72/38 obr. 2 Nowa Huta zgodnie z obowiązującym pozwoleniem i prawem budowlanym. Wynajem miejsca pod w/w bilbord stanowi dla nas emerytów dodatkowy dochód. Prosimy również o zmniejszenie odległości w proponowanej uchwale co najmniej o połowę od skrzyżowania tj. do 50 m oraz zmniejszenie odległości pomiędzy istniejącymi bilbordami również do 50 m.	72/29, 72/38 obr. 2 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
449.	**III. 5.**	Rada i Zarząd Dzielnicy XVIII Nowa Huta	Rada Dzielnicy XVIII opiniuje negatywnie zapisy projektu uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń" w zakresie regulacji zawartych w § 22 ust. 1 do 3 oraz § 25 ust. 1 w/w projektu uchwały, w części w której: 1) Nie przewiduje możliwości budowania ogrodzeń na działkach niezbudowanych i nieobjętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, gdy budowa jest zgodna ze studium zagospodarowania przestrzennego lub została wydana decyzji o warunkach zabudowy dla realizacji budowy/ przebudowy budynków w zabudowie jednorodzinnej, 2) Nie przewidują możliwości budowania ogrodzeń na działkach zabudowanych budynkami jednorodzinnymi w sytuacji istnienia zabudowy bez spełnienia łącznie przesłanki prowadzenia robót budowlanych polegających na nowej budowie budynku jednorodzinnego, 3) Ogranicza wysokość ogrodzenia działek zabudowanych budynkami jednorodzinnymi max do wysokości 2,2 m, 4) Uniemożliwia budowę ogrodzeń pełnych w zabudowie jednorodzinnej, do których również należy zaliczyć ekrany akustyczne, zwłaszcza wzdłuż ciągu ulic o znacznym natężeniu ruchu, Wprowadza moc obowiązującą zakazów zawartych w uchwale m.in. w stosunku do ogrodzeń realizowanych po wejściu w życie uchwały na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę lub dokonanego zgłoszenia uzyskanych/dokonanych przed wejściem w życie w/w uchwały.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
450.	**III. 6.**	Jakub Pogorzelski	1. Definicja ulicy wylotowej (par. 5 pkt 3) Wnoszę o zwiększenie dopuszczalnej odległości dla sytuowania wolnostojących tablic i urządzeń reklamowych w ciągach ulic wylotowych do 25 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni, bez względu na kategorię drogi. Odległości przewidziane w projekcie uchwały uniemożliwiają osiągnięcie celu, jakim jest wyeliminowanie wielkoformatowych tablic i urządzeń reklamowych z krajobrazu ulic wylotowych. W przypadku ulic wylotowych z torowiskiem, szerokim chodnikiem czy pasem zieleni (np. Wielicka, Zakopiańska, Conrada) zdecydowana większość nośników usytuowana jest w odległości 10-20 metrów od krawędzi jezdni, choć nadal są one z jezdni doskonale widoczne. Obecne regulacje jedynie powielają zapisy zawarte już w ustawie o drogach publicznych. 2. (…) 3. Terytorialny zakres par. 18 Wnoszę o wyłączenie możliwości sytuowania tablic reklamowych do 12 m^2 na ślepych ścianach budynków położonych w Podobszarach 2 oraz 3 III Strefy. Podobszar 2 objęty jest uchwałą o Parku Kulturowym Nowa Huta, która wyklucza taką formę reklamy. Podobszar 3 w przeważającej części obejmuje natomiast obszar uznany za Pomnik Historii, którego poszczególnych siedem układów urbanistycznych wpisanych jest ponadto do rejestru zabytków. Sytuowanie wielkoformatowych reklam na obszarze zwartej i zabytkowej zabudowy jest nieakceptowalne. Zwracam ponadto uwagę, iż zapisy par. 11 ust. 2 i par. 18 w obecnym brzmieniu są wzajemnie sprzeczne. Par. 11 ust. 2 dopuszcza billboardy tylko w I strefie po dodatkowym spełnieniu warunków par. 18. Par. 18 natomiast dopuszcza tablice 12m^2 (a taka tablica to de facto billboard) we wszystkich strefach. 4. Doprecyzowanie zakresu par. 18 Wnoszę o doprecyzowanie warunków sytuowania tablic reklamowych do 12 m^2 na ślepych ścianach poprzez wskazanie, że cała powierzchnia tablicy winna przylegać do ślepej ściany budynku. Pozwoli to wyeliminować częste dziś przypadki, gdy tablica reklamowa w skrajnie nieestetyczny sposób wystaje poza obręb elewacji budynku. 5. Zawężenie przedmiotu (par. 11 ust. 2) Wnoszę o zmianę w par. 11 ust. 2 pojęcia „obiekt budowlany" na „budynek"; zgodnie z Prawem budowlanym pojęcie „obiektu budowlanego" jest na tyle szerokie (obejmując choćby masywne		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt 1, 3, 4, 5, 6, 7, 10.**		

			ogrodzenia), że tworzy niebezpieczeństwo wykorzystywania istniejących, a także wznoszenia prowizorycznych obiektów budowlanych, których jedynym przeznaczeniem byłoby eksponowanie reklamy. Intencją projektodawcy zapewne nie było dopuszczenie sytuowania billboardów na innych niż budynki obiektach. 6. Wnoszę o uzupełnienie zapisów par. 21 o uchwałę o Parku Kulturowym Nowa Huta. 7. Skrócenie okresu dostosowania (par. 25) Wnoszę o skrócenie okresu dostosowania do 12 miesięcy dla tablic reklamowych w postaci baneru sytuowanego na ogrodzeniach. W przeciwieństwie do innych nośników, umieszczenie baneru na ogrodzeniu nie wiąże się z istotnymi nakładami finansowymi, nie wymaga uzyskiwania pozwoleń ani zgłoszenia, zazwyczaj nie jest regulowane umowami cywilno-prawnymi, a jego demontaż nie nastręcza technicznych trudności. Banery na ogrodzeniach w szczególnie negatywny sposób ingerują natomiast w przestrzeń miasta. 8. (…) 9. (…) 10. Skrócenie vacatio legis (par. 27) Wnoszę o określenie 14-dniowego vacatio legis dla uchwały. Termin taki zastosowany został we wszystkich z 25 dotychczas uchwalonych w Polsce uchwał krajobrazowych. Opóźnienie wejścia w życie uchwały aż do 1 lipca 2020 r. zdaje się być niecelowym w kontekście 24-miesięcznego okresu dostosowania.				
451.	**III. 7.**	Marcin Szymczyk	1. Dodanie obszaru wykreślonego ulicami: al. Mickiewicza, Królewska, Kijowska oraz Czarnowiejska do III strefy Podobszar 3. 2. Zwiększenie dopuszczalnej odległości billboardów od dróg wylotowych do co najmniej 25 metrów od krawędzi jezdni. Obecnie proponowane 10 metrów nie wyeliminuje tego rodzaju reklam, jako że znajdują się one zwykle w odległości większej. 3. Skrócenie okresu dostosowania z 24 do 12 miesięcy dla reklam znajdujących się na płotach. 4. Usunięcie zwolnienia z obowiązku dostosowania ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie uchwały do jej zapisów. Wprowadzenie 5 letniego okresu dostosowania dla tychże. 5. Określenie minimalnej odległości między reklamami umieszczonymi na ślepych ścianach budynków.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
452.	**III. 8.**	Magdalena Ścibor w imieniu Castorama Polska Sp. Z o.o. oraz CASTIM Sp. Z o.o	1. § 4 ust. 1 pkt 5 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „billboard" w ten sposób, aby określić wyłącznie maksymalne wymiary billboardu (np. 18 m^2) bez ograniczeń co do dopuszczalnych powierzchni ekspozycji w tych granicach. Ograniczenie dopuszczalnych wymiarów billboardów do dwóch formatów (12 m^2 lub 18 m^2) jest nieuzasadnione i dyskryminujące dla podmiotów, które korzystają z tablic reklamowych o innych powierzchniach ekspozycyjnych. 2. § 4 ust. 1 pkt 6 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „główne wejście" i rezygnacji z określenia, że jest to wejście „z przestrzeni publicznej" - wobec przyjętej w Uchwale definicji „przestrzeni publicznej" w obecnej definicji wydają się nie mieścić główne wejścia do obiektów handlowych (usługowych) usytuowanych (tak jak np. obiekty [*]) na nieruchomościach stanowiących tereny towarzyszące obiektom usług w rozumieniu Uchwały; do budynków tych klienci wchodzą nie bezpośrednio z terenu ulicy, skweru lub innej przestrzeni publicznej lecz z drogi wewnętrznej, chodnika, parkingu, itp. usytuowanego na nieruchomości prywatnej (dostępnej dla nieoznaczonej liczby osób przez cały czas albo przynajmniej w godzinach otwarcia obiektu handlowego). 3. § 4 ust. 1 pkt 17 Uchwały Wnoszę o zmianę definicji terminu „pylon" w ten sposób, aby usunąć fragment „niestanowiące szyldów". Obecna definicja w sposób nieuzasadniony pozbawia przedsiębiorców prawa do umieszczania pylonów na nieruchomościach, na których prowadzą oni działalność, stanowiących tereny towarzyszące obiektom usług w rozumieniu Uchwały. Wszystkie tablice reklamowe i inne urządzenia reklamowe umieszczane przez nich na tych nieruchomościach są bowiem szyldami w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z drugiej strony pylony co do zasady służą temu, aby umieszczać na nich szyldy. Taką funkcję pełnią w szczególności pylony na nieruchomościach, na których znajdują się obiekty [*] w Krakowie wymienione na wstępie.	1. ul. Sosnowiecka 147, 31-345 Kraków, działki ewidencyjne: 1366/4, 1365/4, 1364/4, 1363/4, 1362/4, 1360/2, 1359/2, 1358/4, 1357/4, 1356/4 obr. 33 Krowodrza 2. ul. Walerego Sławka 1, 30-633 Kraków, działki ewidencyjne: nr 1/20, 1/19, 1/27, 1/24, 1/29 obr. 49 Podgórze 3. ul. Pilotów 6, 31-462 Kraków, działki ewidencyjne:	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt 1, 2, 3, 4, 5.1, 6, 7, 8, 10, 11, 12**		

			4. § 9 ust. 1 pkt 6 w związku § 16 pkt 1 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) pylonów (z uwzględnieniem zmiany ich definicji zgodnie z pkt 3 niniejszych uwag) o wysokości do 21 m oraz o powierzchni ekspozycji do 18 m2 dla każdej z tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych umieszonych na pylonie. Ze względu na dużą kubaturę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych rozmiary tablic reklamowych i innych urządzeń reklamowych, w tym pylonów, przekraczają zwykle maksymalne rozmiary dopuszczone zgodnie z Uchwałą, a jednocześnie nie narusza to proporcji pylonu do powierzchni elewacji lub kubatury obiektu. Należy jednocześnie podkreślić, że w przypadku obiektów [*] pylony reklamowe umieszczane na terenie towarzyszącym obiektom usług, są spójne co do koncepcji kolorystycznej, graficznej, itp. ze standardem przyjętym dla innych tablic i urządzeń reklamowych usytuowanych na terenie otaczającym obiekt handlowy oraz z kolorystyką 1 bryłą budynku obiektu handlowego. Pylony z szyldami [*] stanowią element koncepcji zagospodarowania nieruchomości, na których zlokalizowane są sklepy [*]. Koncepcja ta przewiduje umieszczanie pylonów reklamowych o gabarytach znacznie przekraczających rozmiary proponowane w Uchwale, co jest zgodne z praktyką innych przedsiębiorców prowadzących działalność w obiektach wielkopowierzchniowych. Wobec powyższego zachowanie rygorystycznych ograniczeń dotyczących wielkości pylonów reklamowych przewidzianych w Uchwale, narażałoby [*] i innych przedsiębiorców prowadzących działalność w obiektach wielkopowierzchniowych na duże koszty związane z koniecznością usunięcia istniejących pylonów reklamowych (po okresie, w których ich dotychczasowa eksploatacja bez remontu nie będzie możliwa ze względu na stan techniczny lub estetyczny), z czym związana byłaby także utrata nakładów poniesionych na ich realizację. Ponadto, dostosowanie wymiarów pylonów reklamowych zlokalizowanych na nieruchomościach, na których znajdują się wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, do ograniczeń nałożonych Uchwałą powodowałoby, że nie spełniałyby one swojej funkcji informacyjnej (nie byłyby wystarczająco widoczne). W konsekwencji niezastosowanie postulowanego zwolnienia stanowiłoby daleko idące ograniczenie swobody działalności gospodarczej, a jednocześnie wprowadzenie zwolnienia nie jest sprzeczne z celami Uchwały. 5. § 8 ust. 1 pkt 2 w związku z § 17 pkt 1 i 2 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) więcej niż 3 chorągwi, jednak nie więcej niż 10 chorągwi na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług, 2) chorągwi o powierzchni ekspozycji większej niż 3 m2, jednak nie większej niż 6 m2 (przy wysokości masztu nie większej niż 12 m) Stosowanie chorągwi o powierzchni ekspozycji większej niż 3 m2 na terenach towarzyszących obiektom usług położonych w I Strefie jest praktyką. W przypadku, gdy na nieruchomości prowadzi działalność większa liczba przedsiębiorców (np. na terenach otaczających centra handlowe) praktyką jest, że każdy przedsiębiorca umieszcza na nieruchomości co najmniej 3 maszty z chorągwiami reklamującymi jego działalność, Wprowadzenie ograniczeń dotyczących zasad sytuowania masztów flagowych przewidzianych w projekcie Uchwały byłoby nadmiernym i nieuzasadnionym celami, którym ma służyć wejście w życie Uchwały, ograniczeniem działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, w szczególności [*]. Proponowana zmiana Uchwały prowadziłaby do wprowadzenia rozwiązania dostosowanego do powierzchni nieruchomości i jest konieczna dla zapewnienia odpowiedniej widoczności umieszczonych na masztach urządzeń reklamowych (chorągwi). 6. § 9 ust. 1 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) oraz na znajdujących się na tych nieruchomościach wielkopowierzchniowych obiektach handlowych tablic reklamowych stanowiących baner, także wtedy, gdy nie zachodzą przesłanki określone w § 9 ust. 1 pkt 1 ppkt a) lub ppkt b) Uchwały. Umieszczanie banerów reklamowych na tych terenach jest powszechne, a jednocześnie nie wpływa negatywnie na walory estetyczne nieruchomości i nie jest sprzeczne z celami Uchwały. 7. § 9 ust. 1, § 14 pkt 1) w związku z § 17 pkt 3 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) billboardów o powierzchni ekspozycji reklamowy innej niż 12 m2 i 18 m2, jednak nie większej niż 18 m2; 2) billboardów o powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowionej na wysokości mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednak nie mniejszej niż 2 m; 3) billboardów usytuowanych w mniejszej odległości niż 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni, w tym w rejonie skrzyżowań (jeżeli billboard jest na terenie towarzyszącym obiektowi handlowemu);	930/3, 930/19, 930/20, 930/23 obr. 23 Śródmieście 4. ul. Zakopiańska 62 A, 30-418 Kraków, działki ewidencyjne: 1/46, 1/92, 1/99, 1/100 obr. 45 Podgórze			

			4) dopuszczenie więcej niż jednego billboardu, jednak nie więcej niż 4 billboardów, przy czym dopuszczenie umieszczenia co najmniej 2 dodatkowych billboardów wolnostojących, jeżeli stanowią one także tablice kierunkowe zawierające takie informacje, jak „wjazd", „wyjazd", „strefa dostaw", itp. Przyjęte w projekcie Uchwały ograniczenie wymiarów billboardów do dwóch arbitralnie przyjętych formatów nie ma uzasadnienia. W praktyce stosowane są także inne formaty. Dla zrealizowania celów Uchwały wystarczające będzie wprowadzenie maksymalnej dopuszczalnej powierzchni billboardu. Ze względu na rozmiary terenów towarzyszących obiektom usług praktyką jest również umieszczanie na nich więcej niż 4 billboardów, w szczególności biorąc pod uwagę, że niektóre z nich mają charakter tablic kierunkowych - przedstawiają strzałki wskazując kierunek ruchu - wjazd/wyjazd, przez co ułatwiają bezkolizyjne poruszanie się pojazdów po drogach dojazdowych do obiektu handlowego Wprowadzenie ograniczeń dotyczących zasad sytuowania billboardów przewidzianych w projekcie Uchwały byłoby nadmiernym i nieuzasadnionym celami, którym ma służyć wejście w życie Uchwały, ograniczeniem działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, w szczególności [*]. Należy jednocześnie podkreślić, że w przypadku obiektów [*] tablice i inne urządzenia umieszczane na terenie nieruchomości, są spójne co do koncepcji kolorystycznej, graficznej, itp. ze standardem przyjętym dla innych tablic i urządzeń reklamowych usytuowanych na terenie otaczającym obiekt handlowy oraz z kolorystyką i bryłą budynku obiektu handlowego. Tablice i urządzenia reklamowe [*] stanowią element koncepcji zagospodarowania nieruchomości, na których zlokalizowane są sklepy [*]. Umieszczenie większej liczby tablic reklamowych o większych niż dopuszczone w projekcie Uchwały powierzchniach nie wpłynie negatywnie na warunki zagospodarowania nieruchomości ani na walory estetyczne i krajobrazowe tych terenów. 8. § 15 pkt 1) i 2) oraz § 17 pkt 5 ppkt b Uchwały Wnoszę o dopuszczenie umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na budynkach będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) także w sposób zasłaniający częściowo witryny (okna) lub drzwi; 2) na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji mogła przekroczyć 25% powierzchni elewacji frontowej jednak nie przekroczyła 40% powierzchni elewacji frontowej; 3) poza elewacją frontową parteru obiektu budowlanego w taki sposób, aby wymiary pojedynczej tablicy reklamowej mogły przekroczyć 2 m wysokości jednak nie przekraczały 4 metrów wysokości oraz mogły przekroczyć 6 m szerokości, jednak nie przekraczały 20 metrów szerokości. Ze względu na sposób zaprojektowania i estetykę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych objęcie ich takimi samymi, dość rygorystycznymi zakazami, jakie mają obowiązywać w przypadku innych budynków, nie znajduje uzasadnienia i nie jest konieczne dla realizacji celów Uchwały. Wielkopowierzchniowe obiekty handlowe są często projektowane w taki sposób, że otwory okienne przebiegają przez całą elewację od strony frontowej (od strony głównego wejścia dla klientów) lub większą część tej elewacji; jest to zwyczajowe miejsce sytuowania urządzeń reklamowych o dużych formatach, które pełnią ważną funkcję informacyjną i reklamową; umieszczenie takich nośników na elewacji bez częściowego zasłonięcia otworów okiennych jest niemożliwe; jednocześnie ze względu na dużą całkowitą powierzchnię otworu okiennego jego częściowe przysłonięcie nośnikiem reklamowym nie wpływa w istotny sposób na ograniczenie dopływu światła do budynku (co jest zresztą kontrolowane odrębnymi przepisami). Rozmiary tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na powierzchni budynku są elementem koncepcji architektonicznej budynków [*], która uwzględnia także ich rozmiary, usytuowanie oraz stosunek powierzchni tablic i urządzeń reklamowych do powierzchni elewacji. 9. § 17 pkt 7 Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na wiatach na wózki przeznaczone dla klientów sklepów będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanymi na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały): 1) więcej niż 2, jednak nie więcej niż 6 reklam (umieszczonych na tablicach reklamowych), na takiej zasadzie, że na jednej wiacie mogą zostać umieszczone nie więcej niż 2 tablice reklamowe; 2) tablic reklamowych o maksymalnej powierzchni ekspozycji większej niż 2,20 m^2, jednak nie większej niż 7 m^2. W przypadku [*] i innych przedsiębiorców prowadzących wielkopowierzchniowe obiekty handlowe praktyką jest, że na jednym terenie towarzyszącym obiektom usług zlokalizowane są co najmniej 3 wiaty na wózki. Na każdej wiacie umieszczane są dwie tablice reklamowe (po jednej z każdej strony wiaty). Wymiary tych tablic dostosowane są do rozmiarów wiaty i przekraczają maksymalne wielkości podane w projekcie Uchwały. Uwzględnienie tej praktyki nie będzie niezgodne z celami Uchwały.				

			10. § 20 ust. 1 pkt 4 i 5) Uchwały Wnoszę o dopuszczenie sytuowania na elewacjach i dachach budynków będących wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi zlokalizowanych na nieruchomościach położonych w Strefie 1, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych stanowiących szyldy o wysokości większej niż 1 m, jednak nie większej niż 8 m i szerokości większej niż 2 m, bez ograniczeń co do powierzchni tych szyldów. W przypadku obiektów handlowych [*] stosowana jest jednolita forma szyldów, która została dopuszczona w procesie zatwierdzania projektów architektoniczno-budowlanych i uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę; usytuowanie szyldu jest estetyczne i nadaje obiektom handlowym [*] charakterystyczny, wyróżniający je wygląd; dostosowanie szyldu do wymogów Uchwały powodowałoby, że budynek byłby znacznie brzydszy; obecne parametry i sposób usytuowania szyldu najlepiej realizują cele Uchwały. Zmiana parametrów szyldu oznaczałaby, że obiekty handlowe [*] w Krakowie byłyby niespójne pod względem zastosowanych rozwiązań architektonicznych i wizualnych z pozostałymi budynkami sieci [*] w Polsce. Narażałoby to [*] na ryzyko poniesienia istotnej szkody. W opinii wnoszącego uwagi, wprowadzenie tak daleko idącej ingerencji w sposób sytuowania szyldów mogłoby być także sprzeczne z przepisami prawa, w szczególności art. 37a ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. 11. § 20 ust. 17 Uchwały Wnoszę o zmianę § 20 ust. 17 Uchwały w ten sposób, aby maksymalna liczba szyldów na nieruchomościach położonych w Strefie I, na terenach towarzyszących obiektom usług (w rozumieniu Uchwały) została zwiększona do 20 szyldów. Liczba szyldów proponowana w aktualnym projekcie Uchwały jest zbyt niska i nie uwzględnia potrzeb przedsiębiorców takich jak [*] prowadzących działalność na dużych nieruchomościach w obiektach handlowych o dużej kubaturze. 12. § 25 ust. 1 Uchwały Wnoszę o zmianę § 25 ust. 1 Uchwały w taki sposób, aby zawarte w Uchwale zakazy, zasady i warunki nie miały zastosowania do remontowanych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Uchwała powinna mieć zastosowanie tylko w przypadku budowy nowych tablic i urządzeń reklamowych lub ich przebudowy. Zastosowanie Uchwały także do remontowanych tablic i urządzeń reklamowych nie ma uzasadnienia i byłoby niezgodne z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Alternatywnie wnoszę, aby w przypadku pozostawienia zasady, że Uchwała stosuje się także do remontowanych obiektów (tj. po remoncie muszą one być zgodne z Ustawą) okres dostosowawczy określony w § 25 ust. 2 Uchwały został w przypadku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych będących szyldami usytuowanych w Strefie I został wydłużony do okresu amortyzacji tych obiektów, nie dłuższego jednak niż 10 (dziesięć) lat.				
453.	**III. 9.**	Bohdan Kowacki	1. §4.1 23) Brak dokładnego określenia czym są wolnostojące tablice i urządzenia reklamowe - może to prowadzić do nadużyć. 2. §5.2 Jeśli granica pomiędzy I Strefa a II Strefa albo Podobszarem 3 III Strefy została poprowadzona wzdłuż wskazanych w ust. 1 ulic to dopuścić w obszarze II Strefy albo Podobszarze 3 II Strefy ustalenia jak dla II strefy, które są bardziej restrykcyjne (a nie jak jest w uchwale dla I Strefy - wprowadza to chaos i prawie nie zmienia sytuacji obecnej a to często same ulice są wizytówka miasta) 3. §9.7 Dopuście tablice reklamowe i urządzenia reklamowe (okrelajac co to dokładnie jest patrz §4.1 23)) do wysokości 2 m i umieszczanie ich 30 dni przed planowanym przedsięwzięciem - niektóre wydarzenia są organizowane cyklicznie i okres 2 miesięcy może być nadużywany i reklama będzie stosowana jako stała, wysokość 3,5 m jest całkowicie zbędna i za wysoka, wystarczy wysokość 2 m. 4. §9.11 Brak odniesienia do banerów - wprowadzić zakaz również dla banerów 5. §11.1 Dopuście sytuowanie billboardu w odległości co najmniej 20 m - odległość 10 m jest zdecydowania za mała i nie zmienia obecnej sytuacji. 6. §15 a)25% zmniejszyć do 20% b)20% zmniejszyć do 15%		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9**		

			Strefa I czy Strefa II to też miasto w którym mieszkają ludzie tacy sami jak w strefie III i tez chcieliby aby została zachowana estetyka na elewacjach frontowych, dlaczego jakakolwiek reklama" w strefie III ma być inna niż np. w strefie I. 7. §16 Brak sprecyzowania czym są "inne wolnostojące tablice reklamowe albo inne wolnostojące urządzenia reklamowe" - taki zapis prowadzi do rożnej interpretacji co prowadzi do stawiania reklam trochę odbiegających od billboardów, cały paragraf powinien zostać wykreślony, brak jakichkolwiek przesłanek do zastosowania takich przepisów). 8. §22.2 Zmienić wysokość ogrodzeń do 2,0 m - przeciętny człowiek ma poniżej 2 m. Stosowanie ogrodzeń 2,2 m stwarza wrażenie wyizolowania w przestrzeni publicznej 9. §25.2 Zmienić czas dostosowania z 24 miesięcy na 15 miesięcy - temat uchwały krajobrazowej jest już tak długo omawiany ze dodatkowe 24 miesięcy jest za długim terminem. Należy zwrocie uwagę na fakt, że i tak po tych 24 miesiącach nie wszyscy się do tej uchwały dostosują, więc finalnego efektu będzie się można spodziewać dopiero po ok. 36-48 miesiącach co jest zdecydowanie za długim czasem. 10. (…) 11. (…)				
454.	**III. 10.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1. 2) Ilekroć w uchwale mowa jest o: billboardzie - należy przez to rozumieć tablicę reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 12 m^2 albo 18 m^2, Biorąc pod uwagę systemowe i standardowe rozwiązania w zakresie nośników reklamy, należy zmienić przedmiotowy zapis na: §4.1. 2) Ilekroć w uchwale mowa jest o: billboardzie - należy przez to rozumieć tablicę reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 8 m^2 (3,5 x 2,4 m ± 5%), 12 m^2 (5,1 x 2,4 ± 5%), 18 m^2 (6,0 x 3,0 m ± 5%), 32 m^2 (8,0 x 4,0 m ± 5%), 36 m^2 (12,0 x 3,0 m ± %), 48 m^2 (12,0 x 4,0 m ± 5%), Proponowany zapis odzwierciedla rzeczywisty stan w zakresie systemowych nośników reklamy na rynku reklamowym, podpadających pod kategorię „billboard”. Uważamy, że ewentualna uchwala winna ten stan respektować.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
455.	**III. 11.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1 Ilekroć w uchwale mowa jest o: W § 4.1. po punkcie 13) należy wprowadzić dodatkowy punkt oznaczony jako 14) następującej treści: §4.1. 14) podświetlanym nośniku reklamy - należy przez to rozumieć tablice reklamową, o nie więcej niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 8 m^2 (3,5 x 2,4 m ± 5%) Proponowany zapis odzwierciedla obecny trend dla tego typu nośników reklamy, które dobrze komponują się w przestrzeni publicznej. W związku z wprowadzeniem nowego punktu w [przedmiotowym paragrafie, kolejne punkty /od punktu 14) do punktu 31) otrzymają następujące po sobie oznaczenie: punkt 14) stanie się punktem 15), punkt 15) punktem 16) itd.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
456.	**III. 12.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Dotyczy: Rozdział 1 Przepisy ogólne §4.1.27) Ilekroć w uchwale mowa jest o: ścianie ślepej - należy przez to rozumieć ścianę bez otworów okiennych lub drzwiowych Proponujemy zmienić zapis na: §4.1 27) Ilekroć w uchwale mowa jest o: ścianie ślepej - należy przez to rozumieć ścianę bez otworów okiennych lub drzwiowych lub ścianę posiadającą wyłącznie otwory techniczne, np. klatki schodowej Współczesne budowle lub budowle modernizowane charakteryzują się „wyprowadzeniem” klatki schodowej na boczną ścianę budynku. Często przy zastosowaniu otworów technicznych. Stąd zmiana tej definicji.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

457.	**III. 13.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Dotyczy: Rozdział I Przepisy ogólne § 4. 1.31) Ilekroć w uchwale mowa jest o: dekoracjach miejskich - należy przez to rozumieć wolnostojące lub usytuowane na obiektach budowlanych urządzenia związane z obchodami świąt lub innych uroczystości bądź wydarzeń, niemających charakteru komercyjnego. Należ doprecyzować lub zdefiniować pojęcie „wydarzeń niemających charakteru komercyjnego”. Wszystkie wydarzenia, które odbywają się w przestrzeni publicznej (miejskiej) są związane bezpośrednio lub pośrednio z działaniami komercyjnymi, jak np. ze sprzedażą gadżetów czy agitacją na rzecz... (też działanie komercyjne).	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
458.	**III. 14.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury', tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 1. 2) Ustala się gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą by ć wykonane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe sytuowane w obszarze miasta w formie: billboardu wykonanego z metalu, tworzywa sztucznego lub szklą o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m^2 lub 18 m^2. przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nic mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego. Biorąc pod uwagę systemowe i standardowe rozwiązania w zakresie nośników reklamy oraz zaproponowane zmiany w § 4.1. 2), należy zmienić przedmiotowy zapis na: § 9. 1. 2) Ustala się gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane tablice reklamowe i urządzenia reklamowe sytuowane w obszarze miasta w formie: billboardu wykonanego z metalu, tworzywa sztucznego lub szklą o powierzchni ekspozycji reklamy 8 m^2 (3.5 x 2.4 m ± 5%), 12 m^2 (5.1 x 2.4 ± 5%), 18 m^2 (6,0 x 3.0 m ± 5%), 32 m^2 (8.0 x 4.0 m ± 5%), 36 m^2 (12.0 X 3.0 m ± %), 48 m^2 (12,0 X 4.0 111 ± 5%), przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 1 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 8 m^2 i 12 m^2, 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 18 m^2 i 32 m^2, 8 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 36 m^2 i 48 m^2. Proponowany zapis odzwierciedla rzeczywisty stan w zakresie systemowych nośników reklamy na rynku reklamowym, podpadających pod kategorię „billboard”. Uważamy, że ewentualna uchwala winna ten stan respektować.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
459.	**III. 15.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 4. Poza Podobszarem 1 III Strefy…, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego. Sformułowanie „o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego” nie jest jednoznacznie opisane i nie znajduje odnośnika do żadnej definicji ustawowej. Może być powodem dla różnych interpretacji i stanowić podstawę do nadużyć. W związku z tym należy przedmiotowe sformułowanie wykreślić.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
460.	**III. 16.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział 11 Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9. 8. 1) Zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych W związku z propozycją rozszerzenia rodzajów nośników o „podświetlany nośnik reklamy 8 m^2 o wymiarach 3,5 x 2,4 m ± 5%, wnosimy o jego dopisanie w tym punkcie w brzmieniu: §9. 8. 1) Zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych i podświetlanych nośników reklamy	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
461.	**III. 17.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń §9. 11. Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: 5) na nawierzchniach placów i dróg Wnosimy o wykreślenie tego zapisu w związku z jego niejednoznacznością. Logicznie nie da się sytuować urządzeń reklamowych na „nawierzchni” w rozumieniu płaskiej powierzchni. Poza tym zdarzają się np. murale dekoracyjne i dekoracyjno-reklamowe umieszczone na nawierzchniach placów itp.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

462.	**III. 18.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział (I Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 9.13. Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych. Biorąc pod uwagę rozwiązania ustawowe w tym zakresie, wnosimy o zmianę tego zapisu na: § 9. 13. Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległościach przewidzianych w Ustawie o drogach publicznych od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych Uchwała nie może naruszać przepisów prawa zawartych w aktach prawa wyższego rzędu.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
463.	**III. 19.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 10. 1. Dopuszcza się sytuowanie tablicy reklamowej stanowiącej baner na czas wykonywania robót budowlanych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy oraz nie częściej niż co 7 lat. Mając na względzie współczesne działania w zakresie remontów i modernizacji wnosimy o zmianę zapisu na: § 10. 1. Dopuszcza się sytuowanie tablicy reklamowej stanowiącej baner na czas wykonywania robót budowlanych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy oraz nie częściej niż co 5 lat.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
464.	**III. 20.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 11. 1. Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w I Strefie z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, w odległości co najmniej 10 m od budynku oraz przy zachowaniu wymogów w § 14. Mając na uwadze przeprowadzone wizje lokalne terenów ulic wylotowych (logika wykorzystania przestrzeni), wnosimy o zmianę zapisu na: § 11. 1. Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w 1 Strefie z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, w odległości co najmniej 3 m od budynku oraz przy zachowaniu wymogów w § 14.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
465.	**III. 21.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 13 Dopuszcza się sytuowanie słupa plakatowo-reklamowego („okrąglak”): 1)w Podobszarze 1 III Strefy - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi na załączniku nr 2, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, Obecny zapis nie gwarantuje uczciwego i przejrzystego procesu dotyczącego zagospodarowania przewidzianych w tym obszarze lokalizacji. Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 13 Dopuszcza się sytuowanie słupa plakatowo-reklamowego („okrąglak”): 1) w Podobszarze 1 III Strefy - zgodnie z miejscami lokalizacji, wskazanymi na załączniku nr 2, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, przez podmiot wyłoniony w przetargu lub postępowaniu publicznym.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
466.	**III. 22.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń §14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 1) z wyłączeniem terenu o promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych. Regulacja dotycząca wzajemnej zależności sytuowania wolnostojących nośników reklamy w stosunku do skrzyżowań jest regulowana w Ustawie o drogach publicznych. Nie ma zatem potrzeby wskazywania promienia (zwłaszcza tak dużego), który w przestrzeni miasta wyklucza jakiekolwiek miejsca, w których mogą znaleźć się nośniki reklamy. Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 1) z wyłączeniem terenu od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych, zgodnie z regulacjami przyjętym w Ustawie o drogach publicznych.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

467.	**III. 23.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrąglak") albo panel reklamowy, Regulacja odległości w stosunku do słupów plakatowo-reklamowy („okrąglak") oraz paneli reklamowych jest na tyle zaostrzona, że nie ma powodu by ograniczać nadmiernie odległości między wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi. Zazwyczaj ich sytuowanie jest „sytuacyjne". Dlatego wnosimy o zmianę zapisu na: § 14 Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II strefie: 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 50 m innymi, niż slup plakatowo-reklamowy („okrąglak") albo panel reklamowy.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
468.	**III. 24.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 16 W terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m. Regulacja zawarta w przedmiotowym paragrafie jest nieżyciowa, ponieważ tereny wzdłuż tras wylotowych są naturalnymi terenami do ekspozycji informacji i reklamy. Sytuowanie informacji i reklamy wymaga oczywiście konkretnych regulacji i podejmowania stosownych decyzji co do każdej lokalizacji. Wnosimy o dokonanie zmian w zapisie na: § 16 Na terenach ulic wylotowych dopuszcza się sytuowanie wolnostojących billboardów na podstawie jednostkowych projektów lokalizacyjnych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 200 m.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
469.	**III. 25.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 17. Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 3)sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m^2 lub 18 m^2 w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług. Prosimy o sprawiedliwą regulację dla wszystkich rodzajów nośników informacji i reklamy. Tereny towarzyszące usługom są położone zazwyczaj na peryferiach miasta i stanowią same w sobie pewien układ urbanistyczny, w którym mogą funkcjonować systemowe nośniki reklamy (wolnostojące billboardy). Stąd wnosimy o zmianę zapisu na: § 17. Dodatkowo, w terenach towarzyszących obiektom usług, dopuszcza się sytuowanie tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych na następujących zasadach: 3)sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji reklamy 8 m^2 (3,5 x 2,4 m ± 5%), 12 m^2 (5,1 x 2,4 ± 5%), lub 18 m^2 (6,0 x 3,0 m ± 5%), na każde 0,5 ha terenu towarzyszącego obiektom usług.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
470.	**III. 27.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 18 Poza Podobszarem I III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej lub jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nieprzekraczającej 12 m^2 z wyłączeniem banneru. Powołując się na paletę systemowych nośników reklamy i ich zastosowanie w akcjach promocyjnych i reklamowych wnosimy o dopuszczenie na ścianach tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do 18 m^2 (standard rynkowy). Zmiana zapisu na: § 18 Poza Podobszarem 1 III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej lub jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nieprzekraczającej 18 m^2 z wyłączeniem banneru.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

471.	**III. 28.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział II Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń § 20. Cały - dotyczy szyldów: Celem przejrzystości przepisów związanych z szyldami wnosimy w tym zakresie dwie generalne uwagi, będące jednocześnie wnioskami (do zastosowania w przepisach paragrafu 20.): 1 .należy przyjąć generalną zasadę, że umieszczanie szyldów jest możliwe na terenie całego miasta wyłącznie w parterze; 2. przeznaczone miejsca na sytuowanie szyldów nie mogą być wykorzystane do sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych. Szyldy nie powinny przenikać się z tymi nośnikami reklamy i informacji.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
472.	**III. 29.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi. Dotyczy: Rozdział III Warunki dostosowania § 25 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Wnioskujemy o przedłużenie okresu dostosowania do 36 miesięcy. Jest to związane z trzema kwestiami: - po pierwsze tryb dostosowania jest dość skomplikowany i wymaga wielu zabiegów związanych z jego przestrzeganiem, - po drugie dostosowanie niesie za sobą w większości zmianę rodzaju tablicy reklamowej oraz urządzenia reklamowego, co może następować w drodze postępowania administracyjnego, które jest dość przewlekle, - po trzecie zachowania ciągłości obsługi klientów w zmieniającej się rzeczywistości funkcjonowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w nowych warunkach. § 25. 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
473.	**III. 30.**	Izba Gospodarcza Reklama Zewnętrznej	Przedmiot i zakres uwagi: Dotyczy: Rozdział III Warunki dostosowania § 25. 2. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały: 2) jeżeli istnieją co najmniej dwie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe usytuowane w - tym samy miejscu, to usunięcie poszczególnych tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych należy prowadzić według poniższych zasad: a) pozostawia się szyldy przed pozostałymi tablicami reklamowymi lub urządzeniami reklamowymi: Należy wykreślić podpunkt a), ponieważ nie należy mieszać kwestii dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych z regulacjami dotyczącymi szyldów.	Teren Gminy Miejskiej Kraków	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
474.	**III. 31.**	Zbigniew Ściebura	Zmiana zapisów sporządzanej uchwały krajobrazowej w zakresie: - W § 22.1. 3) dopuszcza się sytuowanie ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej: b) budynkiem lub obiektem budowlanym, w którym prowadzona jest działalność usługowa, produkcyjna lub inna działalność komercyjna, lub nieruchomości, na której prowadzone są roboty budowlane związane z budową tych budynków; - W § 22.1. 5) dopuszcza się ogrodzenie nieruchomości: c) stanowiących publicznie dostępne tereny sportu, rekreacji i wypoczynku (w tym parki), wybiegi dla psów, a także tereny ogródków działkowych, cmentarzy i targowisk, oraz zespołów garaży i parkingów. Wniosek związany jest z formą użytkowania działki nr 16/2 obr. 51 Nowa Huta, na której znajduje się zespół garaży, odpłatnie wynajmowanych w ramach działalności usługowej. Wykorzystanie tego zamierzenia, w sposób zgodny z przeznaczeniem oraz intencjami inwestora, wymaga wykonania ogrodzenia wokół całej działki, ponieważ konieczne jest zabezpieczenie terenu przed nielegalnym zastawianiem wjazdu i parkowaniem przez osoby nieuprawnione.	Działka nr 16/2 obr. 51 Nowa Huta	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
475.	**III. 32.**	Lidl Sp. Z o.o. Sp. K.	1. [*] wnioskuje wprowadzenie odrębnych zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m^2, zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Obiekty tego rodzaju posiadają swoiste wymagania związane z zakresem oznaczania prowadzonej w nich działalności gospodarczej, odmienne od oznaczeń stosowanych w ramach innych rodzajów obiektów, np. mieszkaniowych czy też usługowych o niewielkich powierzchniach sprzedaży. Czynnikami, które zdają się mieć kluczowe znaczenie dla określenia wymagań w zakresie sposobu oznaczenia działalności prowadzonej na nieruchomościach, w ramach których funkcjonują obiekty		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			handlowe o wskazanej wyżej powierzchni, są w szczególności: (i) funkcja użyteczności publicznej takich obiektów, które służą zaspokajaniu potrzeb mieszkańców, (ii) znaczna powierzchnia, zarówno samych obiektów, jak też nieruchomości, na których są one zlokalizowane, (iii) sposób sytuowania obiektów tego typu obiektów w przestrzeni publicznej, gdzie najczęściej zabudowa kubaturowa usytuowana jest wgłębi działki, oddalona od pierwszej linii zabudowy, w której znajdują się parkingi lub ciągi pieszo-jezdne służące obsłudze obiektów, co uzasadnia dopuszczenie możliwości sytuowania szyldów lub pylonów, informujących o godzinach otwarcia czy rodzaju oferowanego asortymentu, w sposób widoczny z drogi publicznej i ułatwiający dojazd do obiektu. Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe, w tym wskazaną funkcję użyteczności publicznej, oznaczenie wskazanych powyżej obiektów w ściśle określony sposób, charakterystyczny dla tego typu działalności, stanowi jej istotny element. Ponadto wprowadzenie wnioskowanych regulacji pozwala na uzupełnienie postanowień Uchwały o kategorię obiektów, która będzie odpowiadała na potrzeby przedsiębiorców prowadzących duże obiekty handlowe, które nie spełniają kryteriów pozwalających na zaliczenie ich do terenów towarzyszących obiektom usług, jednakże również posiadają określone wymagania związane z charakterem i skalą prowadzonej działalności. 2. Uwzględniając zaprezentowane powyżej argumenty, [*] postuluje o wprowadzenie dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m^2, w szczególności zlokalizowanych w ramach I Strefy, zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, dopuszczających możliwość lokalizowania: 1) szyldów na elewacji frontowej oraz jednej innej niż frontowa elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza; szyldy mogą mieć postać logo przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w danym budynku, z uwzględnieniem kolorystyki stosowanej przez przedsiębiorcę, w szczególności w ramach prowadzonej działalności sieciowej; maksymalne wymiary szyldu to: do 2,5 metra wysokości oraz do 2,5 metra długości, maksymalna liczba szyldów w ramach jednego budynku: 2 sztuki, przy czym jeden szyld winien być zlokalizowany na elewacji frontowej, drugi na dodatkowej elewacji widocznej od strony przestrzeni publicznej, a szyldy zamieszczone na różnych elewacjach winny być jednakowe; dopuszczalne jest podświetlenie szyldu; 2.2) pylonu reklamowego na nieruchomości, na której zlokalizowany jest wolnostojący obiekt handlowo-usługowy o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m^2, w maksymalnej ilości 2 sztuk; maksymalne wymiaru pylonu to: do 7 metrów wysokości, do 2,5 metra długości oraz 0,5 metra szerokości; pylon może być jedno- lub dwustronny; dopuszczalne jest podświetlenie pylonu; dopuszczalna powierzchnia ekspozycji jednej strony pylonu nie powinna przekraczać 17 m^2; 2.3) billboardów umieszczanych na obiektach budowlanych na elewacji parteru, w maksymalnej ilości 6 sztuk oraz maksymalnych wymiarach 2,4 metra wysokości oraz 4,4 metra długości; tablice reklamowe i urządzenia reklamowe winny być jednakowego rodzaju i jednakowych rozmiarów, wykonane z tego samego materiału i tą samą techniką; 2.4) panelu reklamowego w postaci przeszklonej gabloty na elewacji parteru w ilości 1 sztuka, o maksymalnych wymiarach do 2 metrów wysokości, do 2,5 metra długości oraz powierzchni ekspozycji nieprzekraczającej 5 m^2; panel reklamowy w postaci przeszklonej gabloty może być usytuowany na obiekcie budowlanym lub jako wolnostojący, równolegle do ściany budynku w odległości nie większej niż 1 metr od tej ściany, bądź w strefie podcienia przy wejściu głównym do budynku. 3. [*] wnosi o wprowadzenie postanowień, iż wszelkie tablice reklamowe i urządzenia reklamowe znajdujące się na nieruchomości winny służyć wyłącznie oznaczeniu działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę w ramach tej nieruchomości, w szczególności oznaczenia asortymentu oferowanego w ramach prowadzonego obiektu. 4. Ewentualnie, gdyby w toku rozpatrywania wniosków i uwag zgłoszonych do Uchwały okazało się niemożliwym wprowadzenie odrębnych zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla wolnostojących obiektów handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m^2, zlokalizowanych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa, [*] uprzejmie wnosi o zmodyfikowanie postanowień Uchwały i dopasowanie ich do powyżej wnioskowanych uwag, w sposób umożliwiający wprowadzenie zmian zgodnych z interesem przedsiębiorców. Tym samym [*] wnosi o wprowadzenie zmian w zakresie: 1) § 9 ust. 1 pkt 2) poprzez doprecyzowanie, w odniesieniu do billboardów sytuowanych na budynkach, dopuszczalnych wymiarów billboardu, w tym powierzchni ekspozycji reklamy, poprzez wskazanie jako maksymalnej wysokości 2,4 metra oraz maksymalnej długości 4,4 metra;				

			4.2) § 9 ust. 1 pkt 3) poprzez zmianę dopuszczalnych wymiarów paneli reklamowych oraz ich powierzchni ekspozycji, tj. odpowiednio 2 metry wysokości i 2,5 metra długości a w zakresie powierzchni ekspozycji nie powinny przekraczać 5 m^2; 4.3) § 9 ust. 1 pkt 4) poprzez zmianę dopuszczalnych wymiarów pylonu i wprowadzenie odpowiednio: 7 metrów wysokości, 2,5 metra długości oraz 0,5 metra szerokości, na którym powierzchnia ekspozycji pojedynczej reklamy w ramach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego umieszczonego na pylonie nie jest większa niż 6,5 m^2, natomiast powierzchnia ekspozycji jednej strony pylonu nie powinna przekraczać 17 m^2; 4.4) § 12 poprzez dodanie pkt 5): „5) na wolnostojących obiektach handlowo-usługowych o powierzchni sprzedaży powyżej 700 m2 - w postaci przeszklonej gabloty w liczbie jeden, sytuowanych na elewacji budynku, równolegle do ściany budynku w odległości nie większej niż 1 metr od tej ściany, bądź w strefie podcienia przy wejściu głównym do budynku”; 4.5) § 14 ust. 1 poprzez nadanie mu brzmienia: „Dopuszcza się sytuowanie innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego w I Strefie i w II Strefie: 1) z wyłączeniem terenu w promieniu 30 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, 2) w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 20 m innymi, niż slup plakatowo - reklamowy („okrąglak”) albo panel reklamowy, 3) w odległości co najmniej 10 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej.” 4.6) § 20 ust. 2 poprzez dopuszczenie możliwości usytuowania dodatkowego szyldu na elewacji innej niż frontowa, przy czym jeden szyld winien być zlokalizowany na elewacji frontowej, drugi na dodatkowej elewacji widocznej od strony przestrzeni publicznej, a szyldy zamieszczone na różnych elewacjach winny być jednakowe.				
476.	**III. 33.**	Bartłomiej Trzewiczek	1. Wnioskuję, aby minimalna odległość od słupa reklamowego na obszarze całego miasta (z wyłączeniem podobszaru 1 strefy 3) została zwiększona do co najmniej 40 metrów od innego słupa reklamowego i co najmniej 20 metrów od przystanku komunikacji miejskiej. 2. Zmniejszenie maksymalnej dopuszczalnej wysokości masztu reklamowego na terenach towarzyszącym obiektom usług do maksymalnie 12 metrów. 3. Zmniejszenie dopuszczalnej wysokości ogrodzenia do: - 2 metrów w przypadku budynków jednorodzinnych na nieruchomości zabudowanej - 2 metrów w przypadku budynków usługowych i produkcyjnych na nieruchomości zabudowanej - 2,2 metra w przypadku działalności wykonywania rzemiosła na nieruchomości niezabudowanej - 2,2 metra w przypadku działalności gospodarczej na nieruchomości niezabudowanej - 3 metrów w przypadku terenów rekreacji na nieruchomości niezabudowanej 4. Wnioskuję o wprowadzenie obowiązku dostosowania istniejących ogrodzeń do zapisów uchwały w terminie do 5 lat od wejścia uchwały w życie. 5. Zmniejszenie czasu potrzebnego na dostosowanie istniejących nośników reklamowych do 12 miesięcy od wejścia w życie uchwały. W przypadku przedstawienia i udowodnienia długotrwałego zobowiązania (podpisane umowy) wykraczające poza okres 12 miesięcy, dopuszcza się zwiększenie okresu dostosowawczego w tym konkretnym przypadku do maksymalnie 24 miesięcy. 6.Uchwała powinna wejść w życie w terminie 14 dni od daty opublikowania w dzienniku urzędowym (vacatio legis). 7. Zmiana definicji drogi wylotowej na obszar do 25 metrów od krawędzi jezdni (obecnie 10). 8. Zmiany w zapisie dotyczącego nośników umieszczonych na ślepych ścianach kamienic. Wprowadzenie wymogu, aby reklama w całości mieściła się w obrysie ściany kamienicy. Dodatkowo proszę o zweryfikowanie, czy §18 projektu uchwały nie stoi w sprzeczności do art. 37a ustęp 2 UPiZP, w którym ustawodawca dopuszcza określenie liczby szyldów, a nie tablic reklamowych.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		.

477.	**III. 34.**	Piotr Janus	1. Zwiększenie dopuszczalnej odległości billboardów od dróg wylotowych do co najmniej 25 metrów od krawędzi jezdni. Obecnie proponowane 6 - 10 metrów jest na tyle dużą odległością, że nie ma szans wyeliminować wielkich reklam z dróg wylotowych. 2. Skrócenie okresu dostosowania z 24 do 12 miesięcy (1 rok to bardzo dużo czasu na dostosowanie swoich nośników, poza tym wszystkim zależy chyba na estetyce przestrzeni publicznej). 3. Określenie minimalnej odległości między reklamami umieszczonymi na ślepych ścianach budynków. Według obecnej wersji każdy budynek posiadający ślepą ścianę może stać się przestrzenią na reklamę do 12 metrów kwadratowych a chyba nie taka jest idea procedowanej uchwały.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
478.	**III. 35.**	Grupa PGD Sp. Z o.o. SP. K. DF Grupa PGD Sp. Z o.o. SP. K. IP Sp. Z o.o. SP. K. reprezentowani przez Edytę Sieniawską z kancelarii Bogdan Chudoba Adwokaci Doradcy Podatkowi w Krakowie	A.1 Wyłączenia w strefie I oraz strefie III - podobszar 3 podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą istniejącej i przyszłej działalności autoryzowanych dealerów samochodów i motocykli w salonach sprzedaży oraz autoryzowanych stacji serwisowych samochodowych i motocyklowych. Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi: Wyłączenia podlegania ograniczeniom stanowionym uchwałą nieruchomości utworzonych z działek: -nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2, obr. 33 Krowodrza; -nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14, obr. 12 Podgórze Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia powyższej uwagi: B. I. Doprecyzowanie treści zawartej § 4 ust. 1 pkt 19) definicji terenów towarzyszących obiektom usług w ten sposób, aby powierzchnia sprzedaży obejmowała także powierzchnię ekspozycyjną przy jednoczesnym przyjęciu, iż dopuszczalna powierzchnia sprzedaży w tym powierzchnia ekspozycyjna może być powyżej 400 m2; B. II. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, wnoszę o: 1. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 1) oraz ust. 2 pkt 1) - dopuszczenie lokalizacji obiektów małej architektury o wysokości do 12 m; B. II. 2. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 2) oraz ust. 2 pkt 3) - rozszerzenie katalogu dopuszczalnych materiałów budowlanych, z których wykonywane mogą być obiekty małej architektury, o tworzywa sztuczne i tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond; B. II. 3. w zakresie § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 4) - dopuszczenie lokowania obiektów małej architektury o kolorystyce innej niż jasnoszara i wynikająca z naturalnych kolorów materiałów wskazanych w § 8 ust. 1 pkt 3) oraz ust. 2 pkt 4), w szczególności w kolorach jaskrawych określonych wymaganiami poszczególnych koncernów samochodowych. B. II. 4. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 3) - zwiększenie wymiarów panelu reklamowego do 3 m szerokości i 6 m wysokości; B. II. 5. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 4) - zwiększenie wymiarów pylonów do: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy, rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond; B. II. 6. w zakresie § 9 ust. 1 pkt 6) - zwiększenie wymiarów innych wolnostojących tablic reklamowych i innego wolnostojącego urządzenia reklamowego do 3 m szerokości i 6 m wysokości; B. II. 7. w zakresie § 9 ust. 2 - dopuszczenie możliwości podświetlenia tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w tym możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; B. II. 8. w zakresie § 9 ust. 2 - dopuszczenie możliwości sytuowania urządzeń reklamowych na powierzchni placów i dróg w szczególności w postaci: tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m, oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; B. II. 9. ponadto: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 12 m - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m,	Działki nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2 obr. 33 Krowodrza oraz Działki nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14 obr. 12 Podgórze;	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			- dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - dopuszczenie możliwości sytuowania więcej liczby nośników reklamowych - paneli reklamowych, w przypadku gdy w jednym miejscu prowadzona jest działalność polegająca w szczególności na sprzedaży dealerskiej pojazdów większej ilości marek; - dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na terenie biologicznie czynnym w szczególności na: zieleńcach, skwerach i trawnikach; B. II. 10. w zakresie § 15 dopuszczenie możliwości lokalizacji: - tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku lub gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o szerokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 45 m2, stanowiących do 50% powierzchni witryny; - na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych o powierzchni do 45 m2, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. B. II. 11. w zakresie § 17: - dopuszczenie możliwości lokalizacji masztów flagowych o wysokości do 12 m - po trzy dla każdej z oferowanych marek pojazdów, tj. w szczególności po 3 na każde 0,2 ha powierzchni terenu; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych po jednym dla każdej oferowanej do sprzedaży marce pojazdów o wymiarach: wysokość do 6,5 m, szerokość do 3 m wymiary tablicy reklamowej i sposób podświetlenia zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, dopuszczenie możliwości podświetlania w kolorze innym niż biały; - dopuszczenie możliwości lokalizacji tablic kierunkowych o wymiarach wysokość do 3 m, szerokość do 2 m, - dopuszczenie możliwości oznaczenia miejsc parkingowych zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych, tablic kierunkowych w terenie biologicznie czynnym; - dopuszczenie możliwości lokalizacji pylonów reklamowych o parametrach: a) wysokość do 6,5 m; b) szerokość do 3 m; c) głębokość do- 0,5 m d) łączna powierzchnia tablic reklamowych umieszczonych na poszczególnych stronach ekspozycji pylonu do 36 m2; c) światło - bez ograniczeń; d) rodzaj materiałów - oprócz dotychczas dopuszczonych - tworzywa kompozytowe jak dibond, tubond, etalbond, - dopuszczenie możliwości lokalizacji paneli reklamowych na elewacji frontowej powyżej parteru obiektu budowlanego, zgodnie z wymogami producentów marek pojazdów, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku. B. II. 12. w zakresie § 18, § 20 - dopuszczenie w strefie I i Strefie III podobszar 3: - możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych w sposób zasłaniający okna, drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku (w szczególności: portale, gzymsy, parapety, balustrady budynku, okiennice), w tym w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych o jaskrawej kolorystyce, w tym podświetlanych zgodnie z wymogami producentów pojazdów; - możliwości lokalizacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych powyżej linii parteru budynku,				

			w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w witrynie prowadzonej działalności - od zewnętrznej lub wewnętrznej strony przeszklenia - o powierzchni do 50% powierzchni witryny; - możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. -stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. - sytuowania więcej niż jednego szyldu na elewacji budynku, w którym prowadzona jest działalność i na terenie prowadzonej działalności; - sytuowania szyldów powyżej linii parteru budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji szyldów w sposób zasłaniający okna i drzwi oraz charakterystyczne detale architektoniczne budynku, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku; - sytuowania szyldów na ścianach innych niż te na których znajduje się główne bezpośrednie wejście do budynku; - zwiększenie dopuszczalnej powierzchni szyldów na elewacji do 60% powierzchni elewacji; - możliwości lokalizacji szyldów o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości lokalizacji szyldów dla pozostałych podmiotów prowadzących działalność w budynku o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania szyldów dla kilku podmiotów prowadzących działalność w jednym lokalu w parterze budynku o powierzchni do 45 m2, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości podświetlania szyldów światłem w innych niż biały kolorach, w tym jaskrawym, - możliwości sytuowania szyldów naklejanych na przeszkleniach witryn w odcieniach innych niż barwy białej, w tym jaskrawych, o różnej strukturze, - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na budynku i obiektach budowlanych dla jednego podmiotu prowadzącego działalność w budynku celem oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - zwiększenie liczby dopuszczalnej ilości szyldów na elewacji budynku i dopuszczenie możliwości oznaczenia marek wszystkich oferowanych do sprzedaży pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych; - możliwości sytuowania na elewacji szyldów w ilości większej niż 10 zawierających oznaczenie marek oferowanych do sprzedaży z danym obiekcie pojazdów zgodnie z wymogami koncernów samochodowych, w szczególności w górnej części elewacji w formie pasa o wysokości do 2 m wzdłuż całej szerokości elewacji budynku, - możliwości sytuowania na elewacji budynku tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, szyldów których łączna powierzchnia stanowi do 60% powierzchni elewacji; - możliwości stosowania różnorodnej kolorystyki tablic reklamowych i urządzeń reklamowych znajdujących się na jednym budynku salonu, dotyczących różnych marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. - możliwości stosowania podświetlenia różnych kolorów zgodnie z wymogami producentów marek samochodów, których sprzedaż jest prowadzona w jednym miejscu. B. II. 13. W odniesieniu do zasad i warunków sytuowania ogrodzeń, wnoszę o uwzględnienie w treści § 22 ust. 5 uchwały zastrzeżenia, iż wymogi w zakresie kolorystyki nie dotyczą bram typu szlaban. B. II. 14. W odniesieniu do przepisów końcowych, wnoszę o zwolnienie z obowiązku dostosowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych, szyldów do zasad i warunków określonych w uchwale nieruchomości wykorzystywanych na dzień wejścia w życie uchwały na działalność w zakresie autoryzowanych serwisów i salonów samochodowych, w tym w szczególności w zakresie nieruchomości utworzonych z działek: - nr 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987/1, 987/2 obr. 33 Krowodrza; - nr 452/4, 452/3, 453/4, 453/5, 458/6, 458/24, 458/25, 458/5, 458/18, 458/22, 458/23, 458/16, 458/4, 458/20, 458/21, 458/15, 458/8, 458/9, 458/13, 458/14 obr. 12 Podgórze. Uwaga zawiera obszerne uzasadnienie				

479.	**III. 36.**	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Reklamy Wielkoformatowej	I.(…) 1. Ochrona prawa własności. Jedną z naczelnych zasad polskiego porządku prawnego jest ochrona własności. Zasada ta potwierdzona została w Konstytucji RP, której art. 21 ust. 1 stanowi, że własność jest prawem chronionym przez Rzeczpospolitą Polską. Powyższe zostało rozwinięte w art. 64 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym prawo własności podlega ochronie prawnej. Biorąc pod uwagę obecne brzmienie projektu uchwały właściciele nieruchomości będą zobowiązani do zastosowania się do jej zapisów, zarówno co do zasad, jak i warunków sytuowania tablic i urządzeń reklamowych. W wielu wypadkach będzie to równoznaczne z zakazem sytuowania w obrębie nieruchomości jakichkolwiek tablic i urządzeń reklamowych, za wyjątkiem szyldów, w innych zaś z możliwością sytuowania jedynie niektórych ich rodzajów dopuszczonych w uchwale, lub też takich, które będą spełniały wymogi z niej wynikające. Właściciele nieruchomości zostaną więc poważnie ograniczeni w prawie decydowania o przeznaczeniu stanowiących ich własność nieruchomości, korzystania z nich i pobierania z nich pożytków na drodze odpłatnego udostępniania nieruchomości na cele reklamowe. Dotyczy to różnej kategorii właścicieli - począwszy od wspólnot mieszkaniowych, dla których dochody uzyskiwane z reklam stanowią istotne źródło środków finansowych, z których następnie mogą być pokrywane koszty dokonywania koniecznych remontów nieruchomości, jak też prywatnych właścicieli nieruchomości, dla których dochody z umieszczonych na tych nieruchomościach reklam stanowią ważny składnik domowych budżetów. 2. Ochrona praw nabytych. Jednym z konsekwentnie krytykowanych przez Izbę aspektów wprowadzonych przez ustawę krajobrazową regulacji, jest faktyczne zrównanie sytuacji tych podmiotów - zarówno przedsiębiorców, jak i właścicieli nieruchomości- które umieszczały tablice i urządzenia reklamowe w pełni zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (w tym po dokonaniu wymaganych zgłoszeń i uzyskaniu stosownych pozwoleń) z tymi, które dokonały tego z pominięciem wyżej wskazanych procedur, a więc nielegalnie. Zgodnie z obecnymi regulacjami prawnymi obie powyższe kategorie podmiotów będą na równi zobowiązane do dostosowania stanowiących ich własność tablic i urządzeń reklamowych do wymogów stawianych przez uchwały krajobrazowe. W przeważającej liczbie wypadków owo dostosowanie nie będzie mogło nastąpić w inny sposób, jak tylko przez usunięcie danej tablicy lub urządzenia reklamowego. Rozwiązanie takie godzi w sposób jaskrawy i oczywisty w konstytucyjna zasadę ochrony praw nabytych, wywodzona z kolei z zasady demokratycznego państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP. Podkreślenia bowiem wymaga, że podmioty które zgodnie z przepisami prawa sytuowały tablice i urządzenia reklamowe czyniły to w wielu wypadkach na skutek ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę lub też w wyniku skutecznie dokonanych zgłoszeń do organów administracji architektoniczno - budowlanej. Zgodność z prawem powyższych działań potwierdzona została więc albo w formie władczego rozstrzygnięcia właściwego organu na drodze decyzji administracyjnej, bądź brakiem sprzeciwu właściwego organu w przewidzianym przez ustawę terminie. Z rozstrzygnięciami tymi wiążą się określone uprawnienia, które nie powinny być następnie przez organy państwa arbitralnie kwestionowane i negowane. Skoro dany podmiot nabył już prawo do umieszczenia w określonej w decyzji lub zgłoszeniu lokalizacji tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, to prawo takie - jako słusznie nabyte powinno bvć szanowane i uwzględniane w przyszłych działaniach oraz decyzjach uprawnionych do tego organów, w tym szczególnie na etapie projektowania i wdrażania aktów prawa miejscowego. Z powyższym również wiąże się postulat pewności prawa i zaufania do organów Państwa, gdzie każdy podmiot prawa winien mieć pewność, że uzyskane przez niego uprawnienie nie zostanie następnie zakwestionowane. Nie można więc w tym miejscu pominąć również aspektu ekonomicznego wprowadzanych regulacji. Przedsiębiorcy z branży reklamowej na podstawie uzyskiwanych pozytywnych rozstrzygnięć właściwych organów i w zaufaniu do nich podejmowali częstokroć decyzje o długofalowych, a także poważnych dla nich konsekwencjach ekonomicznych (np. o poniesieniu kosztów budowy i lokalizacji tablic reklamowych czy urządzeń reklamowych), podpisywane były również często długookresowe umowy na udostępnianie powierzchni reklamowych. Brak poszanowania praw nabytych na podstawie wyżej wspominanych rozstrzygnięć będzie równoznaczny z brakiem możliwości wywiązania się z podjętych zobowiązań i odzyskania zainwestowanych środków, co będzie powodowało w bardzo wielu wypadkach poważne negatywne konsekwencje dla tych przedsiębiorców oraz zatrudnionych u nich pracowników. Przy czym nie łagodzi powyższego wprowadzenie w uchwale okresów na dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do jej zapisów. W ocenie Izby optymalnym rozwiązaniem byłoby więc uwzględnienie w uchwale uprawnień wynikających z wydanych przed jej wejściem w życie ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę lub skutecznie dokonanych zgłoszeń robót budowlanych.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt 1, 2, 3, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6**		

			Jednocześnie skutki wprowadzenia uchwały w obecnym brzmieniu dla podmiotów posiadających legalne nośniki reklamowe będą polegały na konieczności ich znaczących modyfikacji lub usunięcia, co skutkowało będzie poniesieniem przez te podmioty dodatkowych wysokich kosztów z tym związanych oraz utratą korzyści związanych z ekspozycją reklamy. W związku z powyższym jednoznacznie negatywnie należy ocenić obecne rozwiązanie, w którym brak jest jakiegokolwiek mechanizmu odszkodowawczego dla przedsiębiorców, którzy zmuszeni będą do poniesienia konsekwencji wejścia uchwały w życie. Skutki ekonomiczne wprowadzenia regulacji prawnej przerzucone zostaną więc w całości na działających zgodnie z przepisami prawa przedsiębiorców. Nie można więc pominąć, że brak wnikliwego rozważenia tego zagadnienia już na etapie przygotowywania przepisów uchwały krajobrazowej, przy jednoczesnym wprowadzeniu krótkich okresów dostosowawczych, z dużą dozą prawdopodobieństwa będzie powodował poważne konsekwencje na etapie stosowanie uchwały, w tym również występowanie przez przedsiębiorców, którzy poniosą szkody w związku z realizacją uchwały z roszczeniami wobec Miasta z tego tytułu. 3. Zasada niedziałania prawa wstecz. Obecne przepisy ustawy krajobrazowej stoją w oczywistej sprzeczności z jedną podstawowych zasad porządku prawnego, jaką jest niedziałanie prawa wstecz. Wprowadzenie obowiązku dostosowania legalnie istniejących tablic i urządzeń reklamowych do zapisów uchwał krajobrazowych będzie równoznaczne z ponowną oceną stanów faktycznych, które zaistniały przed wejściem danej uchwały krajobrazowej w życie, pod kątem przepisów, które weszły w życie znacznie później, niż w okresie, kiedy te stany faktyczne miały miejsce. Przepisy uchwał krajobrazowych będą więc stosowane wstecz pod kątem oceny legalności tablic reklamowych i urządzeń reklamowych posadowionych w sposób zgodny z przepisami i wymogami prawa obowiązującymi w czasie ich umieszczania, co uznać należy za niedopuszczalne odstępstwo od zasady niedziałania prawa wstecz. W przedmiocie tej zasady jednoznacznie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów NSA z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygn. I OPS 1/06: „Zasada niedziałania prawa wstecz, chociaż nie została wprost wyrażona w Konstytucji, stanowi w państwie podstawową zasadę porządku prawnego, opartego na założeniu, że "każdy przepis normuje przyszłość, nie zaś przeszłość". W pełni prawidłowym byłoby więc jedynie takie rozwiązanie zgodnie z którym zasady i warunki sytuowania tablic i urządzeń reklamowych określane w uchwale krajobrazowej odnosiły się będą do tablic i urządzeń sytuowanych po dniu wejścia w życie wspomnianej uchwały, bez ingerencji w zdarzenia oraz związane nimi konsekwencje prawne, które miały miejsce przed wejściem tego aktu prawa miejscowego w życie. Alternatywnie Izba proponuje znaczne wydłużenie okresu na dostosowanie się do jej zapisów i ustalenie go w wymiarze 5 lat od dnia jej wejścia w życie dla wszystkich stref. Umożliwi to przedsiębiorcom odpowiednie przygotowanie się do konieczności dostosowanie się do nowych zapisów i uwzględnienia ich w swoich zamierzeniach gospodarczych, czego nie gwarantują obecnie proponowane okresy w wymiarze 24 miesięcy. Na wagę powyższych zagadnień zwrócił uwagę Naczelny Sąd Administracyjny, który postanowieniem z dnia 6 czerwca 2019 roku (sygn. akt: II OSK 166/18), zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym: "Czy ort. 37a ust. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.), w zakresie w jakim przewiduje obowiązek określenia w uchwale, o której mowa w art. 37a ust. 1 powołanej ustawy, warunków i terminu dostosowania istniejących w dniu jej wejścia wżycie, wzniesionych na podstawie zgody budowlanej, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów określonych w tej uchwale, bez zapewnienia ustawowych podstaw i trybu dochodzenia odszkodowania przez podmioty, które są zobowiązane do ich usunięcia, jest zgodny z art. 2, art. 21, art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 20 marca 1952 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.)." Przy czym szczególnie należy podkreślić, że NSA w uzasadnieniu powyższego postanowienia zwrócił uwagę, że: „Generalną zasadą polskiego prawa zagospodarowania przestrzeni jest zatem trwałość udzielonych zgód budowlanych bez względu na późniejsze zmiany przeznaczenia planistycznego nieruchomości." Zdaniem Izby zasada ta powinna zostać również uwzględniona w przepisach uchwały krajobrazowej. Sprawie tej została nadana w TK sygnatura akt, P 20/19 i obecnie jest ona w toku. Z pewnością odpowiedź TK na powyższe pytanie będzie miała kluczowe znaczenie w kontekście zasad konstruowania zapisów uchwał krajobrazowych. Niezależnie od przyszłego stanowiska, które zajmie w tej sprawie TK, zdaniem Izby już sam fakt postawienia tego pytania przez NSA w sposób wystarczający wskazuje na poważne wątpliwości co do obecnego kształtu zapisów ustawowych, który również Izba ocenia negatywnie. Zdaniem Izby nie byłoby wiec wobec podniesionych tak oczywistych wątpliwości, opieranie zapisów projektowanej uchwały krajobrazowej o przepisy, których konstytucyjność budzi tak poważne zastrzeżenia, co wiązałoby się również z istotnym ryzykiem prawnym dla Miasta w sytuacji stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów.				

			II. Uwagi szczegółowe do projektu. 1. § 9 ust. 1 pkt 1), § 10 ust. 1 projektu uchwały. a) Uwaga. Powyższe zapisy dopuszczając umieszczanie w poszczególnych strefach, na które podzielone zostało Miasto banerów na rusztowaniach budowlanych, jednocześnie wprowadzają daleko idące ograniczenia takiej możliwości - ekspozycja reklamy będzie mogła być prowadzona przez maksymalnie 12 miesięcy nie częściej, niż na 7 lat. Jednocześnie powierzchnia reklamy na banerze nie może przekraczać 50% powierzchni baneru, pozostała powierzchnia baneru może stanowić zaś odzwierciedlenie elewacji budynku, poza Podobszarem 1 III Strefy gdzie jest to wymagane. Izba zarzuca, że powyższe ograniczenia są zbyt restrykcyjne, wobec czego: - wydłużeniu powinien ulec czas dopuszczalnej ekspozycji reklamy i kształtować się w przedziale od 18 do 24 miesięcy, - znacznemu skróceniu (z obecnych 7 lat) powinien ulec okres pomiędzy poszczególnymi remontami, powierzchnia reklamy na banerze powinna zostać określona na maksymalnie 70% powierzchni baneru, zaś pozostała część (tj. 30%) powinna stanowić odzwierciedlenie elewacji budynku, - powinno zostać dopuszczone umieszczanie reklamy na powyższych zasadach również w przypadku wykonywania remontu wewnątrz budynku i remontów na dachach budynków. - dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych powinno zostać obok banneru dopuszczone wprost umieszczanie na powyższych zasadach tablic reklamowych w postaci siatek reklamowych. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie 2. § 18 projektu uchwały. a) Uwaga. Obecne zapisy w projekcie wyłączają w praktyce możliwość sytuowania reklam wielkoformatowych na budynkach. Zapis w §18 projektu dopuszcza sytuowanie (z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy) na ścianach ślepych budynku tylko jednej reklamy o powierzchni do 12 m2, co nie dotyczy jednak banerów. Izba wnosi, aby umieszczanie reklam wielkoformatowych w formie banerów i siatek reklamowych było dopuszczalne bez ograniczeń we wszystkich strefach: - na ścianach ślepych budynków, - na pustostanach, budynkach przeznaczonych do rozbiórki, halach produkcyjnych zakładów oraz budynkach których budowę została rozpoczęta, a następnie nie została ukończona. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie 3. § 9 ust. 8 projektu uchwały. a) Uwaga. Projekt wprowadza w §9 ust. 8 generalny zakaz lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z nielicznymi wyjątkami, obejmującymi m.in. nośniki zdefiniowane w uchwale jako „panele reklamowe". Przy czym możliwość ich umieszczania została zasadniczo ograniczona zarówno co do gabarytów, jak u miejsca, w którym mogą być one sytuowane - do lokalizacji wskazanych w §12 projektu uchwały. W związku z powyższym Izba wnosi, aby możliwość sytuowania reklam na nośnikach elektronicznych została w sposób znaczny poszerzona. Natomiast uchwała przewiduje również wyłączenia spod jej rygorów w tym zakresie dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na enumeratywnie wyliczonych działkach ewidencyjnych (§ 9 ust. 8 pkt 4) projektu), co ocenić należy jako sprzeczne z art. 37a ust. 6 u.p.z.p., który dopuszcza jedynie podział miasta na obszary z odmiennymi regulacjami, nie pozwala natomiast na różnicowanie możliwości sytuowania tablic i urządzeń reklamowych pod kątem podmiotowym. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie 4. § 9 ust. 12 projektu uchwały. a) Uwaga. Wymieniony wyżej zapis zbytnio ogranicza możliwość sytuowania murali reklamowych we wszystkich strefach. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie 5. § 25 ust. 2 projektu uchwały, a) Uwaga. Uchwała przewiduje wymóg, aby istniejące w dniu wejścia w życie uchwały tablice reklamowe				

			i urządzenia reklamowe zostały dostosowane do jej zapisów w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia uchwały w życie. Izba zarzuca, że okres ten jest zbyt krótki i powinien podlegać wydłużeniu co najmniej do 5 lat. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie 6. Definicje zawarte w uchwale, a) Uwaga. Użyte w projekcie uchwały definicje we wskazanych niżej wypadkach są nieprecyzyjne lub też definiowane są pojęcie już posiadające ustawową definicję, co jest niedopuszczalne. W tym zakresie wskazać należy na: - §4 ust. 1 pkt 9) definicja „nieruchomości". Pojęcie nieruchomości zostało zdefiniowane w art. 46 ust. 1 Kodeksu cywilnego, projekt uchwały natomiast definiuje pojęcie nieruchomości odmiennie od k.c. wprowadzając dodatkowe kryterium dla wyróżnienia nieruchomości w postaci użytkowania jej w określony sposób. Regulacja taka jest niezgodna z § 149 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej", zgodnie z którym „w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych"; - § 4 ust. 1 pkt 15) definicja „przedsięwzięcia plenerowego". Definicja ta jest zbyt ogólna, co rodzi ryzyko, że na jej podstawie kwalifikowanie poszczególnych wydarzeń odbywających się w przestrzeni publicznej do kategorii „przedsięwzięć plenerowych" będzie miało uznaniowy charakter, a co ma z kolei szczególne znaczenie w związku z szerokimi preferencjami dla tego typu przedsięwzięć w zakresie możliwości sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na czas ich trwania. W związku z powyższym, definicja ta wymaga doprecyzowania. Uwaga zawiera szczegółowe uzasadnienie				
480.	**III. 37.**	Adrian Martynowicz	1) zmianę § 4 ust. 1 pkt 12 Uchwały, poprzez zastąpienie jej treści: „[ilekroć w uchwale jest mowa o] ogródku przydomowym - należy przez to rozumieć wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, niestanowiący części wspólnej nieruchomości, użytkowany w celach rekreacyjnych przez użytkowników danego lokalu w parterze budynku" - treścią: „ilekroć w Uchwale jest mowa o] ogródku przydomowym - należy przez to rozumieć wydzielony obszar przylegający do budynku mieszkalnego wielorodzinnego, niestanowiący części wspólnej nieruchomości, wykorzystywany zgodnie z prawem przez posiadaczy danego lokalu na parterze budynku" 2) zmianę § 25 ust. 6 Uchwały, poprzez zastąpienie jej treści: „W stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały" - treścią: „Obowiązek dostosowania ogrodzeń do wymogów niniejszej uchwały nie dotyczy: 1) ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, 2) ogrodzeń powstałych lub przebudowywanych legalnie na podstawie decyzji o pozwoleniach na budowę, które stały się ostateczne przed wejściem w życie niniejszej uchwały, a których budowa lub przebudowa zostanie rozpoczęta w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, 3) ogrodzeń spełniających wymogi w pkt 1 lub 2, remontowanych lub przebudowywanych po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, w sytuacji, gdy ich remont lub przebudowa jest spowodowana przepisem prawa lub nakazem właściwego organu". **Uwaga zawiera obszerne uzasadnienie**		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
481.	**III. 38.**	Agnieszka Królik	W zakresie zasad sytuowania tablic i urządzeń reklamowych w obszarze miasta wskazuję na potrzebę wprowadzenia: • zakazu sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na obszarach rezerwatów przyrody z wyłączeniem reklam sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, • zakazu sytuowania wolnostojących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych (zgodnie z zaproponowanym katalogiem: billboardów, paneli reklamowych, słupów plakatowo-reklamowych oraz innych wolnostojących tablic reklamowych albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego) na obszarach parków, skwerów i zieleńców z wyłączeniem reklam sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, • w przypadku występowania drzew o szczególnych wartościach przyrodniczych wskazuję na potrzebę zapewnienia właściwej ochrony systemu korzeniowego drzew uznanych za pomniki przyrody i wprowadzenia zakazu sytuowania billboardów w odległości nie mniejszej niż 15 m od pnia drzewa (czyli 30 m średnicy), wyznaczając tym samym strefę ochronną wolną od zainwestowania,		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie tiret 1-7**		

			• dla pozostałych drzew jako strefę ochronną należy przyjąć zasięg korony, czyli rzeczywisty rzut korony na płaszczyznę poziomą. Jako bezpieczne minimum praktyka uznaje minimalną strefę o promieniu 5 m od pnia drzewa (czyli 10 m średnicy), • ochrona korony drzew (zdarza się, że korony drzew są nielegalnie przycinane przez firmy reklamowe w celu odsłonięcia treści reklamowych). Wskazuje zatem na potrzebę określenia standardów ochrony korony drzew. Problem dotyczy głównie reklam wielkoformatowych - billboardów, • zakazu sytuowania billboardów na obiektach budowlanych, na elewacjach usytuowanych od strony parków, skwerów i zieleńców. Za tą propozycją przemawiają zarówno względy estetyczne jak i praktyczne. Zdarzają się sytuacje rozjeżdżania trawników przez samochody i dźwigi firmy zajmujących się wymianą plakatów reklamowych oraz sytuacje przycinania korony drzew w celu odsłonięcia treści reklamowych, • ponadto wskazuje na potrzebę zmiany zapisu § 9 ust 11 pkt 1): **(…)**				
482.	**III. 39.**	Marek Leonowicz	1. Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zewnętrzne usytuowane w terenach publicznych Gminy Kraków lub widoczne z tych terenów, a także widoczne z terenów dróg państwowych biegnących w granicach Gminy Kraków powinny być w terminie do ... miesięcy od wejścia w życie uchwały zdemontowane całkowicie wraz z konstrukcją wsporczą. 2. (...) Pierwsza część uwagi posiada uzasadnienie 1. Uważam, że podział na strefy (par.5.) można odesłać do załącznika graficznego, opatrując go nazwami ulic, umieszczonymi w razie potrzeby na odnośnikach i zastrzeżeniu w treści uchwały, że w razie wątpliwości co do lokalizacji usytuowanej przy granicy stref miarodajny jest odczyt z wersji cyfrowej załącznika dostępnego ... Posłużenie się w proj. uchwały rzędnymi i tak zmusza do tego, a cały zapis zajmuje zbędne 5 stron.. 2. Par.8.1.2) widzę następująco: rodzaj materiałów dopuszczonych do wykonania małej architektury: drewno, metale i ich stopy, kamień naturalny i sztuczny, szkło, i podobne szlachetne materiały, beton, cegła licowa. Wyjaśnienie: materiał drewnopochodny to np. płyty wiórowe, których nie widzę tutaj jako materiału małej architektury, zwrot metale i ich stopy włącza również miedź, która w szczególności w wersji patynowanej jest tu jak najbardziej na miejscu. Szczególnie wyliczenie stali korten nie jest potrzebne, bo to też stal, podobnie jak stal nierdzewna odrębnie nie wymieniona ale też nie wykluczona. Beton architektoniczny to też beton, jedynie o sprecyzowanym wyglądzie, co skutkuje określoną recepturą i technologią. Dopuszczenie cegły licowej wydaje mi się oczywiste (nie odważyłem się zaproponować ceramiki, obawiając się ujrzeć coś z pustaków Max, ale Gaudi nie byłby zadowolony). 3. Par. 8.2.3.) Widzę następująco: rodzaj materiałów (...) drewno, metale i ich stopy, kamień naturalny, beton, cegła licowa, szkło. Wyjaśnienie: beton architektoniczny i stal korten jak w par. 8.1.2), imitacje szkła usunąłem, jako, że byłoby to zapewne tworzywa sztuczne w tym punkcie przez autorów wykluczone. Myślę, że podane przeze mnie wyliczenie nie dopuszcza tworzyw sztucznych bez dodatkowego wypunktowania. 4. W par. 7.1) lit. d) usunąłbym w całości, jako że dopuszcza rzeczy, których nikt nigdy nie zabraniał. 5. Par. 22.1.3) skorygowałbym następująco: b) budynkiem lub budynkami usługowymi (produkcyjnymi) lub innymi których funkcja wymaga ogrodzenia (np. szpitale, domy opieki, zgromadzenia zakonne)		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt 1, 1, 2, 3, 4, 5**		
483.	**III. 40.**	Katarzyna Prymon	Zwracam się z uprzejmą prośbą o następującą zmianę zapisów dotyczących III Strefy Podobszaru 3 (określonego w załączniku nr 1 do projektu uchwały w sprawie ustalenia "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń"): 1) dopuszczenie możliwości lokalizacji szyldów na budynkach średniowysokich (od 12 do 25 m) zarówno na elewacji frontowej parteru jak i w ramach attyki wieńczącej elewację budynku, ścianki kolankowej (w przypadku budynków z dachem skośnym) lub dachu o wymiarach poszczególnego szyldu: - dla szyldu zlokalizowanego w ramach attyki lub ścianki kolankowej wieńczącej elewację: wysokość do 1 m i szerokości do 8 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie 8 m2 bez wskazywania granicznych wielkości; - dla szyldu zlokalizowanego na elewacji frontowej parteru: wysokość do 1 m i szerokość do 4 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie 4 m2 bez wskazywania	III Strefa Podobszar 3	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			granicznych wielkości. Łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nieprzekraczająca wielkości 1,5 razy wielkości określonych w paragrafie 20 ust. 2, tj. 22,5% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3. 2) Dopuszczenie lokalizacji do dwóch pylonów o powierzchni reklamy łącznie nieprzekraczającej 4 m2 na wszystkich terenach usług komercyjnych. 3) Dopuszczenie podświetlenia tablic reklamowych, urządzeń reklamowych, pylonów i szyldów przy zastosowaniu światła barwy białej i żółtej. Proponowana aktualnie szerokość szyldu dla budynków średniowysokich na poziomie 3 m będzie nieczytelna w przypadku długich nazw identyfikujących budynek. Wnoszę zatem o zwiększenie szerokości szyldu w przypadku usytuowania napisu w jednej linii do 8 m lub określenie maksymalnej powierzchni szyldu na poziomie ok. 8 m2 dla szyldów znajdujących się na attyce lub ściance kolankowej/dachu budynku oraz 4 m2 dla szyldów znajdujących się na parterze. Dopuszczenie lokalizacji dwóch pylonów o powierzchni reklamy łącznie nieprzekraczającej 4 m2 na każde 0,5 ha działki nie zmieni wielkości powierzchni reklamowej pylonów dozwolonych aktualnych projektem uchwały, a umożliwi zaprojektowanie mniejszych nośników.				
484.	**III. 41.**	Cityboard Media Sp. Z o.o. reprezentowana przez Katarzynę Wójtowicz	I.1. Uwaga do § 4 ust. 1 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 4 ust. 1. pkt 2 Projektu - definicji billboardu - poprzez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „2) billboardzie - należy przez to rozumieć wielkoformatową tablicę lub urządzenie reklamowe, o nie więcej, niż dwóch powierzchniach ekspozycji, z których każda ma wymiar 12 m^2, 18 m^2 albo 48 m^2”. Uzasadnienie uwagi: zawarta w tym punkcie definicja wyklucza całkowicie urządzenia reklamowe o powierzchni ekspozycji reklamy 48 m2, które posiada [*], jako urządzenia standardowe, zlokalizowane na terenie Krakowa. Firma uzyskała zgodę na ich usytuowanie w postaci pozwolenia na budowę wydanego przez Wydział Architektury Urzędu Miasta Krakowa. I.2. Uwaga do § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu Wnosimy o zmianę § 5 ust. 1, 2, 3, 4 Projektu przez wprowadzenie do niego szczegółowego opisowego określenia wymienionych w nim granic stref i terenów ulic wylotowych, na które w Projekcie została podzielona Gmina Miejska Kraków. Uzasadnienie uwagi: w § 5 ust. 1, 2, 3, 4 zostały przytoczone niektóre części działek, a także ulice, drogi, węzły i korytarze, co powoduje, że nie są to jasno określone granice. Przykład niejednoznacznie określonego obszaru: „Od Zachodu - ul. Bieńczycką: na północ południowo-wschodnią granicą działki nr 98 obr. 51 Nowa Huta na północ od jej południowo-wschodniego narożnika...”. Zgodnie z art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p. Uchwała krajobrazowa może wprawdzie przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy, z tym że granice tych obszarów muszą być określone w sposób jednoznaczny (ust. 6). Stosownie natomiast do ust. 7 tegoż przepisu uchwała może zawierać załącznik graficzny wraz z opisem jednoznacznie określającym ich granice. Użyty w art. 37a ust. 7 u.p.z.p. zwrot "może zawierać" prowadzi do wniosku, że o ile załącznik graficzny ma charakter fakultatywny, to precyzyjne określenie granic różnych obszarów gminy powinno mieć miejsce właśnie w części tekstowej uchwały reklamowej, ale w taki sposób, aby były jasne i czytelne. Zwłaszcza, że są przytoczone także poszczególne drogi, które jeszcze nie zostały wybudowane, a do czasu ich wybudowania obowiązują ustalenia jak dla terenów w poszczególnych strefach. W związku z brakiem wiedzy jak będą przebiegać te drogi nie mamy pewności, że po dostosowaniu do danej strefy nie nastąpi konieczność kolejnego dostosowania po ich wybudowaniu. Tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi stwierdzając wyrokiem z dnia 11.08.2017 r. w sprawie II SA/Łd 523/17 nieważność analogicznej uchwały krajobrazowej Miasta Łodzi, która także odsyłała w zakresie wyznaczenia poszczególnych stref regulowanych uchwałą do załącznika, bez dokładnego opisania ich granic w samej treści uchwały. W celu uniknięcia uznania uchwały za nieważną, należy zmodyfikować jej zapisy w tym zakresie, bo obecny opis stref zawarty w § 5 ust. 1, 2, 3 ,4 Projektu nie pozwala na ich identyfikację. II.1. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 9 ust. 1 pkt 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „2) billboardu wykonanego ze szkła, z metalu, drewna, tworzywa sztucznego, o powierzchni reklamy 12 m2, 18 m2, 48 m2, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego”. Uzasadnienie uwagi: zawarta w tym punkcie definicja wyklucza całkowicie urządzenia reklamowe o powierzchni ekspozycji reklamy 48 m2, które posiada [*]., jako urządzenia standardowe, usytuowane na terenie Krakowa. Firma uzyskała zgodę na ich usytuowanie w postaci pozwolenia na budowę wydanego przez Urząd Miasta Krakowa. II.2. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 6, 7 Projektu Wnosimy o usunięcie zapisów § 9 ust. 1 pkt 6, 7 Projektu.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt I.1, I.2, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, II.7, II.8, II.9, II.10, II.11, II.13, II.14, III.1**		

			Uzasadnienie uwagi: wprowadzenie w treści uchwały tzw. „innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego” jest nieprecyzyjne i niejasne, zwłaszcza, że nie ma odzwierciedlenia w przepisach ogólnych uchwały, w której zostały zdefiniowane np. billboardy. II. 3. Uwaga do § 9 ust. 4, 5 Projektu Wnosimy o dopuszczenie sytuowania billboardów w strefie III podobszar 2, 3 oraz w strefie II, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego w określonym miejscu, na czas jego trwania oraz montażu i demontażu w okresie 3 dni roboczych przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu. Uzasadnienie uwagi: biorąc pod uwagę, że większość imprez odbywa się pod patronatem miasta Krakowa, wydaje się, że miasto zagwarantuje sobie monopol na reklamę w tych strefach. Ponadto niezrozumiałym jest, dlaczego ten punkt nie zawiera parametrów odległości od skrzyżowań, od innych reklam, od wiat, od drogi itd. jak to ma miejsce przy pozostałych tablicach i urządzeniach reklamowych (dlaczego te parametry nie są „doprecyzowane” jak dla innych reklam nie będących powyższymi, a zwłaszcza dla billboardów w strefie I - w której dopuszczone jest sytuowanie - za wyjątkiem terenów ulic tzw. wylotowych). Niedookreślone jest miejsce, gdzie takie urządzenie może stać (teren jako całe miasto, czy może teren, gdzie się odbywa dokładnie np. Błonia?) II. 4. Uwaga do § 9 ust. 7 Projektu Wnosimy o dopuszczenie w strefie I w pasie drogowym możliwości sytuowania billboardów, a nie tylko tymczasowych tablic lub urządzeń reklamowych promujących przedsięwzięcia plenerowe. Uzasadnienie uwagi: [*] posiada urządzenia reklamowe usytuowane w pasie drogowym. Zgodnie z obowiązującym prawem, firma uzyskała pozwolenia na budowę, przyjęcie zgłoszenia, a także wnosi opłaty za zajęcie pasa drogowego. Nie ma podstaw, aby miasto gwarantowało sobie monopol na tego typu reklamy w pasie drogowym. II. 5. Uwaga do § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu Wnosimy o całkowite wykreślenie § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu. Uzasadnienie uwagi: § 9 ust. 1 pkt 8 Projektu zakazuje lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące) takich jak telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: 1) paneli reklamowych; 2) w Podobszarze 1 III strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej; 3) poza Podobszarem 1 III STREFY słupów plakatowo-reklamowych („okrąglak”); 4) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta; 5) tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza podobszarem 1 III Strefy, ze względu na to, że regulacja w zakresie oświetlenia i projekcji na poziomie uchwały krajobrazowej jest niedopuszczalna, ponieważ regulacja ta jest materią ustawową oraz regulowaną w rozporządzeniu. Uchwałodawca samorządowy (gmina) nie ma kompetencji do podjęcia takiej regulacji, o czym świadczy uzasadnienie ww. cytowanego wyroku WSA w Łodzi w sprawie II SA/Łd 523/17. Dodatkowo miasto jako wyjątek od uchwały dopuszcza w punkcie 4 tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe, które są już zlokalizowane na działce, gdzie istnieje Tauron Arena. Nie ma podstawy aby tylko 1 podmiot (miasto Kraków) miało inne przepisy niż pozostali. II. 6. Uwaga do § 11 ust. 1 Projektu Wnosimy o zmianę §11 ust. 1 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej lub wolnostojącego urządzenia reklamowego o wysokości do 16 m w strefie I z włączeniem terenów ulic wylotowych”. Uwaga posiada uzasadnienie. II. 7. Uwaga do § 11 ust. 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 11 ust. 2 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Billboardy na obiektach budowlanych sytuuje się w I Strefie”. Uwaga posiada uzasadnienie. II. 8. Uwaga do § 15 ust 1 pkt 1 Projektu Wnosimy o wykreślenie z § 15 ust 1 pkt 1 Projektu słów: „na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego”.				

			Uwaga posiada uzasadnienie. II. 9. Uwaga do § 16 Projektu Wnosimy o zmianę § 16 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „W terenach ulic wylotowych dopuszcza się sytuowanie billboardów”. Uwaga posiada uzasadnienie. II. 10. Uwaga do § 17 Projektu Wnosimy o całkowite wykreślenie § 17 Projektu - wyjątkowych regulacji dot. sytuowania reklam na tzw. terenach towarzyszących obiektom usług. Uwaga posiada uzasadnienie. II. 11. Uwaga do § 18 Projektu Wnosimy o zmianę § 18 Projektu poprzez nadanie mu nowego brzmienia: „Poza Podobszarem 1 III Strefy, na ścianach ślepych budynków dopuszcza się sytuowanie jednej tablicy reklamowej albo jednego urządzenia reklamowego o powierzchni nie przekraczającej 48 m2 z wyłączeniem baneru”. Uwaga posiada uzasadnienie. II.12 (…) II. 13. Wnosimy o wykreślenie z § 19 ust. 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: nie ma uzasadnienia zapis odwołujący się do § 14 ust. 1 mówiący o sytuowaniu reklam z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych, dlatego że w takim przypadku nie będzie miejsc do sytuowania reklam ze względu na gęstą siec skrzyżowań w Krakowie. Zakreślenie promienia 100 m od skrzyżowań dróg spowoduje objęcie terenu znajdującego się po przeciwległej stronie ulicy. Dopuszczenie billboardów w strefie I będzie tylko pozorne. II. 14. Wnosimy o wykreślenie § 20 ust. 2 Projektu Uzasadnienie uwagi: zostawianie jako wyjątku możliwości sytuowania szyldów na obiektach budowlanych poza elewacją frontową i bez procentowej powierzchni w stosunku do elewacji zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185, Obr. 52 Nowa Huta, na których to działkach jest Tauron Arena, stawia znak zapytania nad równością wobec prawa różnych podmiotów, w szczególności w odniesieniu do ochrony praw nabytych, na które zwrócono uwagę w punkcie III niniejszych uwag. III.1.Uwagi do § 25 ust. 2 Projektu i do § 25 ust. 4 pkt 2 Projektu Wnosimy o zmianę § 25 ust. 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „Tablice reklamowe i urządzenia reklamowe istniejące w dniu wejścia w życie uchwały, które zostały usytuowane bez odpowiednich pozwoleń budowlanych lub przyjętych zgłoszeń należy dostosować do zawartych w uchwale zakazów, zasad i warunków w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Wnosimy o zmianę § 25 ust. 4 pkt 2 Projektu przez nadanie mu nowego następującego brzmienia: „powstałych do roku 1989 lub tablic reklamowych i urządzeń reklamowych ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków oraz względem tablic reklamowych i urządzeń reklamowych istniejących w chwili wejścia w życie uchwały, jeśli zostały one wzniesione na podstawie ostatecznych pozwoleń na budowę lub przyjętych przez właściwe organy zgłoszeń robót budowlanych” Uwaga posiada obszerne uzasadnienie				
485.	**III. 42.**	Koneser Sp. Z o.o. reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim:		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII, A.VIII, A.IX, B.1, B.2, B.3, B.4, B.6,**		

			- de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50m) ". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III. a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego		**B.7, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12**		

			2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III. b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny.				

			Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy				

			funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej.				

			- § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali. A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne				

			B.1 Mój Mocodawca podkreśla, że nie znajduje racjonalnego uzasadnienia zastosowane w projekcie uchwały krajobrazowej wyróżnienie dwóch stref, gdzie mają być stosowane różne zwieńczenia tzw. okrąglaka. Mianowicie, zrozumiałe jest z uwagi na zabytkowy charakter obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru, wskazanej na załączniku graficznym, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, stosowanie zwieńczenia słupa plakatowo-reklamowego w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3). Niezrozumiałe jest jednak zupełnie, iż dla pozostałego obszaru miasta przewidziano obligatoryjne zwieńczenie wyłącznie w postaci w formie mniej reprezentacyjnego walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m, zwłaszcza, iż większość istniejących na tym obszarze nośników tego rodzaju posiada tradycyjne („typowo krakowskie"), stosowane od dziesięcioleci, wpisane w krajobraz miasta i jednocześnie bardziej reprezentacyjne zwieńczenie zarezerwowane w projekcie uchwały jedynie dla obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru. Abstrahując od poważnych kosztów dostosowania kształtu tych nośników do nowych wymagań na większości obszaru miasta Krakowa, które obciążą firmy reklamowe, a pośrednio reklamodawców, to zastępowanie nośników bardziej reprezentacyjnych przez nośniki wizualnie uboższe i oderwane od tradycji danego obszaru miasta nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem dla pozostałego obszaru miasta stosowanie zarówno zwieńczenia w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisanej na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3), jak i w formie walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m. Przyjęcie takiego rozwiązania nie miałaby bowiem negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałoby ją. B.2. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakatowo-reklamowych wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9,11,15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni jest w ocenie mojego Mocodawcy nieracjonalny. W myśl bowiem założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakatowo-reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi. B. 3. Pomimo, iż nastąpił znaczny progres w stosunku do postanowień poprzednich projektów uchwały krajobrazowej to podstawowy problem pozostaje z wyraźnym uprzywilejowaniem Gminy Miejskiej Kraków, która wprowadzając wymóg sytuowania okrąglaka w odległości aż 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej wprowadza monopol w zakresie świadczenia usług reklamowych w najbardziej intratnych lokalizacyjnie obszarach miasta. Przyjęcie takiej odległości stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w formie okrąglaka zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałaby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałaby ją. Kłóci się to równocześnie z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane" z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do istotnego ograniczenia ilości słupów plakatowo-reklamowych w przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Postuluje się zatem zmniejszenie wymogu odległości tzw. okrąglaka od wiaty przystankowej. B. 4. Z uwagi na niejasne postanowienia § 25 w zakresie kryteriów dostosowania istniejących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały (o czym mowa wyżej), jak również ze względu na oddzielne uregulowanie zasad sytuowania tzw. okrąglaków w przestrzeni miejskiej, postuluje się osobne unormowanie zasad dostosowania istniejących słupów plakatowo-reklamowych do postanowień uchwały. B. 5. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym			

			przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B. 6. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. B.7. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. B. 8. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. B. 9. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. B. 10. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic				

			reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. B. 11. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. B.12. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
486.	**III. 43.**	City sp. Z o.o. sp. k. reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII, A.VIII, A.IX, B, B.1, B.2, B.3, B.4, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12, B.14, B.15, B.16, B.17, B.18, B.19, B.20**	

			Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III.a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r,, sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III.b. Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały.				

			Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.:				

			- główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie:				

			- § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali.				

			A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, a mianowicie: • billboardy wolnostojące pozostawiono wyłącznie w Strefie I, i tylko o wysokości do 10 m, 10 m od budynku, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy może być umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednakże z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Nadto w wyniku przyjęcia odległości z § 14 ich sytuowanie jest możliwe z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych: w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrąglak") albo panel reklamowy; w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej. Nadto na podstawie § 9 ust. 13: „Wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych", tj. wyłączone jest sytuowanie billboardów na wzdłuż dróg przelotowych takich jak: • droga ekspresowa S52 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa (od węzła „Modlnica" do węzła „Kraków Mistrzejowice"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od północnej granicy administracyjnej Miasta Krakowa aż do ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów") do ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta") aż do węzła z autostradą A4 (węzeł „Kraków Bieżanów"), • autostrada A4 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Powyższe powoduje, iż ich lokalizacja będzie faktycznie niemożliwa. • billboardy na obiektach budowlanych dopuszczono jedynie w I Strefie, także w terenach ulic wylotowych, w następujących wypadkach: • na elewacji frontowej parteru, lecz w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej - to co do zasady wyłącza możliwość umieszczania billboardów w takich miejscach z uwagi na ich powierzchnie (12 m^2 albo 18 m^2): • wedle § 15 ust. 1 pkt 2 w sposób niezasłaniający okien, drzwi, detali architektonicznych obiektu budowlanego, chyba, że inny sposób sytuowania tablic reklamowych stanowiących szyldu został określony w uchwale - zapis niejasny, przy czym wykładnia wskazuje, iż odnosi się on wyłącznie do szyldów;				

			• na ścianie ślepej budynku w postaci jednego billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m^2; W konsekwencji możliwość stosowania tego typu billboardów na terenie Krakowa sprowadza się jedynie do billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m2 na ścianie ślepej budynku, przy czym przewidziana uchwałą powierzchnia nośnika będzie powodować, iż prezentowane na nim treści będą praktycznie niewidoczne dla potencjalnego odbiorcy. • billboardy w terenach towarzyszących obiektom usług (§ 17 pkt 3) - dopuszcza się sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m2 lub 18 m^2 w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług - postanowienie to jest niekonsekwentne w stosunku do konstrukcji całego § 17, który dla innych tablic i urządzeń reklamowych wprowadza kryterium ilościowe na każde 0,5 ha terenu. B. 1. Należy sprzeciwić się przyjętemu w projekcie uchwały założeniu eliminacji tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyłączeniem: paneli reklamowych, słupów plakatowo-reklamowych („okrąglak") poza Podobszarem 1 III Strefy, tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego poza Podobszarem 1 III Strefy oraz tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta, stanowiących obszar Tauron Areny. Podniesienia bowiem wymaga, że przedmiotowe formy reklamy stanowią rozwiązania, które nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach wypierają dotychczasowe formy reklamy zewnętrznej. Tym samym, wprowadzenie wymienionego zakazu spowoduje, że rozwój form reklamy na terenie Krakowa zostanie zahamowany i ograniczy się jedynie do stosowania przestarzałych rozwiązań. Eliminacja powyższej formy reklamy nie ma przy tym jakiegokolwiek uzasadnienia, w tym nie jest niezbędna do realizacji celów wskazanych w § 3 procedowanej uchwały. Nadto należy zauważyć, że urządzenia te pozwalają na wyświetlanie nieograniczonej liczby reklam, a nie tylko jednej, a nowoczesne ekrany LED, LCD wyświetlają obrazy w sposób, który przy zastosowaniu odpowiedniej technologii nie różni się obecnie pod względem efektów wizualnych od wyglądu tradycyjnego plakatu wykonanego w formie papierowej, a częstotliwość zmiany obrazu można regulować. Ekrany te zatem nie wpływają negatywnie na estetykę i ład przestrzeni miejskiej. Równocześnie wypada zaznaczyć, że wyłączenie obszaru Tauron Areny spod przedmiotowego zakazu stanowi zdecydowanie kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych, które narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę działalności gospodarczej. B. 2. Koniecznie podnieść trzeba, że na terenie miasta Krakowa występuje szereg urządzeń wykorzystujących ekrany LED lub LCD, które w chwili obecnej wkomponowały się w krajobraz Krakowa, jako jego istotne elementy. W tym miejscu wymienić warto między innymi ekran zamontowany na elewacji Teatru Bagatela. Wprowadzenie zakazów w tym zakresie spowoduje zatem, że obowiązkowi usunięcia podlegać będą również urządzenia, które stały się integralnym i powszechnie rozpoznawalnym elementem porządku przestrzennego pozytywnie oddziaływującym na przestrzeń publiczną i promującym Kraków w Polsce i za granicą. B. 3. Istotne wątpliwości budzą również zawarte w projekcie uchwały zapisy dotyczące zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i urządzeń reklamowych w ramach organizacji przedsięwzięć plenerowych. Po pierwsze należy stwierdzić, że przyjęty w projekcie uchwały czas montażu i demontażu jest zbyt krótki, a 3 dni robocze przewidziane na montaż i 1 dzień roboczy na demontaż stanowią zaburzenie proporcji, albowiem montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu, przy czym wiele organizowanych przedsięwzięć plenerowych wiąże się z koniecznością realizacji bardzo złożonej infrastruktury, której montaż i demontaż trwa znacznie dłużej. Tym samym, postuluje się wydłużenie terminu wskazanego w projekcie uchwały do pięciu dni przed rozpoczęciem przedsięwzięcia plenerowego i do co najmniej trzech dni roboczych po jego zakończeniu. B. 4. Nadto projekt uchwały w kilku miejscach zawiera zakaz wykorzystywania między innymi reklamy w formie ekranów LED, LCD itp. w ramach przedsięwzięć plenerowych, tj. na Podobszarze 1 III Strefy stanowiącej obszar Starego Miasta. W ocenie Mojego Mocodawcy przedmiotowy zakaz jest bezzasadny, a co więcej nie uwzględnia aktualnych tendencji na rynku reklamy. Równocześnie powołany zapis uchwały uniemożliwia wyświetlanie reklam na telebimach, za pośrednictwem których jest wyświetlany przekaz artystyczny lub sportowy, w szczególności w przerwie danego wydarzenia lub też bezpośrednio przed jego rozpoczęciem się lub zakończeniem, co nie znajduje żadnego racjonalnego i ekonomicznie uzasadnionego wytłumaczenia, przy uwzględnieniu celów uchwały sprecyzowanych w § 3, jak i faktu, iż telebimy będą faktycznie włączone i zupełnie niewykorzystywane we wskazanych momentach, co będzie podnosiło koszt realizacji przedsięwzięć plenerowych.				

			B.5. Za nieuzasadnione należy również uznać ograniczenia czasowe dotyczące montażu banerów na rusztowaniach budowlanych przy elewacji budynku w związku z prowadzeniem na niej robót budowlanych oraz dotyczące powierzchni ekspozycji reklamy (jedynie 50% powierzchni baneru). Trzeba bowiem stwierdzić, iż przyjęty w projekcie uchwały okres 12 miesięcy jest zbyt krótki i nie uwzględnia tego, że roboty budowlane mogą trwać znacznie dłużej. Równocześnie brak jest jakichkolwiek okoliczności przemawiających za koniecznością usunięcia banerów po upływie 12 miesięcy pomimo tego, że roboty budowlane nie zostały jeszcze zakończone. Estetyczna reklama zlokalizowana na rusztowaniu może bowiem być bardziej korzystna z punktu widzenia ładu przestrzennego niż odsłonięty fragment budynku podlegający robotom budowlanym, a przychody z reklam podczas prowadzenia prac budowlanych mogą także skłonić właścicieli wielu zaniedbanych budynków w mieście do ich rewitalizacji, co poprawi wizerunek Krakowa i polepszy jakość przestrzeni publicznej, w wielu przypadkach stanowiąc jedyną możliwość remontu elewacji budynku - z uwagi na zdobyte fundusze w wyniku umieszczenia baneru reklamowego. B.6. Mój mocodawca wnosi równocześnie o dopuszczenie na terenie gminy możliwości wykorzystywania reklamy wielkoformatowej. W tym zakresie należy stwierdzić, że z punktu widzenia podstawowych celów omawianej uchwały brak jest jakichkolwiek przeciwwskazań między innymi do zezwolenia na umieszczanie przedmiotowej reklamy na tzw. pustostanach, bocznych ścianach szczytowych w szerszym zakresie niż dotychczas przyjęto w zakresie samych billboardów, czy też na rusztowaniach w trakcie remontu oraz konserwacji w tym mycia elewacji. Przedmiotowa reklama co do zasady nie oddziałuje przy tym negatywnie na przestrzeń publiczną. W pewnych przypadkach oprócz funkcji podstawowej jaką pełni omawiana forma reklamy może ona dodatkowo spełniać funkcję estetyczną osłaniając zaniedbane i uszkodzone części pustostanów lub budynków podlegających robotom budowlanym. B.7. Faktyczny zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, których sytuowanie umożliwiono jedynie w Strefie I, z wyraźnym wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania funkcji reklamowej przez te nośniki, stanowi w ocenie mojego Mocodawcy nadużycie prawa. Ograniczenie billboardów tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach. B.8. Zasady sytuowania wolnostojących billboardów w Krakowie w Strefie I (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) powodują, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie na obszarze całego Krakowa, przy czym wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji billboardów z przestrzeni miasta, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Na problem ten wskazuje cytowana w niniejszym piśmie „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa. Wyłączenie co do zasady możliwości sytuowania billboardów stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie, jak również nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia dla kształtowania ładu przestrzennego, zwłaszcza I Strefy i terenów ulic wylotowych miasta, które nie mają charakteru historycznego. Z przyczyn wskazanych na str. 6 niniejszego pisma postuluje się usunięcie kryterium odległości 100m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, ewentualnie radykalne zmniejszenie tej odległości, albowiem np. „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50m)". Tylko w ten sposób miasto będzie realizować prawdziwą walkę z chaosem reklamowym, a nie bezrefleksyjnie zakazywać na swym obszarze stosowania nośników określonego rodzaju. B.9. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wadliwość kolejnych zapisów dotyczących dopuszczalnych formatów reklam. W szczególności bowiem w I Strefie, która dopuszcza sytuowanie billboardów, nośniki te nie będą spełniały swojej roli z kilku podstawowych powodów. Po pierwsze, przedmiotowe nośniki lokalizowane zgodnie z postanowieniami koncepcji uchwały będą znacznie odsunięte od drogi (10 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni), tj. nie będą widoczne z perspektywy kierowcy, co wyłącza jakąkolwiek potrzebę umieszczenia na nich treści reklamowych przez reklamodawców. Po drugie, uchwała wprowadza jeden dopuszczalny gabaryt reklamy (o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m^2 lub 18 m^2, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego). W związku z tym postuluje się, dopuszczenie również innych formatów, z których od lat korzysta branża systemowej reklamy zewnętrznej nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach.				

			B.10 Postuluje się zmniejszenie wskazanych w projekcie uchwały minimalnych odległości pomiędzy billboardami, wskazanymi w pkt. 2. W szczególności budzą istotne wątpliwości przewidziane w projekcie uchwały odległości billboardów od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (o czym mowa w pkt 2) oraz odległości liczonej pomiędzy billboardami. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki przedmiotowe odległości są zbyt duże. Ponadto przeciw zmniejszeniu przedmiotowych odległości nie przemawiają jakiekolwiek uzasadnione względy. W tym zakresie należy wskazać, że w terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m, co stanowi dyskryminacyjne wyłączenie najbardziej dochodowych miejsc sytuowania billboardów na rzecz innych nośników reklamy, co nie jest uzasadnione z punktu widzenia celów projektowanej uchwały i charakteru ulic wylotowych (treści reklamowe na powierzchni ekspozycji mniejszej niż 5 m2 będą praktycznie niewidoczne z perspektywy kierowcy). B.11 Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu. B.12 Zastosowane przez uchwałodawcę rozwiązania (uwzględniając pkt. 1-5) faktycznie wyłączają możliwość stosowania billboardów na obszarze Krakowa, albowiem warunkom tym odpowiadać będzie literalnie marginalna liczba miejsc (w wyznaczonej Strefie co do zasady nie ma miejsc spełniających wszystkie wymogi), przy czym gmina uzyskuje w wyniku kwestionowanych regulacji de facto monopol na reklamę na tym obszarze, gdyż w dalszym ciągu prezentowanie treści reklamowych będzie możliwe w ramach licznych wiat przystankowych. Działające na obszarze Krakowa firmy reklamowe będą więc mogły pozostawić w najlepszym wypadku kilkanaście nośników (których lokalizacje nie będą atrakcyjne dla reklamodawców), co spowoduje brak rentowności prowadzonej działalności. Zawarte w projekcie uchwały rozwiązania zatem fikcyjnie pozostawiają billboardy w Krakowie. B.13 Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B. 14 Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. B.15 Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie				

			tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. B. 16 Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. B.17. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. B.18. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. B. 19. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. B.20. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				

487.	**III. 44.**	Tablice Media Billboards sp. z o.o. sp. k. reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III.a. Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII, A.VIII, A.IX, B, B.1, B.2, B.3, B.4, B.6, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12, B.13, B.14**		

			W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III.b. Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości				

			wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z				

			tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego);				

			- § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali. A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie				

			jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne Projekt uchwały krajobrazowej wprowadza de facto zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, a mianowicie: • billboardy wolnostojące pozostawiono wyłącznie w Strefie I, i tylko o wysokości do 10 m, 10 m od budynku, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy może być umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego, jednakże z wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania swojej roli. Nadto w wyniku przyjęcia odległości z § 14 ich sytuowanie jest możliwe z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań dróg publicznych: w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m innymi, niż słup plakatowo-reklamowy („okrąglak") albo panel reklamowy; w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej. Nadto na podstawie § 9 ust. 13: „Wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9, 11, 15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych", tj. wyłączone jest sytuowanie billboardów na wzdłuż dróg przelotowych takich jak: • droga ekspresowa S52 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa (od węzła „Modlnica" do węzła „Kraków Mistrzejowice"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od północnej granicy administracyjnej Miasta Krakowa aż do ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Kocmyrzowskiej (węzeł „Kraków Grębałów") do ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta"), • korytarz drogi ekspresowej S7 od ul. Tadeusza Ptaszyckiego (węzeł „Kraków Nowa Huta") aż do węzła z autostradą A4 (węzeł „Kraków Bieżanów"), • autostrada A4 w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Powyższe powoduje, iż ich lokalizacja będzie faktycznie niemożliwa. • billboardy na obiektach budowlanych dopuszczono jedynie w I Strefie, także w terenach ulic wylotowych, w następujących wypadkach: • na elewacji frontowej parteru, lecz w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej - to co do zasady wyłącza możliwość umieszczania billboardów w takich miejscach z uwagi na ich powierzchnie (12 m^2 albo 18 m^2): • wedle § 15 ust. 1 pkt 2 w sposób niezasłaniający okien, drzwi, detali architektonicznych obiektu budowlanego, chyba, że inny sposób sytuowania tablic reklamowych stanowiących szyldu został określony w uchwale - zapis niejasny, przy czym wykładnia wskazuje, iż odnosi się on wyłącznie do szyldów; • na ścianie ślepej budynku w postaci jednego billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m^2; W konsekwencji możliwość stosowania tego typu billboardów na terenie Krakowa sprowadza się jedynie do billboardu o powierzchni nieprzekraczającej 12m2 na ścianie ślepej budynku, przy czym przewidziana uchwałą powierzchnia nośnika będzie powodować, iż prezentowane na nim treści będą praktycznie niewidoczne dla potencjalnego odbiorcy. • billboardy w terenach towarzyszących obiektom usług (§ 17 pkt 3) - dopuszcza się sytuowanie jednego wolnostojącego billboardu o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji 12 m2 lub 18 m^2 w ramach danego terenu towarzyszącego obiektom usług - postanowienie to jest niekonsekwentne w stosunku do konstrukcji całego § 17, który dla innych tablic i urządzeń reklamowych wprowadza kryterium ilościowe na każde 0,5 ha terenu. B. 1. Faktyczny zakaz stosowania billboardów na terenie całego Krakowa, których sytuowanie umożliwiono jedynie w Strefie I, z wyraźnym wyłączeniem terenów ulic wylotowych, czyli najważniejszych dla osiągania zysku i spełniania funkcji reklamowej przez te nośniki, stanowi w ocenie mojego Mocodawcy nadużycie prawa. Ograniczenie billboardów tylko do jednej strefy nie znajduje również uzasadnienia w sytuacji, gdy inne tablice reklamowe i urządzenia reklamowe zostały dopuszczone jednocześnie w kilku strefach.				

			B. 2. Zasady sytuowania wolnostojących billboardów w Krakowie w Strefie I (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) powodują, iż faktycznie nie będzie możliwe ich sytuowanie na obszarze całego Krakowa, przy czym wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do eliminacji billboardów z przestrzeni miasta, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Na problem ten wskazuje cytowana w niniejszym piśmie „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa. Wyłączenie co do zasady możliwości sytuowania billboardów stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w tej formie, jak również nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia dla kształtowania ładu przestrzennego, zwłaszcza I Strefy i terenów ulic wylotowych miasta, które nie mają charakteru historycznego. Z przyczyn wskazanych na str. 6 niniejszego pisma postuluje się usunięcie kryterium odległości 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, ewentualnie radykalne zmniejszenie tej odległości, albowiem np. „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100m) do 46% (dla R=50 m)". Tylko w ten sposób miasto będzie realizować prawdziwą walkę z chaosem reklamowym, a nie bezrefleksyjnie zakazywać na swym obszarze stosowania nośników określonego rodzaju. B.3. W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę na wadliwość kolejnych zapisów dotyczących dopuszczalnych formatów reklam. W szczególności bowiem w I Strefie, która dopuszcza sytuowanie billboardów, nośniki te nie będą spełniały swojej roli z kilku podstawowych powodów. Po pierwsze, przedmiotowe nośniki lokalizowane zgodnie z postanowieniami koncepcji uchwały będą znacznie odsunięte od drogi (10 metrów od zewnętrznej krawędzi jezdni), tj. nie będą widoczne z perspektywy kierowcy, co wyłącza jakąkolwiek potrzebę umieszczenia na nich treści reklamowych przez reklamodawców. Po drugie, uchwała wprowadza jeden dopuszczalny gabaryt reklamy (o powierzchni ekspozycji reklamy 12 m^2 lub 18 m^2, przy czym dolna krawędź powierzchni ekspozycji reklamy umiejscowiona na wysokości nie mniejszej niż 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego). W związku z tym postuluje się, dopuszczenie również innych formatów, z których od lat korzysta branża systemowej reklamy zewnętrznej nie tylko w Polsce, ale również w innych krajach. B.4 Postuluje się zmniejszenie wskazanych w projekcie uchwały minimalnych odległości pomiędzy billboardami, wskazanymi w pkt. 2. W szczególności budzą istotne wątpliwości przewidziane w projekcie uchwały odległości billboardów od przecięcia osi jezdni skrzyżowań (o czym mowa w pkt 2) oraz odległości liczonej pomiędzy billboardami. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki przedmiotowe odległości są zbyt duże. Ponadto przeciw zmniejszeniu przedmiotowych odległości nie przemawiają jakiekolwiek uzasadnione względy. W tym zakresie należy wskazać, że w terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m, co stanowi dyskryminacyjne wyłączenie najbardziej dochodowych miejsc sytuowania billboardów na rzecz innych nośników reklamy, co nie jest uzasadnione z punktu widzenia celów projektowanej uchwały i charakteru ulic wylotowych (treści reklamowe na powierzchni ekspozycji mniejszej niż 5 m2 będą praktycznie niewidoczne z perspektywy kierowcy). B.5 Również całkowicie nieuzasadnione i de facto wyłączające ekonomiczny sens sytuowania billboardów na obiektach budowlanych są postanowienia, które umożliwiają ich sytuowanie w I Strefie wyłącznie na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, w taki sposób by łączna powierzchnia ekspozycji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wraz z powierzchnią szyldów usytuowanych na tej elewacji nie przekroczyła wielkości 25% powierzchni elewacji frontowej parteru, przy czym wymóg ten nie ma zastosowania dla billboardów umieszczanych na Tauron Arenie, co ma charakter dyskryminacyjny i powodujący sprzeczne z zasadą wolnej konkurencji i swobody działalności gospodarczej uprzywilejowanie Gminy Kraków, będącej właścicielem obiektu. B.6. Zastosowane przez uchwałodawcę rozwiązania (uwzględniając pkt. 1-5) faktycznie wyłączają możliwość stosowania billboardów na obszarze Krakowa, albowiem warunkom tym odpowiadać będzie literalnie marginalna liczba miejsc (w wyznaczonej Strefie co do zasady nie ma miejsc spełniających wszystkie wymogi), przy czym gmina uzyskuje w wyniku kwestionowanych regulacji de facto monopol na reklamę na tym obszarze, gdyż w dalszym ciągu prezentowanie treści reklamowych będzie możliwe w ramach licznych wiat przystankowych. Działające na obszarze Krakowa firmy reklamowe będą więc mogły pozostawić w najlepszym wypadku kilkanaście nośników (których lokalizacje nie będą atrakcyjne dla reklamodawców), co spowoduje brak rentowności prowadzonej działalności. Zawarte w projekcie uchwały rozwiązania zatem fikcyjnie pozostawiają billboardy w Krakowie.				

			B.7 Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B. 8 Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. B.9. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. B.10 Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. B.11 Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w				

			której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. B.12. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. B. 13. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. B.14. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
488.	**III. 45.**	Agencja Reklamy Wenecja Sp. z o.o. reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII, A.VIII, A.IX, B.1, B.2, B.3, B.4, B.6, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12**		

			Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III.b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal.				

			A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych				

			i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opubl: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka".				

			A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem.				

			Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali. A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A. IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne B.1 Mój Mocodawca podkreśla, że nie znajduje racjonalnego uzasadnienia zastosowane w projekcie uchwały krajobrazowej wyróżnienie dwóch stref, gdzie mają być stosowane różne zwieńczenia tzw. okrąglaka. Mianowicie, zrozumiałe jest z uwagi na zabytkowy charakter obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru, wskazanej na załączniku graficznym, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, stosowanie zwieńczenia słupa plakatowo-reklamowego w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisaną na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3). Niezrozumiałe jest jednak zupełnie, iż dla pozostałego obszaru miasta przewidziano obligatoryjne zwieńczenie wyłącznie w postaci w formie mniej reprezentacyjnego walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m, zwłaszcza, iż większość istniejących na tym obszarze nośników tego rodzaju posiada tradycyjne („typowo krakowskie"), stosowane od dziesięcioleci, wpisane w krajobraz miasta i jednocześnie bardziej reprezentacyjne zwieńczenie zarezerwowane w projekcie uchwały jedynie dla obszaru objętego wpisem na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO oraz strefy buforowej tego obszaru. Abstrahując od poważnych kosztów dostosowania kształtu tych nośników do nowych wymagań na większości obszaru miasta Krakowa, które obciążą firmy reklamowe, a pośrednio reklamodawców, to zastępowanie nośników bardziej reprezentacyjnych przez nośniki wizualnie uboższe i oderwane od tradycji danego obszaru miasta nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem dla pozostałego obszaru miasta stosowanie zarówno zwieńczenia w kształcie kopuły o podstawie sześciokąta, opisanej na geometrycznie wyznaczonej półkuli o średnicy do 1,4 m, zakończonej iglicą z kulą (u podstawy kopuła zakończona jest poziomym ozdobnym gzymsem wysuniętym przed lico powierzchni słupa - zgodnie z załącznikiem nr 3, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3), jak i w formie walca o średnicy do 1,6 m i wysokości 0,5 m. Przyjęcie takiego rozwiązania nie miałaby bowiem negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałoby ją. B. 2. Brak dopuszczenia sytuowania słupów plakatowo-reklamowych wzdłuż ulic wylotowych, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 3, 8, 9,11,15, w odległości 100 m od zewnętrznej krawędzi jezdni jest w ocenie mojego Mocodawcy nieracjonalny. W myśl bowiem założeń, uchwała ma oczyścić miasto z natłoku				

			reklam zasłaniających widok na Kraków. Słupy plakatowo-reklamowe mają konkretne wymiary i mogą mieć maksymalnie 4,2 m wysokości, są zatem niewiele wyższe od wiat przystankowych, zawierających w swej konstrukcji dopuszczone na obszarze całego miasta panele reklamowe, przy czym z uwagi na swoje wymiary nie przysłaniają widoku na miasto. Średnica słupa to maksymalnie 1,4 m, więc również ich szerokość nie jest większa niż szerokość wiat przystankowych z panelami reklamowymi. B.3. Pomimo, iż nastąpił znaczny progres w stosunku do postanowień poprzednich projektów uchwały krajobrazowej to podstawowy problem pozostaje z wyraźnym uprzywilejowaniem Gminy Miejskiej Kraków, która wprowadzając wymóg sytuowania okrąglaka w odległości aż 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej wprowadza monopol w zakresie świadczenia usług reklamowych w najbardziej intratnych lokalizacyjnie obszarach miasta. Przyjęcie takiej odległości stanowi zbyt daleko idące ograniczenie stosowania reklamy w formie okrąglaka zwłaszcza, iż wedle postanowień uchwały słupy te mają mieć reprezentacyjną bryłę, a tym samym możliwość sytuowania ich w rzeczonych strefach nie miałaby negatywnego wpływu na jakość przestrzeni publicznej, a wręcz przeciwnie, ubogacałaby ją. Kłóci się to równocześnie z ich funkcją, gdyż co do zasady stawiane są w miejscach zatłoczonych, z dużą ilością odbiorców pieszych, są one również „czytane" z bliska (w przeciwieństwie do billboardów). Wprowadzenie tych rozwiązań odległościowych nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia i zmierza faktycznie do istotnego ograniczenia ilości słupów plakatowo-reklamowych w przestrzeni Krakowa, co będzie prowadzić do monopolizacji działalności reklamowej na rzecz podmiotów obsługujących panele reklamowe. Postuluje się zatem zmniejszenie wymogu odległości tzw. okrąglaka od wiaty przystankowej. B. 4. Z uwagi na niejasne postanowienia § 25 w zakresie kryteriów dostosowania istniejących tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały (o czym mowa wyżej), jak również ze względu na oddzielne uregulowanie zasad sytuowania tzw. okrąglaków w przestrzeni miejskiej, postuluje się osobne unormowanie zasad dostosowania istniejących słupów plakatowo-reklamowych do postanowień uchwały. B. 5. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B. 6. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. B. 7. Podjęcie uchwały w jej obecnej treści spowoduje istotne negatywne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Po pierwsze, wejście w życie omawianego projektu uchwały skutkować będzie likwidacją ogromnej liczby miejsc pracy. Przeprowadzona w tym zakresie analiza wykazała, że w takim wypadku likwidacji ulegną setki a nawet tysiące stanowisk pracy. Na przedmiotową liczbę składają się bowiem nie tylko osoby zatrudnione bezpośrednio w firmach reklamowych, ale również osoby świadczące pracę w firmach zewnętrznych pośrednio związanych z branżą reklamową, w tym osoby zatrudnione w drukarniach, czy też przy produkcji i montażu elementów tablic i urządzeń reklamowych. Z drugiej strony				

			wejście w życie omawianej uchwały wpłynie negatywnie na możliwość dalszego wynajmowania nieruchomości pod lokalizację tablic i urządzeń reklamowych przez znaczną grupę osób fizycznych i prawnych, dla których zyski z przedmiotowej działalności często stanowią główne lub jedyne źródło dochodu. Równocześnie, zapisy uchwały prowadzą do monopolu na rynku reklamy zewnętrznej, gdyż wedle wiedzy mojego Mocodawcy tylko jedna firma użytkuje panele reklamowe, które są dopuszczone na terenie całego miasta, jak również nośniki sprzed 1989 roku także obsługiwane są przez jedną firmę. Analiza całości postanowień prowadzi również do wniosku, że panele reklamowe stanowią praktycznie jedyny nośnik reklamowy dopuszczalny na terenie całego miasta w każdej strefie, co stanowi ich całkowicie nieuprawnione wyróżnienie i ma charakter dyskryminacyjny oraz ograniczający wolną konkurencję i swobodę działalności gospodarczej. B. 8. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. B. 9. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy urządzenia reklamowe wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której inwestor po wykonaniu obiektu reklamowego na podstawie stosownych pozwoleń administracyjnych (np. pozwolenia na budowę) będzie następnie zobowiązany do zlikwidowania tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych. B. 10. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. B.11. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. B. 12. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
489.	**III. 46.**	Tadeusz Pikulicki Biuro Promocyjne „f-art" reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim:		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII,**		

			- de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego		**A.VIII, A.IX, B.1, B.3, B.4, B.5, B.6**		

			w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III.b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i				

			warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłość przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa” (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć				

			obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy"), w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej, • tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych;				

			- § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali. A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi, chyba że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w				

			dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne B.1. Należy stwierdzić, że wątpliwości mojego Mocodawcy budzi całkowite pominięcie w projekcie uchwały zapisów przewidujących możliwość sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami. W projekcie tym nie dopuszczono równocześnie możliwości lokalizowanie tablic i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych na czas trwania przedsięwzięć plenerowych. Zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami, wynikający z brzmienia postanowień projektu uchwały, de facto wyłącza mojemu Mocodawcy w sposób całkowity prowadzenie dotychczasowej działalności gospodarczej, a z okoliczności sprawy nie wynika, aby dla realizacji celów uchwały opisanych w § 3 niezbędne było wprowadzenie aż tak daleko idącego zakazu, katastrofalnego dla niego w skutkach. B.2 Zdaniem mojego Mocodawcy wystarczające jest bowiem jedynie nakazanie usunięcia reklam, które zostały usytuowane w sposób nielegalny. W tym miejscu należy przede wszystkim wskazać na to, że projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez reklamy zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość tablic i urządzeń reklamowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B.3 Ponadto dla uzyskania celów wskazanych w § 3 projektu uchwały w pełni wystarczające jest potencjalne uregulowanie formatu i estetyki tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych na słupach oświetleniowych, a nie ich całkowita eliminacja z przestrzeni miejskiej. Równocześnie można rozważyć określenie częstotliwości sytuowania przedmiotowych tablic i urządzeń poprzez wskazanie minimalnych odległości jakie musza zostać zachowane pomiędzy nimi. B.4 Niezależnie od powyższego trzeba wskazać, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy zawierane w branży reklamowej mają najczęściej charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych i organizacyjnych. B.5 Warto zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie form reklamy zewnętrznej. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach. B.6 Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy				

			tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
490.	**III. 47.**	Skanska Property Poland Sp. z o.o. reprezentowana przez Sławomira Kozłowskiego	A. Uwagi ogólne A.I. (…) A.II. Faktyczny zakaz sytuowania wybranych kategorii nośników Kwestią szczególnie wątpliwą jest możliwość wprowadzenia zakazu (w tym całkowitego) sytuowania reklam i urządzeń reklamowych, gdyż taka regulacja może być potraktowana jako naruszająca zasadę konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej, a uchwała krajobrazowa faktycznie takie zakazy wprowadza. Takim naruszeniem konstytucyjnej ochrony wolności gospodarczej i prawa własności są w ocenie mojego Mocodawcy przede wszystkim: - de facto zakaz sytuowania billboardów na terenie całego Krakowa w wyniku wyłączanie ich lokalizacji expressis verbis bądź ograniczenie ich sytuowania, które z uwagi na zastosowane kryteria powoduje w rzeczywistości ich całkowitą eliminację z przestrzeni miejskiej; - de facto zakaz stosowania ekranów LED na obszarze całego miasta z Teatrem Bagatela i Teatrem Stu włącznie, z wyłączeniem paneli reklamowych, okrąglaków oraz Tauron Areny jako miejskiej inwestycji. To wyłączenie Tauron Areny stanowi kuriozalne i niedopuszczalne uprzywilejowanie miasta w stosunku do pozostałych podmiotów gospodarczych. Ograniczenia te powodują m.in., że na terenie Starego Miasta na telebimach nie będą mogły być wyświetlane reklamy np. w przerwie między koncertami; - inne wolnostojące tablice reklamowe oraz inne wolnostojące urządzenia reklamowe z uwagi na postanowienia dot. ich sytuowania (odległości) zostaną w sposób znaczny ograniczone. Nadto występują tylko w strefie I i II (z wyłączeniem terenu w promieniu 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, w odległości pomiędzy wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie mniejszej niż 80 m, w odległości co najmniej 15 m od wiaty przystankowej komunikacji miejskiej) oraz na terenach ulic wylotowych (minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 500 m). Z uwagi na powyższe zasady sytuowania w połączeniu ze specyfiką tych stref (charakteryzujących się rozbudowaną i stale rozwijającą się siatką ulic) powoduje, iż ich sytuowania w tych strefach zostanie ograniczone do minimum, a na terenach dobrze i średnio zurbanizowanych praktycznie wyłączone; - dopuszczenie w terenach ulic wylotowych sytuowania wyłącznie innych wolnostojących tablic reklamowych lub innych wolnostojących urządzeń reklamowych i tylko co 500 m; - zakaz sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na słupach oświetleniowych oraz w słupie powietrza nad drogami publicznymi i placami; - postanowienie § 20 ust. 1 pkt 4 dotyczące tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, stanowiących szyldy w Podobszarze 1 III Strefy, tj. „zakaz umieszczania szyldów powyżej linii parteru, w tym w oknach na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach oraz ścianach szczytowych budynków", jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa i orzecznictwem sądów administracyjnych, albowiem delegacja ustawowa umożliwiająca uchwalenie uchwały krajobrazowej nie uprawnia do ingerowania przez gminę w prawo własności w taki sposób, że zakazuje umieszczania wewnątrz pomieszczeń określonych przedmiotów, tj. np. reklam. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sporządzona na zlecenie Prezydenta Miasta Krakowa „Inwentaryzacja reklam na wybranych ulicach Krakowa" autorstwa dra inż. [*] wykazała, iż na wybranych ulicach Krakowa znajduje się średnio 69% niezgodnych z brzmieniem uchwały w poprzedniej wersji nośników wolnostojących oraz 94% niezgodnych reklam na obiektach budowlanych, co przekłada się na 88% niezgodnych nośników reklamowych na 13 wybranych ulicach. Nadto najwięcej reklam uznanych za niezgodne można znaleźć wśród billboardów wolnostojących na ulicy wylotowej. Z analiz przestrzennych wynika z kolei, iż znacznie bardziej istotny jest w projekcie uchwały dobór odległości od przecięcia osi skrzyżowań niż odległość między wolnostojącymi nośnikami reklamowymi, mianowicie „Zmniejszenie o połowę odległości promienia R ze 100 m do 50 m powoduje znaczące zwiększenie liczby reklam, które pozostaną. W przypadku ulicy Zakopiańskiej będzie to zwiększenie liczby reklam wolnostojących z 8% (dla R=100 m) do 46% (dla R=50 m)". Z powyższego wynika dobitnie, iż wprowadzone kryterium zakazu lokalizacji reklam wolnostojących, a w tym przede wszystkim billboardów, w promieniu aż 100 m od przecięcia osi jezdni skrzyżowań, zamiast np. 50 m, nie zmierza do likwidacji chaosu reklamowego w mieście, lecz do niemal całkowitej bezprawnej eliminacji z obszaru miasta tego rodzaju nośników. Przyjęcie kryterium akurat 100 m nie znajduje przy tym żadnego racjonalnego wytłumaczenia i nie uwzględnia stale rozrastającej się siatki ulic w Krakowie. Pojawia się w tym miejscu również poważny problem utraty przez nośniki przymiotu zgodności z postanowieniami uchwały krajobrazowej w sytuacji wytyczenia nowych ulic i zmiany przebiegu dotychczasowych, co powoduje powstanie zjawiska braku pewności obowiązującego prawa. Tym samym, kryterium to winno zostać usunięte z postanowień kwestionowanej uchwały. A.III.a Postanowienia powodujące nieważność uchwały		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi w zakresie pkt A.II, A.III.a, A.III.b, A.IV, A.V, A.VI, A.VII, A.VIII, A.IX, B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.9, B.10, B.11, B.13, B.14, B.15, B.16, B.17, B.18**		

			Projekt uchwały krajobrazowej zawiera w sobie postanowienia, które powinny powodować jej nieważność. „Podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategorii rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. W judykaturze zgodnie podkreśla się, że do takich istotnych naruszeń skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię, a także przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał" (wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II GSK 1650/16 - LEX nr 2168693). „Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, których skutki nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17; podobnie wyroki Naczelny Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3595/13, Lex nr 2036630, dnia 18 października 2016 r. sygn. akt II GSK 1650/16, Lex nr 2168693). Przy czym warto w tym miejscu wskazać, że kwestionowana uchwała obarczona jest istotnymi wadami, które w przypadku uchwały krajobrazowej w Łodzi tj. uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16 listopada 2016 r. nr XXXVII/966/16 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, dla miasta Łodzi, spowodowały, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II SA/Łd 523/17 stwierdził jej nieważność. W przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 37a ust. 6 i 7 u.p.z.p., poprzez niejednoznaczne określenie granic obszarów gminy, dla których przewidziano różne regulacje. Mianowicie postanowienie, że oznaczenie i przebieg granic działek ewidencyjnych przywołane w tekście uchwały odnoszą się do stanu istniejącego w dniu sporządzenia projektu uchwały, powoduje poważne problemy interpretacyjne dla przyjęcia granic stref, albowiem uchwała nie określa daty jej sporządzenia. Winno się przyjąć raczej datę uchwalenia bądź wejścia w życie. A.III. b Równocześnie, postanowienie, że „W celu ujednolicenia standardów jakościowych obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, dla poszczególnych Stref lub inaczej wyodrębnionych obszarów Miasta, dopuszcza się przeprowadzanie konkursów na elementy wyposażenia przestrzeni publicznych, przy wykorzystaniu detalu architektonicznego, identyfikującego urządzaną przestrzeń": - narusza art. 37a ust. 6 u.p.z.p., tj. że uchwała krajobrazowa może przewidywać różne regulacje dla różnych obszarów gminy określając w sposób jednoznaczny granice tych obszarów, tj. przepis uchwały będzie stanowić podstawę prawną do wydzielenia nowych „obszarów", pomimo, iż obszary takie mogą być wydzielone wyłącznie przepisami uchwały krajobrazowej. - wprowadza bardzo nieostre pojęcie „elementów wyposażenia przestrzeni publicznych". Jeżeli oznacza ono tablice i urządzenia reklamowe to stanowi to niedopuszczalne wykroczenie poza delegację ustawową. - nasuwa się pytanie w jaki sposób można dla tak dużych obszarów określić jeden charakteryzujący je detal. A.IV. Nieprawidłowe określenie warunków dostosowania Art. 37a ust. 9 u.p.z.p. wprowadza obowiązek dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, warunków i zasad w niej określonych, a radzie gminy powierzone zostało określenie warunków i terminu dostosowania, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały. Pełnomocnik Wnioskodawcy kwestionuje w tym miejscu legalność przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania, w pełni podzielając stanowisko wyrażone w doktrynie, wedle którego „Taka regulacja ma charakter działania prawa wstecz w odniesieniu do działań, które były w czasie ich podejmowania legalne. Motywacja ustawowego unormowania posługująca się interesem publicznym w zakresie ochrony krajobrazu nie jest adekwatna do tego, aby obligować chronionych konstytucyjnie właścicieli nieruchomości do zastosowania się do nowych uregulowań ". Zmuszenie zatem podmiotów, które legalnie usytuowały obiekty małej architektury, ogrodzenia oraz tablice reklamowe i urządzenia reklamowe do dostosowania się do zakazów, warunków i zasad w niej określonych może okazać się z dużym prawdopodobieństwem oparte o niekonstytucyjną podstawę prawną. Abstrahując od powyższego Wnioskodawca podnosi, że projekt uchwały w sposób istotny narusza powołany przepis art. 37a ust. 9 u.p.z.p. Postanowienia przedmiotowej uchwały dowodzą bowiem, że zastosowane zasady dostosowania prowadzą do poważnych problemów interpretacyjnych w zakresie ustalenia, które konkretnie tablice reklamowe lub urządzenia reklamowe zostaną przeznaczone do usunięcia (zarówno zwykłe jak i wolnostojące), zwłaszcza, że w sytuacji, gdy obiekty te będą miały identyczne wymiary. Wątpliwości tych nie rozstrzygają również dodatkowe zasady przewidziane dla tablic reklamowych i urządzeń reklamowych wolnostojących, albowiem wprowadzają one dowolność				

			organów administracji, wykraczającą poza zakres uznania administracyjnego. „Zarzut ten ma doniosłe znaczenie także z tego względu, że skoro uchwała wprowadza swą treścią regulacje związane z sytuowaniem tablic reklamowych, urządzeń reklamowych czy szyldów, a nie określa warunków ich dostosowania, to brak unormowania w tym zakresie może powodować w istocie brak możliwości wyegzekwowania obowiązku, na przykład w sytuacji dwóch różnych podmiotów posiadających dotychczas legalnie usytuowane tablice reklamowe na terenie jednego obiektu mogą pojawić się wątpliwości, który z nich ma się dostosować do treści uchwały" (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2017 r., II SA/Łd 523/17). W przekonaniu mojego Mocodawcy, gdyby przyjąć konstytucyjność przepisu art. 37a ust. 9 u.p.z.p., uchwała winna zawierać szczegółowe zasady dostosowania do zawartych w niej zakazów, zasad i warunków, które będą wprowadzały egzekwowalny mechanizm dostosowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do postanowień uchwały, faworyzujący te umieszczone w sposób legalny. Z kolei projekt uchwały nie rozróżnia sytuacji tablic reklamowych i urządzeń reklamowych „legalnych" i „nielegalnych" oraz nie odpowiada na pytanie, które konkretnie spośród usytuowanych urządzeń i tablic winny pozostać nienaruszone, a które należy zdemontować, ażeby spełnić wymagania określone w uchwale, a to z uwagi na nieprawidłowe określenie warunków dostosowania, tj. brak postanowień mających zastosowanie do możliwych do wystąpienia w praktyce stanów faktycznych, a wprowadzenie mechanizmu znajdującego zastosowanie wyłącznie do wybiórczych stanów faktycznych. Przy czym za całkowicie niedopuszczalne i nieznajdujące oparcia w przepisach obowiązującego prawa należy przy tym uznać pomysły, aby kwestie te zostały uregulowane osobno albo rozwinięte w innej uchwale, która zostałaby uchwalona po wejściu w życie uchwały krajobrazowej, albowiem wedle 37a ust. 9 u.p.z.p. określenie warunków dostosowania istniejących w dniu wejścia w życie uchwały krajobrazowej obiektów małej architektury, ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych do zakazów, zasad i warunków w niej określonych może nastąpić wyłącznie w tej uchwale. Nadto w § 25 ust. 6 projektu uchwały co prawda przewidziano, iż w stosunku do ogrodzeń powstałych legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały, następuje zwolnienie z obowiązku dostosowania takich ogrodzeń do wymogów uchwały, lecz wedle ust. 1 powołanego przepisu zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały, tj. oznacza to, iż ogrodzenie powstałe legalnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały i niezgodne z jej postanowieniami nie będzie mogło być remontowane, gdyż remont będzie oznaczał konieczność jego dostosowania. A.V. Naruszenie zasad techniki prawodawczej Aktualny jest również zarzut dotyczący naruszenia zasad techniki prawodawczej, pomimo unormowania zawartego w § 146 ust. 1 czy w § 155 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/Łd 523/17, nie można w uchwale posługiwać się pojęciami i określeniami niejednoznacznymi, które mogą być interpretowane w sposób dowolny, co może w konsekwencji prowadzić do niemożności wyegzekwowania obowiązku, czy odmiennego stosowania zasad i warunków unormowanych w uchwale w stosunku do podmiotów znajdujących w identycznej sytuacji faktycznej, np. „ciągłości przejść pieszych i tras rowerowych" (§ 7 pkt 1), „materiały wytrzymałe mechanicznie i odporne na warunki atmosferyczne i dewastację" (§ 7 pkt 2), „zwielokrotnienie liczby rzędów z tablicami reklamowymi" (§ 17 pkt 6; § 20 ust. 8), „inne wymogi, określone przepisami prawa" (§ 19 ust. 1), a działanie takie nie może być skutecznie legalizowane potrzebą zapewnienia elastyczności tekstu normatywnego. Projekt uchwały zawiera również szereg nieprawidłowo zdefiniowanych pojęć, których sposób redakcji będzie rodzić daleko idące problemy interpretacyjne przy stosowaniu jej postanowień, np.: - główne wejście - dotyczy każdego wejścia do obiektu budowanego, co może prowadzić do problemów z użyciem postanowień dot. szyldów oraz rozumieniem pojęcia elewacji frontowej budynku; - przedsięwzięcia plenerowe - pojęcie dotyczy każdego wydarzenia organizowanego w przestrzeni publicznej, co wprowadza zbyt szeroką definicję umożliwiającą nadużywanie postanowień projektu uchwały w zakresie zasad sytuowania tymczasowych tablic reklamowych i tymczasowych urządzeń reklamowych na czas organizacji przedsięwzięcia plenerowego; - tereny towarzyszące obiektom usług - użyte w definicji określenie „pod terenem" wskazuje na to, iż stanowią one części podziemne obiektów handlowych oraz pod obiektami parkingowymi, co wypacza sens tego postanowienia; - zabudowa pierzejowa - określono ją jako zespół budynków usytuowany w taki sposób, że poszczególne budynki posadowione są w jednym szeregu, wzdłuż jednej linii zabudowy, nie określając co należy rozumieć przez zespół budynków, tj. czy wystarczą już dwa czy potrzebna jest ich większa ilość. Nadto postanowienie, że pozostałe określenia użyte w uchwale należy rozumieć zgodnie z ich definicjami określonymi w przepisach odrębnych nie określa, o które konkretne przepisy odrębne chodzi, tj. można sobie wyobrazić sytuację, w której kilka ustaw reguluje to samo pojęcie i wówczas nie będzie wiadomo, którą konkretnie definicję należy stosować.				

			Warto w tym miejscu zaznaczyć, że ustanowienie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń winno nastąpić w oparciu o legalne definicje pojęć ustawowych. Natomiast projekt uchwały w swej treści, podobnie jak łódzka uchwała krajobrazowa, nie zważając na definicje ustawowe, wprowadził własne definicje sprzeczne z tymi ustawowymi, prowadząc tym samym w istotnym zakresie do naruszenia delegacji ustawowej. Zarzut ten dotyczy pojęcia przestrzeni publicznej („należy przez to rozumieć powszechnie dostępne miejsca w strukturze funkcjonalno- przestrzennej miasta, służące zaspokajaniu potrzeb ogółu użytkowników, takie jak: drogi publiczne, place, otoczenie przystanków komunikacji zbiorowej, parki i skwery"), którą zdefiniowano zbyt szeroko, w sposób wykraczający poza definicję z ustawy o zagospodarowaniu i planowaniu przestrzennym (art. 2 pkt 6) "obszarze przestrzeni publicznej" - należy przez to rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy", w której znajduje się delegacja ustawowa do podjęcia uchwały, co stanowi naruszenie zasad techniki prawodawczej tj. § 149 „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej". Równocześnie, użycie w projekcie uchwały dwóch różnych rozumień pojęcia wysokości obiektów budowlanych - jednego z rozporządzenia Ministra Infrastruktury („wysokość budynków, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.)"), a drugiego stworzonego na potrzeby uchwały („odległość mierzoną od poziomu terenu istniejącego do najwyżej położonego punktu obiektu budowlanego niestanowiącego budynku, takiego jak: przekrycie, attyka, nadbudówka ponad dachem i in.") - powoduje, iż są one wzajemnie sprzeczne, a zastosowane rozwiązanie również narusza § 149 Zasad techniki prawodawczej, przy czym w drugiej definicji zastosowano nieostre pojęcie poziomu terenu istniejącego. Analiza poszczególnych postanowień koncepcji uchwały wykazała równocześnie istotne braki i nieścisłości w samej jej treści. Zostały one omówione szczegółowo poniżej wraz z nieprawidłowościami o innym charakterze. Wskazując na nieścisłości treści omawianej koncepcji konieczne jest powołanie się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2005 roku (sygn. kat: K 32/04, Opublikowane: Dz.U. rok 2005, Nr. 250, poz. 2116, str. 16353), w którym stwierdzono, że „ustawodawca, konstruując przepis, który ingeruje głęboko w sferę prywatności jednostki, musi uwzględnić nie tylko zasady przyzwoitej legislacji (w tym zasadę dookreśloności i konkretności), ale także rozważyć proporcjonalność zastosowanego środka. Nie wystarczy, aby stosowane środki sprzyjały zamierzonym celom, ułatwiały ich osiągnięcie albo były wygodne dla władzy, która ma je wykorzystać do osiągnięcia tych celów. Środki te powinny być godne państwa określanego jako demokratyczne i prawne. Pamiętać przy tym należy, że wskazane środki o tyle tylko mogą być uznane za usprawiedliwione, o ile ich własnym celem jest właśnie obrona wartości demokratycznego państwa prawnego. Minimalnym wymogiem konstytucyjnym jest to, aby przeszły one test "konieczności w demokratycznym państwie prawnym". Nie wystarczy zatem sama celowość, pożyteczność, taniość czy łatwość posługiwania się przez władzę - w odniesieniu do użytego środka". A.VI. Bezprawne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta W projekcie uchwały zawarto szereg postanowień wprowadzających znaczne uprzywilejowanie Gminy Miejskiej Kraków w świadczeniu usług reklamowych na terenie miasta, w tym m.in. organizacji wydarzeń plenerowych, które ma w ocenie mojego Mocodawcy bezprawny charakter, a mianowicie: - § 9 ust. 7 dopuszcza w I Strefie sytuowanie tymczasowych wolnostojących tablic reklamowych lub tymczasowych wolnostojących urządzeń reklamowych o wysokości do 3,5 m, promujących przedsięwzięcia plenerowe, usytuowanych w pasie drogowym, w tym także w strefie w promieniu 100 m od przecięcia krawędzi jezdni skrzyżowań, w okresie do 2 miesięcy przed terminem rozpoczęcia przedsięwzięcia plenerowego i do jednego dnia roboczego po jego zakończeniu, przy czym odległość pomiędzy takimi wolnostojącymi tablicami reklamowymi lub wolnostojącymi urządzeniami reklamowymi nie może być mniejsza niż 1000 m; - § 9 ust. 8 wprowadza zakaz lokalizowania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych z wykorzystaniem projekcji świetlnych i elementów ruchomych lub emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), takich jak: telebimy, ekrany LED, LCD, z wyjątkiem: • paneli reklamowych, • w Podobszarze 1 III Strefy innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej,				

			• tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych zlokalizowanych na obiektach budowlanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta). • poza Podobszarem 1 III Strefy tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych związanych z organizacją przedsięwzięcia plenerowego, o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego (pytanie tylko który podmiot będzie decydował o braku zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego); - § 15 ust. 1 pkt 3 stanowi, iż w obszarze miasta, z wyłączeniem Podobszaru 1 III Strefy, dopuszcza się sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego umieszczanych na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta), stanowiących wykończenie elewacji obiektów budowlanych; - § 15 ust. 2 dopuszcza w Podobszarze 1 III Strefy sytuowanie innej tablicy reklamowej lub innego urządzenia reklamowego, w tym wyświetlaczy LCD i LED, stanowiących wyposażenie przystanków komunikacji miejskiej. - § 20 ust. 2 stanowi, iż szyldy, z wyjątkiem szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184, 1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) oraz Podobszaru 1 III Strefy, sytuuje się na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie przekroczyła wielkości: 1) 25% powierzchni elewacji frontowej parteru w I Strefie z wyjątkiem obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 4, 2) 20% powierzchni elewacji frontowej parteru w II Strefie, 3) 15% powierzchni elewacji frontowej parteru w III Strefie - Podobszar 2 i 3, 4) a szyldy na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183,1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta (tj. Tauron Arena stanowiąca własność miasta) sytuuje się jako wykończenie elewacji obiektów budowlanych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż ustanowionych zasad wyłączających lub znacznie ograniczających wszystkich reklamodawców, z wyjątkiem Gminy Miejskiej Kraków, nie można uznać za akceptowalne w demokratycznym państwie prawa. Samorząd bowiem wprowadza ograniczenia i zakazy, z których sam się wyłącza, prowadząc do częściowej monopolizacji rynku reklamy na swoją rzecz, a w tym do znacznego uprzywilejowania Tauron Areny jako organizatora imprez masowych w stosunku do pozostałych podmiotów prywatnych świadczących na terenie miasta tego typu usługi. A.VII. Brak podstawy prawnej do uregulowania uchwałą krajobrazową kwestii murali Wedle art. 37a ust. 1 u.p.z.p. Rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, przy czym przez tablicę reklamową należy rozumieć przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, o płaskiej powierzchni służącej ekspozycji reklamy, w szczególności baner reklamowy, reklamę naklejaną na okna budynków i reklamy umieszczane na rusztowaniu, ogrodzeniu lub wyposażeniu placu budowy, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem; a urządzenie reklamowe to przedmiot materialny przeznaczony lub służący ekspozycji reklamy wraz z jego elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, inny niż tablica reklamowa, z wyłączeniem drobnych przedmiotów codziennego użytku wykorzystywanych zgodnie z ich przeznaczeniem. Mural stanowi natomiast reklamę wykonaną technikami plastycznymi na elewacji obiektu budowlanego, tj. nie jest on zdecydowanie przedmiotem materialnym, a przy tym nie posiada elementów konstrukcyjnych i zamocowań. Tym samym, mural nie spełnia ustawowych kryteriów tablicy reklamowej i urządzenia reklamowego, a zatem Gmina Miejska Kraków nie ma podstawy prawnej do uregulowania uchwałą kwestii murali. A.VIII. Wątpliwości w zakresie terminów montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych Nadto poważne wątpliwości budzą przyjęte terminy montażu i demontażu tablic reklamowych i urządzeń reklamowych sytuowanych na czas przedsięwzięć plenerowych, tj. 3 dni robocze na montaż i 1 dzień na demontaż to zaburzenie proporcji, montaż i demontaż zwykle zajmują tyle samo czasu. A.IX. Kwestia zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi Gmina decydując się na wprowadzenie rozwiązania planistycznego w postaci zakazu sytuowania ogrodzenia na nieruchomości zabudowanej budynkiem lub budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi chyba, że ogrodzenie stanowi ogrodzenie ogródka przydomowego, naruszyła wspomnianą wyżej zasadę proporcjonalności przez co nadużyła władztwa planistycznego, tj. naruszyła art. 3 ust. 1 u.p.z.p., co znajduje oparcie w orzecznictwie sądowo - administracyjnym: „Problem grodzenia nieruchomości jest				

			wielce dyskusyjny, tym niemniej w sprawie nie chodziło o rozstrzygnięcie sporu na płaszczyźnie wad i zalet grodzenia nieruchomości, lecz o ocenę czy gmina nie nadużyła swojego władztwa planistycznego. Zakaz grodzenia, przy dopuszczeniu jednej możliwości (posadzenia żywopłotu) w istocie skutkuje tym, że teren stanowiący własność prywatną staje się terenem ogólnodostępnym, a jego ochrona wymaga skorzystania z innych środków, przykładowo monitoringu. Rada podkreślała, że jej zakaz nie jest bezwzględny, bowiem dopuściła możliwość grodzenia żywopłotem. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że po pierwsze jest to kosztowniejszy sposób ochrony terenu przed dostępem osób trzecich tak w zakresie jego urządzenia, jak i utrzymania, a po drugie wysoki żywopłot w miejsce ogrodzenia o lekkiej konstrukcji (przykładowo siatki "zamaskowanej" roślinnością) o wiele skuteczniej wywoła ten efekt, któremu, jak twierdzi Gmina, wprowadzonym zakazem zamierzała zapobiec tj. wykształceniu się efektu tunelu wzdłuż ciągów komunikacyjnych, alienacji społecznej mieszkańców osiedla czy utrudnieniom w dostępie służb ratunkowych czy w dostępie do lokali usługowych" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 335/17). B. Uwagi szczególne B. 1. Zdaniem reprezentowanej przeze mnie spółki projektowana uchwała wprowadza zbyt restrykcyjne zapisy dotyczące zasad i warunków sytuowania szyldów. Dotychczasowe postanowienia zawarte w projekcie uchwały nie uwzględniają bowiem dostatecznie specyfiki szyldów zamieszczanych na dużych obiektach usługowych lub handlowych. W tym zakresie należy zauważyć, że na przedmiotowej kategorii obiektów budowlanych powszechnie zamieszczane są znaki firmowe najemców lokali usługowych. Możliwość zamieszczenia logo firmy jest przede wszystkim istotna dla podmiotów korporacyjnych, które w ten sposób identyfikują się z danym obiektem budowlanym. Taka praktyka występuje nie tylko w innych miastach w Polsce, ale również jest powszechna w innych krajach cywilizowanego świata. Należy przy tym podkreślić, że wprowadzenie zapisów poważnie ograniczających takie działanie może spowodować, że podmioty zainteresowane ulokują swoje siedziby lub oddziały w innych miastach, w których dopuszczalna będzie dotychczasowa praktyka występująca w tym zakresie. Będzie się to wiązało niewątpliwie z niebezpieczeństwem odpływu miejsc pracy z terenu miasta Krakowa, zwłaszcza w sytuacji rosnącej konkurencji m.in. znacznej i błyskawicznie postępującej w ostatnich latach rozbudowie wysokiej jakości powierzchni biurowej w Łodzi w ramach budowy tzw. Nowego Centrum Łodzi, we Wrocławiu, a przede wszystkim w Warszawie. B. 2. Z punktu widzenia działalności mojego Mocodawcy budzą szczególne wątpliwości zapisy dotyczące maksymalnych wymiarów powierzchni i ilości szyldów poza Podobszarem 1 III Strefy powyżej elewacji frontowej parteru na obiektach o: a. wysokości do 9 m, posiadających co najmniej dwie kondygnacje nadziemne, użytkowane w celach innych niż mieszkaniowe, jako jednego szyldu dla budynku, o wymiarach szyldu: wysokość do 1 m, szerokość do 2 m sytuowanego płasko na elewacji tego budynku albo na dachu, b. wysokości od 9 m do 25 m z dachem płaskim w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 1,5 m, szerokość do 3 m, w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie nie przekraczała 1,5 razy wielkości określonych w § 20 ust. 2, c. wysokości powyżej 25 m z dachem płaskim w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub jednego poziomego rzędu sytuowanego na dachu budynku, o wymiarach poszczególnego szyldu: wysokość do 2 m, szerokość do 7 m, w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie nie przekraczała dwukrotnie wielkości określonych w § 20 ust. 2, albowiem są to wymiary, które będą powodować, iż informacje zwizualizowane na szyldach nie będą widoczne z perspektywy pieszego i kierowcy, co całkowicie wypacza sens ich umieszczenia na elewacji lub na dachu. Równocześnie budzi poważną wątpliwość dopuszczenie wyłącznie dwóch sposobów umieszczania szyldów oprócz elewacji parteru dla obiektów o wysokości od 9 m do 25 m i dla obiektów wysokości powyżej 25 m - „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku", gdyż nie odzwierciedla to stosowanych powszechnie rozwiązań (rzędy pionowe są bardziej czytelne i szerzej stosowane, jak również mogą pomieścić większą ilość szyldów) oraz rozwiązań współczesnej architektury obiektów biurowych. Przyjęte rozwiązania będą bowiem szczególnie niekorzystne dla budynków wysokich i bardzo wysokich, których długość będzie powodować faktyczne ograniczenie ilości stosowanych szyldów znacznie poniżej kwestionowanego maksimum określonego przepisami przedmiotowego projektu uchwały. B. 3. Nadto nieracjonalne jest ograniczenie możliwości umieszczania szyldów oprócz elewacji parteru dla obiektów o wysokości od 9 m do 25 m i dla obiektów wysokości powyżej 25 m - „w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego w ramach attyki wieńczącej elewację budynku lub w ramach jednego poziomego rzędu sytuowanego poniżej gzymsu wieńczącego elewację budynku" wyłącznie do budynków z płaskim dachem, co w sposób oczywisty wyłączy stosowanie przez inwestorów bardziej				

			skomplikowanych architektonicznie projektów budowlanych oraz projektów nawiązujących do historycznej zabudowy miasta (z uwagi na niemożność odpowiedniego oznaczenia podmiotów wynajmujących powierzchnie biurowo-handlowo-usługowe w takich budynkach) z istotną szkodą dla jakości architektury Krakowa. Zastosowane w projekcie uchwały rozwiązanie nie znajduje uzasadnienia w celach uchwały określonych w jej § 3, a zwłaszcza stoi w sprzeczności z ochroną istniejącej struktury przestrzennej oraz tradycji miejsca. Postuluje się zatem usunięcie zapisów dot. dachu płaskiego, a w najgorszym wypadku dopuszczenie również dachu stromego jednospadowego. B. 4. Nadto ograniczenie dopuszczenia zwielokrotnienia liczby rzędów z szyldami przy równoczesnej możliwości zwiększenia parametrów poszczególnego szyldu: wysokość do 4 m, szerokość do 8 m, dla budynków o wysokości od 9 m, przy równoczesnej możliwości do dwukrotnego zwiększenia wielkości, o których mowa w § 20 ust. 2, wyłącznie do tych zlokalizowanych w terenach towarzyszących obiektom usług powoduje, iż dla przytłaczającej większości budynków biurowych w Krakowie będzie to możliwość całkowicie wyłączona, co nie znajduje żadnego racjonalnego wytłumaczenia. B.5. Również określone w projekcie uchwały wskaźniki (25% w I Strefie, 20% w II Strefie, 15% w III Strefie - Podobszar 2 i 3) dotyczące przyjętej zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru są wartościami zbyt małymi i będą powodować odpływ najemców lokali usługowych przede wszystkim z terenów szeroko rozumianego centrum miasta, śródmieścia i tzw. starej Nowej Huty. B.6. Zwrócić trzeba również uwagę na to, iż uchwała w sposób nieuprawniony faworyzuje przy tym Gminę Miasto Kraków w zakresie umieszczania szyldów na obiektach budowlanych zlokalizowanych na działkach nr 1/179, 1/180, 1/181, 1/182, 1/183, 1/184,1/185 obr. 52 Nowa Huta, tj. na Tauron Arenie, określając jedynie, że mają stanowić wykończenie elewacji obiektów budowlanych, lecz bez obowiązującej pozostałe podmioty zasady, że łączna powierzchnia ekspozycji szyldów nie może przekroczyć określonego w procentach wskaźnika powierzchni elewacji frontowej parteru, co ma charakter dyskryminujący oraz rażąco narusza zasadę wolnej konkurencji i swobodę prowadzenia działalności gospodarcze. B.7. Mój Mocodawca wskazuje również, że brzmienie § 20 ust. 14 rodzi poważny problem interpretacyjny, które przepisy stosować dla Podobszaru 2 w III Strefie, albowiem stanowi on, że „zamiast zasad określonych w ust. 2 -11, dopuszcza się sytuowanie szyldów w formie neonów rurkowych o wysokości do 2 m na elewacjach lub na dachach budynków w taki sposób, by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na całym obiekcie mogła ulec zwiększeniu dodatkowo o 10% w stosunku do wielkości, o której mowa w ust 2 pkt3", tj. de facto nie wiadomo czy w przypadku istnienia chociażby jednego rurkowego neonu będzie jeszcze możliwe umieszczenie na budynku szyldów tradycyjnych B.8. (…) B. 9. Z brzmienia § 20 ust. 16 („Poza Podobszarem 1 III Strefy, w przypadku wolnostojących obiektów budowlanych o powierzchni zabudowy do 35 m2 o wysokości do 5 m dopuszcza się sytuowanie szyldów także na elewacjach innych niż frontowa, pod warunkiem by łączna powierzchnia ekspozycji szyldów na danej elewacji nie przekroczyła odpowiednich wielkości określonych w ust. 2 dla elewacji frontowej parteru") wynika generalny zakaz umieszczania szyldów na elewacji innej niż frontowa, tj. elewacji niedostępnych z przestrzeni publicznej, co jest niedopuszczalnym naruszeniem prawa własności. B.10. Źle zredagowane brzmienie § 4 ust. 5 projektu uchwały („Nazwa własna obiektu budowlanego, o ile nie stanowi tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego i nie jest związana z prowadzoną działalnością nie podlega ustaleniom niniejszej uchwały") powoduje, iż postanowienie to nie będzie miało zastosowania do takich budynków jak np. Dworzec Główny, Galeria Krakowska, Teatr Stary, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, albowiem wszystkie te nazwy związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą. B.11. Zakaz wykorzystywania szyldów z wykluczeniem stosowania elementów refleksyjnych, odblaskowych lub o jaskrawym kolorze lub z wykorzystaniem projekcji świetlnych lub elementów ruchomych, emitujących światło o zmieniającym się natężeniu (błyskowe lub pulsujące), w szczególności: ekranów LED, LCD, itd. z uwzględnieniem pozostałych postanowień uchwały powoduje, że przedmiotowe zapisy co do zasady uniemożliwiają lokalizowanie znaków firmowych i nazw firm na budynkach usługowych i handlowych na obszarze całego miasta w sposób dotychczas przyjęty i powszechny również w innych krajach, tj. wedle standardów międzynarodowych świata zachodniego. Postuluje się wprowadzenie postanowienia stwierdzającego, iż uchwała nie uniemożliwia stosowania na tablicach i urządzeniach reklamowych, a w tym szyldach, prawnie zarejestrowanych znaków firmowych.				

			B.12. Zdaniem reprezentowanego przeze mnie podmiotu projekt uchwały nawet w najmniejszym stopniu nie różnicuje sytuacji tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, które zrealizowane zostały w sposób legalny oraz tablic i urządzeń reklamowych sytuowanych bez koniecznych zezwoleń administracyjnych. Pominięcie przedmiotowej kwestii stanowi istotne uchybienie, które ma wpływ na przyjęty kształt projektu uchwały. Podkreślenia bowiem wymaga, że organy administracji publicznej powinny w pierwszej kolejności skupić się na egzekwowaniu obecnie obowiązujących regulacji w zakresie sytuowania reklam, w tym przede wszystkim na likwidacji obiektów nielegalnie posadowionych, a nie na wprowadzaniu dalszych ograniczeń, które przede wszystkim uderzają w legalnie działające na rynku podmioty. Wskazywany przez władze miasta chaos w przestrzeni miejskiej jest bowiem spowodowany przez tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, a w tym szyldy, zrealizowane nielegalnie, które jak wynika z przeprowadzonych badań, stanowią przeważającą większość spośród zlokalizowanych na terenie Gminy Miasta Krakowa. B.13. Równocześnie budzi istotne wątpliwości wyłączenie spod obowiązywania procedowanej ustawy tablic i urządzeń reklamowych powstałych do roku 1989 bez względu na ich legalność, standardy jakościowe oraz ich wpływ na otoczenie. Uchwała w żaden racjonalny sposób nie wyjaśnia dlaczego przyjęta została ta konkretna cezura, jak również czy i w jaki sposób gmina będzie w stanie zweryfikować czy dany nośnik to kryterium spełnia. Wątpliwości budzi również to czy określenie „tablice reklamowe i urządzenia reklamowe powstałe do roku 1989" odnosi się do nośnika, który został postawiony przed 1989 i stanowi nieprzerwanie element tkanki miejskiej do dnia wejścia w życie uchwały, czy również do nośników, które zostały czasowo zdemontowane. Przyjęcie bowiem drugiego rozumienia tego pojęcia rodzi poważne ryzyko wysypu nowych „zabytkowych nośników". Celem uniknięcia potencjalnych nadużyć proponuje się więc rozważenie przyjęcia tego wyłączenia wyłącznie dla nośników ujętych w kartach ewidencyjnych zabytków, a w najgorszym wypadku wprowadzenia zamkniętej listy tych „zabytkowych nośników" i dołączenie jej do uchwały krajobrazowej w formie załącznika. Niemniej jednak kryteriami, w oparciu o które podejmowana będzie decyzja o pozostawieniu danej tablicy lub urządzenia reklamowanego, winny być legalność usytuowania, odpowiednie standardy jakościowe i poszanowanie dobrego sąsiedztwa, natomiast kwestią nieistotną data, w której dana reklama została zrealizowana. B.14. Ponadto należy stwierdzić, że projekt uchwały przewiduje zbyt krótki termin jaki zastrzeżony został dla dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, istniejących w dniu wejścia w życie uchwały do zawartych w uchwale zasad i warunków. Postanowienia uchwały w tym zakresie w ogóle nie uwzględniają przede wszystkim okoliczności, że umowy najmu zawierane w branży wynajmu powierzchni biurowej i usługowej mają praktycznie wyłącznie charakter umów długoterminowych. Tym samym, zastrzeżenie zbyt krótkiego terminu do dostosowania tablic i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, do zawartych w uchwale zasad i warunków spowoduje istotne komplikacje w sferze zawartych uprzednio stosunków cywilnoprawnych, a dostosowanie tablic i urządzeń reklamowych do wymogów uchwały będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione ze względów technicznych, organizacyjnych i prawnych. B.15. Projekt uchwały w żaden sposób nie uwzględnia uprawnień nabytych przed wejściem uchwały w życie. Zdaniem mojego Mocodawcy szyldy wykonane w sposób legalny na podstawie uzyskanych pozwoleń administracyjnych winny być wyłączone spod zakresu działania przedmiotowej uchwały, gdyż w przeciwnym wypadku uchwała będzie de facto pozbawiać uprawnień uzyskanych zgodnie z prawem, które podlegają ochronie w świetle obowiązującej Konstytucji RP. W tym zakresie należy podkreślić, że ochrona praw nabytych jest jedną z podstawowych zasad państwa prawa, która wiąże się ściśle z zasadą nieretroaktywności prawa. Za niedopuszczalną należy zatem uznać sytuację, w której wynajmujący po umieszczeniu szyldu na podstawie stosownych pozwoleń i umów cywilnoprawnych będzie następnie zobowiązany do jego usunięcia pod groźbą bardzo wysokich sankcji administracyjnych i z ryzykiem wypowiedzenia umowy najmu lub poniesienia m.in. kar umownych. B.16. Należy zauważyć, że w obowiązujących na terenie gminy miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określone zostały odpowiednie zasady dotyczące kwestii tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, a w tym szyldów, a wprowadzenie bardziej radykalnych rozwiązań jest zupełnie niecelowe i niepotrzebne. B.17. Istotne wątpliwości budzi również wyznaczenie jedynie 3 stref, na które podzielony został teren Gminy Miejskiej Kraków. Należy bowiem stwierdzić z pełną stanowczością, że tereny poszczególnych dzielnic miasta istotnie różnią się w zakresie urbanistyki oraz architektury. Inne zasady i zwyczaje istnieją na terenie przykładowo Wróblowic i Swoszowic, a inne w rejonie Błoń, ulicy Mazowieckiej, czy też ulicy Królewskiej. Tymczasem przedmiotowe tereny zostały włączone do tej samej strefy krajobrazowej, co nawet w najmniejszym stopniu nie uwzględnia indywidualnych uwarunkowań występujących na przedmiotowych terenach.				

			B. 18. Zdaniem mojego Mocodawcy projekt uchwały powinien przewidywać możliwość uzyskania zgody właściwego organu na sytuowanie w szczególnych sytuacjach tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego, a w tym szyldu, niezależnie od ustaleń uchwały, w ramach tzw. odstępstwa. Nie można bowiem wykluczyć, że w pewnych konkretnych sytuacjach faktycznych zasady lub wartości ogólnospołeczne, będą przemawiały za wydaniem zgody na odstąpienie od postanowień uchwały. Pewne wartości w konkretnych sytuacjach mogą być bowiem wyżej cenione od bezrefleksyjnego dążenia do osiągnięcia harmonii i porządku przestrzennego. Możliwość odstąpienia od zasad ogólnych przewidziana jest przy tym często w konkretnych aktach prawa powszechnie obowiązującego. Taka możliwość wraz z trybem udzielenia zgody na odstępstwo powinna zostać przewidziana w procedowanej uchwale.				
491.	**III. 48.**	Stroer Polska Paweł Michałkiewicz	Uporządkowanie definicji Przykładem jest zawarta w projekcie uchwały definicja wolnostojącej tablicy reklamowej lub wolnostojącego urządzenia reklamowego, która jest sprzeczna z definicją tablicy reklamowej/urządzenia reklamowego z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wprowadzenie logicznego i czytelnego dla mieszkańców i przedsiębiorców układu dokumentu. III. Nowe zasady dostosowania, które stworzą mieszkańcom i przedsiębiorcom realne możliwości dopasowania urządzeń tak, aby były one zgodne z uchwałą, w tym przede wszystkim: 1. Uwzględniające, w okresie dostosowania, zmianę warunków sytuowania, przewidzianych w uchwale, tak aby tablice przewidziane do demontażu nie „blokowały" tablic, które mogą być dostosowane. 2. Jednoznacznie wskazujące na pierwszeństwo tablic i urządzeń reklamowych postawionych na podstawie wydanych przez Urząd Miasta Krakowa zgód budowlanych, przed być może zgodnymi z uchwałą, ale samowolami budowlanymi. 3. Uzupełnione szybką ścieżką legalizacyjną dla tablic i urządzeń dostosowujących się do zapisów uchwały. Po kilku próbach przygotowania uchwały w Krakowie, być może nadszedł czas na merytoryczną, wielokierunkową dyskusję nad skutkami wprowadzenia uchwały, jej standardami i możliwościami realizacji i egzekucji. Ze swojej strony deklarujemy chęć uczestnictwa w takich konsultacjach. Wierzymy, że głos branży, której przede wszystkim dotyczy projekt uchwały, podobnie jak to jest w innych krajach Europy, będzie istotnym elementem przyszłej dyskusji.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
492.	**III. 49.**	Jerzy Korejba	Działka mimo wielokrotnego i wieloletniego (ok.20 lat) ubiegania się z mojej strony o zmianę przeznaczenia tej działki na działkę budowlaną jest działką rolną. Chcę mieć zawsze możliwość ogrodzenia własnej działki i w każdym momencie, kiedy dojdę do wniosku że ktoś niszczy narusza moją własność. Nie zgadzam się na zakaz ogrodzenia własnej działki. Po pierwsze, ze względów na położenie działki: Działka od wschodu graniczy z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji na Bielanach. Między naszymi działkami idzie wąska droga (szlak) nr.75/2 od ulicy Księcia Józefa do Lasu Wolskiego. Jest zarośnięta drzewami rowerzyści, spacerowicze idąc drogą (szlakiem) wchodzą, wjeżdżają na moją działkę traktując ją jak działkę miasta. Są też ślady przejazdu przez działkę przez motory motokrosowe. Jak są plony, to potrafią ludzie wejść na działkę i zabrać jak swoje. Po prostu kradną. Od północy działka graniczy z winnicą srebrna góra. Winnica jest ogrodzona a droga (szlak) nr.75/2 między winnicą a M.P.W i K po 70 m dociera do Lasu Wolskiego. Tą drogą na działkę często nocą przychodzą samy, dzikie świnie, zające niszcząc wszystko. Potem wracają do lasu bo działka nie ma dalszych bezpiecznych przejść. Jest działką „ślepą". Od wschodu ogrodzenie, mur. Od południa jest ulica Księcia Józefa, ulica Mirowska i tereny MPW i Kanalizacji, które są ogrodzone, od północy ogrodzona winnica Srebrna Góra, od zachodu działka sąsiada i działka Miasta dochodzące do ulicy Księcia Józefa. Po drugie jestem Polakiem, Europejczykiem, Krakowianinem, Tyle ograniczeń jakie Miasto Kraków Pan Prezydent wprowadziło i chce wprowadzić dla mnie jako właściciela „tej nieruchomości narusza Prawa Gwarantowane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zakaz budowy, zakaz wycinania drzew, zakaz stawiania bilbordów, zakaz grodzenia. Jest to już następny zakaz ograniczenie, które uniemożliwia, utrudnia korzystanie z nieruchomości. W zakazach, ograniczeniach jesteście już lepsi od zaborców z poprzedniego wieku. Ja już nic nie mogę- TO JESTJUŻ WASZA DZIAŁKA a ja tylko mam płacić podatki. Dyskusje publiczne to kpina i tak z góry jest już wszystko ustalone. Informuję, że występowałem do Prezydenta Miasta Krakowa z propozycją wykupu, zamiany tej "nieruchomości na inną nieruchomość lub inne propozycje. Moja oferta została bez odpowiedzi!!!!!!. Następna Uwaga - dotyczy zakazu stawiania bilbordów przy drogach dojazdowych do centrum. Uważam, że powinno być sprawiedliwie, czyli zakaz powinien obejmować całe miasto Kraków tak jak to ma miejsce z likwidacją palenisk lub wcale. Jeżeli Miasto chce walczyć z reklamami i wprowadzać zakazy sytuowania reklam to powinno dawać przykład i nie mieć (nie czerpać żadnych zysków z reklam) reklamy powinny zniknąć między innymi z komunikacji miejskiej z autobusów, tramwai z przystanków. Jak to będzie wyglądać jak ha drogach dojazdowych wykluczy (usunie się bilbordy) a autobus, tramwaj cały w reklamach będzie jeździł tymi ulicami. No niestety wygląda to tak, jakby Miasto chciało wyeliminować konkurencję i brać większe pieniądze za swoje nośniki reklamowe	działki nr 81/2, 81/1 i 80 obr. 21 Krowodrza (ul. Księcia Józefa)	**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

493.	**III. 50.**	AMS S.A.	§9.8.1) Uzupełnienie zapisu w następujący sposób: „1) paneli reklamowych lub innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego, o których mowa w § 9.1.6		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
494.	**III. 51.**	AMS S.A.	§9.4 Usunięcie z pkt. 4 części zapisu tj. słów: „o ile nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego.” Zapis jest zbyt ogólny, pozostawiający bardzo duże pole interpretacyjne. Ponadto wprowadzenie go nie znajduje uzasadnienia - brak badań i analiz potwierdzających korelację negatywnego oddziaływania nośników reklamowych na użytkowników ruchu drogowego.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
495.	**III. 52.**	AMS S.A.	§9.1.6) Zmiana treści zapisu w następujący sposób: „innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego o wymiarach o wysokości do 7 m i podświetlanej powierzchni ekspozycji reklamy 3,5 m x 2,4 m”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
496.	**III. 53.**	AMS S.A.	§ 9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez określenie minimalnej wysokości od poziomu terenu tj. zmiana: z: 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego na: 3 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 18m^2 lub 1 m od poziomu terenu dla billboardu wolnostojącego 12m^2		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
497.	**III. 54.**	AMS S.A.	§9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez doprecyzowanie wymiarów powierzchni ekspozycji billboardu tj. zmiana: z: 18 m^2 na: „18 m^2 o wymiarach 6 m x 3 m”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
498.	**III. 55.**	AMS S.A.	§9.1.2) Zmiana treści zapisu poprzez doprecyzowanie wymiarów powierzchni ekspozycji billboardu tj. zmiana: z: 12 m^{2}na: „12 m^2 o wymiarach 5,04 m x 2,38 m”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
499.	**III. 56.**	AMS S.A.	§16) Uzupełnienie treści zapisu w części dotyczącej odległości tj. zmiana: Z: 500 m Na: 100 m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
500.	**III. 57.**	AMS S.A.	§18) Uzupełnienie treści zapisu poprzez jej zmianę w następujący sposób: Z: „(...) na ścianach ślepych budynków (...)” Na: „(...) na ścianach ślepych budynków lub na ścianach ślepych budynków z otworami technicznymi takimi jak klatki chodowe, piwnice itp. (...)”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

501.	**III. 58.**	AMS S.A.	§ 14.2) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z: 80 m na: 50 m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
502.	**III. 59.**	AMS S.A.	§14.1) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z: 100 m na: w odległościach zgodnej z Ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 nr 14 poz. 60) (...)”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
503.	**III. 60.**	AMS S.A.	§ 13.2b) Zmiana w treści zapisu w części dotyczącej odległości, mianowicie: z:15m na: 30m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
504.	**III. 61.**	AMS S.A.	§ 13.2a) Zmiana w treści, mianowicie: z:15m na: 30m		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
505.	**III. 62.**	AMS S.A.	§4 Uzupełnienie treści Uchwały poprzez dodanie pkt. 7 tj.: „7) Wszelkie parametry dotyczące wymiarów wymienionych w uchwale tablic reklamowych oraz urządzeń reklamowych podlegają tolerancji +/- 5%”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
506.	**III. 63.**	AMS S.A.	§ 25.2.2a) Usunięcie zapisu. Szyld służy oznakowaniu miejsca prowadzenia działalności, tablica reklamowa czy urządzenie reklamowe spełnia zupełnie inne funkcje zatem błędem jest zestawienie tych 3 przedmiotów.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
507.	**III. 64.**	AMS S.A.	§25.2 Zmiana okresu dostosowania z 24 miesięcy na 60 miesięcy		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
508.	**III. 65.**	AMS S.A.	§17. 5) Uzupełnienie § 17.5) poprzez dodanie pkt. d) o następującym brzmieniu: „d) billboardów”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

509.	**III. 66.**	AMS S.A.	§17. 4) Nadanie § 17.4) następującego brzmienia: „dopuszcza się sytuowanie paneli reklamowych na elewacji frontowej parteru obiektu budowlanego, a billboardów poza parterem na elewacji frontowej obiektu budowlanego.”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
510.	**III. 67.**	AMS S.A.	§ 17. 3) Nadanie § 17.3) następującego brzmienia: „sytuowanie do 10 wolnostojących billboardów o wysokości do 10 m i powierzchni ekspozycji billboardu 12 m^2 lub 18 m^2 oraz innej wolnostojącej tablicy reklamowej albo innego wolnostojącego urządzenia reklamowego, o których mowa w §9.1.6		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
511.	**III. 68.**	AMS S.A.	§ 16 Nadanie § 16 następującego brzmienia: „W terenach ulic wylotowych dopuszcza się z wyłączeniem sytuowania billboardów i podświetlanych nośników reklamowych, sytuowanie innych wolnostojących tablic reklamowych albo innych wolnostojących urządzeń reklamowych, z tym że minimalna odległość w tym terenie pomiędzy nimi wynosi 100 m.”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
512.	**III. 69.**	AMS S.A.	§11.1 Nadanie § 11.1 nowego brzmienia tj.: „Dopuszcza się sytuowanie billboardu, jako wolnostojącej tablicy reklamowej o wysokości do 10 m w I Strefie.” Ulice wylotowe są naturalnym miejscem do umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które znajdując się w tej przestrzeni nie zakłócają ładu przestrzennego.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
513.	**III. 70.**	AMS S.A.	§9.13 Nadanie § 9.13 następującego brzmienia: „Wzdłuż ulic wylotowych, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt. 3,8,9,11,15 w odległościach wskazanych w Ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 nr 14 poz. 60) obowiązuje zakaz sytuowania wolnostojących tablic reklamowych albo wolnostojących urządzeń reklamowych.”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
514.	**III. 71.**	AMS S.A.	§9.11.5) Zmiana treści pkt 5) tj.: z: „na nawierzchniach placów i dróg” na: „na nawierzchniach placów i dróg stanowiących pas drogi”		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
515.	**III. 72.**	Jarosław Żółciak	W związku z ogłoszeniem Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 4 października 2019 r. o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń", z ostrożności wnoszę uwagę, by jednoznacznie dopuścić możliwość lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania terenu, w tym utrzymywania, remontu, odtwarzania i wymiany ogrodzeń, a także innych istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury i małej architektury, niezbędnych dla użytkowania istniejącej zabudowy na obszarach oznaczonych jako ZPm z indeksem cyfrowym (w tym na obszarze ZPm.2) w uchwale nr LXXVII/1130/13 Rady Miasta Krakowa z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Rejon Cmentarza Podgórskiego ”. Paragraf § 22. 1. projektowanej uchwały zakazuje sytuowania ogrodzeń w terenach wyłączonych spod zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (z wyjątkami określonymi w punktach a), b) i c). § 25. ust 1. mówi, iż zawarte w uchwale zakazy, zasady i warunki znajdują zastosowanie do obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń sytuowanych, budowanych, remontowanych lub przebudowywanych od dnia wejścia w życie uchwały (z zastosowaniem przepisów w ustępach 5 i 6. Jednocześnie tereny oznaczone w planie zagospodarowanie przestrzennego „Rejon Cmentarza Podgórskiego” ZPm. z indeksem cyfrowym (a w tym jako ZPm.2) określane są w § 6 oraz § 21 tego planu jako tereny zieleni. Na terenach tych jednak istnieje zabudowa, jaka niewątpliwie wymaga - zgodnie z ustaleniami wymienionego planu - „lokalizacji elementów niezbędnych dla urządzenia i funkcjonowania		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			terenu, takich jak: urządzenia budowlane, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, dojścia piesze i dojazdy niewyznaczone na Rysunku Planu, zieleń, altany i obiekty małej architektury.” Proszę zatem o przyjęcie uwagi jak na wstępie tak, by utrzymane zostały możliwości, ustanowione przepisami wymienionego planu zagospodarowania przestrzennego.				
516.	**III. 73.**	Konfederacja na rzecz Przyszłości Krakowa	W związku z ogłoszeniem Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 4 października 2019 r. o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uchwały w sprawie "Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń", [*] postuluje ściślejszą ochronę południowej części Krzemionek Podgórskich (a nie tylko, jak w projekcie, części północnej), w granicach co najmniej parku kulturowego, przewidzianego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa. Budzi nasz sprzeciw rozdzielenie granicą stref Krzemionek, spójnych przecież pod względem ukształtowania i pokrycia terenu, historii oraz roli w krajobrazie. Krzemionki (niewątpliwie jako całość wzgórz) determinują krajobraz historycznego jądra Krakowa. Współtworzą historyczną sylwetę miasta od zarania jego dziejów; odegrały też w tych dziejach zasadniczą rolę. Wzgórza Krzemionek są bardzo silnie eksponowane w krajobrazie zabytkowego ścisłego centrum Krakowa. Są zatem doskonale widoczne z krakowskich mostów, brzegów Wisły, skał Zakrzówka, Sowińca i wielu innych miejsc, a zwłaszcza ze wzgórz południowej części Krakowa, będąc równocześnie niepowtarzalnym miejscem niezrównanych widoków na Kraków. W południowej, wyższej części Krzemionek wznosi się największy z przedhistorycznych kopców w Polsce, tradycja określa go jako mogiłę założyciela Krakowa. Kopiec Krakusa, wraz z otoczeniem, jest doskonale widoczny np. z Wawelu, w tym z Sali Poselskiej czy dziedzińca arkadowego. Nieco dalej na południe znajdował się d. niemiecki KL Płaszów, miejsce kaźni, Zagłady, najtragiczniejszy cmentarz Krakowa. Obszar ten i jego sąsiedztwo zdecydowanie wymaga ochrony krajobrazowej w dalekim i bliskim dystansie, w tym zapewnienia przedpola widokowego dla istniejących tu pomników. Uważamy, że teren tak kluczowy dla pamięci, tożsamości, historii, przyrody i krajobrazu Krakowa zasługuje na szczególną, spójną i jednolitą ochronę całości obszaru wzgórz.		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		
517.	**III. 74.**	Fundacja Ogród Grzegórzki	1. Wprowadzenie zakazu ustawiania publicznych koszy na śmieci na ciągach dla pieszych, alejkach - ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od. tej zasady w sytuacji gdy nie ma możliwości ustawienia kosza na śmieci gdzie indziej, wtedy ustawienie obiektu w taki sposób, aby jak najmniej blokował chodnik. 2. Wprowadzenie zakazu ustawiania niewielkich wolnostojących urządzeń reklamowych umieszczonych na podstawkach (nóżkach) na ciągach dla pieszych, alejkach - zamiast tego ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy występuje poszerzona część chodnika, alejki, która nie jest uczęszczana przez pieszych, lub gdy dany teren został zajęty pod tymczasowe przedsięwzięcie (np. przedsięwzięcie plenerowe) i lokalizacja takiej reklamy została uzgodniona z UMK w zgłoszeniu przedsięwzięcia. 3. Wprowadzenie zakazu ustawiania niewielkich wolnostojących urządzeń reklamowych umieszczonych na podstawkach na ciągach dla pieszych prowadzących bezpośrednio do lokalu usługowego. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy bezpośrednio przy lokalu występuje chodnik, alejka, lub poszerzona ich część (np. dla obsługi technicznej), która nie jest ogólnie uczęszczana przez pieszych - klientów lokalu. 4. Wprowadzenie zakazu ustawiania dużych okrągłych słupów reklamowych (tzw. „okrąglak”) w strefie I i II na ciągach dla pieszych, alejkach - ustawianie ich na pobliskim zieleńcu. Wyjątek od tej zasady w sytuacji gdy występuje poszerzona część chodnika, alejki, która nie jest uczęszczana przez pieszych. Wprowadzenie zakazu ustawiania przedmiotowych obiektów w pasie przydrogowym, przy przejściach dla pieszych - pogorszenie widoczności dla uczestników ruchu. 5. Wprowadzenie zakazu montowania tablic reklamowych na elewacjach, co do których jednostka zarządzająca pobliskim publicznym terenem stwierdziła dewastowanie okolicznej zieleni w celu odsłonięcia widoku na zamontowaną na elewacji reklamę. 6. Wprowadzenie możliwości umieszczania tablic ogłoszeniowych (ogłoszenia urzędu np. o konsultacjach, lokalne ogłoszenia mieszkańców), tablic z regulaminem wybiegu lub innymi informacjami dotyczącymi wybiegu przy wejściach na wybiegach dla psów, lub w pobliżu wybiegów, na wybiegach. 7. Okazjonalnie pojawia się problem natężenia światła podświetlającego lub oświetlającego reklamy, które jest zbyt duże - światło jest bardzo jaskrawe - wnioskuję o wprowadzenie ograniczenia dopuszczalnego natężenia światła. Problem dotyczył np. tablic reklamowych zamieszczonych na		**Prezydent Miasta Krakowa nie uwzględnił wniesionej uwagi**		

			ogrodzeniach inwestora reklamujących inwestycję mieszkaniową. Podświetlenie takiej reklamy było bardzo jaskrawe. 8. Doprecyzowanie co jest rozumiane pod pojęciem działalności gospodarczej prowadzonej na nieruchomości niezabudowanej w kontekście grodzenia powierzchni. Typowym przykładem jest sytuacja gdy inwestor nie ma pozwolenia budowlanego lub nie wykonuje prac budowlanych a teren potencjalnej inwestycji został ogrodzony. 9. Zakaz grodzenia terenu, na którym dopiero planowana jest inwestycja, a który to teren gdy był nieogrodzony, uatrakcyjniał okoliczną przestrzeń - np. znajduje się na nim zieleń którą można oglądać z pobliskiego chodnika, ulicy. Niniejszy punkt ma zastosowanie do ogrodzeń umieszczonych przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej. 10. Zakaz grodzenia terenu, na którym dopiero planowana jest inwestycja, a którego to ogrodzenie terenu powoduje wzrost niekorzystnego oddziaływania na środowisko przedmiotowego ogrodzenia - zacienia znajdujące się na terenie inwestycji i sąsiadującym rośliny - zakrzewienia i zadrzewienia lub w inny sposób je uszkadza. - niekorzystnie oddziałuje na okoliczną społeczność - powoduje spadek poczucia bezpieczeństwa, gdyż na pobliskim ciągu dla pieszych tworzy np. tunel zamknięty ogrodzeniami z obydwu stron i dodatkowo nieoświetlony w nocy. Pogarsza widoczność na wszystkich pobliskich ciągach dla pieszych. - na skutek wizualnego odgrodzenia od okolicy zwiększa problemy związane z zaśmieceniem lub spożywaniem alkoholu. Niniejszy punkt ma zastosowanie do ogrodzeń umieszczonych przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej. 11.Odgrodzenie i zakaz stosowania ogrodzeń (dotyczy zamontowanego tymczasowego ogrodzenia) na działkach 115/77; 115/42; 115/60; 110/21; 110/23; 115/73; 115/37, S-17 w związku z występowaniem przesłanek z pkt 8, 9, 10 niniejszego wniosku. Niniejszy punkt ma zastosowanie do przedmiotowego ogrodzenia umieszczonego przed obowiązywaniem uchwały krajobrazowej.				

Wyjaśnienia uzupełniające:

1. *Przywołane w niniejszym załączniku zapisy projektu uchwały w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń" (m.in. numeracja rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów, a także ich redakcja) pochodzą z edycji projektu uchwały wyłożonego do publicznego wglądu.*
2. *Ilekroć w treści niniejszego załącznika jest mowa o:*
   - Studium - należy przez to rozumieć Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa,
   - uchwale, projekcie uchwały - należy przez to rozumieć sporządzaną uchwałę w sprawie „Zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń",
   - ustawie (u.p.z.p.) - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.).
   - tiur – należy przez to zrozumieć tablice reklamowe i urządzenia reklamowe w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowania przestrzennym.